

~~GV~~
~~203~~
~~B6A63~~

FLM
2015
128497

PAMÁTNÍK T. J. SOKOL V NEW YORKU
ZALOŽENA 13. ŘÍJNA 1867.

*Bohemian Gymnastic, "Sokol" Association,
"New York."*

PAMÁTNÍK

VYDANÝ K OSLAVĚ

PADESÁTILETÉHO TRVÁNÍ

TĚLOCVIČNÉ JEDNOTY

SOKOL V NEW YORKU

1867 - 1917.

V NEW YORKU.

— NÁKLADEM JEDNOTY. —

TISKEM NEW YORSKÝCH LISTŮ, 1390 - 2nd AVENUE, N. Y.

1917.

GV 203
.B6 A63

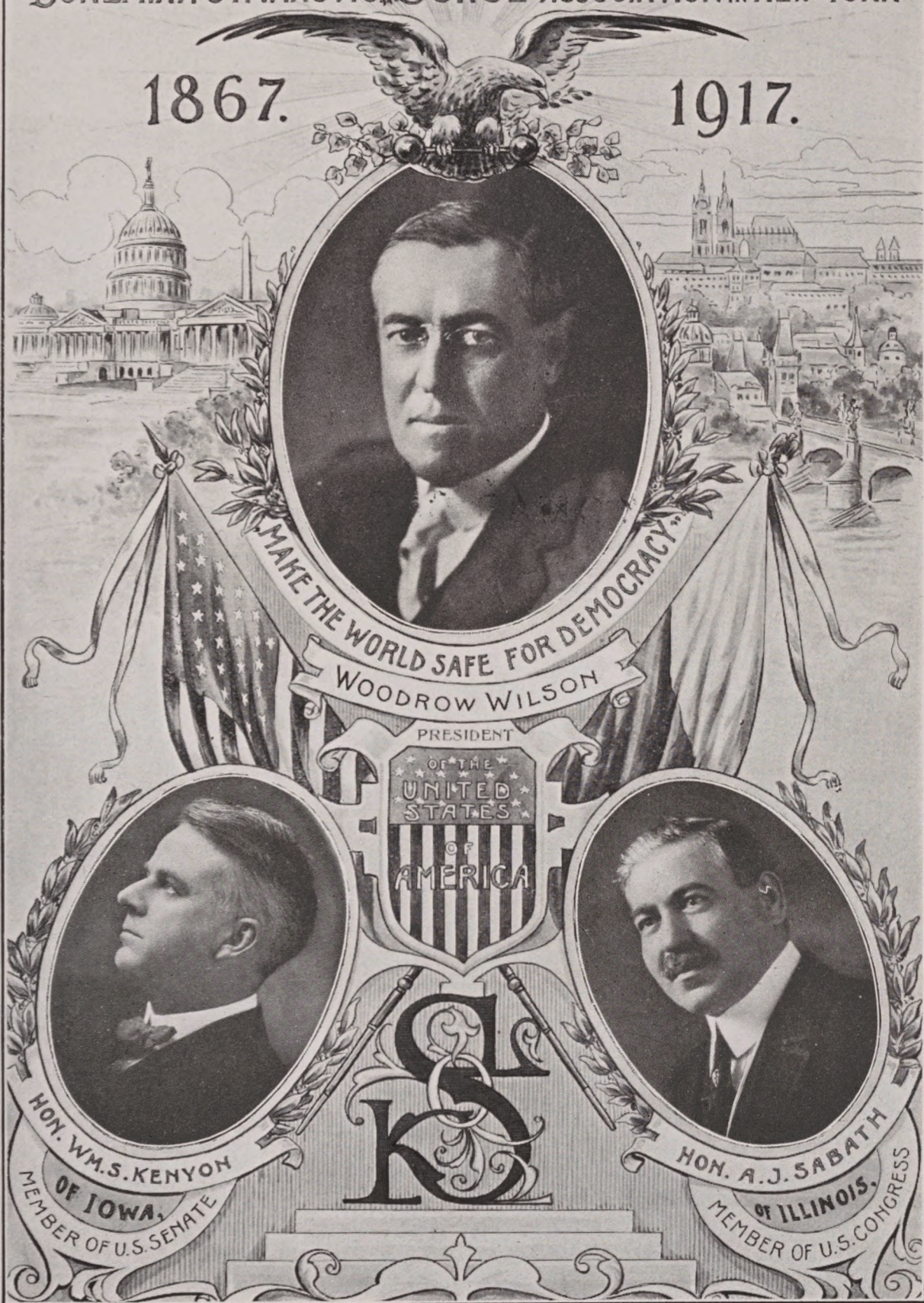
TOMÁŠ ČAPEK

off 28 Dec. 55

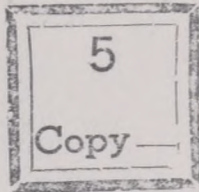
IN COMMEMORATION
 OF THE
GOLDEN JUBILEE AND 50TH ANNIVERSARY
 TO THE CHAMPIONS OF THE RIGHTS OF THE CZECH NATION
 AS A TOKEN OF THE HIGHEST ESTEEM AND GRATEFUL RECOGNITION
 OF THEIR FAITHFUL SERVICES IN THE NOBLE CAUSE OF HUMANITY
 TENDERED BY THE
BOHEMIAN GYMNASTIC, "SOKOL" ASSOCIATION IN NEW YORK

1867.

1917.

*Gift
Anna V. Capek*

MAR 11 1954

K titulnímu obrazu.

Ve vážné úctě a oddanosti, jako občané této nové vlasti naší, vůči které jsme vděční a loyální, zanesli jsme v knihu tuto památní čestnou vzpomínku na důkaz vděčnosti k těm, jimž jsme nejvíce zavázáni právě v tomto jubilejním roce naší Těl. Jed. Sokol v New Yorku.

Náš nejvyšší úředník této svobodné republiky, úctyhodný **Woodrow Wilson**, president Spoj. Států Severo-Amerických, zapsal se v srdce každého upřímného Čecha a loyálního Američana svým světovým prohlášením při vstupu Spojených Států do světového konfliktu, ve chvíli kritické, kdy jedná se o bytí a nebytí všech národů v budoucnosti, pro osvobození a zachování všech malých a ujařmených národů ve svém historickém prohlášení, kde uvedl mezi jiným též zaručenou svobodu národní a volný politický vývin pro země koruny České a Slovenské, prohlásiv takto veřejně před celým světem dávné, staleté a spravedlivé tužby národa českého. Dále i v památné proklamaci a odpovědi, co mluvčí všech Spojenců, jmenuje mezi druhými ujařmenými národy též úplnou neodvislost Čecho-Slovenska a zaručenou národní svobodu.

Při oslavě národního svátku "Flag Day" dne 14. června 1917 ve Philadelphii, Pa. odbývané, president Wilson ve své slavnostní řeči, mezi jiným slavnostně a důrazně uvádí "**Čechy**" na prvním místě a označuje je jako "**hrdý stát český**" atd.

Ku konci své památné řeči prohlásil náš velký president, že "**svět musí býti učiněn bezpečným pro demokracii a že mír světa musí spočívat na spolehlivých základech politické svobody,**" jakož že Amerika jde do války "**za práva a svobodu malých národů.**"

Památná a historická tato slova, jež dolehla do všech končin světa, slova, jež rozdýmala naděje v srdcích všech Čechů věrných, přesvědčila nás, že má i národ náš ještě zastance našich národních práv a požadavků, zastance věhlasného a soudce velikého, i proto doufáme pevně, že i na konferenci míru, té nejvyšší pozemské instanci, kde rozhodováno bude o příštím blahobytu pozemském a nerušeném pokoji všech národů a člověčenstva vůbec — že tam náš věhlasný zastance za nás dá na váhu svoje slovo.

V Domě Zástupců, kongresu Spoj. Států, člen tohoto tělesa, krajan náš p. **A. J. Sabbath**, z Chicaga, Ill., apeloval a dovolával se souhlasu Domu Zástupců k uznání staletých práv a nároků na českou samostatnost a na volný národnostní vývin spojeného Čecho-Slovenska.

V senátě pak zástupce ze státu Iowa, Mr. **Wm. S. Kenyon**, podal resoluci, by vláda Spoj. Států při rozhodování o světovém míru rozhodně žádala o znovuzřízení česko-slovenského státu, poukávav na státoprávní a ústavní poměr Čechů oproti vládě rakouské.

Potěšitelno je zvláště v tomto případě, že Mr. Kenyon, ač oproti nám cizinec, jest obeznámen o našich národních snahách a tužbách po osvobození od nadvlády rakouské. Každý z nás Čecho-Američanů zajisté povždy bude v úctě a v milé paměti chovati jména těchto mužů co prvních zastánců před americkou vládou i veřejností spravedlivých požadavků českých. My ujišťujeme tímto, že i v budoucí české historii zapsána jména jejich budou písmem zlatým, pro věky příští a naše potomky.

Chováme nejlepší naděje, že tito přední mužové ve vládní moci a úřadech nejvyšších této veliké demokratické republiky **Spojených Států Severo-Amerických**, jež vstoupila do této světové války jen pro volný vývin všech národů bez rozdílu, pro státní a politickou samostatnost, svobodu všech velkých i malých národů, pro čistou a pravou demokracii všeho lidstva a na vždy zaručený pozemský, světový mír — nezapomenou v tom kýženém mírovém kongresu i nás **Čechů a Slováků**, a požadovati budou i pro náš, po staletí nešťastný národ ten slib svatý, že těm našim drahým, tam v té uzavřené vlasti Čechii dostane se toho, co po právu a zákonu jim od pradávna náleží: "**Úplné samostatnosti pro země koruny České i ujařmenou Slovač.**"

Jelikož se cítíme v tom našem národním a sokolském poslání tak úzce spojení se vším, co směřuje k volnému vývinu těla, ducha a člověčenstva vůbec, co větev česko-amerického Sokolstva a Sokolstva slovanského vůbec, tlumočíme zde city a díky všech těch našich bratrů a sester zámořských, kterým nelze v této době nikterak na jevo dáti svůj vděk veřejně, kteří dnes jsou nuceni pod trestem smrti mlčeti, kteří však v pevné naději očekávají toužebně osvobození z cizího jařma a poroby.

V New Yorku, 13. října 1917.

ZDAR VÁM BRATŘI

(New-yorskému Sokolu k jeho 50tiletí.)

Již přes padesát roků vlaje
ten prapor mužné síly váš —
boj předsudků a zlobné láje
dnes zocelil vám pod ním páž!

A v stopách světlých mužné činy
se zračí z uplynulých let,
byť vlád' zde cizí mrav, duch jiný —
váš prapor vlál tu směle v před!

Jak uchovati odkaz drahý
pro naši naděj budoucí,
v tom zrcadlí se vaše snahy
z té lásky k vlasti horoucí! —

Ne snadno jesti v této zemi
sít zdravé símě Sokola,
když národy Čech sám tu všemi
je obklopen kol do kola.

Jak mnohé nutno zapřít v sobě,
by cizoty dech nesvál v plen,
co zbylo v nás po těžké době,
kdy národ náš byl poroben. . . .

Co naše jest a co nám svato,
by v příští naší mládeži
ni mrzká zrada, vábné zlato
nám nevyrvaly v soutěži.

V té soutěži za skývou chleba,
kde slabý snadno v proudu kles',
kde bylo mravní síly třeba,
by Sokol stál tu baštou dnes!

A baštou nerozbornou v době,
kdy nepřátelé v boj nás štvou,
by stejnou láskou vlasti obě
byl hotov bránit krví svou!

Půl století za ideály
jste spěli k metě, kde náš cíl!
Nuž, dokažte, že národ malý
má právo, aby volným byl!

Hle, pod hvězdnatý prapor volá
dnes vaše juny tato zem —
lid patří hrdě na Sokola,
že bude k výzvě vzorem všem!

že v mocném šiku z předních prvý
svůj vztýčí prapor bratří všech,
a v boji zpečetí svou krví,
že právo všude hájí Čech!!!

JARKA.

Ú V O D.

Padesátileté trvání — vzácná to událost — vzácná oslava. Mysl naše nese se zpět do časů, kdy hlouček našich lidí vedených nadšením a láskou k vlasti a ku šlechtění těla i ducha lidu našeho, položil základy k Tělocvičné Jednotě Sokol v New Yorku. Malé to byly počátky a těžké překážky bylo jim překonati. Překonali je a vytrvali a z těch nepatrných počátků vyrostla jedna z největších Jednot, která po celý čas svého půlstoletého trvání stála v popředí v práci k uskutečnění ideálů, jež nerozlučně sloučeny jsou s myšlenkou sokolskou. A jsme zde dosud neotřesení a věrní velké té myšlence sokolské a národní. Jsme zde dosud plni chuti k práci a touhy prospěti a pomoci také nešťastné naší staré vlasti, jež po staletém utrpení znovu svíjí se a krvácí v okovech despotismu. —

V době nynější, kdy v katastrofální světové válce hraje se o bytí a nebytí celých národů a kdy i náš národ český, kdysi svobodný, znovu pouští se v boj o dosažení ztracené svobody, povinností naší jest, abychom jako Sokolové a dědicové Tyršova odkazu, stáli v prvních řadách bojovníků za svobodu. A my jsme na místě, jež nám velká historická doba vykazuje. —

Když nová naše vlast', svobodné Spojené Státy americké, připojily se k národům bojujícím pro princip svobody a lidskosti, pro princip práva a spravedlnosti, tu Sokolové česko-američtí byli mezi prvními, kteří hlásili se dobrovolně pod hvězdnatý prapor, vlající již nyní na bojištích krví zbrocené Francie, pod ten prapor, který tentokráte jest nám symbolem znovuzrození svobody českého národa, pod prapor, který naplňuje nás nadějí, že jitřenka svobody znovu zasvitne zdeptané naší vlasti, když nyní mladá, silou kypící, svobodná Columbie podává své pomocné rámě nešťastné Čechii, zotročené v poutech odvěkého nepřítele. Z dálné Ameriky, přes širý oceán, v nejkritičtější době spěchá ku pomoci velký americký národ, aby za svobodu naši a jiných porobených národů přinesl veliké oběti na krvi i na statcích a to upevňuje nás ve víře, že konečné vítězství jest zajištěno. Jsme hrdi na to, že v této velké dějinné době Sokolové česko-američtí tak četně jsou zastoupeni v světodějném zápase za práva národů a lidskost a čestného uznání jistě se jim dostane. V "Památníku" tomto uvádíme jména

členů naší Jednoty, kteří již jsou v armádě Spoj. Států; každé to jmeno jest nám drahým. —

Vzpomínáme také vděčně těch Sokolů, kteří opustili již řady naše, odešli pro vždy. Pracovali s námi leta a přispěli mnoho k rozkvětu Jednoty. Čestná jim budiž paměť!

Na prahu druhého půlstoletí Tělocvičná Jednota Sokol v New Yorku skládá v knize této účty ze své činnosti za uplynulých padesát roků a uvědomuje si při tom, že v novém období bude třeba zvýšené činnosti, aby dostáti mohla velkým úkolům, jež nová doba bude vyžadovati na všech věrných synech vlasti. V knize naší obsaženy jsou upomínky našeho jediného ze žijících členů, bratra Al. Wokála, načež následuje stručný přelhed dějin Jednoty z prvního čtvrtstoletí. Za podrobné, přehledné vypsání dějin za druhé čtvrtstoletí povinni jsme díkem a uznáním historiografovi naší Jednoty, bratru Jos. A. Knedlhansovi. Kromě toho nalezne zde čtenář četné příspěvky pracovníků sokolských a všem povděční jsme za jejich pozornost. Četná vyobrazení v knize přispějí k tomu, aby památka na činnost Jednoty byla zachována co nejživější. Ku konci zmiňujeme se ještě, že umělecká, výstižná kresba titulní jest prací slovného českého umělce Viktora Preissiga.

Odevzdáváme knihu tuto k rukoum čtenářů v naději, že vyplní své poslání, přispěje k osvěžení upomínek na zašlé doby a povzbudí nás k nové, vytrvalé činnosti. Bděme a pracujme usilovně, aby nová doba, jež lidstvu již svitá, našla nás připraveny. —

Výbor pro uspořádání "Památníku".

New York, v říjnu 1917.

ALOIS WOKÁL, JEDINÝ ŽIJÍCÍ ZAKLADAJÍCÍ ČLEN.

Těl. Jed. Sokol v New Yorku, 1867-1892.

Vznik a rozvoj jednoty naší v prvním čtvrtstoletí znamená sám o sobě zvláštní epochu, která přiměřeně oslavena byla r. 1892 a ku kteréžto slavnosti vydán byl zvláštní Památník, tvořící přehledný obraz bratrského ruchu v té době. Zde k vůli chronologickému přehledu omezujeme se jen na data nejvýznamnější a nejdůležitější, odkazující čtenáře, pokud jedná se o bližší podrobnosti, na Památník z roku 1892.

O vlastním vzniku Newyorské jednoty jasný názor skýtají paměti starého náčelníka, bratra Al. Wokála, jemuž zajisté ku výminečné radosti slouží, že v pokročilém svém věku a v poměrně dobrém zdraví mohl se dočkati i padesátileté oslavy.

Samostatným, čistě odborným spolkem stala se Newyorská jednota 24. dubna r. 1877. Ve schůzi 5. května oznámeno, že prapor, krásná to česká práce umělecká z kláštera Voršulinek v Kutné Hoře, již se nachází v New Yorku. Přiměřená slavnost' svěcení, kterou mladá jednota vstoupila na veřejnost', konala se 21. května 1877 v pondělí svatodušní v "Turnhalle" na 4. ul. Slavnost' vyzněla krásně a harmonicky.

V přesvědčení, že spolčení jednot sokolských v Americe v jedno ústřední těleso bude jen na prospěch sokolskému celku v Americe, Newyorská jednota záhy ujala se myšlénky na založení Národní Jednoty Sokolské.

PRVNÍ SOKOLSKÝ KROJ Z ROKU 1867.

Dne 1. září pořádán byl první výlet na Long Island.

Po té hlavní zájem věnován myšlénce Národní Jednoty Sokolské a ve schůzi dne 3. prosince 1877 již mohlo být oznámeno, že téměř ve všech českých časopisech uveřejněno a s výtisky "N. Y. Listů" po všech bratrských jednotách rozesláno bylo provolání ohledně založení Národní Jednoty Sokolské.

Počáteční práce se pochopitelně poněkud zdržely z různých příčin, ale myšlénka ústředního tělesa se postupně ujímala a ve schůzi dne 11. března bylo oznámeno, že ku spojení všesokolskému přihlásil se Česko-Americký Sokol v Chicagu. Se Sokolem Milwauckým bylo pak zahájeno vyjednávání. Za místo sjezdu delegátů jednot již 7. ledna ustanoven byl Cleveland, O.

Dne 23. února 1878 uspořádala jednota svoje "Šibřinky" v "Harmonia Rooms", k nimž vykonány byly rozsáhlé přípravy. Byl na nich uspořádán krásný rej a podán pěkný obraz "Bitva Černohorců s Turky". Skvělý zdar této zábavy vedl pak ku myšlénce, aby "Šibřinky" pořádány byly každoročně, což také až do dnešní doby se stále rostoucím úspěchem zůstává v platnosti.

Ve schůzi dne 6. května oznámeno, že sjezd delegátů pro založení N. J. S. konati se bude 29. června v Clevelandu a v mimořádné schůzi 29. května za delegáty zvoleni br. předseda Frant. Koblasa a br. náčelník Alois Wokál. Poněvač vznikly pak následkem přání různých jednot ohledně změny místa sjezdu jisté rozpory, věc se zase poněkud protáhla, avšak k sjezdu přece došlo.

Ve čtvrtek dne 8. srpna delegáti Newyorské jednoty odjeli do Chicaga, kamž konečně na základě vespolečné dohody byl sjezd svolán na dny 11. a 12. srpna.

Ve dnech 31. srpna, 1. a 2. září konán byl veskrze zdařilý výlet na Long Island, jenž velice sblížil členy jednoty jednak mezi sebou, jednak se všemi účastníky a krajany v České Vesnici.

Na základě stanov Nár. Jed. Sokolské změněny stanovy jednoty ve schůzi 21. října a dány do tisku.

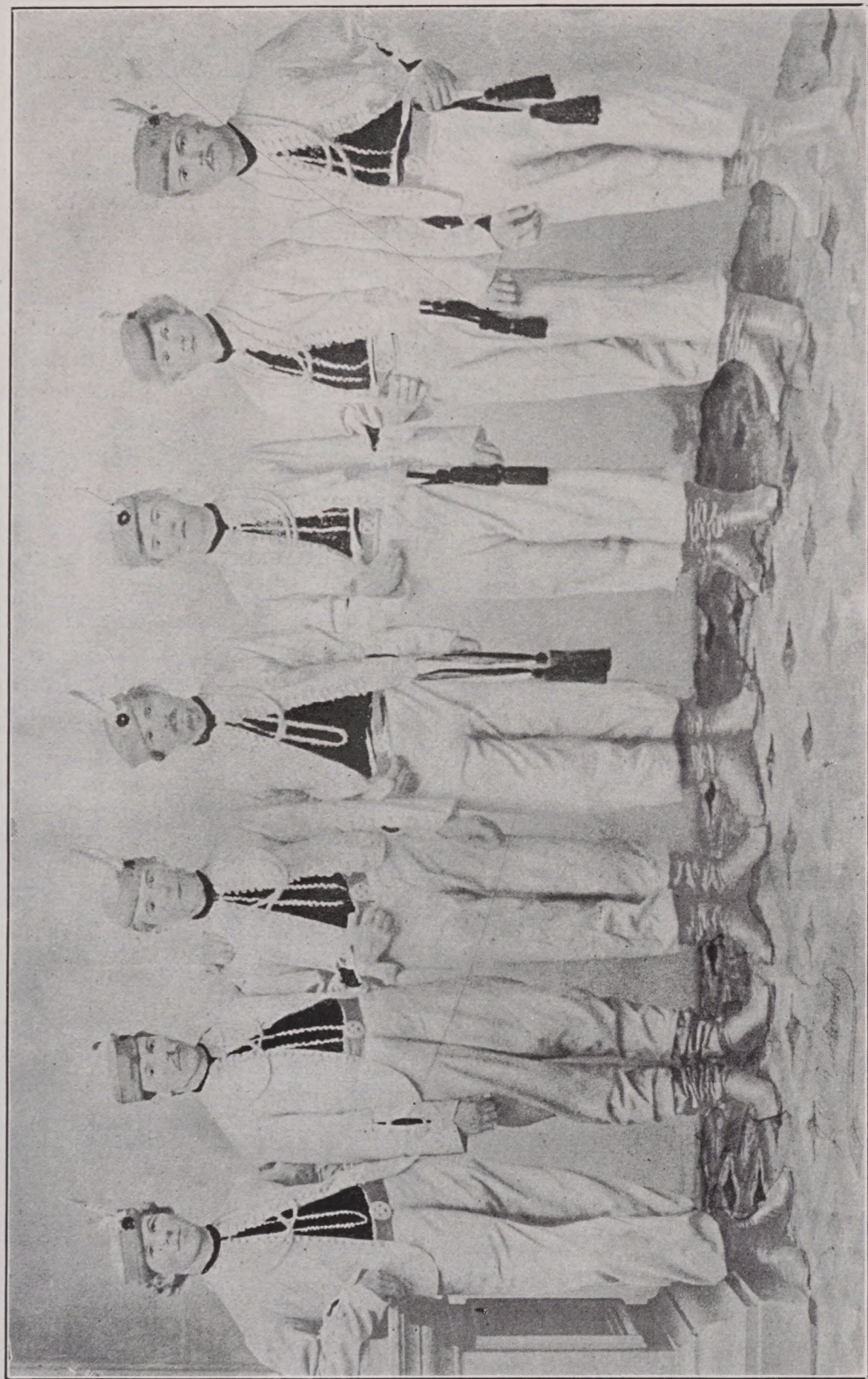
Na sklonku roku na boží hod vánoční jednota skládala sobě i veřejnosti účty ze svého pěstování tělocviku a veliký nával obecenstva, jež bouří pochvaly provázelo všechny výkony, svědčil o všeobecném pochopení a ocenění myšlénky sokolské. Jednota byla tím morálně posílena pro nastávající rok 1879.

Zájem o cvičení mezi členstvem utěšeně stoupal a v únorovém čísle "Sokola Amerického" r. 1879 mohlo být právem napsáno, že "cvičení jest hojně navštěvováno". V té době cvičily již čtyři čety. V lednu a v únoru každou neděli dopoledne konána cvičení v prostocviku a v pochodech. V té době měla jednota asi 80 členů.

Působení Národní Jednoty Sokolské v tomto roce spatřovati lze v tom, že jedná se o pořádání sjezdu a veřejného cvičení Sokolstva amerického v New Yorku, což značně přispělo ku zvýšení ruchu mezi členstvem.

Cvičitel'ský Sbor Sokola v New Yorku, r. 1872.

V. Kačerovský, J. Vlach, J. Mikuláš, A. Wokál, F. Mašín, J. Kačerovský, V. Kačerovský.

Dne 1. července bratrská jednota sokolská v Baltimore světila prapor sokolský a podle usnešení Newyorské jednoty odebrala se ku slavnosti té 10členná deputace s praporem a s jedním rohem z nedávno založené čtyřtrubačské.

Zájem mezi krajany newyorskými o pěstění tělocviku vyvolal myšlenku ohledně cvičení žactva a ve schůzi 7. července jednota uložila cvičitelskému sboru, aby podal návrh na založení tělocvičné školy pro mládež.

Dne 2. srpna konán v New Yorku sokolský sjezd a přeborné cvičení. Sjeli se tu vybraní cvičenci z jednot amerických a slavnost', ve spojení s tím pořádaná, měla veskrze důstojný ráz sokolský. V sobotu 2. srpna uspořádán byl skvostný sokolský průvod s lampiony ulicemi města, po té následoval krásný hudební, pěvecký a deklamační koncert. Starosta br. Koblasa zahájil večerní slavnost' proslovem, v němž líčil vznik a vývin Sokolstva v Čechách, rozvoj Sokolstva v Americe a založení Newyorské jednoty.

V pondělí na to následovalo přeborné cvičení Národní Jednoty Sokolské, o němž tehdejší "Dělnické Listy" v New Yorku napsaly mezi jiným:

"Průvod byl obrovský a předčil co do rozmanitosti onen Národní Jednoty a Řádů Č.S.P.S. Celý český New York byl na nohou..... Nebylo snad jediného spolku zdejšího, aby nebyl representován buď členy, neb praporem, neb deputací. Brzy před polednem dostali jsme se do parku, který nejvhodněji volen byl, neboť tu ohromnou společnost mimo Jones Wood Collisseum jiný park byl by pojmouti nemohl.

"Ke 2. hodině přikročeno ke cvičení, které zahájeno bylo slavnostní řečí zástupce Národní Jednoty Sokolské a předsedy výkonného výboru Sokola J. B. Bělohradského. —

"Po řeči přikročeno ku cvičení, na kteréž byl taktéž každý dychtiv.... Z jednot zastoupeny byly tyto:

T. J. Sokol z Chicaga: A. Kreml, J. Píša.

Čes. Am. Sokol z Chicaga: J. Bílek, T. Bílek a Fr. Patera.

T. J. Sokol z Clevelandu: A. Beneš, I. Hanuš.

T. J. Sokol z Detroitu: L. Krajsinger, F. Liška.

Sokol Jed. "Blesk" z Baltimore: Kulíček, J. Šimek, J. Vomastka.

T. J. Sokol z Cedar Rapids: F. Bednář.

T. J. S. z New Yorku: J. Brodil, J. Čermák, A. Kostelák, J. Naděje, J. Pavlík, Fr. Vinický.

Ceny obdrželi:

Na bradlech: 1. Píša, 2. Vinický, 3. Patera, 4. T. Bílek.

Na koni na šíř: Kulíček.

Na koni na dél: 1. A. Kostelák, 2. Fr. Liška.

Kroužení kužely: Sahulka a F. Bednář.

Skok do dálky: Píša.

Skok do výšky: A. Kostelák.

Všeobecné ceny obdrželi: 1. Píša, 2. Kreml, 3. Patera, 4. T. Bílek, 5. Beneš.

Soudci byli I. Rejžek z Baltimore, Š. Bílek a J. Pádecký z Chicaga, Fr. Mašín a V. Vojtíšek z New Yorku.

Po zdařilém přeborném cvičení činnost' jednoty ještě více stoupla. Cvičitelský sbor vyzván, aby opatřil potřebné knihy, týkající se tělocviku, a kdyby nemohl získati české, měl opatřit anglické aneb německé.

Ohledně tělocvičné školy ustanoveno, aby dvakrát v týdnu konala se cvičení pro žáky od 8 do 14 let.

V lednu 1880 schváleno vyučování šermu a usnešeno jednou za měsíc pořádati přednášky. První stanovena na poslední neděli v lednu 1880. Uvolil se přednášeti bratr Jos. Buňata "O účelu jednot sokolských".

V té době již pocit'ovala jednota potřebu vlastní síně pro cvičení. Na návrh br. Fr. Koblasy zvolen 7členný výbor, jenž starati se měl o zřízení vlastní tělocvičné síně. Myšlénka ta došla upřímného souhlasu.

V dubnu roku 1880 dva členové jednoty účastnili se přeborného cvičení v Brooklyně, jehož mohl se každý účastnit bez rozdílu národnosti. Bratr Vinický obdržel tu druhou cenu za výtečné výkony na hrazdě a bratr Sahulka vyvolal všeobecný obdiv svým umělým kroužením kužely.

Poněvač Sokol udržoval nejlepší styky se všemi českými spolky a morálně i hmotně podporoval české podniky spolkové i všeobecné, obliba jeho vůčihledě rostla a s ní rostl i počet členstva.

Ve schůzi 3. května 1880 oznámil cvičitelský sbor, že cvičící členové musí být rozděleni na 8 čet a že nutno zvoliti další 2 cvičitele.

V téže schůzi oznámeno, že téměř všechny české spolky v New Yorku přislíbily účastenství při stavbě národní síně a že v příští hromadné schůzi sokolský výbor předá řízení akce delegátům spolků.

Během téhož roku zavedeno cvičení děvčat a cvičitel tělocvičné školy v prosinci oznámil, že má 36 žákyň.

V roce 1881 získán byl za 15 dollarů měsíčně cvičitel německého tělocvičného spolku Stahl, jemuž bylo dvakrát týdně cvičiti nejlepší Sokoly na přeborné cvičení. Nedostatek českých sil byl příčinou, že muselo být sáhnuo k cvičiteli německému.

V březnu 1881 podán návrh na založení dramatického sboru a již v dubnu zvolen byl 7členný výbor, jehož úlohou bylo pořádati představení, besedy, přednášky, zábavy deklamatorní a jiné ušlechtilé zábavy.

Ve schůzi 4. srpna téhož roku podán a schválen návrh na založení pěveckého odboru. Činnost jednoty byla tím opětně rozšířena o další ušlechtilý obor.

Ve schůzi 5. září 1881 zavedeno cvičení sboru cvičitelského pod řízením Stahlovým. V téže schůzi odhlasován příspěvek 100 dollarů na Národní Divadlo v Praze.

Dne 2. ledna 1882 bratrská jednota v Baltimore pořádala své první veřejné cvičení, k němuž pozvala jednotu naši, která vyslala tam 10 členů.

Na 25. červen projednáváno veřejné cvičení naší jednoty, ale nedošlo k němu následkem tragické události, jež hluboce vzrušila jednotu, ba i celé Sokolstvo americké.

JAN BRODIL.

Poslední den měsíce května 1882 při cvičení spadl člen cvičitelského sboru bratr Jan Brodil, zlomil si páteř a za čtyry dny zemřel. Ztráta tohoto nadějného a výtečného Sokola hluboce se dotkla všeho členstva. Rodině zesnulého dostalo se pohnutlivých projevů soustrasti a tomuto vystrojen dojemný pohřeb, o němž rozepsal se obsírně všecken tisk.

Jednota nařídila 30denní smutek, během něhož cvičební síň byla smutečně dekorována, a od připraveného veřejného cvičení upuštěno.

V té době také skončila činnost' Stahlova. On sám i cvičitelský sbor uznali, že ho více není třeba. Za obětavé plnění svých povinností byl Stahl ve schůzi 13. června 1882 jmenován čestným členem.

Na pozvání městské rady v Yonkers jednota naše byla skvěle zastoupena při slavnosti na počest' Bedřicha Filipa, jinak Filipse, prvního to Čecha v Americe.

V září roku 1882 zvěděl cvičitelský sbor, že mezi českými dívkami a paními jeví se touha po založení tělocvičného sboru. Sbor přispěl

ihned ku pomoci a v roku 1883 nacházíme již nový sbor mezi českými spolky.

V roce 1884 konáno bylo přeborné cvičení v Chicagu od 23. do 27. srpna. Newyorská jednota získala tam první četovou cenu a prvním, druhým a třetím mezi přeborníky byli členové její Jan Pavlík, August Tesař a J. Celer.

V sobotu dne 23. srpna, kdy v národní budově v Chicagu hřmělo volání: "At' žije Tyrš!" všechno české Sokolstvo truchlilo pro zakladatele a tvůrce svého — dra. Miroslava Tyrse. Toho dne známa byla v Čechách depeše Dra. Scheinera: "Konec vši nadějí. Mrtvola dra. Tyrše v řece nalezena."

Zpráva ta učinila hluboký dojem mezi veškerým Sokolstvem. Jednota naše se usnesla poslati soustrastný dopis Sokolu Pražskému.

Po chicagských závodech nastal v jednotě veliký ruch. Cvičení byla hojně navštěvována a vůbec panovala intensivní činnost mezi členstvem.

Toho roku Národní Budova, o jejíž postavení pečovaly všechny české spolky, blížila se svému uskutečnění a jednota poskytla na ni půjčku 2.000 dolarů.

Ve schůzi 21. července 1884 poprvé děje se zmínka o nově založeném "Kolínském Sokolu" v hořejším městě, jenž, jak se později ukázalo, byl předvojem naší jednotě.

Založením úřadu cestujícího cvičitele pro veškeré jednoty v Soustátí učiněn byl důležitý krok na prospěch všeho Sokolstva.

Rok 1885 zahájen myšlénkou na sokolskou výpravu do Čech, jež se záhy všeobecně ujala.

V téže době upsal Sokol 500 dolarů na rozšíření Národní Budovy, v níž i Sokol konal svá cvičení.

V březnu konala se zkouška ve vzpírání 50liberních činek s následujícím výsledkem:

	Pravou paží	Levou paží	Úhrnem
August Tesař	40krát	34krát	74krát
T. Šteffek	21krát	21krát	42krát
J. Kadlec	18krát	20krát	38krát
J. Brodil	20krát	17krát	37krát
J. Celer	21krát	15krát	36krát
F. Hroch	15krát	11krát	26krát
J. Moravec	15krát	10krát	25krát
J. Pavlík	14krát	14krát	28krát
J. Hájek	12krát	12krát	24krát
J. Fišer	10krát	10krát	20krát

K uvítání hostů ze západu, kteří v hromadné výpravě ubírali se na návštěvu do staré vlasti, jednota společně s Národní Jednotou Sokolskou uspořádala večírek.

Ve schůzi 1. června 1885 Sokol Kolínský žádal o přijetí do jednoty naší. Žádosti vyhověno a ihned konány přípravy ku zřízení druhé cvičírny v hořejším městě.

V tu dobu došla z Čech zpráva o úmrtí kdysi velmi činného člena Sokola Františka Koblasy, jenž skonal v Chrudimi.

V polovici srpna konalo se v Clevelandu okrskové cvičení, jehož se naše jednota čestně účastnila. Náš bratr J. Beneš uznán tu druhým přeborníkem, cenu na hrazdě obdržel šafařík, na bradlech br. Votruba, na koni na šíř br. Vozáb.

V roce 1886 dostal se do New Yorku výkonný výbor Národní Jednoty Sokolské, jehož členy byli: starosta Alois Wokál, náměstek August Tesař, jednatel Martin Hlaváček, tajemník Josef Kadlec, pokladník J. Wocel, redaktor listu F. Lier, výbor majetku a účetní: Stanislav Výborný, Jan Pavlík a Jan Karásek, výbor tělocviku Frant. Lier, August Tesař a Jan Pavlík.

Toho roku přibyl z Prahy společný cvičitel br. K. Štulík a sice 8. března 1886 a započal ihned činnost' svou v jednotě Newyorské a Morrisanské.

V dubnu toho roku ztratila jednota Newyorská jednoho z nejlepších Sokolů, bratra St. Výborného, jenž odjel do staré vlasti, aby se tam trvale usadil.

V neděli 29. srpna pořádán byl pěší výlet do Silver Lake, Staten Island, jehož účastnilo se 56 Sokolů v stejnokroji a jenž při pěkném počasí skvěle se vydařil.

Bylo usneseno uspořádati třídní výstavu ve prospěch činných členů, kteří vysláni budou ku cvičení do Prahy.

Tato výstava pořádána byla ve dnech 9., 10. a 11. dubna 1887.

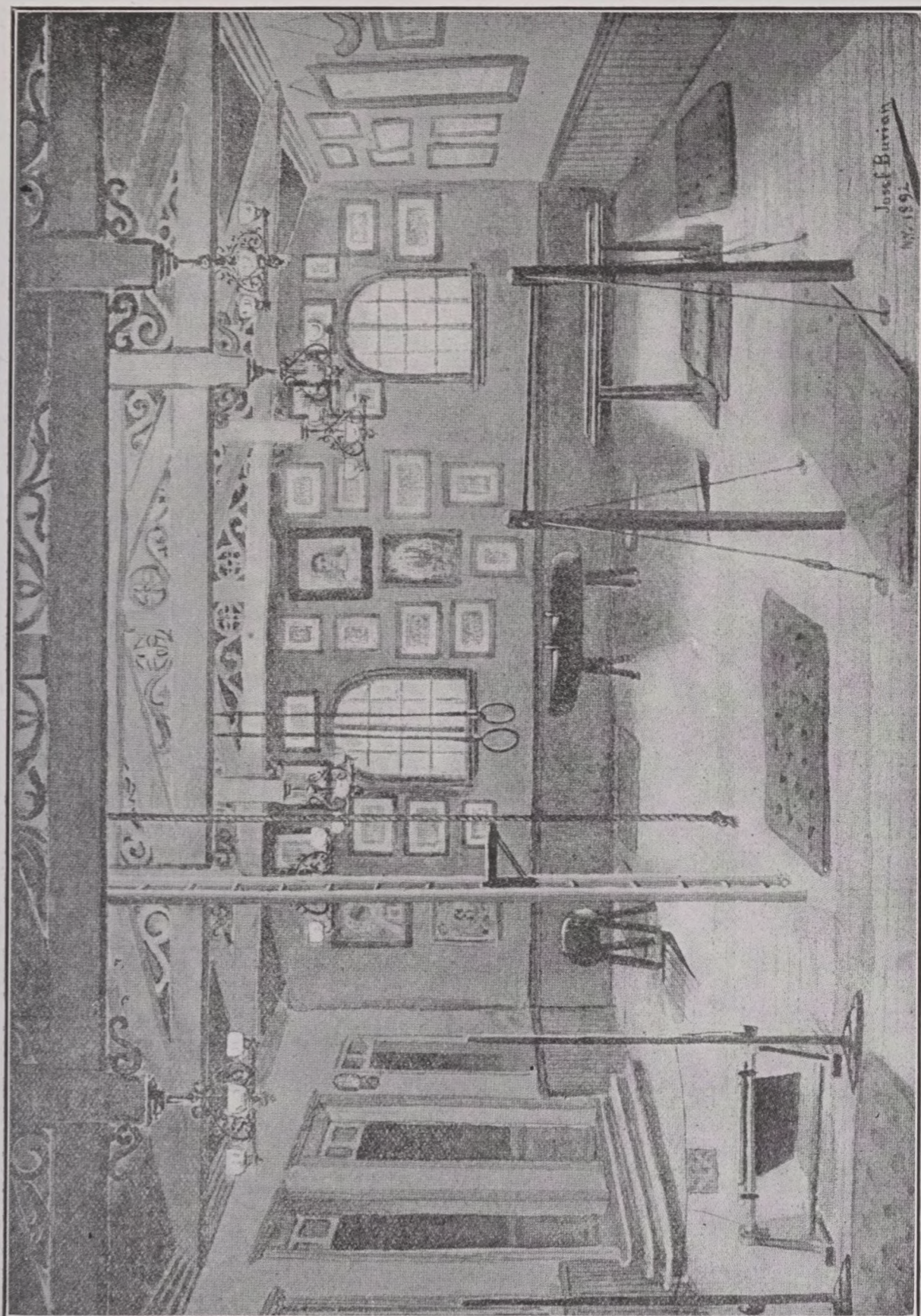
Téhož roku 30. a 31. května konaly se závody, k nimž po zkoušce, konané dne 4. dubna, jako první družstvo jmenováni byli: J. Pavlík, Aug. Tesař, Jan Celer, Fr. Hroch, Jos. Brodil a Jos. Kadlec. Do druhého družstva jmenováni: Jos. Beneš, Fr. Vinický, J. Pokorný, J. Finger, V. Votruba, K. Šimáček.

Výše jmenované první družstvo bylo pak vysláno ku slavným olympiádám Sokolstva českého do Prahy.

O památné výpravě do Čech nelze se podrobně tuto rozepisovati. Veliký význam její oceněn byl náležitě na jiném místě.

Dne 20. července ztratila jednota svého čestného člena bratra Jar. Stýblo, jehož smrt znamenala velikou ztrátu pro všechno Sokolstvo vůbec.

Na sobotu večer dne 10. září svoláni Sokolové z New Yorku, Morrisanie a Dutch Kills do Národní Budovy v New Yorku, kde uspořádáno bylo slavnostní uvítání bývalého společného cvičitele amerických jednot, bratra K. Štulíka, jakož i členů Těl. Jed. Sokol v New Yorku, kteří byli vysláni do Čech s výpravou sokolskou. Na programu bylo také odevzdání diplomu čestného členství N. J. Sokolské bratru K. Štulíkovi a odevzdání diplomů přeborníkům ze čtvrtého závodního oddělení.

TĚLOCVIČNA V NÁRODNÍ BUDOVĚ V 5. ULICI.

Slavnost' měla ráz důstojný. Bratr Štulík, když mu byl bratrem Wokálem, starostou N. J. Sokolské, odevzdán pěkně provedený diplom, poděkoval vřelou řečí.

Po té uveden byl do sálu záb. vzděl. spolek "Slovan", jenž za dva dny potom, 13. září, do Newyorské jednoty byl přijmut a jenž ku slavnosti pozván. Starosta Newyorské jednoty je srdečně uvítal a představil je co nastávající bratry. Předseda spolku "Slovan", bratr Kafka, poděkoval za uvítání a slíbil za všechny členy, že budou nám věrnými bratry a že syorně s námi budou usilovati o rozkvět Sokolstva.

Bratr Štulík po té předvedl Sokoly, z Čech se opětně vrátivší. Tito hned při vstoupení do sálu uvítání byli hřímavým "Na zdar!" Starosta Newyorské jednoty, bratr J. Halq, uvítal z Čech se vrátivší Sokoly srdečnou řečí, v níž jim hlavně děkoval za důstojné chování při závodech v Českém Brodu a za řádné vystupování po celý čas jejich pobytu ve staré vlasti, jež sloužilo česko-americkému Sokolstvu k velké cti. Řečník skončil poděkováním bratru Štulíkovi za vzorné vedení amerických Sokolů. Za vyslané Sokoly odpověděl opětně bratr Štulík.

Po té bratr Štulík odevzdal starostovi Nár. Jed. Sokolské skvostné stuhy na prapor, dar to Amerického Klubu Dam v Praze. Na stuze červené je nápis: "Americký klub dam v Praze. 7. — 1887." Na modré stuze: "Národní Jednotě Sokolské v Americe". Na bílé stuze: "Svoji myslí věrnou buďte vlasti stráž, Vaši lásku celou zdědiž dorost Váš."

Po té bratr Tesař vylíčil dojemné přivítání Sokolů amerických v Čechách a odevzdal Newyorské jednotě následující dary: stuhy na prapor jednoty s nápisy "Upomínka Americkým Sokolům na pobyt v Čechách 1. července 1887", "Nedejme se!" "Věnuje rodina Riegrova, toho času v Malči". Dále odevzdal vavřínový věnec, darovaný Pražskou jednotou, a dějiny Pražského musea ve skvostné vazbě, jakož i památný peníz Kutnohorský, ražený ze stříbra, jež z dolů Kutnohorských při novém zahájení dolování poprvé opět dobyto bylo. Památných mincí těch raženo bylo pouze 200 a Newyorské jednotě daroval vzácný ten peníz dr. Stáně. Starosta Halq přijal dary, vzdal dík dárcům, načež rozdal diplomy, získané Newyorskými Sokoly při 4. závodnickém cvičení Národní Jednoty Sokolské v New Yorku: jednotě první četovou cenu na všem nářadí, bratru Aug. Tesařovi druhou hlavní cenu na všem nářadí, bratru J. Benešovi první cenu na skok do dálky, bratru K. Šimáčkovvi první cenu na kroužení kůžely. Bratru F. Vinickému připadla druhá cena na hrazdě a šplhání.

Po té předveden "Dívčí Tělocvičný sbor v New Yorku", jehož členkyně tento večer zastávaly úkol hostitelek, a bratr Štulík odevzdal mu stuhy na prapor s přiměřeným proslovem. Sokolkám bylo pak všemi přítomnými provoláno v uznání jejich zásluh hřímavé "Na zdar!"

Tím slavnostní akt skončen a následovala srdečná, bratrská, volná zábava.

Rok 1887 byl dvacátým rokem života jednoty a jednota oslavila

to památné výročí domácím večírkem dne 22. října v Národní Budově, při kteréž příležitosti uveden do jednoty naší spolek "Slovan".

Na koledu pořádala jednota veřejné cvičení v hořejší části města v místnosti bratra V. Mašína, jež se skvěle vydařilo. Spoluredaktor N. Y. Listů p. Miloš Krodeško promluvil při té příležitosti "O Sokolstvu česko-americkém a významu jeho".

Jednota častým vystupováním na veřejnosti i před občany a odborníky jiných národností získávala si stále lepší jméno a uznání své neunavné práce. Dokladem toho je, že Long-Islandský Athletic Club vybral si z jejího středu cvičitele a sice br. A. Tesaře, jenž pak v klubu vyučoval dle české tělocvičné soustavy. I jinak uplatňoval se význam jednoty na venek.

Dne 11. března 1889 ztratila jednota jednoho z nejstarších a nejhorlivějších členů, bratra Martina Hlaváčka.

V červnu toho roku vzdal se po 20leté činnosti náčelníka br. A. Wokál svého čestného a zodpovědného úřadu. Jakých zásluh do té doby získal si o jednotu, zůstane zlatým písmem zapsáno v srdcích všeho členstva.

Dne 19. srpna 1889účastnila se jednota naše okrskových závodů východních, z nichž odnesli ceny: 1. na hrazdě Fr. Hroch, 1. na bradlech V. Hampl a 2. Alois Pokorný, 1. na koni na šíř Jos. Šafařík, 1. na koni na dél Alois Pokorný. Při vzpírání 50liberní činky 1. byl Josef Šafařík a 2. Fr. Jícha. Při vzpírání 100liberní činky 1. byl Jos. Brodil. Ve skoku o tyči J. Hurt byl druhým, při skoku dalekém 1. byl Vác. Hampl a 2. Jos. Hurt, kterýžto byl také 2. při skoku vysokém.

Mezi nejzdařilejší výlety, jež jednota pořádala, náležel noční výlet ze dne 31. května na 1. června 1890 do Short Hill k bratru Mandovi, o němž br. Fr. Lier napsal do Sokola Amerického" nadšenou zprávu.

Na sklonku roku v Češstvu newyorském vznikla nová myšlenka, vplynuvší z poznání, že Národní Budova naše v dolejší městě je v mnohých ohledech nedostatečnou a že spolky, zvyklé při svých zábovách na velkou návštěvu, musí české peníze snášeti do jiných kapes. Jednota naše zase těžce nesla, že není tu české místnosti, jež by vyhovovala početné síle cvičenců. A protože vystavení nové vlastní tělocvičny naráželo na velké překážky, připojila se jednota ku ostatním českým spolkům, jež obraly si za úkol zbudovati v hořejším městě důstojný Národní Dům pro Čechy.

V té době ovšem neodvážil se nikdo ani ve snu myšlenky, že později uskutečnila se nejen myšlenka společné budovy pro české spolky, ale že i Sokol sám s přímo Herkulovským napjetím sil vybuduje si vlastní nádhernou budovu, jež dodnes je jeho největší chloubou. Leč to patří již do stati příští.

Zde sluší jen podotknouti, že mohutný rozvoj jednoty v prvním čtvrtstoletí byl pevnou zárukou pro další vzrůst a rozvoj, jehož jsme byli svědky v druhém čtvrtstoletí a jež s hrdým poukazem na práci vykonanou můžeme oslaviti při slavnosti 50letého trvání.

(Otisknuto z Památníku z roku 1892.)

*Na práci vykonanou — svítí hvězda,
na činnost neúplnou — stíní mrak.*

1892

1917

DRUHÉ
ČTVRTSTOLETÍ
ČINNOSTI
TĚL. JED. SOKOL

NEW YORK.

NAPSAL

JOS. A. KNEDLHANS.

1892 – 1917

Výkonný Výbor Národní Jednoty Sokolské sídlem v New Yorku.

S hrdostí a povznešenou myslí může Jednota naše popatřiti na vznik a celé dlouholeté působení Nár. Jed. Sokolské ve Spoj. Státech Severo-amerických, neb z převážné doby let, co Národní Jednota Sokolská stává, bylo sídlem výkonné moci této mužné organizace sokolské, město New York.

JOS. A. KNEDLHANS.

Bylo to v době světové výstavy v Chicagu, Ill., v těchž srpnových dnech po hlavních závodech Národní Jednoty Sokolské roku 1893, když jednací sjezd Národní Jednoty Sokolské usnesl se, by Výkonný Výbor Národní Jednoty Sokolské přeložen byl z města Milwaukee, Wis., do New Yorku. Není známo, jaké příčiny a důvody zde shromáždění zástupci jednot měli, že sídlo Výkonného Výboru změnili, jisto však jest, že New York dovedl snáze a lépe vésti záležitosti tohoto centrálního tělesa již v létech osmdesátých a že osvědčí se i tentokráte. A také se osvědčil a svým povinnostem dostál.

Přes to, že první jednota Sokolská byla založena v městě St. Louisu, Mo., přes to, že i v Chicagu byla starší Jednota naší a město samo jaksi středem celé té osady sokolské ve Spojených Státech i s jeho velkým počtem jednot, sdružených v Národní Jednotě Sokolské, čítajícím skoro přes tisíc členů v městě samotném, přes to, že New York byl až na čtvrtém místě v pořadu starých Jednot, byl New York jaksi baštou a sídlem Sokolstva českoamerického.

Jednota naše byla vždy vůdčím duchem celé Národní Jednoty Sokolské od založení této v roce 1878. Vždyť na popud naší Jednoty nejvíce byl uskutečněn svazek všech tehdy stávajících jednot sokolských v Americe.

A dnes možno nám, dnes možno naší jednotě pochlubiti se, že Výkonný Výbor Národní Jednoty Sokolský od sjezdu chicažského r. 1893 až do roku 1913 sídlil v New Yorku nepřetržitě, plných 20 let.

Již z toho vidno, že veškeré, neřkuli velká většina sborů zastoupených v Národní Jednotě Sokolské na sjezdech jako v Omaze, Neb. roku 1898, v St. Louisu, Mo. roku 1903, v Detroit, Mich. roku 1908 vždy přála si, by Výkonný Výbor N. J. S. vždy byl v New Yorku, uznávajíce úplnou a nejlepší schopnost ku vedení tohoto hlavního tělesa z členů Těl. Jed. Sokol v New Yorku. Jsem si vědom a přesvědčen, at' při sjezdech neb těch župních či hlavních závodech N. J. S. byli newyorští vždy pokládáni za vzor v činnosti sokolské ode dávna.

Ukázalo se dřívější doby, že změna sídla Výkonného Výboru nebyla dosti opodstatněna a že tou změnou N. J. S. mnoho se neprospělo, spíše uškodilo. A to jest dalším zadostučiněním naší Jednotě, že práce Výkonného Výboru byla uznána a oceněna, vedení tohoto pak jak finančně tak i morálně bylo vždy uznáno zástupci na sjezdech, že vše, co vykonáno, bylo vždy pro dobro celku, pro dobro celé Národní Jednoty Sokolské, ku zdaru a prospěchu všech jednot v N. J. S. sdružených.

Ku vsí cti a zadostučinění slouží Jednotě naší, že vždy volila členy do Výkonného Výboru tohoto ze svého středu ty nejlepší a nejschopnější, jaké jen měla, sama jich postrádajíc, pro svou vlastní práci častokráte. Pověřila práci jim ve Výkonném Výboru s přesvědčením, by konali práci tu celistvě, svědomitě a vždy poctivě ku zachování dobrého povždy jména New Yorkské Jednoty.

Bylo-li kdy na sjezdech neb závodech cosi řečeno, at' chvályhodné neb i odsuzováno Výkonnému Výboru, vždy mínil se tím New York, byla vlastně míněna jednota naše, resp. její členové.

Pochybuji, že se někdy opět stane v dějinách Nár. Jed. Sokolské, aby sídlo Výkonného Výboru Národní Jednoty Sokolské bylo nepřetržitě po celých dvacet let v jednom a tomtéž městě a protož i zde může jednota naše býti hrda, že jí povždy bylo důvěřováno a poctěna byla tím, že jednoty, vlastně jich zástupci pověřili výkonnou mocí New York. A také si toho naše jednota povždy povědoma byla.

V prvním pětiletí 1894—1898 zastoupeni následující členové ve Výk. Výboru: Al. Wokál, starosta, Josef Kadlec, náměstek, Jos. Říha,

jednatel, Fr. Lier, tajemník, Josef Wocel, pokladník, Josef Brodil a Jan Pavlík, Jos. Strnad, výbor a Aug. Tesař, náčelník. Později přivolen Ant. Jahoda na místo Josefa Strnada.

V druhém období pěti let 1899—1903 byli: Al. Wokál, starosta, Josef Říha, jednatel, Josef Vocel, tajemník, Josef Brodil, pokladník, Aug. Tesař, Jan Pavlík a Fr. Lier, výbor těl., Ferda Martyny, náčelník. V roce 1900 volbou změněno bylo: za jednatele na místo Jos. Říhy zvolen Jan Černý, Josef Kadlec a Ant. Jahoda přivoleni. V roce pak 1901 Fr. Bartuněk a Václav Hampl přivoleni.

V třetím pořadí 1904—1908 byli ve Výkon. Výboru následující: Ferd. Martyny, starosta, Fr. Bartuněk, náměstek, Jan Černý, jednatel, Fr. Lier, pokladník, Ant. Jahoda, Václav Hampl a Kar. Hrbek těl. výbor.

Čtvrtých pět let 1909—1913 jsou: K. E. Hrbek starosta, Jos. Kadlec náměstek, Jan Černý jednatel, Fr. Lier st., pokladník, Jan Pavlík a Fr. Bartuněk výbor, Ferda Martyny náčelník.

Z následující tabulky jest zřejmo, jak si Jednota naše stála finančně v Národní Jednotě Sokolské za plných 25 let. Za dobu tu zaplatili jsme na povinnosti Výkonnému Výboru sumu \$12.835.97.

Finanční přehled Těl. Jed. Sokol New York k Nár. Jed. Sokolské.

Rok	členů	přijmuto	odpadlo	platících	hotově
1892	398	178	45	531	330.26
1893	531	74	80	525	428.81
1894	525	55	105	475	633.54
1895	475	49	55	469	417.70
1896	469	34	39	464	285.80
1897	464	32	49	447	385.70
1898	447	37	36	448	377.00
1899	448	27	25	450	462.90
1900	450	50	25	475	375.30
1901	475	35	20	490	395.40
1902	490	29	27	492	403.30
1903	492	37	27	502	302.90
1904	502	25	36	501	707.00
1905	501	33	34	500	459.90
1906	500	30	43	487	624.00
1907	487	25	32	480	758.50
1908	480	33	31	482	443.10
1909	482	38	24	496	591.10
1910	496	41	18	519	603.40
1911	519	4	—	523	637.20
1912	523	26	24	525	647.40
1913	525	22	22	525	653.60
1914	525	30	29	524	645.76
1915	524	20	29	515	629.55
1916	515	32	21	526	631.75

V čestnou upomínku budiž zde zaneseno, že na sjezdu v Chicagu 1893 zasedal jako předseda sjezdu náš bývalý člen a dlouholetý náčelník br. August Tesař, též i náčelník Národní Jed. Sokolské, na sjezdu v Omaze, Neb, 1898, pak zasedal co předseda br. Alois Wokál, tehdy starosta Výkonného Výboru, první náčelník a zakladatel naší jednoty. Vedle těchto dlužno jest zmíniti se o br. Jos. Říhovi, několikaletém jednateli Výk. Výboru, jehož jednatelská zpráva, přednesená na sjezdu omažském, zanechala hluboký dojem u přítomných zástupců.

Konečnou pak zmínkou zde budiž dodáno, že zasloužilý jednatel Výkonného Výboru N. J. S. v N. Y., sokol Jan Černý zastával úřad ten po 13 let nepřetržitě, jsa v stálém, písemném spojení každoročně se všemi sbory, neb jich činovníky Národní Jednoty Sokolské.

Sjezd N. J. S. roku 1908 v Detroit, Mich. odbývaný, usnesením svým poctil jednotu naši, že jmenoval br. Jana Pavlíka čestným členem N. J. S. za zásluhy dlouholeté co cvičitele a borce, činovníka neunavného a nezištného, jakých mezi námi málo.

Konečně sjezd Baltimorský v roce 1913, usnesl se propůjčiti čestné členství též sokolu Al. Wokálovi, nejstaršímu členu to naší Jednoty, jedinému žijícímu zakládajícímu, v ocenění všeho toho, co pro Sokolstvo byl vykonal.

Byl to ten samý sjezd, který usnesl změnu sídla Výk. Výboru N. J. S. z New Yorku do Chicaga, Ill., kde však pod jménem Nár. Jed. Sokolské neměl dlouhého trvání.

Okolnostmi a různými náhledy pro rozmach a sesílení sokolské myšlenky zde v Americe, po vytríbení různých okolností v zájmu celku ve spojení všeho Sokolstva česko-amerického v jednu mohutnou organizaci, vešlo se nejprve ve spojení s Jednotou Dělnicko-Amerických Sokolů, totiž v částečné pouze, po stránce výchovné a tělocvičné pod jménem Ústřední Technický Odbor Čes. Am. Obce Sokolské. V dalším pak navázání styků pro spojení celistvé konány různé porady až konečným hlasováním všeho členstva v N. J. S. přistoupeno ve svaz se župou Fuegner-Tyrš, celistvě a změnou obou stávajících jmen v novou "Obec Sokolskou v Americe", která v život vstoupila dnem 1. ledna 1917, kterýmžto dnem přestala pro nás existovati naše Národní Jednota Sokolská ve Spoj. Státech Severo-amerických.

Župní Výbor.

Ústřední Výbor Východní župy N. J. S. sídlem v New Yorku.

Při sjezdu jednacím Nár. Jed. Sokolské v Chicagu v r. 1893 rozdělena Nár. Jednota Sokolská ve Spojených Státech na župy, dle vzoru župního zařízení České Obce Sokolské v Čechách. Ještě před tímto usnesením užívalo se zde názvu okrsků, okrskových cvičení a závodů.

Pro New York určena župa Východní se sídlem v New Yorku u naší Těl. Jednoty Sokol, již z důvodu toho, že jaksí byla v ústředí všech stávajících jednot sokolských zde na východě.

Podávám zde tuto stat' o Výboru Východní župy jen s toho stanoviska, že veškerá skoro činnost výboru tohoto tak úzce souvisela s činností Jednoty naší, už z toho důvodu, že činovníci ve výboru tomto byli po většině členové Jednoty naší samé a již z toho důvodu, že veškerá práce a činnost výboru spadala jaksí do činnosti Jednoty naší. Veškery kroky a podniky, jež župa učinila, byly i v zájmu Jednoty, byly sledovány s nevšední účastí všech členů Jednoty, tak jako kdyby to byl závislý odbor Jednoty, ba i dále z toho stanoviska, že výbor veškeré schůze odbýval vždy v téže místnosti jako Jednota, pozdější dobu pak, jak se nechá myslet, i v naší Sokolovně po dostavení této.

Práce jak jednotlivců, tak i celého výboru, byla jako prací jednoty samotné, at' již se to týkalo společného cvičení, či veřejného, neb župních závodů, byla to vždy práce našich členů, členů naší Jednoty jmenovitě. Úspěch kteréhokoliv veřejného cvičení neb závodu župního byl úspěchem též naším zároveň.

Jednota vždy byla pamětliva toho, že výbor ten jest jí svěřen, že veškera činnost a práce jest pod kritikou nejen žup a jednot ostatních v Národní Jednotě Sokolské zastoupených, ale i Výkonného Výboru N. J. S. a proto bylo dbáno vždy, aby reputace Jednoty newyorské byla povždy zachována.

První schůze Výboru konána byla dne 25. února r. 1894, tedy hned druhý měsíc po ustanovení, kdy župy měly vejíti v platnost. Za newyorskou Jednotu byli zvoleni sokolové Ant. Jahoda, Fr. Zborník, Jos. Veselý a Michael Kafka. Prozatímně byl celý Výbor pětičlenný. Za náčelníka zvolen Antonín Jahoda, podnáčelníkem Fr. Zborník. V župě východní tehdy bylo zastoupeno šest sborů a sice: Těl. Jednota Sokol „New York“, N. Y.; „Svornost“, Morrisania, N. Y.; „Fuegner“, Long Island City; „Blesk“, Baltimore, Md.; „Westfield“, Mass. a „Newark“, N. J.; pozdější pak dobou přičiněním Ústředního Výboru založeny Jednoty: Brooklyn, N. Y., Islip, L. I., Bohemia, L. I., Philadelphia, Pa., Little Ferry, N. J., Schenectady, N. Y., New Bedford, Mass., Bayonne, N. J., Patterson, N. Y. a Curtis Bay, Md.

Jednou z hlavních povinností výboru bylo pořádání společných

cvičení členstva, střídavě u každé Jednoty, za druhé pak pořádání župních závodů a veřejných cvičení.

I v tomto směru započato ihned. První takové cvičení odbyváno u jednoty Newarské v dubnu r. 1894, jakž i další následovaly u jednot v New Yorku, Morrisanii a v Long Island City.

Společná cvičení byla velkou vzpruhou pro členstvo, nejen jednoty naší ale i ostatních. Setkala se s takovou zálibou u cvičícího členstva, obzvláště pozdější dobu. Byla to jakási dostaveníčka všech upřímně smýšlejících Sokolů pro práci i osvěžení v kruhu bratrském. Žel, že jich nyní postrádáme. Zanikla. Čí vinou? Výborem župním, či členstvem samým?

První župní závody konány byly v New Yorku a sice 4. a 5. srpna roku 1894 v tehdejším Aurora Parku. Byl to skvělý počátek. Súčastněno bylo 67 závodníků, mezi těmi bylo 36 borců od naší Jednoty. Zábavní program měl na starosti výbor od Jednoty naší zvolený za součinnosti několika bratrů od jednoty Svornost. Dlužno připomenouti, že závodům i veřejnému cvičení tomuto byl přítomen br. Jan Mendík, tehdejší společný cvičitel Národní Jednoty Sokolské. Veřejné cvičení bylo nemalou ukázkou, co se dá dosíci prací pilnou a pokrokovou.

Tehdy župa Východní čítala 758 členů, z nichž bylo 186 cvičících a 25 cvičitelů.

Po utvoření se Velko-New Yorku v roce 1898 byl župní Výbor zvětšen na 9 členů, a jednota Fuegoer v Long Island City chtěla míti také svého zástupce, ku kterémuž byla oprávněna. Tento 9-členný Výbor stával až do doby, kdy přeložen byl do Baltimore, Md. v roce 1909.

Rozmnožený takto výbor rozpředl pak sítě všestranné své činnosti. Největší a také nejlepší činnost můžeme konstatovati v pěti-letém období od roku 1898 do 1903. Výborem vypracovány župní stanovy. Pověření župní dozorcí, jež navštěvovali pravidelné cvičení jednot, občas ustanoven společný župní cvičitel pro slabší Jednoty a mnoho jiných novot zavedl vždy s dobrým úspěchem.

Další župní závody byly v roce 1897 společně pod dozorem naší Jednoty a Fuegoer v Long Island City. V prvních 4 letech byla jen malá změna v zástupcích naší Jednoty, na místa ta zvoleni br. Ferd. Martyny a Ant. Voříšek. Roku 1898 pak přivoleni Aug. Tesař, Václav Hampl, Fr. Bartůněk, Jos. A. Knedlhans, V. Křížek, Karel Řehoř a Fr. Jícha. Tento výbor pak setrval po několik let nejen pohromadě, nýbrž vyvinul i činnost, která stojí za to, aby byla připomenuta. Skutky mluví za ni.

Neznám příčin, proč zástupci tohoto výboru byli voleni vždy každoročně v jednotách pouze na rok, proč nestávalo jakéhosi usnesení, by v úřadu tom, jednou zapracovaném, byli ponecháni po celých 5 roků od sjezdu jednoho k druhému, asi tak jako Výkonný Výbor Národní

Jednoty Sokolské. Měl jsem vždy za to, že by byl lépe a ještě zdárněji pokračoval na cestě vytknuté v mnohém směru započaté, avšak nedokončené.

Župní Výbor Východní župy byl vůdčím tělesem po několik roků všech ostatních žup v Nár. Jed. Sokolské. Organizaci zavedl a řídil jako samostatné těleso dle svých upravených stanov. Ze středu svého volil vždy každoročně župního náčelníka a podnáčelníky, kteří byli platným faktorem v technickém sboru župním. Vedle těchto volení starosta, náměstek, jednatel, finanční tajemník, pokladník a konečně finanční výbor 3-členný. Hlavním činitelem, na němž veškerá tělocvičná činnost lpěla, byl župní náčelník, zvláště tehdy, když pořádána byla společná župní cvičení u každé jednoty, vždy v jistém období. Tenkrát bylo možno konstatovati, že činnost v župě byla na vrcholi téměř u všech Jednot. Bohužel společná zapadla; věru, škoda jich. Byly to ty pravé společenské schůzky, ukázky v pěstování tělocviku, jeden druhému — sokol sokolu. Pořádání župních závodů pak bylo opět pod dozorem a vedením župního náčelníka.

Druhým vůdčím duchem župního sdružení tohoto byl, jako že i má býti stále, jednatel župy. Na tomto lpí veškerá činnost župní v seznamování činnosti s jednotlivými sbory, obapolné spojení se stálým zájmem pro celkovou činnost. Vedle vyřizování finančních poplatků (povinností) jednot k župě, jichž roční příspěvky obnášely 10 centů za každého člena ku krytí běžných a nutných vydání župních, byla práce jednatele stálým dopisováním jednot ku stálé činnosti, uvědomování jich o práci, župním výborem vykonané, zvláště pak při zakládání jednot nových, v seznamování těchto o nové činnosti a práci započaté i předsevzaté, by jednota pak nově založená po velkém namáhání a práci se udržela a neživořila opět do úpadku.

Na sjezdu omažském v roce 1898 usneseno, změnit stávající rozdělení žup v Národní Jednotě Sokolské; ze čtyř pouze tři utvořeny. Tím se stalo, že župě východní přiděleny byly jednoty "Budivoj" a "Podlipný" v městě Detroit, Mich., dále Sokol "Cleveland" a "Česko-zábavní" vesměs v městě Cleveland, Ohio stávající. Tímto rozšířením župy východní také zvětšena činnost i přidána práce pro ústřední výbor župní.

Nicméně činnost jednot samých stále nebyla touž, jak by si byl ústřední výbor přál. Společná cvičení jaksí ochabovala z příčin neznámých. Výbor župní přišel k náhledu, by účast jednot při společných byla odměňována dle procentuální návštěvy. Ustanoveny ceny, pozůstávající po většině z předmětů užitečných pro ten neb onen sbor jako knihy o tělocviku pojednávající, kužele, končíře a pod. Nákup cen těch hrazen byl z mimořádných poplatků jednot v župě zastoupených. Příspěvek obnášel tuším asi \$1.50 ročně. Bohužel ani to se neosvědčilo ku větší přitažlivosti a většímu zájmu o společná. Konečně byli i jednotlivci v různém závodu při takovýchto společných cvičeních odměňováni. Nákladem Východní Župy byly vydány i sokolské zpěvníčky.

Při župních závodech v Baltimore, Md. roku 1902 rozvinuta největší činnost a dosažen nejvyšší stupeň pokroku. Bylo to znatelně i náležitě oceněno všemi, jež se těchto závodů byli účastnili. I početně byly to největší župní závody Národní Jednoty Sokolské. Závodníků bylo 84. Co se pořadu, nacvičení a provedení týkalo, nemáme hned druhých závodů, že by vše tak ladně bylo se odbylo. A vše to docíleno přičiněním se župního náčelníka tehdy br. Fr. Bartuňka. Dodati sluší, že při těchto závodech poprvé zastoupeny byly též Sokolky a členové v oddělení starších (veteráni).

Sjezd jubilejní Národní Jednoty Sokolské, konaný v září 1903 v městě St. Louis, Mo., opět změnil počet žup N. J. S. na bývalé čtyry, takže ony Jednoty v Clevelandě a Detroit odpadly od župy východní. Se zakládáním nových Jednot jest župní Výbor náš bezmocný, an zde na východě není tolik českých osad, kde by bylo možno jednotu sokolskou založiti s přesvědčením, že jednota taková se udrží. Máme zkušenosti s několika takovými sbory, které s velkým namáháním župního výboru založeny byly, avšak po nedlouhé době opět se rozpadly.

Co se další, vnitřní činnosti výboru týče, netřeba mi ji zde uváděti. Poznamenám jen několik hlavních bodů, chtěje poukázati, jak župní Výbor byl naší Jednotě neodvislým odborem.

V dubnu r. 1899 vyslán br. župní náčelník Fr. Bartuněk co župní cvičitel k Tělocvičné Jednotě Sokol ve Philadelphii, Pa., na to v roce následujícím byly závody tamtéž německého Turner Bundu, jichž účastnila se župa východní družstvem osmičlenným a v němž zastoupeni byli následující bratři naší jednoty: Ant. Jahoda, Jos. Oktavec, Fr. Lier ml., Jos. Bačkora, Jan Kohoutek, Karel Řehoř, Fr. Pospíšil a Hugo Sekyra. V pořadí vynikli co 29. s 33 cenami. Bratr Ferda Martyny jako cvičitel jednoty Philadelphia po 14 dní ustanoven.

V roce 1900 povoleno náčelníku i jednateli po \$10.00 ročního platu. Na návrh župního výboru uspořádány v roce 1905 závody spojených Jednot ve Velko New Yorku se stanoviska technického. K těmto pozvány i sbory Děd. Amer. Sokola z New Yorku a Winfield, L. I. Leč smutně dopadly. Obrovský liják, trvajících několik dní, je překazil. Odloženy tedy na 14 dní, avšak nesetkaly se s tím úspěchem, jaký očekáván byl morálně, i finanční deficit byl značný. V roce 1906 navrhováno jednotě naší pořádání závodů státních, dle způsobu jednot nebraských, leč k těm nedošlo. Výkonný Výbor Východní župy pořádal po té cvičitelský kurs v červnu 1906 v městě New Yorku. Navrženo naší Jednotě, by v Astoria, L. I., byla založena tělocvičná škola pod dohledem naší Jednoty. V měsíci září 1907 odbývány župní závody u Těl. Jednoty Sokol v Newarku, N. J.

Roku 1908 zdálo se, že veškera dobrá vůle a láska ku práci společné je vyčerpána. Jelikož výbor, jenž po několik let byl činným, byl již unaven stálou prací, zvolen na jeho místo nový, leč ten nedovedl se již tak vpravit do povinností naň vložených, ochaboval, ba ochabovalo i členstvo samo v jednotách sdružených, výbor nepřičinil se dosti, aby činnost v jednotách byla opět oživena, takže konečně jednota naše p

dobřem uvážení všeho uznala ze lepší, přeložiti župní výbor jinam, a místa, kde činnost bude sesílena členy novými ku rozvoji pokroku a celého dalšího života Východní župy. Se svolením Výkonného Výboru Národní Jednoty Sokolské přeložen Ústřední Výbor do Baltimore, Md., sídla to sokolské Jednoty "Blesk", v roce 1909.

Na dny červencové 1911 připadaly župní závody u Těl. Jednoty Fuegner v Long Island City, N. Y. jež pod řízením župního náčelníka br. Fr. Štětky z Baltimore, Md. měly průběh ucházející. V roce předcházejícím na dny srpnové uspořádal župní výbor nový cvičitelský kurs župní, který odbýváán byl v Tělocvičně naší za účasti slušné, posluchačů jak členů tak i několik členek od sborů Sokolek.

Po sjezdu Nár. Jed. Sokolské v Baltimore v roce 1913 navrácen Ústřední Výbor župy opět do New Yorku a tím i veškerá práce a činnost do výboru tohoto spadající.

Jelikož došlo se k náhledu, po obapolných vyjednáváních ohledně sloučení se všeho Sokolstva česko-amerického pod jednu mohutnou organizaci, přistoupila jednota Děln. Am. Sokolů v užší spojení, totiž pouze technické se župou Východní pod jménem Technický Odbor Vých. Č. A. O. S., v jakémž poměru až do doby dnešní stává.

Po všeobecném hlasování všeho členstva, jak v jednotách Nár. Jed. Sokolské tak i župy Fuegner-Tyrš, dospělo se k cíli, utvoření pevného svazku, nového tělesa pod jménem Sokolská Obec v Americe v roce 1916, tak že dnešní župní výbor jest zvětšený jak na členstvu, tak na sborech v Sok. Obci zastoupených. Též i činnost je dvojnásobná. Símě jest zaseto — jádro dobré a mnohoslibné. Doufejme, že ve spojení dosáhneme výsledků kýžených, jakých jsme si dávno přáli a že nesklameme se, bude-li činnost nejen nás všech, ale zvláště župního výboru v stálém pokroku a že co nevidět spojení budeme úzce a celistvě i s Jednotou Děln. Amerických Sokolů a to doufám trvale. Vedle několika společných vystoupení v poslední době dlužno zmíniti se o společném veřejném vystoupení všeho cvičícího členstva, členek i žactva, dne 7. května 1916 ve zbrojnici na 34. ulici a Park avenue. Toto velké veřejné vystoupení Sokolstva bylo jedno z největších, jaké kdy v New Yorku bylo odbývááno pro fond Českého Národního Sdružení, pod jehož auspiciemi se také vystoupilo.

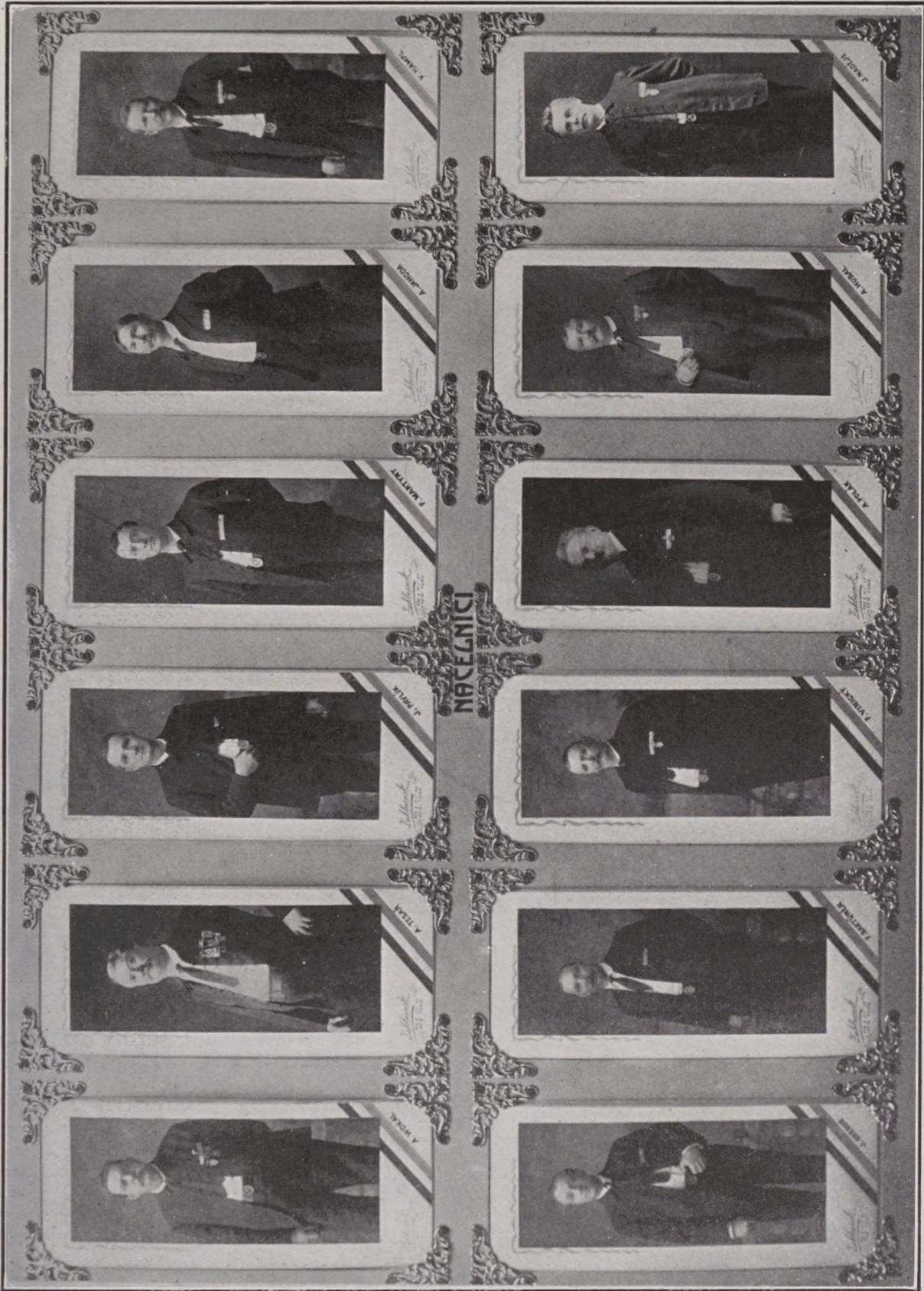
Zde bylo možno seznati, co znamená síla a početnost, co se nechá dokázati svornou prací, dobrou vůlí a láskou k věci.

Nedávný cvičitelský kurs župy této dlužno též zaznamenati jakožto úspěch. Podobného cvičitelského kursu bylo v župě více, než potřeba. Za přednášeče ustanoveni naši bratři Ant. Jahoda, V. Hampl a Ant. Mysliveček. Počet posluchačů obého pohlaví byl slušný; a průběh uspokojující. Doufejme, že přinese nám užitek násobný.

V ústředním výboru župním, jak dnes stává, máme své členy zastoupeny a sice: Al. Wokál, starosta, V. Lipský, tajemník, M. A. Klein, pokladník, Ant. Mysliveček, náčelník, Jos. Gregor, podnáčelník, vedle druhých bratrů činovníků od vůkolních jednot. Dnes zastoupeno je v župě východní celkem 23 sborů Sokolů a 8 sborů Sokolek.

STAROSTOUE

Cvičitelský sbor a cvičící členstvo vůbec.

Jádrem sokolských jednot a srdcem celého systému tělocvičného jest cvičící členstvo a jich cvičitelé. Nemůžeme si představit sokolský sbor bez členstva cvičícího a cvičící členstvo bez cvičitele. Jednota, u které se necvičí, jest mrtva a cvičenci nemít cvičitele, je jako stádo bez pastýře.

Jedním a hlavním nejdůležitějším účelem jednot sokolských jest pěstování tělocviku. Proto také vždy musíme na paměti mít, že jednoty sokolské jsou spolky tělocvičné, stojící v popředí a odlišující se od všech spolků jiných. Tělocvikem ku zdraví a zdravím teprve ku práci ostatní.

Jednota naše nemůže si stěžovati, díky těm okolnostem, jež byly povždy jednotě příznivy, že měla vždy povolaných členů dosti, kteří přijmuli činnost tělocvičnou za svou, kteří láskou nevšední lnuli k tělocviku, a kteří soustavným pěstováním tělocviku uvedli jednotu naši na ten stupeň, na kterém se dnes nalézá.

Možná, že nejsme tam, kde bychom býti měli, že nejsme na tom stupni, na jakém bychom býti mohli, však doufejme stále v lepší. Možná nám konstatovati, že náš problém tělocvičný lépe prospíval v dobách, kdy nám bylo nutno cvičiti v cvičárnách najatých, nepříhodných a nevyhovujících, než dnes, kdy jsme se dožili snu, mít své vlastní tělocvičny všemu vyhovující, cvičiti pod svojí střechou, pod krovem sokolským.

Je jisto, že činnost naše tělocvičná byla před 15 lety na vyšším stupni, než na jakém je dnes, že procento cvičícího členstva bylo tehdy větší, než je doby dnešní, ba i tolik jisto jest, že jak theoretická, tak praktická vědomost a vyspělost cvičitelů a cvičitelského sboru vůbec byla lepší, než je dnes, přes to vše nesmíme zoufati, nýbrž hleděti, jakým způsobem to neb ono odčiniti a nápravu uvést. Že nemáme prakticky tak vyspělé členstvo jako před léty, že nemáme takých theoretiků ve cvičitelském sboru dnes, jako jsme měli dříve, není jejich vinou, nýbrž je vinou naší, naší celé jednoty, neboť nevěnovali jsme dosti pozornosti a nedbali toho, by činnost tělocvičná u nás neklesla, by theorie našich starších cvičitelů byla převedena na členy mladší. To, žel, se nedělo. Proto přicházíme k jakémusi úpadku po stránce tělocvičné.

Byly doby, kdy jednota naše měla cvičitelských sil nazbyt — má je dnes? Nemá. Mnozí starší zanechávají cvičení z příčin různých, mnozí nám odešli k jednotám jiným co cvičitelé a není doba daleká, že budeme muset hledati cvičitelů jinde, z řad ne našich, poněvadž vlastní vychovance žádné nebudeme mít. Jest to trpké předzvěstí, však pravdivé a blížící se. Jest se nám býti na stráži.

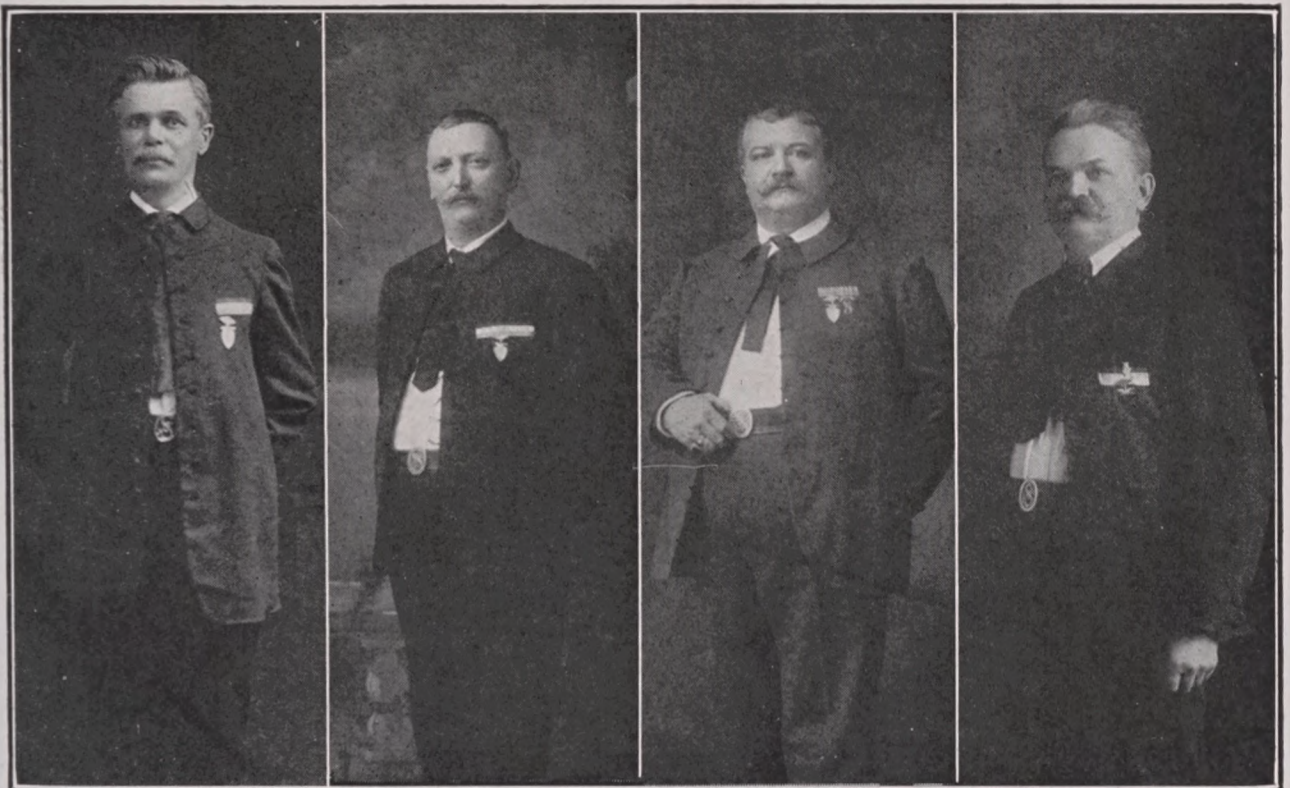
Jinak je mi možno zmíniti se, že cvičitelský sbor náš činí se, seč síly a schopnosti jeho jsou, by učinil zadost všem těm požadavkům, na

něj jednotou vložených. Nutí se, aby následoval v šlépějích svých předchůdců, však to není dosti; bylo by si přát, aby překročil ten cíl, u kteréhož dřívější stanuli, aby šel k cíli vyššímu v oboru tělocvičném a výchovy tělesné vůbec.

Máme po ruce mnohé a mnohé důkazy, z nichž možno seznati, jak náš cvičitelský sbor zkvétal a to již od let devadesátých a tažme se, proč mohlo to býti tenkrát a proč ne dnes? Tehdejší doby bylo dosti sil, dosti členů, kteří se obětovali pro ten úkol, by se ve cvičitelství zdokonalili; díky všem těm. Dnes však těch členů a takových nemáme. Staří věnovali svůj prázdný čas jen cvičením a přednáškám o tělocvičce, dnes však členové vyžitkují svůj prázdný čas jen pro sebe, pro svoje vlastní a osobní zájmy. Dřívější doby každý byl volný pracovati zdarma pro věc naši, dnes ani za peníze není možno dostati potřebné síly. A právě z toho stanoviska soudím, že klesáme, že již nám to sokolství není tak k srdci přirostlé. Vzmůžeme se!

Členové, kteří již přes 40 roků patří k Jednotě.

J. Naděje

F. Vinický

A. Hubal

A. Polák

Následovně asi podám povšechný nástin vší činnosti nejen sboru cvičitelského, ale cvičících členů vůbec, dorostu i žactva. Podám záznam náčelníků i jich podnáčelníků každoročně zvolených, záznam všech závodů, jichž se naši členové byli účastnili i jména borců, pokud záznamy vykazují a podobně, konečně i tabulku úhrnné návštěvy členstva za posledních let.

1892. V tomto roce i v několika následujících pak byl sbor cvičitelský 15členný. Byli v něm zastoupeni bratři: Aug. Tesař, náčelník a Jan Pavlík, podnáčelník; druzí pak Jan Finger, Václav Hampl, Josef

Brodil, Ant. Jahoda, Frant. Jícha, Bedřich Holub, Jos. Šimůnek, Karel Hrbek, Ant. Voříšek, Fr. Bartůněk, Karel Řehoř, Josef Hurt, Květ. Vejnosa. Po dobu letní cvičeno v najatém parku, známém Brown's Parku, na úpatí východní 65. ul. a Východní Řeky, v čase zimním pak cvičeno v místnosti br. Josefa Pospíšila na Avenue A a 74. ulici. Tělocvična v dolejší části města byla stále ve staré Národní Budově ve východní 5. ulici, která pronajata byla až do roku 1896, kdy zrušena vůbec.

JAN PAVLÍK.

Pamětihodným vystoupením jednoty bylo 12. října toho roku při súčastnění se průvodu na slavnosti Kolumbově v New Yorku na oslavu 400letého památky objevení Ameriky, která pořádána byla za účasti všech národností v městě. Jednota zastoupena byla zde velkým počtem členstva a vystoupení v průvodu bylo oceněno nejen obecenstvem, ale i zástupci města, za což odměněna byla vkusnou a cennou korouhví.

1893. Rok pilné činnosti. Na tento rok připadly hlavní závody Národní Jednoty Sokolské v Chicagu, Ill., při příležitosti světové výstavy Kolumbijské tamtéž. Jednota naše zastoupena družstvem ve vyšším a družstvem v nižším oddělení. Byli to br. Ant. Jahoda, Jan Pavlík, Josef Beneš, Aug. Tesař, Václav Hampl, Květ. Vejnosa, Josef Hurt, náhradník vyššího oddělení; Jan Topka, Kar. Řehoř, Frant. Jícha, Ant. Voříšek, Alois Siřínek, Josef Petránek, oddělení nižšího. Za soudce při závodech těchto byl Fr. Lier, za jednotu naši. Ze závodů

NYNĚJŠÍ CVIČITELSKÝ SBOR

F. Kiovský, F. Kříž, J. F. Beran, F. Váně, Al. Wokál, M. A. Klein. Rud. Novák, V. Lipský a V. Krejčí,
T. Štefek, A. Jahoda, J. Gregor, náčel. F. Martyny, V. Hampl,
F. Výborný, A. Kříž.

těchto vyšli naši borci co druží četově obě oddělení. — Jednotou schváleno, by náčelníci a podnáčelníci byli nominováni cvičitelským sborem. V tomto čase ozýval se stále stesk po společném cvičiteli, kterého bylo žádoucí a potřebno velice.

1894. Cvičitele toho se nám také v tomto roce dostalo a sice pověřen Výkoným Výborem N. J. S. sokol Jan Mendík, doporučený Českou Obcí Sokolskou z Prahy. Za zmínku stojí poznamenat, že první společné cvičení jednoty naší a vůkolních konáno bylo 28. ledna v tělocvičně v Národní Budově. První okrskové či župní závody konány v New Yorku dne 5. srpna v Aurora Parku. V závodech těchto zastoupeni jsme byli četně. Ve vyšším oddělení dvě družstva a v nižším družstva čtyry. Závody řídil župní náčelník br. Ant. Jahoda. Soudcové od jednoty naší byli br. Josef Kadlec, Jan Pavlík, Ant. Voříšek, August Tesař a Fr. Hroch. Závodníci vyššího oddělení 1. družstvo: Jan Pavlík, Václav Hampl, Josef Beneš, Aug. Tesař, Květ. Vejnaska, Josef Oktavec. 2. družstvo: Jan Beneš, Fr. Jícha, Ferd. Martyny, Kar. Řehoř, Al. Šiřinek, B. Holub, náhradník pro obě družstva Jos. Petránek.

Nižší oddělení: 1. četa: Václav Petr, St. Sýkora, Josef Bačkora, Jan Kohoutek, K. Lucek, V. Křížek. 2. četa: Vojt. Petr, Fr. Bartůněk, Josef Laně, Boh. Fiala, Boh. Štolba, V. Syrový. 3. četa: Fr. Novotný, Boh. Vejnaska, V. Manda, J. Petránek, K. Šimůnek, K. Červený. 4. četa: J. Mojžíš, Jos. Levý, Vil. Lucek, Fr. Červený, Fr. Hála, Ant. Jícha, náhradníci K. Hrbek, A. Kolman.

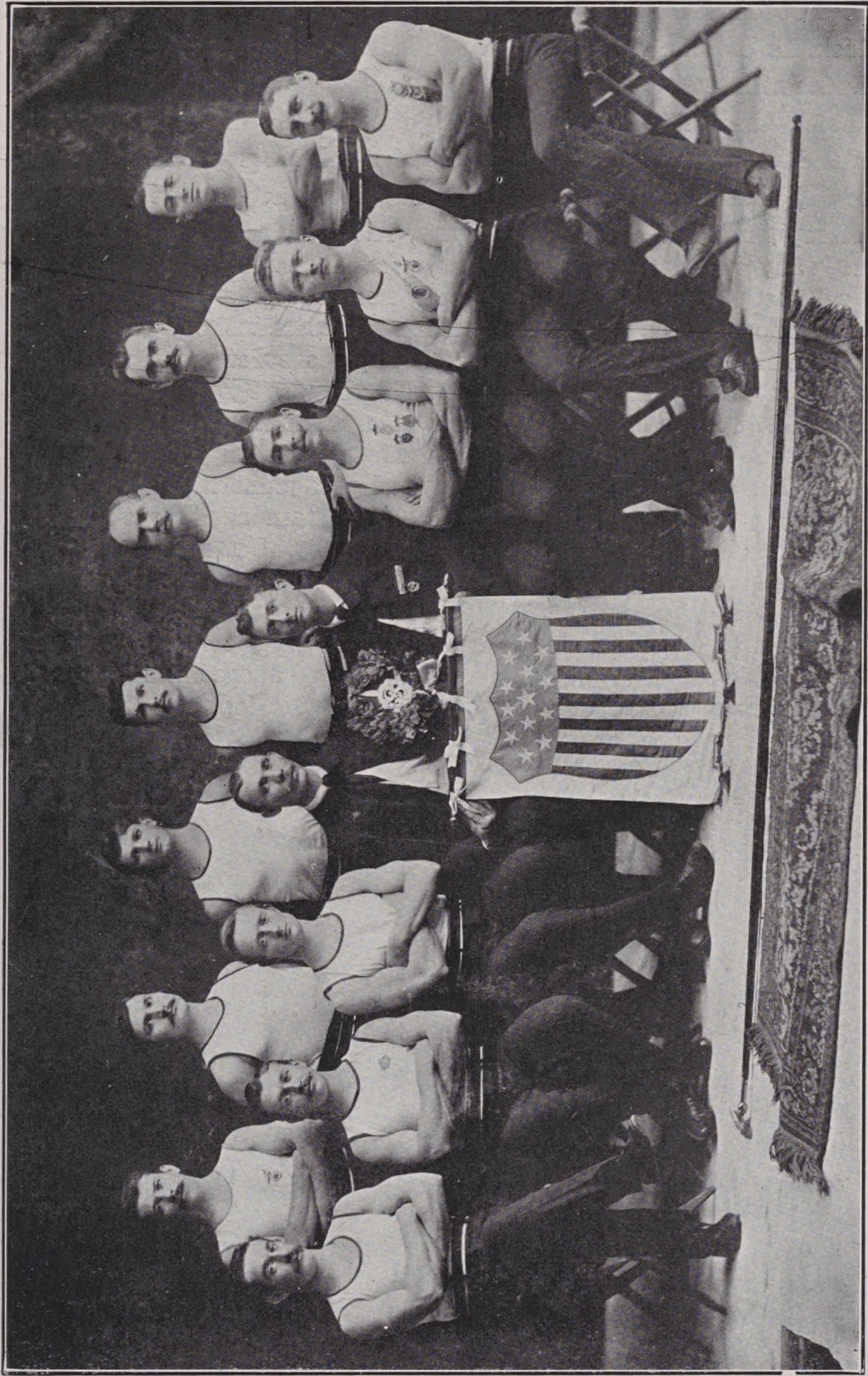
Ve vyšším oddělení získalo první družstvo první cenu a druhé druhou. V nižším oddělení pak první četa první cenu, druhá druhou a čtvrtá třetí cenu. Z jednotlivců pak vyššího oddělení Jan Beneš první a Květ. Vejnaska druhý. V nižším byl Josef Bačkora prvním přeborníkem.

Br. J. Mendík, jenž stal se členem naší Jednoty, dal základ pevný pro náš cvičitelský sbor, co se theorie týkalo, hned v prvních dnech, jak započal práci co společný cvičitel. Měli jsme celkem 13 posluchačů. V měsíci květnu uveřejněná zpráva udává přehled naší činnosti: 120 členů, 51 čekanců a 161 žáků. Až do toho roku byl volen jeden podnáčelník, na běžný rok 1894—95 zvoleni dva a sice opět Aug. Tesař, náčelníkem a Ant. Jahoda a Jan Pavlík podnáčelníci. Zmínky zasluhuje, že náčelník náš byl zároveň vrchním náčelníkem Národní Jednoty Sokolské. Při veřejném vystoupení jednoty náčelník nosil trubku pro povely, četaři pak označení šerpou.

1895. Tělocvičná škola byla finančně podporována Nár. Jednotou Sokolskou resp. Výkoným Výborem percentuelně dle počtu žactva. Na velké šibřinky dne 23. února 1895 nacvičen br. náčelníkem Aug. Tesařem velkolepý rej. Bylo v něm súčasťněno 96 členů a 48 členkyň Těl. Sb. Dívek a Paní.

Leč po odjezdu br. náčelníka do St. Louisu, Mo., řídil rej ten br. A. Jahoda. V upomínku zakoupen br. Tesařovi skvostný dar a sice album s podobenkami všech členů jednoty, bylť on jedním z nejoblíbenějších

I. A II. VÍTĚZNA ČETA Z HLAVNÍCH ZAVODŮ V CLEVELANDĚ, OHIO, ROKU 1900.

J. Laně, F. Kabela, A. Petránek, K. Řehoř, F. Jícha, A. Mysliveček, H. Sekyra,
J. Kohoutek, J. Bačkora, F. Lier ml. F. Bartuněk, F. Martyny, A. Jahoda, J. Oktavec, J. Beneš.

členů a náčelníků vůbec. Ve schůzi květnové určen jednotou plat náčelníkovi 50 dollarů ročně. V té samé schůzi zvoleni pro rok 1895—96 za náčelníka br. Jan Pavlík a Ant. Jahoda za prvního a Al. Wokál za 2. podnáčelníka.

1896. Od tohoto roku rozdělena jednota naše na 4 sbory dle abecedy ku chození na pohřby střídavě. Zvoleni též 4 podnáčelníci, čili vůdcové sborů. Náčelníkem zvolen br. Fr. Zborník, vůdcové sborů: Václav Hampl, Fr. Jícha, Ferd. Martyny, Alois Vokál. Rej na šibřinky, jež odbývány v Grand Central Palace, provedl br. Al. Wokál se 64 členy. Cvičitelství sbor pověřen jednotou, nominovati a odporučiti členy do zábavního výboru. V únoru zařízena tělocvičná škola ve vých. 38. ulici, žel, neměla dlouhého trvání, neboť při otevření naší nové sokolovny byla zrušena, taktéž i cvičirna v Nár. Budově koncem roku 1896. Cvičirna nahoře v městě, která se po několik minulých let nalézala u p. Št'astného, byla nám v tomto roce odřeknuta. Byli jsme nuceni jezdit po nějaký čas do Národní Budovy, až pak jednota pronajala celou místnost od pana Št'astného, setrvali jsme tam až do otevření naší nové v listopadu toho roku. Společný cvičitel br. J. Mendík zavedl knihy pro družstva, záznam činnosti, jež se až podnes užívají. Za náčelníka br. Fr. Zborníka zavedena a jednotou povolena odměna cvičitelům a učňům, kteří navštíví nejvíce cvičení v roce. Byly tři cenné a ostatní záslužné diplomy. Též odporučil volbu čtyř praporečnicků a sice pro každý sbor jednoho. Na hlavní Závody Národní Jednoty Sokolské do St. Louisu, Mo. vybráno 6 borců, leč po osudném cyklonu, který zuřil v městě tom, byla tamnější jednota připravena o tělocvičnu a závody ty odloženy nadobro. Peníze, jež měly býti použity na cestovné závodníkům, byly obráceny ve prospěch podpory St. Louiské tělocvičny. Cvičitelství sbor a naše jednota návrhly Výkonnému Výboru, aby tak učinily veškery jednoty v Národní Jednotě zastoupené a od závodů upustily. Jednota naše darovala \$210.00 na ten účel.

Po okružní cestě ve Spoj. Státech, jež byl br. Mendík co společný cvičitel vykonal, byl jednotou naší zvlášt' najmut ku přednáškám pro naše cvičitele. Pořádal celkem 14 přednášek, jichž se účastnilo 19 posluchačů, načež po oddechu a vykonané práci se vracel zpět do staré vlasti. Tuším v měsíci srpnu bylo provedeno hlavní pořadové cvičení dle nauky Mendíkovy a sice celého praporu všech čtyř sborů na planinách ve Wolsey's Point, Astoria. Za zmínku stojí to, že to bylo největší pořadové, co kdy jednota naše odbývala. Súčastnilo se ho přes 300 členů. V nedlouhé době na to navrátil se opět v kruh náš milý bratr a náčelník Aug. Tesař, jemuž po dvouletém pobytu u jednoty v St. Louisu, kde byl působil co cvičitel její, zastesklo se po nás. Navrátil se mezi nás, kde opět zvolen, jsa dívčí školy naší cvičitelem a zároveň obchodvedoucím Sokolovny. První veřejné cvičení naší jednoty v nové Sokolovně bylo konáno v neděli, dne 22. listopadu. Navrženo a odporučeno cvičitelským sborem, aby v nové Sokolovně byly určeny čtyry dny ku cvičení.

1897. Na tento rok zvolen náčelníkem br. Fr. Zborník a podnáčelníky 1. Alois Wokál, 2. Fr. Jícha, 3. Ferd. Martyny a 4. V. Hampl. V nedlouhé době pak br. Zborník odstěhoval se do Islip, L. I., kde jeho přičiněním založena sokolská jednota; zvolen na jeho místo br. Ferd. Martyny.

V tom roce určeno hospodářskému správci \$2 ročního platu. Cvičitelé čekanců určen plat v měsíci září.

Na 5. a 6. září určeny závody Východní župy, jež konány byly v parku br. Ferd. Tvrdíka v Astoria, L. I. Řízeny byly br. F. Zborníkem, tehdy župním náčelníkem. Cvičení prostná, vypracovaná br. Fr. Bartuňkem, přijata ku provedení. Za soudce zvoleni: Václav Hampl, Bed. Holub, Jan Pavlík, Fr. Lier, Fr. Jícha a Fr. Hroch. Do závodů přihlášení následující bratři: Josef Oktavec, Jan Beneš, Ant. Hejda, Květ. Vejnaska, Ant. Jahoda, Jos. Petránek, Kar. Řehoř, Josef Bačkora. V oddělení nižším: 1. četa: Fr. Bartuňek, Jan Kohoutek, Stan. Sýkora, Hugo Sekyra, Jos. Laně, Hynek Žitník; 2. četa: Fr. Kabela, Fr. Beneš, Ant. Kolman, Ant. Gregor, Václav Manda, Štěpán Straka; 3. četa: Erh. Seidel, Kar. Goldhamer, Ant. Jícha, Jan Větrovec, Tom. Šteffek, Vinc. Vaněk; 4. četa: Fr. Novotný, Josef Knedlhans, Fr. Sádlo, Rud. Kosík, Petr Kratochvíl, Václav Bobek, celkem 32 členů. Ve vyšším oddělení závodili pouze co jednotlivci a zvítězili 1. Jan Beneš a 2. Josef Oktavec. V nižším pak byl Stan. Sýkora prvním, Jan Kohoutek druhým přeborníkem. Četové ceny získala 1. četa první, 2. četa druhou. Za zmínku zde stůžž, že ve cvičení s tyčemi získala četa 1. naše první cenu a 4. četa pak cenu druhou z devíti závodních družstev.

V říjnu pak pořádala jednota naše výstavu ve prospěch Sokolovny. Cvičící členové a cvičitelský sbor pak čile pracovali ve prospěch této, majíce své vlastní oddělení, kde vystaveny měli všechny své závodní ceny, diplomy, odznaky a pod. Čistý výtěžek odvedli výstavnímu výboru \$300.31. V červenci pořádán třídní výlet do Islip, L. I., kde cvičenciúčastnili se veřejného cvičení, pořádaného na oslavu příjmutí jednoty té do Národní Jednoty Sokolské. Br. Martyny pořádal přednášky o tělocviku a soustavě vůbec pro cvičitelský sbor.

1898. Náčelníkem zvolen opět br. Aug. Tesař, podnáčelníky 1. Ferd. Martyny, 2. V. Hampl, 3. Antonín Jahoda a 4. Ant. Voříšek. V lednové schůzi usneseno, by každý vysloužilý náčelník jednoty byl uznáván za člena cvičitelského sboru. Na žádost cvičitelského sboru usnesen jednotou povinný plat cvičitelům družstev, počínaje od nového roku 1898. A sice: 1. družstva \$45.00, 2. \$42.00, 3. \$38.00, 4. \$35.00, 5. \$32.00, 6. \$30.00, 7. \$28.00 a 8. \$25.00 ročně. Tři cvičitelé žáků pak mají míti \$15.00 na místě stávajících \$12.00. Plat náčelníka zvýšen na \$120.00 ročně. V květnu zařízena koupelna mimořádnými příspěvky cvičícího členstva.

V zásadní stanovité usnesení přijat článek v jednotě podaný cvičitelským sborem: Každý člen jest povinen do 25. roku nejméně 4krát v měsíci cvičení na náradí a jedno pořadové navštívit. Člen nový ve

PRVNÍ HLAVNÍ CENA I. ODDĚL. NA NARODNÍCH ZAVODECH N. J. S., V ST. LOUIS., DNE 3. - 5. ZARÍ 1904.

A. Jahoda, F. Lier ml., J. Oktavec, J. Volman, J. Gregor, H. Sekyra.

PRVNÍ HLAVNÍ CENA II. ODDĚL. NA ZAVODECH NARODNÍCH N. J. S. V ST. LOUIS, MO., DNE 3. - 5. ZARÍ 1904.

V. Hampl, A. Mysliveček, F. Kabela, S. Sýkora, M. A. Klein, B. Podolák, Fr. Holub, V. Heisler.

stáří přes 25 let jest povinen tytéž povinnosti zastávat po čas jednoho roku, jinak ztrácí všechny výhody od jednoty. Přijatelné od nového roku 1899.

Od této doby počínaje přestává ta nezištná práce členů cvičitelů a dobrovolná kázeň a činnost členů vůbec, čehož nám dodnes jest litovati.

1899. Za náčelníka zvolen opět br. August Tesař, podnáčelníky 1. Ferd. Martyny, 2. Václav Hampl, 3. Kar. Řehoř, 4. Fr. Jícha. V měsíci březnu pak br. Aug. Tesař opět nás opustil, snad navždy, přijav opětně mu nabízené místo cvičitelské u jednoty st. louiské. V dubnu přistoupila jednota naše za člena k Amateur Athletic Union v New Yorku. Cvičitelský sbor zvolil za delegáta Jana Beneše do sdružení toho. V červnu zemřel cvičitel br. Fr. Řehák.

Do hlavního kursu tělocvičného, pořádaného N. J. S. v Chicagu zvolen a pověřen stávající náčelník br. Ferd. Martyny. V měsíci květnu pořádán cvičitelským sborem výlet do Central Parku tak zv. "May Party" pro žactvo tělocvičné školy naší.

Cvičitel br. Fr. Bartuněk co župní náčelník byl vyslán ku cvičením Tělocvičné Jednoty Sokol ve Philadelphii. Br. Martyny zavedl šermířskou školu, o níž se z počátku jevil zájem, později však zase zanikla. Na obdarování žáků naší tělocvičné školy zvýšeno vydání z \$50.00 na \$75.00.

Tímto rokem povolena finanční podpora od Nár. Jednoty Sokolské dle usnesení sjezdu v roce 1898 v Omaze, Neb. odbývaném, pro tělocvičné školy jednot percentuelně dle počtu žáků.

1900. Náčelníkem zvolen br. Ferda Martyny, podnáčelníci 1. Fr. Bartuněk, 2. Fr. Jícha, 3. Karel Řehoř, 4. V. Hampl. Náčelník Martyny byl jednotou vyslán co zástupce na závody North Amerik. Turn-Bundu ve Philadelphii, Pa. odbývané s 8členným družstvem, jež tam jednota vyslala.

Zvolen dozorce sok. Jos. Laně do koupelny ku vvbírání centů od členů za používání koupele. Pořádáno pořadové cvičení všech 4 sborů v četách o 16 členech v závodu o prapor, darovaný klubem Příznivkyň a Manželek Sokolů. Provedení uznáno 1. Sboru.

Konány přípravy ku hlavním závodům N. J. Sokolské, odbývaným v Clevelandu, Ohio v měsíci srpnu r. 1900. Za soudce přítomni: Ferd. Martyny, Fr. Bartuněk, Jan Pavlík a Al. Wokál. Závody obeslány dvěma družstvy. Oddělení vyšší: Antonín Jahoda, Josef Oktavec, Jan Beneš, Fr. Lier ml., Josef Bačkora a Jos. Kohoutek. Oddělení nižší: Kar. Řehoř, Fr. Jícha, Ant. Mysliveček, Ant. Petránek, Josef Laně, Hugo Sekyra a Fr. Kabelá, náhradník. Četovou cenu první získalo družstvo vyššího oddělení, z jednotlivců pak třetí cenu obdržel sokol Jos. Oktavec. V nižším oddělení pak získalo družstvo druhou četovou cenu.

Usneseno, by cvičitelský sbor odbýval pravidelně schůzi v neděli dopoledne před měsíční schůzí jednoty.

Vítězné družstvo Sokol N. Y. — Závody Nár. Jed. Sokolské Detroit, r. 1881.

Al. Vojtěšek, Jos. Moravec, J. Pavlík, J. Celer, Jos. Čermák, Aug. Tesař, J. Brodil, Jos. Fišer, Al. Wokál.

1901. Náčelníkem zvolen br. Ferda Martyny, podnáčelníky 1. Fr. Bartuněk, 2. V. Hampl, 3. K. Řehoř, 4. Fr. Jícha. Založen fond různých příspěvků ve prospěch cestovního, na vyslání závodníků k župním závodům do Baltimore, Md. v roce 1892. Výběřčím ustanoven br. Jos. A. Knedlhans. Sebráno bylo celkem \$197.93.

V únoru súčastnili se naši členové závodů A. A. U. v New Polo Athletic Club a sice: Ant. Jahoda, Fr. Lier ml., dále závodů v Grace Athletic Club súčastnili se bratři A. Jahoda, Jan Beneš a Ant. Hejda.

Dále súčastnili jsme se závodů North American Turn Bundu v Brooklyně četou 16člennou. Prostná cvičení nacvičena br. Stahlem, bývalým cvičitelem a čestným členem naší jednoty. Obdrželi jsme 8. čestovou cenu a v závodě jednotlivců vynikli bratři Antonín Jahoda, obdržey 2. cenu, Antonín Hejda 5. a Jos. A. Knedlhans 13. Na těchto závodech poprvé cvičili jsme s členy Děln. Am. Sokola z New Yorku a navázány první styky s těmito.

Br. Antonín Jahoda, Ant. Hejda, Fr. Kadlec se súčastnili národních závodů A. A. Union při výstavě Panamerické v Buffalo, N. Y. se členy klubu Pastime z New Yorku. Dále súčastnili jsme se závodů mimořádných v Pastime Athletic Club.

Zakoupeny anglické knihy o tělocviku pojednávající. Jednotou usnešeno, by bylo tolik členů čekatelů, co cvičitelů jest.

Mimořádné přeborné závody jednotlivců pořádány v Sokolovně. Súčastněn Děln. Am. Sokol z Winfield, L. I., jehož náčelník sokol Josef Wagner získal 5. cenu.

Bazár ve prospěch Sokolovny, odbývaný v měsíci listopadu, byl rozmnožen činností cvičitelského sboru a cvičících členů vůbec. Z oddělení, jež měli na starosti tito, obnášel příjem \$634.95, vydání pak \$107.88, tudíž odvedeno jednotě čistých \$527.07. Vzácným požitkem u vzdělání se cvičitelů byly obnovené přednášky náčelníka br. F. Martynyho, jenž nabyté vědomosti z hlavního kursu Nár. Jednoty Sokolské v Chicagu nám byl přednesl a mnoho bratrů v nauce o tělocvičné soustavě zdokonalil. Tím také pak pozorován pokrok cvičitelů.

1902. Náčelník br. Ferda Martyny, podnáčelníci br. 1. Fr. Jícha, 2. Bartuněk, 3. V. Hampl, 4. Josef Knedlhans. K župním závodům do Baltimore, Md. činěny velké přípravy. Řízeny byly župním náčelníkem Fr. Bartuněkem. Byly to jedny z nejlepších a nejčtetněji obeslaných závodů. Novinkou v nich bylo, že byli poprvé zastoupeny čtyři starších a sokolky. Soudci za naši jednotu byli br. Ferd. Martyny, Václav Křížek, Josef Kadlec, Jan Beneš, Fr. Jícha, Al. Wokál, Josef Bačkora. Závodníků súčastnilo se celkem 27 borců a sice do vyššího oddělení Ant. Jahoda, Josef Oktavec, co jednotlivci, do oddělení nižšího tři čety a sice v 1. četě: Fr. Lier ml., Josef Volman, Fr. Kabela, Hugo Sekyra, Josef Laně a Jos. Gregor, 2. četa Josef Knedlhans, Vinc. Vaněk, Kar. Fiala, Fr. Kadlec, Martin Klein a Fr. Beneš, 3. četa Kar. Šimůnek, Stan. Šýkora, Fr. Malý, Fr. Holub, Kar. Ruth a Ant. Mysliveček, četa starších (veteránů) Jan Pavlík, V. Hampl, Josef Šafařík, Josef Jahoda, Tom.

Cvičitel'ský Sbor Těi. Jed. Sokol v New Yorku r. 1896.

Ant. Helda, Aug. Tesar, K. Ťehoř, Fr. Jicha, Fr. Bartuněk, St. Sýkora, Jos. Levý,
Ant. Jahoda, Ferd. Martyny, J. Mendík, Fr. Zborník, Vác. Hampl, Jan Pavlík,
Josef Oktavec, Václav Křížek.

Šteffek a Kar. Šimáček. Co vítězové vyšli Ant. Jahoda první a Josef Oktavec druhý ve vyšším oddělení. V nižším pak 1. četa první, 2. četa 4. četovou cenu. Z jednotlivců prvních tři žádný. V četě veteránů pak V. Hampl, první, Jan Pavlík druhý a Tom. Šteffek třetí, jenž získal zároveň četovou cenu první. K tomuto získali jsme 33 cen jednotlivých a 20 z mimořádných závodů.

V měsíci říjnu zvoleni zástupci k A. A. U. bratři V. Křížek, Josef Bačkora a Jan Beneš.

Skvělého uvítání dostalo se závodníkům, vrátivším se z Baltimore, Md., kteří přijeli společně s bratry jednot clevelandských ku návštěvě New Yorku.

1903. Zvoleni: za náčelníka Antonín Jahoda, podnáčelníci 1. Fr. Bartuněk, 2. Fr. Jícha, 3. Josef Knedlhans a 4. T. Šteffek.

V březnu odbývány závody A. A. Union, k nimž přihlášení br. A. Jahoda, J. Gregor a Mart. Klein.

Dále účastnili jsme se veřejného cvičení u Těl. Jednoty Sokol v Bayonne, N. J., kterážto jednotka přijímána do svazu Národní Jednoty Sokolské.

Usneseno, by do závodů hlavních Nár. Jed. Sokolské příštího roku v St. Louis, Mo. odbývaných byly pozvány veškeré sokolské jednoty i nesdružené.

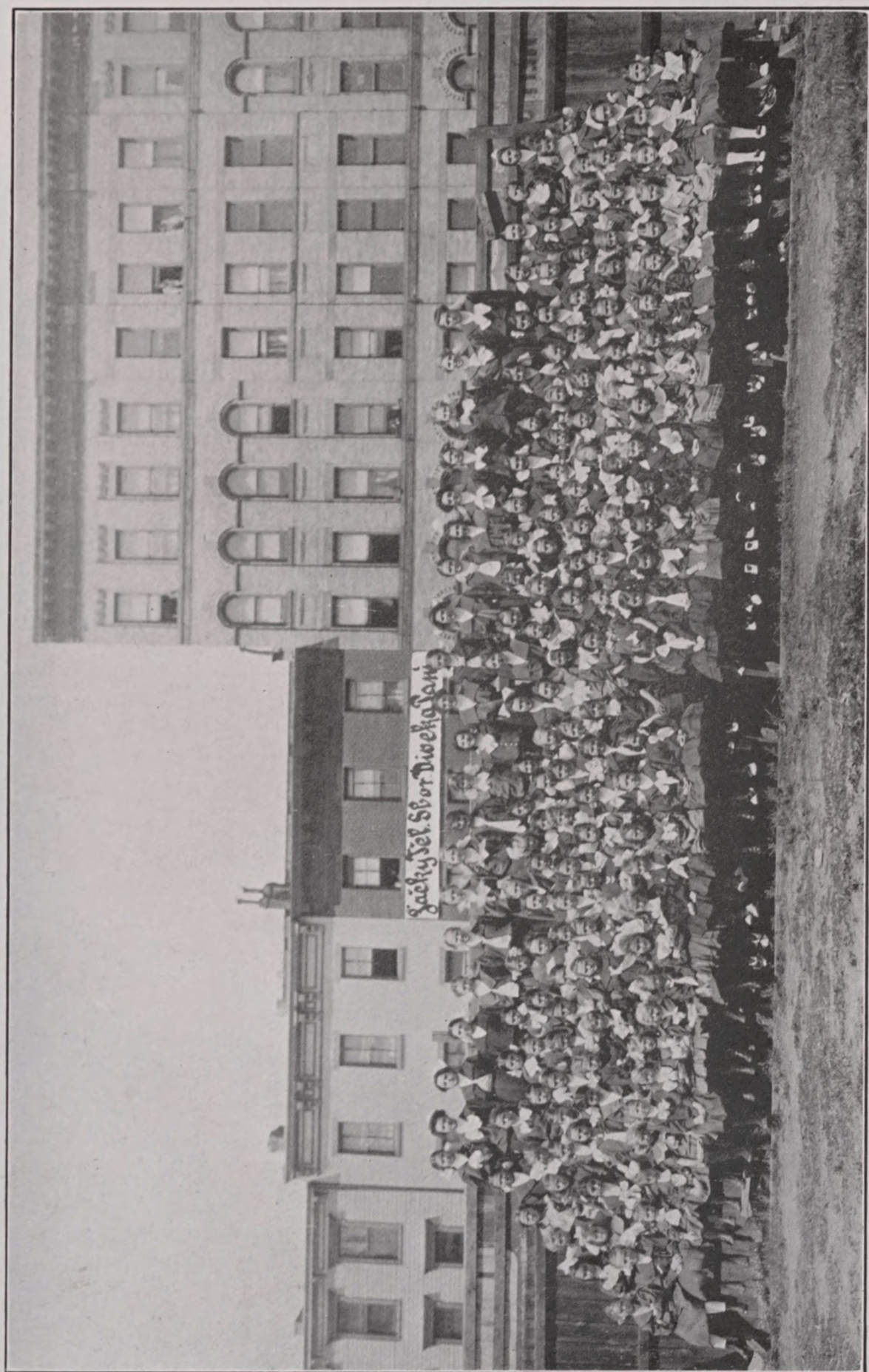
Cvičitel Václav Křížek pořádal přednášky o tělocviku v anglickém jazyku. Usneseno a jednotou přijato, by soudcové k závodům byli nominováni cvičitelským sborem napříště.

Na žádost 5. sboru Slovenského Sokola zvolen br. Antonín Mysliveček jejich cvičitelem. Dále povoleno jim cvičiti a připravovati se k hlavním závodům do St. Louisu, Mo. v naší tělocvičně bezplatně.

1904. Náčelník Antonín Jahoda, podnáčelníci 1. V. Hampl, 2. Fr. Bartuněk, 3. Fr. Jícha, 4. Josef Knedlhans.

Usneseno, vyslati 2. družstva na hlavní závody do St. Louisu, Mo. Zkoušku prodělali: Vyšší oddělení Ant. Jahoda, Josef Wollman, Josef Oktavec, Fr. Lier ml., Josef Gregor a Hugo Sekyra; nižší oddělení pak Ant. Mysliveček, St. Sýkora, Fr. Kabelá, M. A. Klein, V. Podolák, V. Heisler, Fr. Holub náhradník. Za soudce: Ferd. Martyny, Jos. Bačkora a Fr. Jícha. V závodech těchto vyšli naši co vítězi zúplna. Obě družstva získala 1. hlavní četové ceny, vyšší i nižší oddělení. Z jednotlivců pak ve vyšším oddělení byli Josef Gregor druhý, Josef Oktavec třetí a Antonín Jahoda čtvrtým hlavním přeborníkem, v oddělení nižším pak Ant. Mysliveček prvním a Martin Klein čtvrtým hlavním přeborníkem a 22 jednotlivých cen. Celkem závodilo 196 borců ve 26 družstvech, 1., 2. a 3. třídy. Zároveň účastnila se závodů dvě družstva sokolek, Těl. Sboru Dívek a Paní z New Yorku a 1. družstvo Slovenského Sokola z New Yorku. Veřejné cvičení odbýváno na výstavním závodisti.

Za delegáty do A. A. U. zvoleni Josef Bačkora, V. Křížek a Karel Šindelář. V usnesení vzato a jednotou bylo schváleno, který cvičitel nepřetržitě po 15 let zastává místo cvičitele, má býti zvláště odměněn.

Žačky tělocvičné školy Těl. Sboru Dívky a Paní v N. Y. 1912.

Cvičitelský sbor v roce 1904 fotografován. Byli to následovní bratři vedle náčelníka a 4 podnáčelníků: Josef Bačkora, Josef Laně, Fr. Kabela, Vinc. Vaněk, Ant. Mysliveček, St. Sýkora, Jan Pavlík, Tomáš šteffek, Josef Wollman a Hugo Sekyra.

V listopaduúčastnili se závodů Pastime br. Josef Gregor a M. A. Klein. Cvičitelům žáků zvýšen plat a sice 1. \$10.00 a druhým dvěma po \$7.50 měsíčně, též i hospodářskému správci na \$5.00 měsíčně od nového roku 1905.

1905. Náčelník Václav Hampl, vůdcové sborů 1. Josef A. Knedlhans, 2. Fr. Jícha, 3. T. šteffek a 4. Josef Bačkora. Usneseno, vyslati 2 družstva na závody Děln. Am. Sokola ve Winfield, L. I. Jedno družstvo účastnilo se veřejného cvičení Těln. Jed. Sokol v Paterson, New York. Pořádány státní závody pod dozorem jednot Svornost, Fuegner a naší. Účastněna pouze 4 družstva s 31 závodníky. Závody, pokaženy deštěm, nesetkaly se se zdarem.

Zaveden zpěv při cvičení, jenž brzy opět zaniknul. Pořádán noční výlet do Pelham Bay Parku. Podnáčelník Fr. Jícha zemřel 24. října r. 1905.

Vypraven jemu pohřeb za velké účasti členů, dorostu i žactva. Zástupci do A. A. U. zvoleni Josef Wollman, Fr. Lier ml. a Josef Gregor. V úvahu vzato založení svazu všesokolského v Americe. Odporčován pouze technický a na veřejné vystupování.

1906. Náčelník V. Hampl, podnáčelníci: 1. Josef A. Knedlhans, 2. Tomáš šteffek, 3. Ant. Mysliveček a 4. Josef Laně.

Druhá výprava cvičících členů do Paterson, New York. — Závodů I. A. A. C. účastnil se br. Ant. Jahoda, zvítěziv na hrazdě. Vedle toho účastnili jsme se závodů Slov. Sokola v červenci se dvěma družstvy. Na závodech v Yonkers Turn Verein účastnili se br. A. Jahoda a Josef Gregor. Odporčeno jednotě cvičitelským sborem, by vysláno bylo družstvo naší jednoty ku 5. všesokolskému sletu do Prahy v roce 1907. První zkouška konána 22. července. Pořádáno velké veřejné cvičení za účasti vůkolních sborů sokolských ve prospěch družstva tohoto.

Župní výbor tohoto roku pořádal župní kurs tělocvičný v naší tělocvičně za účasti vůkolních jednot. Přednášeči byli ustanoveni bratři Martyny, Jahoda a Hampl.

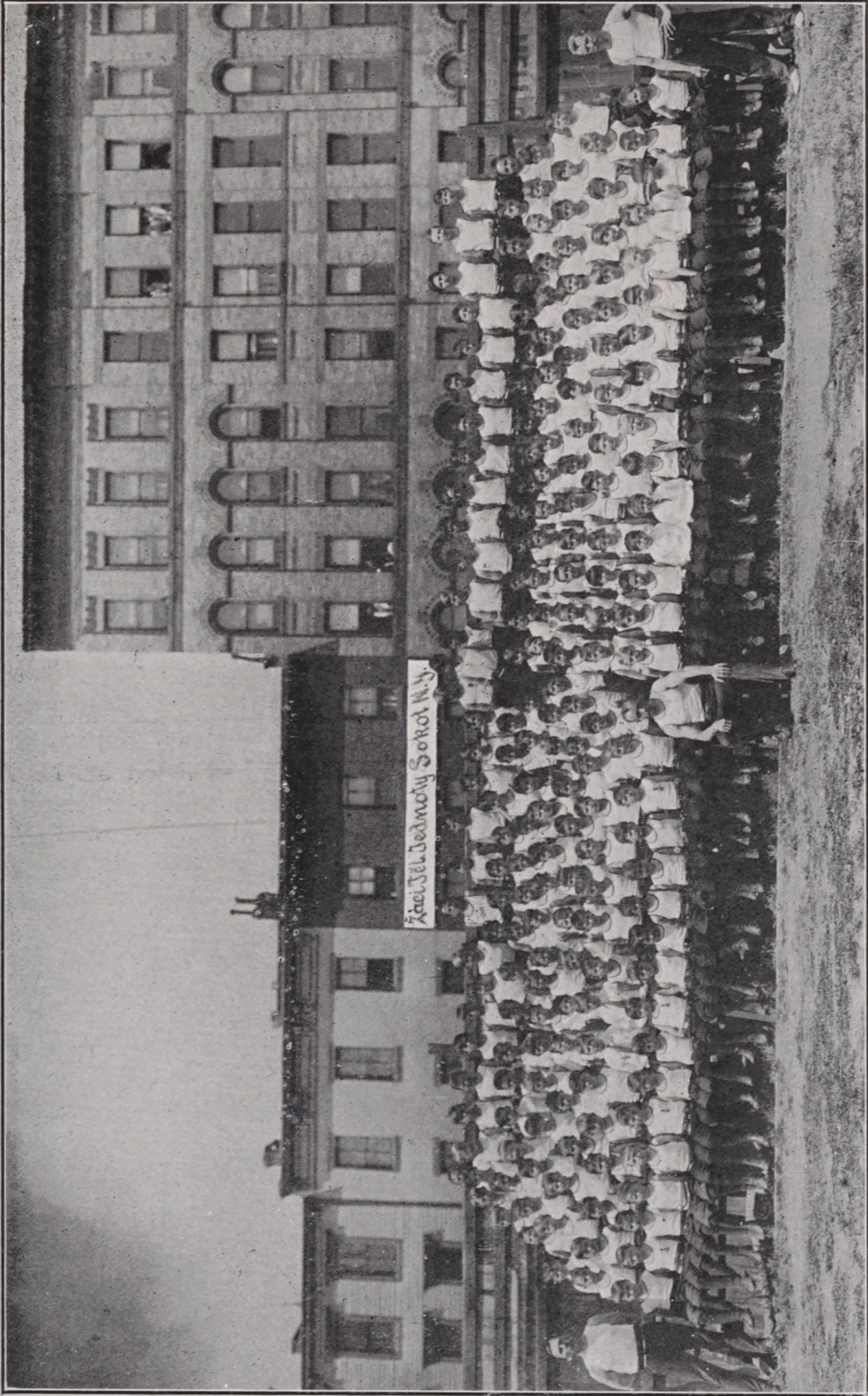
V druhé zkoušce do družstva na 5. slet všesokolský do Čech byli vybráni br. Josef Gregor, Fr. Lier ml., Ant. Jahoda, V. Heisler, V. Podolák a Josef Wollman; za náhradníky pak Hugo Sekyra, M. A. Klein, Josef Oktavec a Ant. Mysliveček v říjnu 1906.

Usnešeno, by závodníkům do Čech bylo placeno po \$4.00 denně po dobu 6 týdnů, celkem \$168.00 každému a rodině A. Jahody \$10 týdně.

Zástupci do A. A. U. zvoleni: J. Wollman, Josef Gregor a M. A. Klein.

1907. Náčelník Václav Hampl, podnáčelníci 1. A. Mysliveček, 2. Josef Gregor, 3. Tom. šteffek a 4. Hugo Sekyra. Zvolen technický dopisovatel na příště pravidelně do Sokola Amerického. Na výročních závodech A. A. U., v Brooklyně odbývaných, účastnili se br. A. Jahoda

Žáci tělocvičné školy T. J. Sokol v N. Y. 1912.

a Josef Gregor. Na druhých pak súčastnili se Josef Gregor, V. Heisler a A. Jahoda.

Na výročním výletě, 30. května, uspořádáno velké veřejné cvičení za účasti vůkolních jednot sokolských, s vybraným programem a za účasti všech borců jednot západních, jedoucích na 5. slet do Prahy.

V sobotu, dne 1. června odjezd borců z New Yorku po lodi francouzské "La Bretagne". Družstvo pozůstávalo z bratří: Ant. Jahoda, Wollman, Lier, Podolák, Gregor, Heisler.

Vůdcem všech borců N. J. S. byl sokol Jan Fryš z Detroit, Mich. Na lodi po několik dnů cvičena prostná. 12. června příjezd do Paříže. V neděli, 16. června cvičeno na veřejném v Paříži, v tělocvičně čtvrti Voltaire. Příjezd do Prahy v úterý ráno 18. června. V neděli, 23. června, předvedena na letenském cvičišti americká hra s míčem "Indoor Baseball" a zvláštní cvičení s míčem dutým.

V sobotu 29. června závoděno. V neděli veřejné cvičení. Naši američtí cvičenci ve cvičeních prostných nesúčastněni, na radu technického odboru Čes. Obce Sokolské, an měli lepší představu při přehlédnutí těch tisíců cvičenců .

Za zmínku stojí, že výpravy na slet súčastnilo se družstvo 12člené sokolek, Těl. Sboru Dívek a Paní z New Yorku. Sotva naši borci přijeli zpět do Ameriky, 2. července, již je opět očekávala práce další.

Připravování se na závody župní, jež byly odbývány v září u jednoty newarkské. Zastoupeni jsme byli 4 družstvy a sice 1. ve vyšším 2. v nižším a 1 oddělení starší. Do vyššího oddělení přidělen br. M. A. Klein za náhradníka, k stávající četi z Čech; do nižšího, 1. čety pak zařadeni Karel Stehlík, Fr. Kosche, E. Kelner, Rudolf Toman, J. Veverka a V. Flaischman; v 2. četi Josef Jůna, Josef Kokeš, V. Klečka, J. Stehlík, Edward Šulc a Alois Vyskočil. V četi veteránů Fr. Stránský, Jan Finger, Květoslav Vejnosa, Josef Škarka, V. Syrový a Tom. Šteffek.

Za soudce byli: Ferd. Martyny, Josef Bačkora, Václav Hampl. Ve vyšším oddělení vyšli co vítězové jednotliví: 1. Gregor, 2. Wollman, 3. Jahoda, 4. Klein. V oddělení pak nižším byl 1. Jůna, 2. Veverka a 7. Kokeš. U veteránů byl 2. Škarka, 3. Finger a 4. Šteffek.

Delegáti do A. A. U. titěž s tím dodatkem, že br. M. A. Klein zvolen v tomto sdružení do sboru ředitelů (Board of managers.)

1908. Náčelník A. Jahoda, podnáčelníci: 1. Josef Wollman, 2. T. Šteffek, 3. K. Stehlík a 4. V. Heisler. Na výroční závody A. A. U. vyslání: A. Jahoda, J. Gregor a V. Heisler. Na závody, pořádané Děd. Am. Sokolem v New Yorku vyslány naší jednotou dvě čety. V 1. třídě obdržela 1. četovou cenu, co jednotlivci pak 1. Gregor, 2. Heisler, 7. Jahoda, 9. Podolák, 10. Lier a 12. Klein. V třídě 2. byl první F. Skokan, 2. E. Kelner. Ve třídě 3. první M. Pulec. Jednota naše byla zde zastoupena 10 soudci.

Ústřední Výbor východní župy přeložen z New Yorku do Baltimore, Md.; po 15leté činnosti ve výboru tomto, v jednotě naší nebylo možno zvolit členy, kteří by se byli v zájem tohoto výboru obětovali. Na žádost několika našich členů, v Astoria bydlících, byla jednotou povolena jim odbočka naší jednoty. Zahájena činnost ve cvičení členů i žactva. Cvičiteli tamtéž jmenováni br. V. Křížek, Fr. Kabela, St. Sýkora a Josef Laně.

Knihovna cvičitelského sboru zrušena. Knihy tělocvičné rozdány mezi cvičitele.

Nové rozdělení platů cvičitelům členstva; cvičitel 1.—2. družstva \$45.00, 3.—4. družstva \$40.00, 5.—6. družstva \$35.00 a cvičitel přibráný \$30.00 ročně. Z Astorie oznámeno 1. veřejné cvičení na den 28. listopadu. Naši cvičenciúčastnili se tamtéž.

1909. Náčelník A. Jahoda, podnáčelník 1. Josef Gregor, 2. Tom. Šteffek, 3. F. Lier a 4. M. A. Klein.

Rok bratrské pohostinnosti a vzpružení činnosti. Příčiněním br. Kleina, zástupce A. A. U. dostalo se nám nabídky ku pořádání Metropolitaných závodů tohoto sdružení, a sice v naší Tělocvičně. Nabídka naše na \$125.00 přijmuta a závody odbývaly se dne 23. dubna. Za soudce pověření br. J. Bačkora, M. A. Klein. Do závodů pak br. A. Jahoda, F. Jirásek, J. Gregor a V. Heisler.

Druhé pak závody národní, které odbývány 2. dubna v Y. M. H. A. tělocvičně, a kterých účastnili se opět br. Jirásek, Gregor, Heisler a Jahoda, byly opětným vítězstvím pro borce naše. Vedle několika jednotlivých cen obdržel Fr. Jirásek cenu přebornickou (champion) na veškerém náradí a četovou na největší počet bodů. Cena pozůstává z cenného praporce.

Na závodech Y. M. C. A. v Newarku, N. J., účastnili se br. Jirásek, Gregor, Heisler, Jahoda a Klár s dobrým výsledkem.

Mimo toho odbývána zkouška borců, jež měli se účastniti hlavních závodů Národní Jednoty Sokolské v Chicagu na tento rok připadajících. Čilý zájem jevil se v kruhu našem sokolském vůbec, neb ustanoveno Č. O. S. v Praze, že závodů těchto účastní se i družstvo z Čech. Závody určeny na poslední týden v srpnu. V New Yorku, jako v prvním místě jejich příjezdu, konány rozsáhlé přípravy nejen k uvítání českých bratrů, ale i k velkému veřejnému vystoupení. Určen den 21. srpna k velkolepému průvodu a veřejnému cvičení v Harlem River Parku. Průvodu i ve cvičení účastněny jednoty naše vůkolní, sbory Děln. Am. Sokola, Slovenské i Polské. Všeslovanský sokolský den v New Yorku byl skvělý a památný. Bratři z Čech provedli cvičení prostná co ukázkou a vzor, taktéž i na náradí. Svá pravidelná pořadová i vše ostatní cvičili v naší tělocvičně vždy denně, po čas jejich pobytu v New Yorku. Bylo to družstvo vzorné České Obce Sokolské, v němž zastoupeni byli br. Fr. Erben co cvičitel, K. Czada, K. Starý, Fr. Machovský, Fr. Mráček, Ferd. Steiner, za vzorného dohledu bra. dra. J. Scheinera, starosty Č. O. S. a dra. Ant. Novotného.

K závodům do Chicaga z jednoty naší byli za soudce br. Alois Wokál, Josef Kadlec, Josef Bačkora, Fr. Vinický, Fr. Bartuněk, co závodníci pak zastoupeni br. Antonín Jahoda, Fr. Jirásek, V. Skokan, Ant. Klár, V. Heisler, M. A. Klein, do vyššího oddělení; Josef Kadlec, Jindřich Lier, Josef Jůna, Josef Němeček, Josef Veverka, A. Vyskočil, do oddělení nižšího. V závodech vynikli co hlavní přeborníci F. Jirásek první, ve vyšším a Jindřich Lier první v nižším oddělení, vedle několika cen jiných.

V září účastnili jsme se velkého průvodu při slavnosti Hudson-Fulton, pořádané městem New Yorkem.

Na dárky pro žáky změněn povolený obnos ze \$100.00 na \$125.00 za příčinou většího počtu žáků v Astorii přibývajících. Zástupcem v A. A. Union ponechán br. M. A. Klein, který poctěn přízní výboru onoho, že ustanoven městským cvičitelem dítek na veřejném hřišti.

1910. Náčelníkem zvolen Josef Gregor, náš nejmladší náčelník, jakého jednota až dosud měla. Podnáčelníci: 1. Tomáš Šteffek, 2. V. Heisler, 3. M. A. Klein a 4. Alois Wokál. V dubnu účastnili jsme se veřejného cvičení ve zbrojnici 12. pluku, kde provedeno prostné s děvčaty a žáky pod dozorem cvičitelů V. Hampla a Josefa Gregora. Za skvělé vystoupení před cizí veřejností poctěni byli žáci skvostným praporem americkým. Závodů Y. M. C. A. v Paterson, N. J. účastnili se naši: Gregor, Heisler, Jahoda, Skokan a Klár. Na den 7. dubna pořádány závody metropolitní pod dozorem naší jednoty a na den 29. dubna opět přijmuty národní závody A. A. U. do naší tělocvičny. Závodů těchto účastnili se br. Jahoda, Heisler, Skokan, Klár a Gregor. Ze Cedar Rapids, Iowa, pak zvláště dostavilo se družstvo našich milých bratrů, četa to vítězná ze závodů hlavních Národní Jednoty Sokolské v Chicagu, odbývaných v roce 1909, s tou výminkou, že tentokráte se mezi nimi nalézal br. Fr. Jirásek, který se do Cedar Rapids byl přesídlil. Druzí pak byli br. Fr. Filip, J. Melša, R. Novák, Josef Hruška a B. Hašek.

Závod byl skvělý a pro nás zvláště zajímavý, neboť utkaly se tu dvě čety českých junáků mezi několika jinonárodovci. Výsledek byl překvapující. Obě družstva získala stejně bodů procentuálně, 23, tudíž obdržely obě po skvostném praporci co ceny. V jednotlivých pak závodech byl Jirásek prvním a Heisler druhým vítězem, — All Around Champion.

V neděli po závodech pak provedlo družstvo Cedar Rapidské menší veřejné cvičení s našimi, jehož hlavním bodem bylo vzorně provedené číslo "cvičení prostných".

V závodech druhých, metropolitních, konaných v Y. M. C. A. West, účastnili se opět Heisler, Jahoda, Skokan a Klár. Vedle těchto účastnili se hoši naši mimořádných závodů družstev pořádaných Českoamerickými Střelci Svornost, kde dobyli první ceny, odměnění stříbrným pohárem. V červenci účastnili se někteří cvičenci veřejného cvičení v Bohemia, L. I. V červenci t. r. uspořádán východní župou

kurs cvičitelský, který konán v naší tělocvičně. Přednášejícími učiteli byli brí.: Ferd. Martyny, V. Hampl a Antonín Jahoda. Z Chicaga pak vyslán br. Josef Čermák, náš bývalý člen cvičitelského sboru. Přednášek účastnili se co posluchači: Fr. Kyjovský, Fr. Váně, M. A. Klein a Josef Jůna, vedle několika členkyň Těl. Sboru Dívek a Paní z New Yorku.

Br. František Bartuněk zavedl odpolední cvičební hodiny pro členy, jimž nebylo možno večer cvičiti. Žel, neměly dlouhého trvání, zapadly.

1911. Náčelníkem opět Josef Gregor. Podnáčelníci: 1. Alois Wokál, 2. Fr. Váně, 3. Fr. Kiovský a 4. M. A. Klein.

V lednu opětné účastnění se veřejného vystoupení ve zbrojnici 12. pluku Národní gardy.

Br. Ant. Jahoda zvolen cvičitelem v Astoria, kde vedle několika členů cvičí též čekance i žáky.

V měsíci červenci pořádány závody Vých. župy v Long Island City, jichž účastnili se naši co soudcové, brí. A. Mysliveček, Josef Bačkora, Fr. Lier ml., Josef Kadlec, Jan Pavlík a Alois Wokál.

Borci zastoupeni jsme byli následovně: Ve vyšším oddělení: Josef Gregor, M. A. Klein, V. Heisler, Fr. Kiovský, Josef Kadlec ml., a J. Veverka; v oddělení nižším závodili Robert Bílek, Josef Němeček, Josef Kokeš a Josef Jůna pouze co jednotlivci. V oddělení 3. pak 1. četa: Novák Rudolf, Váně F., Kříž Frant., Krejčí Václ., Vojtíšek Bedřich, Hála Antonín; 2. četa: Wokál Louis, Holeček Fr., Šulc Edward, Beran Josef, Fiala Josef, Pospíšil Ferdinand. V oddělení starších (veteránů) účastnili se co jednotlivci A. Jahoda, K. Vejnosa a Tomáš Šteffek. Vyšší oddělení zůstalo druhým vítězem, co jednotlivce pak byl Josef Gregor třetí. V třídě 2. pak vyšel Josef Němeček 1. a Robert Bílek čtvrtý. V 3. tř. dobyla 1. četa 1. ceny, a co jednotlivci byli: Fr. Kříž druhým a Josef Novák třetím přeborníkem.

Tímto bych asi končil hlavní přehled celé činnosti cvičitelského sboru v naší jednotě, v němž podal jsem záznamy hlavních bodů, tu a tam skrovně zanešených. K tomu jest mi nutno dodat, že vedle všech těchto pozoruhodných, veřejných vystoupení a závodů, jež povždy ku cti a dobrému jménu jednoty naší přispěly, každoročně pořádána jsou cvičení veřejná, tu společná členů a žactva, jindy zase každé zvlášť. Mimo toho pořádány jsou domácí závody členů, dorostu i žactva skoro každoročně.

Rozvrh cvičebních hodin této doby je následující: Pondělí večer od 7 do 9 čekanci; v úterý od 6 do půl 8 žáci; od 8 do půl desáté členové; středa: od 6 do půl 8 žačky, od 8 do půl 10 sokolky; čtvrtek: od 6 do půl 8 žáci, od půl 8 do 9 čekanci; pátek: od 6 do půl 8 žačky a od 8 do půl desáté členové. V neděli dopoledne pak volné cvičení čekanců i členů. Dle stanov mají býti i theoretická cvičení cvičitelského sboru, leč to se poslední léta zanedbává. — Konečně počet cvičících jest dle udání: členů 60; dorostu či čekanců 60 a žáků 285. Sbor Sokolek, čekanek i

žaček spadá pod dozor Tělocvičného Sboru Dívek a Paní v New Yorku, jimž jsou naši cvičitelé k službám. Cvičitelem členkyň a čekanek jest br. Ferd. Martyny, žaček pak br. V. Hampl.

1912. Tohoto roku cvičitelský sbor opětně pracoval za vedení br. J. Gregora co náčelníka. Cvičitelé družstev pro tento rok zvoleni bři.: V. Heisler 1. druž., M. Klein 2. druž., Jan Pavlík 3. druž., F. Váně 4. družstvo. Cvičitelem veteránů zvolen br. Tom. Šteffek. Za cvičitele žactva zvoleni bři.: V. Hampl, J. Pavlík a J. Gregor. Cvičitelem čekanců zvolen V. Hampl a jemu pomahatelem M. A. Klein.

Pokladníkem sboru zvolen Tom. Šteffek a tajemníkem F. Váně.

Cvičitelem pro naší odbočku v Astoria zvolen br. A. Jahoda.

Hned počátkem roku seznáno, že jest dostatečný počet cvičenců pro utvoření nového družstva a tudíž zařaděno 5. družstvo, jemuž co cvičitel zvolen br. R. Bílek.

K sesílení cvič. sboru přijati bři.: R. Novák, 19. května, V. Krejčí a Jos. Veverka v květnu. Oproti tomu seslaben sbor odstoupením bratrů J. Juny v lednu a Fr. Liera ml. 19. dubna; v červnu opustil jednotu cvičitel br. R. Bílek, vrátiv se do staré vlasti.

Též změny cvičitelů družstev byly nutny. Tak koncem února ztráčí br. Heisler místo cvičitele 1. družstva a na místo jeho zvolen br. F. Kiovský. Na místo odcestovalého br. R. Bílka zvolen br. J. Veverka. Koncem prvního pololetí vzdal se br. M. Klein místa co pomahatel cvičitele čekanců a na místo jeho zvolen br. A. Klár.

Před veřejnost vystoupeno veřejným cvičením žáků a žaček 7. dubna, veřejným členstva 10. prosince, které s pěkným úspěchem se potkalo. Při výročním výletu jednoty pořádány závody pro čekance v běhu na 50 yardů, ve vrhu koulí 8 lib. a skoku dalekém.

Mimo tato vlastní veřejná vystoupení brán podíl i na jiných tělocvičných událostech, k nimž jednotka byla pozvána. Pak přijato cvič. sborem pozvání k účasti se župních závodů a veřejného cvičení D. A. S., k nimž vyslány dvě družstva, jichž cvičiteli byli pro 1. družstvo br. F. Kiovský a pro 2. druž. br. J. Pavlík. Výsledek těchto družstev v závodech byl následující: Co jednotlivci získali 1. cenu v 1. oddělení Fr. Kříž, 1. cenu v 2. odděl. Ant. Klár, 1. cenu v 3. odděl. Boh. Fiala, 3. cenu v 3. odděl. Fer. Wojtíšek, 4. cenu v 3. odděl. Ed. Schultz. Bratři J. Gregor a J. Lier účastnili se závodů ve West Side Y. M. C. A., kde prvější získal 2. cenu na koni na dél.

Schůzí sborových během roku odbýváno 14.

1913. Tento rok nastala opět změna a náčelníkem jednoty zvolen Fr. Kiovský, od něhož jednotka očekávala zvýšení činnosti tělocvičné.

Rozdělení družstev bylo následující: Za cvičitele 1. družstva zvolen J. Gregor, 2. družstva Jan Pavlík, 3. družstva Fr. Váně, 4. druž. R. Novák, 5. druž. Vác. Krejčí. Cvičitelem veteránů T. Šteffek. Cvičiteli žáků zvoleni: J. Pavlík, J. Gregor. Fr. Kiovský. Cvičitel čekanců M. A. Klein a jeho pomocník Ant. Klár.

Zapisovatelem zvolen Fr. Váně a pokladníkem sboru T. Šteffek.

Cvičitelem v naší odbočce zvolen Ant. Jahoda.

V říjnu přijat do sboru br. Ludvík Václavek.

Při výročním výletu jednoty pořádány závody žactva v běhu na 50 yardů.

V září pořádal br. Jahoda kurs cvičební pro jeho cvičence v naší odbočce v Astoria.

Hlavní pozornost a činnost od počátku roku věnována byla cvič. sborem ku řádné výpravě závodů a veřejného cvičení pořádaných v rozměrech, jak ve schůzi sboru v říjnu usnešeno bylo, a jež pojmenovány byly "Všeslovanský okrskový slet," závody a veřejné cvičení a jež měly se odbývati v parku p. Jahelky, 17. srpna. Závoditi se mělo v prostných na náradí a skoky. Zájem pro závody byl dosti veliký. Přihlásily se od Těl. Slov. Jed. Sokol sbor 5., 27. a jeden od D. A. S., New York, dvě čety a 4 jednotlivci od D. A. S. Newark jedna četa, D. A. S. Winfield tři jednotlivci. T. J. S. Newark jedna četa, celkem 7 čet a 8 jednotlivců. Od naší jednoty na závodech se podílelo 23 cvičenců ve třech odděleních a výsledek byl následující: 1. cena v 2. oddělení, první četa T. J. S. N. Y.; 2. cena v 2. odděl., první četa D. A. S., N. Y.; 2. cena v 2. odděl. T. J. S., Newark; 1. cena v 3. odděl., 1. četa T. J. S., New York.; 2. cena v 3. odděl., četa 5. sboru T. J. S. S.; 3. cena v 3. odděl., četa D. A. S., N. Y. Naše vítězné čety nacvičili br. J. Pavlík a J. Gregor. Jednotlivci následovně získali: 1. cena v 1. odděl. Kříž Fr.; 1. cena v 2. odděl. Klár Ant.; 3. cena v 2. odděl. Václavek Lud.; 1. cena v 3. odděl. Kříž Ant.; 2. cena v 3. odděl. Fiala Jos. a Ed. Pilnáček; 3. cena v 3. odděl. Pospíšil Ferd. Pro čekance, kteří se účastnili veřejného, pořádány zvláštní závody při veřejném v Astoria 27. července a to ve skoku vysokém, dalekém, trojskoku a vrhu 12ti liberní koulí.

Hned po závodech započato s přípravou ku hlavním závodům N. J. S., majícím se konati roku příštího. By snáze bylo možno četou, po případě dvě vyslati, usneseno pořádati "Bazár", jež odbýváán koncem listopadu místo veřejného členstva a který se také se zdarem potkal.

Koncem roku smutná zpráva stihla cvič. sbor, že br. J. Pavlík, dlouholetý cvičitel jednoty, těžce onemocněl, v uznání za jeho práci v tělocvičně zvolen sice náhradník, on však ponechán nadále co cvičitel s platem.

Schůzí pořádáno dle zápisníku 10 během roku.

1914. Pro tento rok zvolen J. Gregor opětně náčelníkem. Cvičitelé zvoleni pro družstva následovně: pro 1. druž. Fr. Kiovský, pro 2. druž. Mar. A. Klein, pro 3. druž. Lud. Václavek, pro 4. druž. Fr. Váně, pro 5. druž. Rud. Novák, pro družstvo veteránů T. Šteffek. Za cvičitele žactva zvoleni bři. Tom. Šteffek, J. Gregor a Lud. Václavek. Pro čekance zvolen cvičitelem M. A. Klein a jeho pomocníkem Jos. Sázama.

Do Astoria zvolen cvičitelem Ant. Jahoda.

Pokladníkem sboru zvolen T. Šteffek a zapisovatelem Fr. Váně.

Br. F. Kiovský ztrácí v lednu místo cvičitele 1. družstva a na místo jeho zvolen br. L. Václavek. Na místo cvič. 3. družstva postoupil Fr. Váně a V. Krejčí zvolen pro 4. družstvo.

V lednu rozmnožen cvič. sbor přijetím br. V. Lipského co člena a v květnu Miroslava Jahody. V prosinci své vystoupení ze sboru ohlásil br. A. Klár.

Též naším Sokolkám s nacvičováním žáček následkem vzdání se jich cvičitele musil sbor vypomoci, v čez se uvolil br. L. Václavek.

Dne 26. června 1914 došla smutná zpráva pro sbor a jednotu vůbec. Bylo oznámeno úmrtí dlouholetého cvičitele Jana Pavlíka, jemuž vzdána poslední pocta vystavením jeho tělesných pozůstatků po dva dni v Sokolovně za čestné stráže členů cvičitelského sboru.

Hlavní událostí tělocvičnou tohoto roku bylo vyslání dvou závodních čet do Omahy, Neb., ku hlavním závodům N. J. S. Co vůdce vyslán br. náčelník J. Gregor. Výsledek byl: četa ve vyšším oddělení získala 4. cenu a četa ve středním oddělení druhou cenu.

Soudci za jednotu byli Al. Wokál a Jos. Bačkora.

Též na závodech D. A. S. se jednotka naše podílela.

Na výročním výletě pořádány závody čekanců, jednotlivci podíleli se též na závodech A. A. U. v New York A. C., pořádaných, kde získali bratři Fr. Kříž třetí cenu na koni na dél a čtvrtou v "All around" a Lud. Václavek čtvrtou na koni na dél. Též ku závodům do Little Ferry pořádaným spolkem Redmen vyslání závodníci bři.: M. Klein získal 1. cenu ve běhu na 100 yds. a 1. cenu na 220 yds., A. Kříž získal 1. cenu ve skoku vysokém a 1. cenu ve skoku dalekém a Fr. Kříž 1. cenu ve skoku o tyči.

Se žactvem naší tělocvičné školy provedena ukázka tělocvičné hodiny před přítelem českého národa prof. p. Monro-em a jinými prominentními Američany v únoru nás navštívivšími.

Důležitou událostí tohoto roku bylo též pořádání cvič. kursu pro naše cvič. členstvo, který měl sloužiti co příprava pro příští župní kurs. Přednášeli bratři A. Jahoda, A. Mysliveček a J. Gregor.

Vzbuzen opět větší zájem o knihovnu cvič. sboru, která upravena a zvolen knihovníkem J. Sázama.

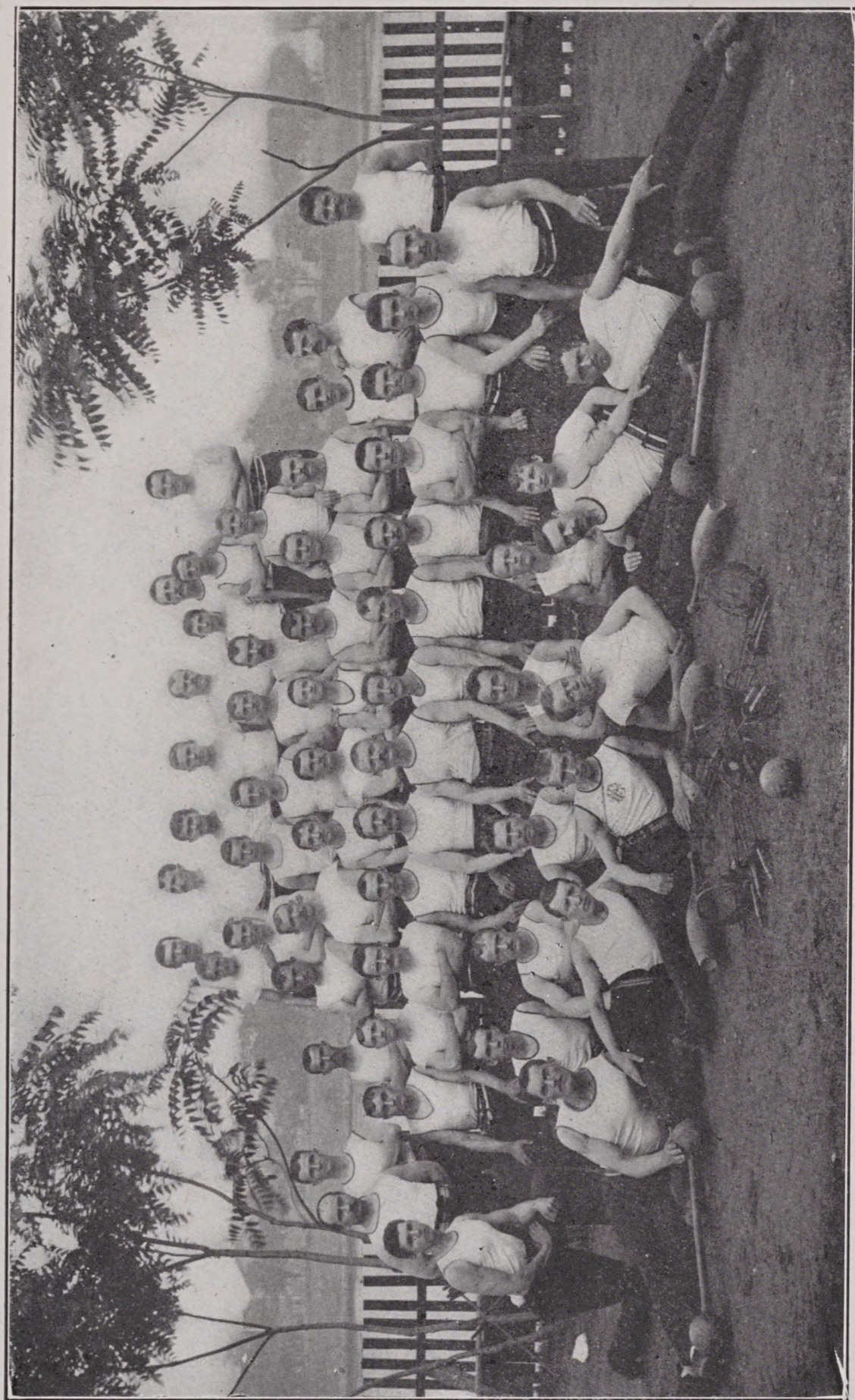
Schůzí sborových pořádáno během roku 12.

1915. Tělocvičná činnost zahájena opět za vedení br. J. Gregora co náčelníka.

Cvičitelé družstvům přiděleni následovně: 1. druž. V. Lipský, 2. druž. Fr. Váně, 3. druž. R. Novák, 4. druž. V. Krejčí, 5. druž. J. Sázama, cvič. veteránů Tom. Štefek. Cvičitelé žáků J. Gregor, T. Štefek a Vác. Lipský. Cvičitelem čekanců zvolen M. Klein a jeho pomocník Sázama.

Za cvičitele do Astoria Ant. Jahoda a jeho pomocník Mir. Jahoda.

Skupina cvičících členů v Brown's Parku, úpatí 65. ul. a East River,

Pokladníkem sboru T. Šteffek a zapisovatelem F. Váně.

Vlastní veřejná vystoupení byla dvě; v dubnu veřejné žactva naší tělocvičné školy a 12. prosince veřejné členstva, kterému předcházely závody členstva cvičícího naší jednoty pouze (a to ve skoku s pružného můstku, šplhu na laně, skoku vysokém z kruhů a vzpírání 80 lb. činky.)

Na výročním výletu jednoty 30. května žactvo naše závodilo ve skoku dalekém a házení míčem do dálky.

Na požádání župního výboru vypravena četa borců k veřejnému T.J.S. ve Schenectady, pořádanému u příležitosti vstupu jejich do Nár. Jed. Sokolské.

Též k veřejnému T. J. S. v Newarku vypravena četa cvičenců ku povzbuzení jejich tělocvičné činnosti.

Společně s jinými jednotami podíleli jsme se na veřejném pořádaném o "Táboru lidu" Čes. Nár. Sdružení 5. září.

Súčastnili jsme se 4. července závodu a veřejného T. S. J. S. župy Michael Hodža. Závodůúčastnily se dvě čety v prostných pouze a prvá četa získala první ceny a druhá četa třetí ceny.

Mimo tato společná vystoupeníúčastnili se někteří jednotlivci závodů samostatně vysláni jsouce jednotou.

V březnuúčastnil se br. Fr. Kříž závodů Metropolitních A. A. U. a získal 4. ceny v "all around".

V záříúčastnil se br. A. Kříž atletických závodů v New Brunswick, N. J., kde získal 2. ceny ve skoku vysokém. Druhé ceny získal též ve skoku vysokém při atletických závodech N. Y. A. C.

Pořádána též jedna přednáška v srpnu o Dr. M. Tyršovi, přednášel V. Lipský.

Schůzí sborových pořádáno 12.

Cvič. sbor snažil se též během roku upravit a rozmnožit svoji technickou knihovničku, by vyhovovala potřebám cvičitelů.

1916. Náčelníkem zvolen opět br. J. Gregor, za místonáčelníky T. Šteffek a J. Sázama.

Pro družstva a žactvo zvoleni cvičitelé následovně: pro 1. druž. Fr. Kříž, pro 2. druž. V. Lipský, pro 3. druž. V. Krejčí, pro 4. druž. J. Sázama. Cvičitel veteránů T. Šteffek. Cvičitelé žactva zvoleni Josef Gregor, V. Lipský a T. Šteffek. Za cvičitele čekanců M. Klein a jemu pomahatel J. Sázama. Cvičitel v Astoria A. Jahoda a cvičitel družstva tamtéž Mir. Jahoda.

Pokladníkem sboru zvolen T. Šteffek a zapisovatelem J. Sázama.

V červenci rozmnožen sbor přijmutím br. J. Šulce, Ant. Kříže a J. Berana.

Vlastní veřejné vystoupení nebylo pořádáno, ustoupeno od toho ve prospěch Čes. Nár. Sdružení. Prvním takovým významným podnikem ve prospěch Č. N. S. bylo pořádání veřejného cvičení 7.

května Svazem Slovanského Sokolstva na Východě, které se odbývalo v městské zbrojnici v 34. ul. a Park Ave., jehož se jednota účastnila veškerým členstvem svým. Bylo to jedno z největších veřejných v New Yorku pořádaných. Druhým byla naše účast na práci při „Bazáru“ Č. N. S., za kterouž příčinou odloženo veřejné členství.

Po dvakráte vyhověno přání brí. Rusínů a cvičeno na jich veřejném cvičení a to 4. března a 30. července.

Na výročním výletě našem pořádány závody dorostu našeho, na nichž podílu brali též členové dorostu D. A. S., kde naši získali 11 cen.

ANT. BARTUNĚK, HOSPODÁŘSKÝ SPRÁVCE.

D. A. S. Jednota účastnila se v září župních závodů a veřejného pořádaných. Vyslána tři družstva, jež získala: 1. druž. 4. cenu, 2. druž. 5. cenu, 3. druž. 6. cenu. Co jednotlivci získali 1. ceny ve vyšš. odděl. náš člen br. Fr. Kříž, v 2. odd. Kříž A., 3. cenu Beran J. 4. cenu, E. Šulc 7. cenu, J. Sázama 9. cenu, v nejnižším odd. Hons Jos. 9. cenu, F. Výborný 9. cenu. Též náš dorost účastnil se jejich závodu a získal v 1. odd. 1. Bělský J., 2. Bělský V. 4. cenu, Jahoda J. v 2. odd. 1. cenu, Vopeiák 2. cenu, Hodík 4., Novotný 5., Kratochvil 6. Pospíšil. Soudci z našich cvičitelů byli: Al. Wokál, Mysliveček A., Bačkora J. a Gregor J.

Mimo výše jmenovaných závodů jednotliví borci závodili i na jiných závodech. V dubnu při Metropolitních závodech získal br. Fr. Kříž dvě ceny, na koni na dél. 3. cenu na bradlech a druhou cenu v "all around".

Na národních závodech, 15. května v Newarku pořádaných, jichž účastnili se bratři Fr. Kříž, V. Krejčí a J. Sázama, získal Fr. Kříž 2. cenu na hrazdě, 3. cenu na koni na dél a 3. cenu v "all around"

Počátkem roku náš čestný náčelník br. A. Wokál pořádal přednášky o pořadových ku důkladnému výcviku našich cvičitelů.

Pro žactvo naše místo obvyklého podílení dárků k vánocům, pořádáno poprvé na zkoušku zábavné odpůldne spojené s taneční zábavou dětí, které se dobře vydařilo.

1917. Náčelníkem pro jubilejní rok tento opětně zvolen br. Josef Gregor. Cvičitelé družstev a žactva jsou: 1. družstvo Frant. Kříž, 2. družstvo Rud. Novák, 3. druž. Fr. Váně, 4. druž. F. Výborný, cvičitelem veteránů Tom. Štefek. Za cvičitele do Astoria Ant. Jahoda a pomahatelem Mir. Jahoda. Za cvičitele žáků Jos. Gregor, V. Lipský a T. Šteffek. Cvičitelem dorostu Jos. Sázama, pomahatelem E. Šulc. Pokladník cvič. sboru T. Šteffek a zapisovatelem J. Sázama. V lednu účastnili se naši v závodech St. George A. A. bři. Fr. Kříž a Ant. Hron, kdež sokol Kříž získal dvě přeborné ceny (all around). V dubnu veřejné cvičení žactva vyznělo s pěkným výsledkem. Na závodech žactva při výročním výletě naší Jednoty závodili jak naši žáci tak i žáci Děln. Am. Sokola.

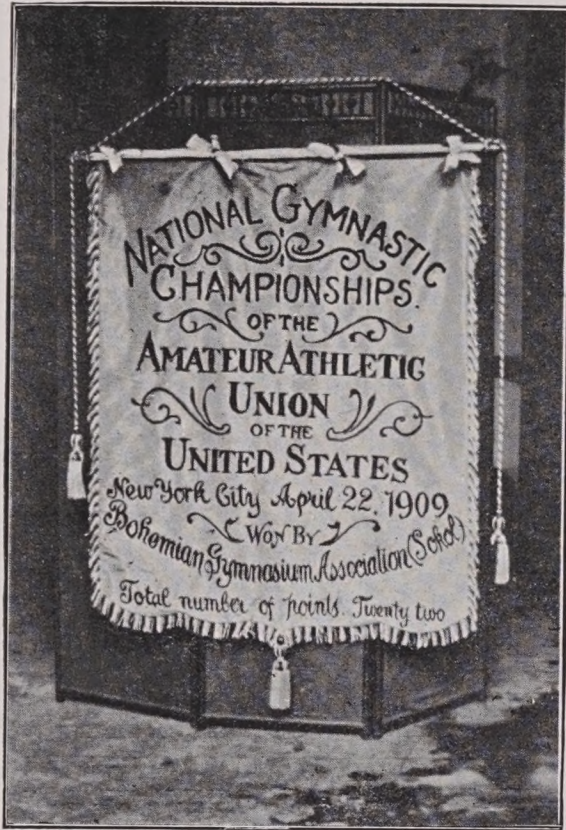
V květnu odcestoval br. Jos. Sázama, nastoupiv co dobrovolník k armádě Spojených Států, dále cvičenci Crkal Jos., Doležal Vác., Duška Cyril, Hron Ant., Honc Jos., Jakoubek Leop., Kostelák Robt., Kozlík Rud., Pospíšil Stan., Samec Ant., Treuman Fr., Vozech Jindř., Weber Jar., Woytíšek Fred., Rokos Oldř., Zajíc Josef, Zajíc Emil, Pokorný Oldř., Mikuláš Jiří, Slepíčka Jos, J.

Toto budiž zde uvedeno v paměti čestné, že mužně a dobrovolně vstoupili v řady těch bojovníků za práva a svobodu všech malých národů a lidstva vůbec.

Bylo by neúplné, abych zde nedodal zmínky o několika dlouholecích činovnících, jež v tak úzkém spojení se cvičitelským sborem byli. Na předním místě dlužno říci o hospodářském správci jednoty, jež každoročně jest nominován cvičitelským sborem a pak jednotou volen, který má na starosti veškeré nářadí a náčiní tělocvičné. Tímto zasloužilým hospodářem jest br. Anton Bartůněk, který po plných 25 let zastává tento zodpovědný úřad svědomitě.

Mezi nejstarší cvičence naší Jednoty mohu uvést zde jména bratrů, kteří z lásky a přesvědčení ku věci sokolské vytrvali od mládí jejich až do dnešní doby stále při cvičení s nevšední oddaností a mnohdy i sebezapřením. Zemřelý bratr, sokol Jan Pavlík, byl jedním a snad ojedinělým cvičencem v řadách našich sokolských. Pod jeho dozorem vzešlo sta a sta cvičenců do řad našich. Jeho sokolského charakteru budeme povždy mezi námi postrádati. Cvičil od útlého mládí nepřetržitě až do doby, kdy zákeřná nemoc naň dolehla, po více jak 44 let navštěvoval cvičení.

Druhým takovým zákopníkem jest bratr Anton Jahoda, též dlouholetý cvičenec, závodník, přeborník a cvičitel zkušený. V posledních 25ti letech byl dozajista súčasten všech závodů v Nár. Jed. Sokolské, vedle mnoha jiných a i cizonárodních. Record jeho co přeborníka bude ztěžka kdy překonán, kýmkoliv. K němu věrně přiřaditi můžeme bratry Květoslava Vejnoku, Josefa Bačkoru a Tomáše Šteffka, kteří

Cetová cena Těl. Jed. Sokol z národních závodů americké A. A. Union.

jsou ojedinělí stálí cvičenci naši, od útlého mládí jejich až do dnešní doby, po 36—38 až 40 let. Budiž připuštěno, že jejich životní poměry jim vždy dovolovaly býti vždy činnými, leč láska k tělocviku a obětování všeho toho volného času pro návštěvu cvičení po tak dlouhá léta, jest neocenitelné a my s hrdostí můžeme zde je v paměť uvést.

Průměrný i celý počet cvičícího členstva Tělocvičné Jednoty Sokol v New Yorku

od roku 1909 do roku 1917, dle výkazů náčelnických zpráv.

NÁRODNÍ JEDNOTA SOKOLSKÁ.

ZPRÁVA NÁČELNÍKA

TĚL. JED. SOKOL „NEW YORK“, N. Y.

ŽUPA VÝCHODNÍ, SÍDLLO: NEW YORK, N. Y.

ROK	1909	1910	1911	1912	1913	1914	1915	1916	1917
Všech členů.....	470	493	497	520	534	523	526	515	515
Cvič. členů zapsáno.	48	55	53	67	83	70	78	65	68
Družstev	7	4	5	7	7	8	8	5	5
Hodin cvičebních....	92	77	68	75	79	75	81	76	43
Úhrnná návštěva.....	3055	2257	2632	3455	3562	5723	3714	3319	1587
Průměr návštěvy.....	33	29	38	46	45	49	45	43	36
Žáků do 14 let.....	80	95	60	62	40	63	65	55	54
Družstev	6	4	3	5	4	6	6	5	5
Hodin cvičebních....	70	70	66	70	78	73	68	68	42
Úhrnná návštěva.....	3280	2645	1629	2129	1881	2159	2900	2602	1386
Průměrná návštěva..	47	37	23	30	24	29	40	38	33
Žáků přes 14 let ...	300	300	300	315	267	277	268	275	285
Družstev	4	3	4	4	12	14	12	12	14
Hodin cvičebních ..	86	76	65	74	77	73	79	76	43
Úhrnná návštěva.....	14875	14485	12036	15223	17303	15388	17603	15467	7723
Průměrná návštěva..	173	190	185	205	224	210	222	203	179
Pořadových cvičení..	7	4	4	3	2	2	10	8	4
Průměrná návštěva..	82	87	79	112	108	184	72	60	56
Počet čl. cvič. sboru	13	10	12	12	13	12	12	15	15
Jména odborů	Pěvecký								
Jednoty	Dramatický								
	Trubačský				Vzdělávací				
Veřejných cvičení....	5	3	3	2	1	2	2	2	1
Závodů	4	2	4	2	1	1	2	2	1
Přednášky	2	1	0	0	0	0	1	8	0
Pochodové výlety....	2	2	1	1	2	1	2	2	2
Náčelník	A. Jahoda	J. Gregor	J. Gregor	J. Gregor	F. Kiovský	J. Gregor	J. Gregor	J. Gregor	J. Gregor

ZASEDACÍ VÝBOR.

Předsednictvo nebo-li zasedací Výbor jest asi první výbor, kterého třeba jest v každém shromáždění, v každém sdružení, kterýžto jaksi je hlavním orgánem všeho počínání a usnášení se v životě spolkovém. A také jisto jest, že jaký zasedací výbor, také jest pak jednání a řízení toho kterého spolku. Na zasedacím výb. záleží, aby na předním místě byl kompetentním ku vedení schůzí a vyřizování všech běžných záležitostí, do spolkového života spadajících. Musí býti obratný, rychlý v pojednávání, musí býti pamětliv všech zákonů a pravidel spolkových, musí býti nestranný ve všem počínání, musí být opatrný ve svém usnášení se a musí být charakterní i zásadní, aby udržel si stálou reputaci členstva, jemuž předsedá.

My v naší Jednotě byli jsme vždy pamětlivi tohoto, a vidno to již z toho, že jsme přecho často měli náš zasedací výbor ne na rok zvolený, ale též i rok od roku po více let, skoro tentýž u vedení naší spolkové činnosti.

Býti v předsednictvu, neb zasedacím výboru kteréhosi spolku neb klubu a býti v předsednictvu naší jednoty, jest tak rozdílné, jako černé a bílé.

Na náš zasedací výbor jsou uvaleny takové povinnosti, že mnohý z těch zasedacích členů nemá ani své osobní záležitosti za tak vážné a zodpovědné, jako uloženy jsou na něho u naší Těl. Jed. Sokol v New Yorku.

Na prvním místě jest to starosta, na něhož jsou složeny povinnosti velké. Nejen že je předsedou jednoty naší, musí i přihlížeti k činnosti a práci všech odborů a výborů, avšak co nejzávažnější, on je zodpovědnou osobou budovy i obchodu v této. Vedle tohoto všeho jest nucen obětovati všechn svůj volný čas pro zájem, jednak jednoty co spolkového vedení se dotýče, jednak pro budovu a celého zájmu této.

Na druhém místě dlužno poznamenati finanč. tajemníka jednoty. Tento jest jaksi hlavní tepnou celého oběhu v jednotě. Není hned druhého spolku, který by měl tak rozvětvenou činnost spolkovou na tolik různých odborů a výborů v takovém počtu členstva, jež jsou vázány k jednotě různými povinnostmi a příspěvky nestejnými.

Jsou členové činní, nečinní, přispívající a záslužní, z těchto pak každý platí jiný poplatek i pokuty a podobně. Jest také zodpovědným za celé finanční vedení jednoty.

Náš zasedací výbor pozůstává ze šesti členů: Starosty, 1. a 2. náměstka, zapisovatele, finančního tajemníka a pokladníka. Nominace a volba těchto děje se vždy v období celoroční schůze, v prosinci a zasedají v úřad od Nového roku.

Během posledních 25 let měli jsme celkem osm starostů. Byli to bratři: Josef Kadlec 1892, 1894, 1895, 1896, 1900, celkem 5 let; bratr Michael Kafka 1893; L. C. Frank 1897, 1898, 1899, 1901, 1910, též pět let; Alois Wokál 1903; Emil Vlach 1903 a 1904; Karel E. Hrbek 1905 a 1906; Josef Veselý 1907, 1908 a 1909; Josef Modr 1911, 1912, 1913, 1914, 1915, 1916, a jest přítomně nadále v úřadě, což mluví samo za jeho celou činnost.

Z druhých úředníků, kteří zastávali úřad po více let, dlužno jmenovati sokola Al. Bohdaneckého, finančního tajemníka jednoty po plných 15 let nepřetržitě, zapisovatele Jos. L. Jedličku, též postupně po 12 let a Fr. Liera st., pokladníka po vícero let.

Změnou stanov v zasedacím výboru přijato ve schůzi dne 26. července 1895, by na místě jednoho náměstka byli voleni vždy dva. Tímto prvním 2. náměstkem zvolen tehdy sokol Jan Černý.

Schůze rozděleny byly na pravidelné měsíční a správní rady. V správní radě zastoupen byl celý zasedací výbor a dvoučlenný výbor z každého odboru jednoty, v roce 1899 pak zrušeny schůze tyto a ustanoveny schůze půlměsíční.

První schůze jednoty v naší budově zahájena starostou Josefem Kadlcem a odbyvána dne 30. listopadu 1896. Tato byla zároveň schůzí nominační.

V červenci roku 1900 přijato usnesení, by pokladník a finanční tajemník jednoty naší byli pod zárukou v obnosu 500 dolarů každý.

V dubnové schůzi roku 1904 určeno jednotou, by starosta za konání své povinnosti obdržel 25 dolarů roční odměny. Dálším pak dodatkem ustanoveno, by starosta jednoty zasedal a předsedal ve sboru ředitelů, by též měl v opatrování veškeren majetek jednoty a zaň byl zodpovědn, i usneseno, by celoroční odměna obnášela 50 dolarů. Toto stávající pravidlo jest v platnosti od roku 1906.

12. listopad roku 1910 byl pro náš zasedací výbor dnem ztráty. Zemřel' toho dne sokol Alois Bohdanecký, finanční tajemník jednoty a dlouholetý pracovník a sokol neúnavný. Čest' budiž jeho památce!

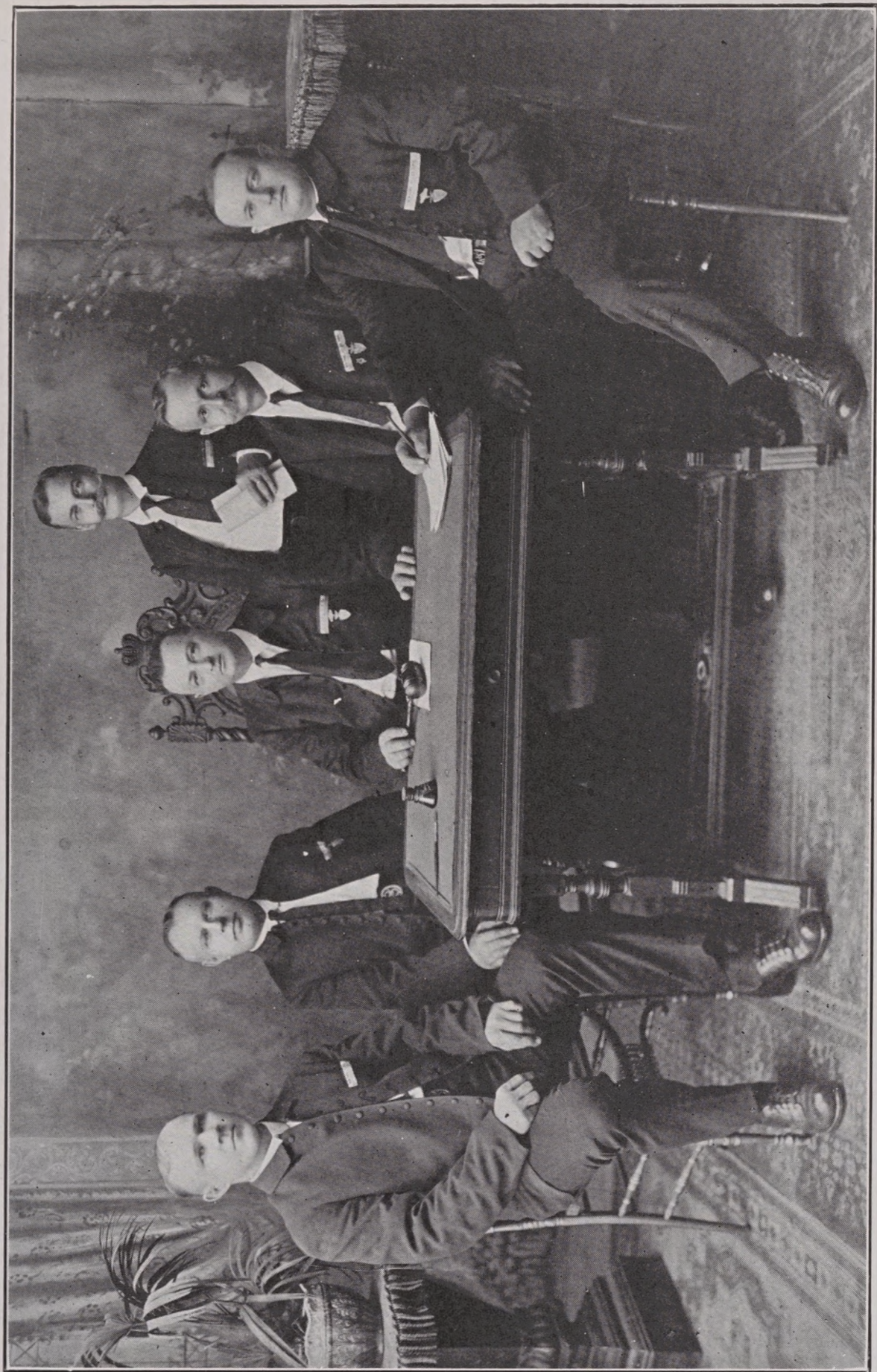
Nynější zasedací výbor pro rok 1917 zvolený, sestává z následujících členů: Josef Modr, starosta, Mich. Kafka, první, Jan Hála, druhý náměstek, Antonín Gregor, zapisovatel, Josef Kafka, fin. tajemník, Josef Kuchař, pokladník.

V zastoupení a ve spojení s jinými různými organizacemi dnešní dobou, zastoupena jest naše Těl. Jed. Sokol v New Yorku v následujících sdruženích:

Obec Sokolská v Americe (1917) bývalá Nár. Jed. Sokolská (1878) Chicago, Ill., měsíční poplatek 10 centů na člena.

ZASEDACÍ VÝBOR

Josef Kafka,

Michael Kafka,

Josef Modr, Josef Kuchař, Jan Hála,

Anton Gregor.

Východní župa, O. S. New York, (1894) roční poplatek 10 centů na člena.

Ústřední Tecnický Odbor Č. A. O. S., New York, (1916) na člena 10 centů ročně.

Amateur Athletic Union of America, New York, (1899), roční poplatek \$7.50. — **Čes. Svob. škola v N. Y.** (1888), po odvolání zástupců v prosinci 1892, znovu zastoupeni v červnu 1899, s poplatkem 10 centů na člena ročně, později změněno na \$50.00 ročně, nyní \$100.00. — **Maticе Vyššího Vzdělání**, Cedar Rapids, Ia., (1903) se vstupným \$250.00 co zakládající člen. — **Sdružení pro postavení školy a Opatrovny** v N. Y. (říjen 1906) se základním fondem \$200.00. — **Svobodná Obec**, N. Y., (červen 1903) původně s ročním příspěvkem \$1.00, později zvýšeno na \$5.00. — **Spolek Lidumil**, N. Y., (květen 1905), roční příspěvek \$10.00, později zvýšen na \$25.00. — **Slovanská Přistěhovalecká Společnost** v N. Y., (červen 1914), příspěvky nepravidelné. — **České Národní Sdružení**, N. Y., (září 1914) vedle různých příspěvků, nyní změněno na poplatek \$1.00 roč. za každého člena. — **Yorkville Athletic League**, N. Y., (leden 1916) \$1.00 ročně. — **Geographic National Society**, Washington, D. C., (1917) roční poplatek \$2.50.

Přehled finančních zpráv, jak podávány jsou každé čtvrtletí účetním Jednoty.

Finanční zpráva za 1. čtvrtletí 1916, od 1. ledna do 31. března.

(V rukou pokladníka na počátku roku 1916 nalezalo se \$583.89.)

Příjem:	Vydání:
Členské poplatky.....\$1527.05	Úmrtí .....\$ 400.00
Vstupné od nových členů 27.00	Podpora v nemoci 240.00
Od žáků 38.20	Služné 690.00
Od čekanců 50.00	Nár. Jed. Sokolské..... 154.65
Ze zábav, divadel, oper a jiných 748.50	Yorkville Ath. League... 1.00
Různý příjem 169.80	Dary a různé podpory... 430.05
	Těl. a vzděl. účele..... 109.07
	Tisk, poštovné a různé.. 81.17
\$2560.55	\$2105.94
Hotovost z roku 1915 .....\$ 583.89	
Příjem za první čtvrtletí 1916 ..... 2560.55	
	\$3144.44
Úhrnem \$3144.44	
Vydání za první čtvrtletí 1916.....\$2105.94	
	\$1038.50
U pokladníka \$1038.50	

Boh. K. Souček, t. č. účetní.

Finanční zpráva za 2. čtvrtletí 1916, od 1. dubna do 30. června.

Příjem:	Vydání:
Členské poplatky.....\$1509.50	Půjčka Dram. Sboru....\$ 35.00
Vstupné od nových členů 17.00	Úmrtí 400.00
Od žáků 45.45	Podpora v nemoci 285.00
Od čekanců 22.40	Služné 430.50
Ze zábav, divadel, oper a jiných 425.05	Nár. Jed. Sokolské..... 157.85
Různý příjem 7.00	Dary a různé podpory... 79.60
	Těl. a vzděl. čele..... 161.31
	Tisk, poštovné a různé.. 469.20
\$2026.40	\$2018.46
Hotovost z prvního čtvrtletí 1916 .....\$1038.50	
Příjem za druhé čtvrtletí 1916 ..... 2026.40	
	\$3064.90
Úhrnem \$3064.90	
Vydání za II. čtvrtletí 1916 ..... 2018.46	
	\$1046.44
U pokladníka \$1046.44	

Boh. K. Souček, t. č. účetní.

Finanční zpráva za III. čtvrtletí 1916, od 1. července do 30. září.

Příjem:	Vydání:
Členské poplatky \$1296.20	Odevzdáno Sb. Ředitelů..\$ 600.00
Vstupné od nových členů 13.00	Úmrtí 800.00
Od žáků 26.50	Podpora v nemoci 137.50
Od čekanců 18.50	Služné 368.50
Ze zábav, divadel, oper a jiných 76.03	Amateur Ath. Union.... 7.50
Různý příjem 1.00	Dary a různé podpory... 14.60
	Těl. a vzděl. účele..... 12.72
	Tisk, poštovné a různé... 85.88
<hr/> \$1431.23	<hr/> \$2026.70

Hotovost z druhého čtvrtletí 1916 .....\$1046.44
 Příjem za třetí čtvrtletí 1916 ..... 1431.23

Úhrnem \$2477.67
 Vydání za třetí čtvrtletí 1916 ..... 2026.70

U pokladníka .....\$ 450.97

Boh. K. Souček, t. č. účetní.

Finanční zpráva za IV. čtvrtletí 1916, od 1. října do 31. prosince.

Příjem:	Vydání:
Členské příspěvky.....\$1367.84	Úmrtí .....\$ 600.00
Vstupné od nových členů 15.00	Podpora v nemoci..... 135.00
Od žáků..... 50.90	Služné 448.50
Od čekanců..... 18.20	Nár. Jed. Sokolské..... 316.75
Ze zábav, divadel, oper a jiných 265.75	Dary a různé podpory... 145.75
Různý příjem..... 1.00	Těl. a vzděl. účele..... 22.00
Od Sboru Ředitelů..... 328 00	Tisk, poštovné a různé.. 58.23
<hr/> \$2046.69	<hr/> \$1726.23

Hotovost za třetí čtvrtletí .....\$ 450.97
 Příjem za IV. čtvrtletí 2046.69

Úhrnem \$2497.66
 Vydání za IV. čtvrtletí 1726.23

U pokladníka .....\$ 771.43

Boh. K. Souček, t. č. účetní.

Finanční zpráva za I. čtvrtletí 1917, od 1. ledna do 31. března.

Příjem:		Vydání:	
Členské poplatky.....	\$1712.25	Půjčka záb. výboru.....	\$ 30.00
Vstupné od nových členů	31.00	Úmrtí	400.00
Od žáků	59.60	Podpora v nemoci.....	250.00
Od čekanců	26.30	Služné	692.80
Ze zábav, divadel, oper a jiných	876.00	Nár. Jed. Sokolské.....	157.15
Různý příjem	.60	Dary a různé podpory...	171.07
		Těl. a vzděl. účele.....	183.35
		Tisk, poštovné a různé..	293.44
	<hr/>		<hr/>
	\$2705.75		\$2177.81
Hotovost za minulé čtvrtletí	\$ 771.43		
Příjem za první čtvrtletí	2705.75		
			<hr/>
Úhrnem	\$3477.18		
Vydání	2177.81		<hr/>
U pokladníka	\$1299.37		

Boh. K. Souček, t. č. účetní.

Finanční zpráva za II. čtvrtletí 1917, od 1. dubna do 30. června.

Příjem:		Vydání:	
Členské poplatky.....	\$1548.70	Odevzdáno Sboru Řiditelů a půjčky	\$ 633.00
Vstupné od nových členů	17.00	Úmrtí	200.00
Od žáků.....	72.05	Podpora v nemoci.....	242.50
Od čekanců.....	46.80	Služné	474.25
Ze zábav, divadel, oper a jiných	648.50	Sok. Obci v Americe....	161.90
Různý příjem.....	11.34	Východní župě.....	51.50
		Dary a různé podpory...	48.75
		Těl. a vzděl. účele.....	183.75
		Tisk, poštovné a různé..	83.86
	<hr/>		<hr/>
	\$2344.39		\$2079.51
Hotovost za první čtvrtletí	\$1299.37		
Příjem za druhé čtvrtletí	2344.39		
			<hr/>
Úhrnný příjem	\$3643.76		
Vydání za druhé čtvrtletí	2079.51		<hr/>
Zbývá u pokladníka	\$1564.25		

Josef Kafka, účetní.

Zábavní Výbor.

Pořádání ušlechtilých zábav, veřejných cvičení, českých divadel, koncertů a podobně, spadá do prohlášení zásad našich stanovité.

Ano, pro účel tento jest zábavní výbor náš ustanoven, a sice samotnou jednotou. Jest čilý a neúnavný. Jest to jeden z nejlepších odborů naší jednoty vůbec a zároveň též jeden z nejzodpovědnějších. Práce jeho souvisí s jednotlivými odbory a výbory v jednotě, a to jak s pěveckým, tak dramatickým i cvičitelským. Činnost jeho jest stálá po celý rok.

Zábavní výbor u jednoty naší stává již ode dávna. Již ve starých zápiskách děje se častá zmínka o výboru tomto. A což teprve po dostavení naší Sokolovnyv nebylo jediné zábavy, při které by zábavní výbor nebyl účinkoval. Jest ve svém počínání také v každém ohledu zásadní a zábavy, pořádané jednotou, liší se přičiněním zábavního výboru od zábav jiných. Průběh zábav našich jest vždy jednoduchý, vymítěny jsou živly nežádoucí a není křiklavých dozvuků. Průběh jest vždy klidný, o všechny zábavy jest pečováno co nejlépe. Jsou to pravé zábavy sokolské.

Na návrh tohoto výboru byly dívky pod 14 let vyloučeny z návštěvy šibřinek a obmezena návštěva nemluvňat do divadel a podobných jiných zábav, což ze stanoviska výchovy jest úplně správné.

Jednou z největších zásluh zábavního výboru jest pořádání šibřinek, jež se odbývají každoročně. Jsou konány v rozměrech přímo obrovských a práce s tím spojená jest též obrovská. Dále pořádá výbor tento též v rozměrech velikých každoroční náš výroční výlet, jenž jest spojen s průvodem členstva a žactva veškerého. I výlet tento možno zařaditi mezi největší naše podniky. Jest to vždy událostí mimořádnou nejen v naší jednotě, nýbrž i v české kolonii zdejší vůbec. Výlet tento jest pravidelně pořádán na den věnčení hrobů, americký národní to svátek, jenž padá na den 30. května.

Připočteme-li pak ještě k těmto zábavám veřejná cvičení členstva, veřejná žactva, pět až osm divadel, 3 až 4 operní představení, dále několik menších zábav, můžeme si učiniti představu o veliké práci tohoto výboru. A musí ji konati celý rok bez reptání.

Stálý a pravidelně jednotou volený zábavní výbor jest 15členný. Ku větším zábavám jest obyčejně přivoleno několik více členů. Pro snadnější přehled uvedeme zde jednotlivě každoroční činnost, ponejvíce tu, která za záznam stojí za posledních 25 let.

V roce 1892 v jubilejním roce naší jednoty u příležitosti 25letého jejího trvání byli následující bratří v tomto výboru: Jan Hála, předseda, Josef Jahoda, místopředseda, František Bříza, zapisovatel, Josef Maršat, účetní, Fr. Lier, pokladník, Josef Jedlička, zpravodaj, Fr. Šiška, V. Vejvoda, Boh. Řehoř, V. Monzet, Fr. Holub, Alois Jahoda, M. Žák, Josef Šimůnek a Václav Hampl, členové.

SLAVNOSTNÍ VÝBOR.

I. řada: J. Sehnal, Tomáš Šteftek, Vác, Veselý II., Al. Holub, F. Novotný, Vác, Hampel, Vác, Linhart, Ant. Gregor, J. L. Jedlička,
II. řada: J. Stehlík, M. Klein, V. Elián, F. Bartuňek, F. Vinický, J. Hála, J. Knedlhans, A. Mysliveček, F. Krívohlavý,
III. řada: J. Suk, J. Hurt, J. Kuchař, J. Modr, L. C. Frank, Al. Wlokal, M. Kafka, J. Jahoda,
IV. řada: F. Stehlík, A. Mejštrík, A. Jahoda, F. Martyny, F. Pospíšil, J. Štolba.

Šibřinky odbývány v Central Opera House v měsíci únoru roku 1892. Příjem obnášel \$1067.25, vydání \$491.56, čistý výtěžek \$575.69. Z výletu pak dne 25. června nalézáme finanční zprávu \$328.50 příjem, vydání \$172.63, výtěžek \$155.88.

V tomto čase konaly se již přípravné práce pro jubilejní slavnost 25letého trvání jednoty, kterážto slavnost byla první tohoto druhu mezi českými spolky v New Yorku a v takových rozměrech. Byla zahájena velkým odpoledním průvodem po české čtvrti, pak bohatým programem v místnostech Central Opera House. Byl to 22. říjen 1892. Vedle velké návštěvy obecnstva, členů naší jednoty i vůkolních spolků v průvodu účastněných, dále zástupců a předsedů jiných spolků, těšili jsme se návštěvě celé rodiny dr. Antonína Dvořáka, právě v New Yorku dlícího, dále politických zástupců města New Yorku i Mr. Patricia Gleasona, mayora v Long Island City i zástupců zdejšího New York Turn Vereinu a Central Turn Vereinu. Slavnostním řečníkem byl Sokol dr. Karel Štulík z Chicaga, Ill., tehdejší redaktor časopisu Sokola Americkéhoho.

Následující rok zněla zpráva ze šibřinek následovně: Příjem \$1075.40, vydání \$413.38, čistý výnos \$662.02. Z výletu téhož roku pak byl příjem \$183.90, vydání \$170.10.

Šibřinky byl název časopisu, jež zábavní výbor vydával vždy předplesem šibřinek co oznámkový zábavník v několika tisících exemplářích. Obal obrázkový, kreslený p. Josefem Klierem, byl později změněn za obraz Sokolovny a ještě později změněn za skizzu z "Prodané Nevěsty", již pořídil p. E. V. Nádherný. Skizza představuje scénu "Proč bychom se netěšili". V posledních několika letech upuštěno jednotou samotnou od vydávání zábavníku. Finanční zpráva ze šibřinek z 3. února r. 1894: Příjem \$1379.30, vydání \$591.49, zbývá čistě \$787.81. Výlety byly obyčejně pořádány v známém blízkém John Woods Coliseum Parku a ve Washington Parku a po vyhoření těchto v květnu r. 1894 byl zábavní výbor náš nucen hledati parky jiné, vzdálenější, avšak přístupné obecnstvu tomu, jež výlety naše vždy navštěvovalo. Následovně najmut Brommer's Park, neb Aurora Park v Bronx, i Harlem River Park, později přišel v oblibu též park Sokola Tvrdíka v Astoria, dále Sulzer's Westchester Park, poslední sezony pak Astoria Schuetzen Park a Stotzkýho Belvedere Park. Výroční výlet jednoty v roce 1894 měl následující výsledek: Příjem obnášel \$696.75, vydání \$519.69, zbylo čistě \$177.06. Do téhož roku připadly župní závody, jež byly řízeny společným výborem jednoty naší a Sokola Svornost v Morrisani. Finanční výkaz tehdy zněl: Příjem \$1263.80, vydání \$849.31, výtěžek \$414.49.

Dne 12. října 1894 uspořádán zábavním výborem banket v Central Opera House, jež možno vřaditi mezi ty nejlepší kdy pořádané. Bylo to u příležitosti oslavy upomínky založení jednoty naší.

Tehdy se jednota naše již rozhodla stavěti svoji vlastní tělocvičnu a uspořádána věcná výstava, čili bazár ve prospěch tělocvičny.

Výstava pořádána v listopadu roku 1894 v místnostech p. št'astného, tehdejší naší tělocvičny. (Viz činnost jednoty.)

Jelikož šibřinky naše těšily se vždy větší a větší návštěvě obecnstva, pomýšleno na pronajmutí ještě větší místnosti a tudíž zajištěn Grand Central Palace pro den 22. února, roku 1895.

Zábavní výbor byl nucen vykonati velký kus práce. Byl to největší český ples v dějinách českého New Yorku. Bylo přítomno 5000 osob příjem obnášel \$1567.50, vydání — přímo obrovské — obnášelo \$680.52 a čistý výtěžek \$886.98.

Finanční zpráva z výletu v roce tom zněla: Příjem \$325.75, vydání \$194.98, čistý výtěžek \$130.77. Z druhého pak výletu v srpnu obnášel příjem \$522.70, vydání \$342.60, čistý výtěžek \$180.10.

Pro šibřinky v únoru r. 1896 najat opětně Central Opera House, a to z příčin mnohých. Dokázáno tu především, že změna místnosti nebyla na újmu těmto, neboť šibřinky Sokola těšily se již zvučnému jménu. Stůjž zde co důkaz výkaz finanční: Příjem \$1368.95, vydání \$363.96, čistý výtěžek \$1002.49. Byl to největší čistý výtěžek ze šibřinek vůbec.

Zábavní výbor dále čile podílel se s výborem Těl. Sboru Dívek a Paní v New Yorku na bazáru, jež tyto pořádaly v roce 1896 ve prospěch Sokolovny.

Z výletu 30. května 1896 byl příjem následující: Příjem \$383.15, vydání \$151.80, čistý výtěžek \$231.35, z druhého pak ze dne 26. září byl příjem \$216.15, vydání \$156.06, čistý výtěžek \$51.09.

Tímto rokem možno říci, že nastala zábavnímu výboru práce dvojnásobná. Byla totiž dostavena naše Sokolovna a slavnostní otevření konáno dne 20. listopadu 1896. První finanční úspěch byl již zárukou úspěchu v letech budoucích. Příjem tohoto dne obnášel \$432.35, vydání obnášelo \$292.69 a čistý příjem \$139.66. Zde dlužno také se zmíniti, že první stříbrný dollar tohoto dne přijmutý, jest uschován a zasklen s obrazem zábavního výboru v upomínku pro doby pozdější. V zábavním výboru tehda nalézali se bratři: Josef Jahoda, Josef Šimůnek, Fr. Lier, Josef Maršat, Josef Brodil, Fr. Uher, Jar. Zavřel, Karel Červený a Al. Exner.

Finanční výkaz šibřinek v roce 1897 pořádaných zněl: příjem \$669.00, vydání \$220.20, čistý výtěžek \$448.80. Z výletu dne 14. srpna téhož roku pořádaného v Tvrdíkově parku bylo \$175.15 příjmu, \$137.39 vydání a \$37.76 čistého výtěžku.

Na 15. února roku 1898 ohlášeny šibřinky do naší Sokolovny. Příjmuto \$706.50, vydání činilo \$332.69, čistý výtěžek obnášel \$373.81. Z výletu dne 19. května činil příjem \$110.20, vydání činilo \$58.95, zbylo čistého \$51.25 a z druhého výletu v srpnu činil příjem \$176.20, vydání obnášelo \$56.25, čistě zbylo \$119.95.

Šibřinky v roce 1899 odbývány opět v Sokolovně. Příjem obnášel \$830.00, vydání \$406.74, zbylo čistě \$363.26. Na výletě pak činil příjem \$312.70, vydání obnášelo \$152.60 a čistý příjem byl tudíž \$160.10.

Ačkoliv se zdálo, že ze šibřinek našich nemáme těch finančních úspěchů, jestliže je pořádáme v naší Sokolovně, přec byli jsme jinak zase úplně spokojeni s obchodem, jež učinila Sokolovna. Usneseno tudíž znovu, šibřinky roku 1900 pořádati opět v naší Sokolovně a obnášel příjem \$1083.70, vydání činilo \$432.20 a čistý příjem obnášel \$649.50. Finanční výsledky z výletů byly následující: z prvního výletu: příjem \$312.70, vydání \$152.60, čistý příjem \$160.10, z druhého: příjem \$182.80, vydání \$81.90, přebytek \$100.90.

Roku 1901 odbývaly se šibřinky opět v naší Sokolovně. Příjem obnášel \$743.00, vydání obnášelo \$350.30 a čistý příjem tudíž obnášel \$392.70. Z výletu pak oznámen příjem \$433.65, vydání činilo \$312.85 a čistý příjem byl \$120.80.

Ze šibřinek r. 1902 obnášel příjem \$886.80, vydání činilo \$359.40 a čistý výnos obnášel \$427.40. Z druhého výletu v tomto roce pořádaného obnášel příjem \$291.95, vydání činilo \$164.45 a čistý výtěžek obnášel \$87.50.

Na den 17. května 1902 připraveno bylo slavnostní svěcení praporu u příležitosti 25letého výročí svěcení praporu toho a sezvání všichni členové, kteří tenkrát byli přítomni, jakož i matka a kmotra praporu. Dále byli sezvání všichni předsedové i předsedkyně českých spolků. Slavnostním řečníkem byl Sokol L. C. Frank.

Jelikož Central Opera House byl již po několik let uzavřen, navrhl náš zábavní výbor, abychom šibřinky zase pořádali v Grand Central Palace. Šibřinky ty konaly se 17. ledna r. 1903. Příjem z nich obnášel \$1217.25, vydání činilo \$771.45, čistý příjem obnášel \$445.80. Z výletu pak činil příjem \$592.75, vydání obnášelo \$426.27 a čistý příjem obnášel \$166.48.

šibřinky r. 1904 konaly se znovu v Grand Central Palace v únoru. Příjem: \$1236.00, vydání \$791.10, čistý výnos \$444.90. Pro výroční výlet v tomto roce získán Astoria Schuetzen Park na den 30. května. Že návštěva byla obrovská, o tom svědčí finanční výkaz, největší dosud zaznamenaný. Příjem činil \$890.55, vydání \$600.53 a čistý příjem obnášel \$290.02. Tento rok upuštěno od 2. výletu. Příjem ze šibřinek z roku 1905 obnášel \$1633.90, vydání \$853.27, čistý výnos \$780.63. Odbývaly se opět v Grand Central Palace. Tentokrát byl znovu vydán zábavník šibřinek, jenž tištěn byl ve 4000 exemplářích a to v sešitech o 24 stranách. Za ohlášky přijmuto bylo \$304.50. Příjem ze šibřinek r. 1906 byl \$1525.00, vydání činilo \$682.60 a čistý příjem obnášel 842 dollarů 40 centů. Příjem za ohlášky v zábavníku šibřinek r. 1906 obnášel \$420.00 po odražení procent oznámkového jednatele. Čistý výtěžek z pik-niku v tomto roce činil \$330.30.

Příjem ze šibřinek roku 1907 činil \$1309.49, vydání činilo \$637.15. a čistý výtěžek činil \$672.34.

Byly činěny přípravy k uvítání veškerých závodníků a hostů od jednot západních, kteří se ubírali společně s našimi do Čech ku 5. sletu všesokolskému. Na den 30. května uspořádán velký výlet s veřejným

cvičením borců. Příjem toho dne obnášel \$1548.00, vydání \$1091.05 a čistý příjem obnášel \$456.95. Návštěva byla ohromná.

Šibřinky z roku 1908 stojí za zmínku proto, jelikož vykazují nejmenší finanční výtěžek, ač odbývány v místnosti veliké. Příjem obnášel \$1011.20, vydání \$736.54 a čistý výtěžek \$333.46. Dlužno to přičísti obrovskému vydání. Také s výletem pochodili jsme špatně. 30. květen byl den deště. Spousty vody, po celý den chrlicí nedovolily nikomu dostavit se do parku. Příjem tohoto dne obnášel \$152.30, vydání obnášelo \$358.96 a jevil se tudíž schodek v obnosu \$206.66.

Šibřinky v roce 1909 byly zase normální. Příjem obnášel \$1226.00, vydání činilo \$740.20, čistý výtěžek obnášel \$485.80. Výlet překvapil každého. Bylt' skvělý v každém ohledu. Příjem obnášel \$1400.00, vydání činilo \$994.94 a čistý výtěžek tudíž obnášel \$405.06.

V tomto roce byla jednota naše hostitelem českých bratří, zástupců České Obce Sokolské z Prahy. (Viz činnost jednoty). Zábavní výbor podílel se činně společně se slavnostním výborem na všech pracích mu uložených a byl platným činitelem ve všem jednání a působení. Zadan Harlem River Park na den 21. srpna pro slavnost "Všeslovanský Sokolský den v New Yorku." A tím skutečně i byl.

Budiž zde zaznamenán pouze úhrnný příjem, jenž obnášel 2879.00 dollarů a vydání obnášelo \$2862.07, v němž bylo zahrnuto i vydání za pohostění všech členů výpravy, za pobytu jejich zde v New Yorku.

Pro šibřinky na den 12. února 1910 zadáno Harlem River Casino, an místnost Grand Central Palace nebyla více pronajímána. A vydařily se. Příjem obnášel \$1259.50, vydání činilo \$641.13 a čistý výtěžek obnášel \$618.37. Vydařil se i výlet, jehož příjem obnášel \$620.80, vydání obnášelo \$322.05 a čistý výtěžek byl \$298.75.

Roku 1911, jak finanční výkaz zní, byl příjem ze šibřinek \$675.71 čistých a z výletu toho roku odevzdáno jednotě čistě \$486.50.

Aby vypsána byla zde veškera činnost zábavního výboru, aby byla doplněna, musím ještě dodat činnost výboru tohoto při výstavě v Sokolovně v roce 1897 pořádané, při níž byl zábavní výbor hlavním činitelem. Vzal jsem do záznamu zde pouze číselný obrat příjmů a vydání ze šibřinek a výletů, největších to dvou zábav, jež jednota každoročně pořádá a jež, jak doufám, jsou pro zábavní výbor a finanční úspěch nejzajímavější. Není mi možno však uvést všechny ty zábavy menší, pořad těch výborů na různé přednášky, koncerty, veřejné cvičení, dozvuky šibřinek a pod. každoročně, nemluvě ani o divadlech a operních představeních. K uznání veškeré práce zábavního výboru musím však dodat, že od doby postavení naší Sokolovny jsou všechny zábavy téměř pořádány v Sokolovně v neděli odpoledne, jako na příklad divadla, opery, přednášky a veřejná cvičení a večer pak pořádány jsou taneční zábavy. A tu možno nejlépe poznati, jakého sebezapření jest zapotřebí členům zábavního výboru, chtějí-li úkolu svému dostáti po celý rok. Hledí přičiněním svým zpříjemniti a pobaviti jiné a musejí zapomenouti na sebe samé. Nicméně neztrácejí bodré mysli, konají

své schůze dle potřeby někdy i každou sobotu večer a stále obírají se novými plány, jak by napříště účastníky zábav nejlépe pobavili, držíce se pevně hesla: "Bud' me veselí".

Jako výpomocný výbor jsou vždy k službě Těl. Jednotě jakož i Těl. Sboru Dívek a Paní, aneb Manželkám a Prízivkyním Sokolů. Ba i při jiných příležitostech bylo lze spatřiti na různých koncertech náš zábavní výbor, by výpomocen byl i často spolkům jiným.

Dle usnesení jednoty ve schůzi ze dne 29. listopadu 1910 jest zábavní výbor volen jednotou vždy v půlroční schůzi červnové a sice proto, by po celou zimní sezonu byl vždy jeden a tentýž výbor 15členný v činnosti.

V následujících pěti letech byla činnost' zábavního výboru normální. Uveden zde budiž pouze finanční výkaz příjmů a vydání ze Šibřinek a Výletů.

		Celý příjem	Vydání	Čistý příjem
Rok 1912	Šibřinky	.....\$1208.70	\$754.72	\$462.98
" "	Výlet	..... 769.98	608.70	161.28
Rok 1913	Šibřinky	..... 1238.03	541.20	696.83
" "	Výlet	..... 656.63	422.34	234.29
Rok 1914	šibřinky	..... 1061.03	542.17	518.86
" "	Výlet	..... 450.96	482.02	schodek 31.06
Rok 1915	šibřinky	..... 1007.44	513.50	493.94
" "	Výlet	..... 608.46	268.00	340.46
Rok 1916	šibřinky	..... 1150.70	461.05	689.65
" "	Výlet	..... 717.05	360.25	356.80
Rok 1917	šibřinky	..... 1150.80	489.00	661.80
" "	Výlet	..... 717.05	299.37	417.68

Přítomně nalézají se ve výboru zábavním následující bratři: Václav Elian, předseda; Jos. Hurt, místopředseda; Václav Veselý 2., prot. tajemník; Ant. Gregor, fin. tajemník; Alois Holub, pokladník; Jan Suk, hospodářský správce; dále Josef Jahoda, Karel Šimáček, Frant. Stehlík, Fr. Křivohlavý, Frant. Novotný, Jos. Stehlík, Jos. Mejstřík, Josef Štolba a Fred. Pospíšil.

Pozoruhodno jest i to, že veškerá vyjednávání ohledně hudby děla se vždy mezi tímto výborem a kapelníkem sokolským. Po dlouhá leta byl kapelníkem tím chvalně známý sokol Josef Červa, jenž zemřel v březnu r. 1907. Po něm pak až dodnes obstarává hudbu sokol Fr. Turek, čilý a obětavý to kapelník sokolský, jenž vynasnažuje se vždy k úplné spokojenosti povinnosti své dostáti.

Účastníci výpravy Č. O. S. před Sokolovnou Těl. Jed. Sokol v New Yorku r. 1909.

Pěvecký Odbor.

Zpěvem k srdci — srdcem k vlasti", jsou zlatá písmata ve štítu všech pěveckých odborů, jednot a spolků vůbec. V obecné pak mluvě naší heslem každého upřímného zpěváka jest povzdy "Bujará a veselá mysl — půl života."

Kdo by necítil se osvěžen zpěvem, obzvláště v těch trudných chvílích života posílený v ten další, pozdější život, tak často chmurný a strastiplný. Byl to zpěv sokolský, který rozháněl ty trudné mysle v dobách zasmušilých, kdy členové naší jednoty byli mnohdy v rozpacích a ve velkých předsevzetích... A tak bylo to již v těch dávných chvílích naší jednoty, kdy založen byl několika sokolskými pěvci Pěvecký odbor Těl. Jed. Sokol v New Yorku, kdy položen byl základ nynějšímu našemu pěveckému odboru, jenž směle může býti stavěn za obdiv a vzor mnohým jiným.

Prací vytrvalou, činností a pílí neúnavnou dospěl tam, o čem zakladatelé tohoto ani snad nikdy nesnili, že by někdy dospěti mohl a že by poččetně tak zmohutněl, jako nyní.

Nejsem povolán, abych mohl odhadnouti tu výši, na které pěvecký odbor náš se nyní nalézá, však dovolím si jen tolik podotknouti, že takovým způsobem, jakým náš pěvecký odbor předvedl na ochotnické jeviště díla operní i operetní a sice s takovým úspěchem i provedením se stránky umělecké i pro posluchače-odborníky překvapující, nepředvedl je snad nikdo jiný. Může se směle říci, že provedení našich oper a operet bylo v mnohém, ne ochotnické, nýbrž profesionální — umělecké.

A celá naše jednotka je také hrda na svůj pěvecký odbor, nelituje mnohdy ani těch největších vydání, neleká se finančního rizika a spolehá se na schopnosti, doufajíc, že zdar bude nejen úplný se stránky morální nýbrž i finanční. Je vždy pohotově položití sebe větší obět' na oltář umění a spokojí se s tím zadostiučiněním, že vidí skutečný zájem o věc, pokrok v činnosti a v nezištném, bratrském jednání.

Členům pěveckého odboru pak postačuje ta útěcha, že práce jejich nebyla marnou, že oceněna jest těmi, kteří skutečný zájem na společném zdatu jednoty naší mají a že jest oceněna obecněstvem naším, které podniky naše vždy podporuje a respektuje.

Ty hodiny a hodiny, jež každý obětuje na nacvičení takovýchto oper a operet a zpěvů jiných, znamenají více nežli obětavost. Totéž platí i o dámském pěveckém odboru Těl. Sboru Dívek a Paní v New Yorku, v nichž má náš pěvecký odbor vydatné a nezištné spojence.

Konečně sluší dodati, že původním zdrojem každého takového veřejného vystoupení jest velká snaha a nevšední obětavost sborového ředitele, našeho cvičitele, jemuž v první řadě přísluší dík za řádné vedení a výcvik členů, jemuž zajisté každý úspěch jest milou odměnou, loyálnost a poslušnost členů pak nejlepším zadostiučiněním.

PĚVECKÝ ODBOR.

Jest si jen přáti, aby pěvecký odbor stále a stále se vyvíjel, v konání svém spěl dále, by nestanul u dosažených úspěchů, by v práci započaté energicky pokračoval ne ku slávě, ale k dobrému jménu naší milé jednoty.

Než přejdeme k činnosti samotné, poznamenávám následující: V zápiskách pěveckého odboru, které jsou pozoruhodny tím, že jsou v pořádku zachovalé, i tím, že vždy ruka povolána to byla, která zaznamenávala celou tu činnost odboru v takovém stylu, že možno je dnes zcela dobře použít jako dějiny odboru toho, nacházíme náš pěvecký odbor v r.1892 v tomto pořadí zreorganisovaný v místnosti býv. sok. J. Profta: předsedou byl sokol Jan Bělský, tajemníkem sokol Fr. Uher, cvičitelem zpěvu sokol J. J. Reindl, pokladníkem Josef Proft a archívářem sokol Ant. Koše.

Cvičitel zpěvu měl tehdy \$20.00 měsíčního platu. Toho času činěny přípravy k uvítání mistra dra. Antonína Dvořáka z Čech, jenž byl jmenován ředitelem Národní konservatoře v New Yorku.

Zprávy o zpěvu a činnosti vůbec byly podávány ve schůzích jednoty naší měsíčně. Schůze pěveckého odboru konány každý čtvrtek v měsíci po zpěvu.

V měsíci březnu usneseno, pořádati výlet pěveckého odboru, jenž se velice dobře vydařil a byl pobídkou k odbývání dalších takovýchto výletů.

Na základě usnesení, by se zřídil i damský pěvecký odbor, bylo v místních časopisech uveřejněno svolání k českým dámám, které by si přály zpěv navštěvovati. Vyzvání toto bylo korunováno výsledkem, neboť již v prvním cvičení nalézáme 16 zapsaných členkyň. Usnešeno, by tyto platily 25 centů měsíčních příspěvků.

V prosinci na to pak bylo jednáno o spojení všech tehdy stávajících pěveckých odborů v New Yorku, ovšem českých, avšak jednání toto úspěchu nemělo. Cvičitelem tohoto sdružení měl býti pan Václav Raboch a účelem prvním sdružení toho uvítání dra. Antonína Dvořáka. Leč z toho sešlo.

První veřejné vystoupení našeho pěveckého odboru bylo na šibřinkách roku 1893, kdy vystoupil se sborem "Cikáni" v případném vystrojení. Vedle toho pilně již se studovala jednoaktová opereta "Ve studni" od Blodka, jež dávana v sobotu, dne 22. dubna v dolejší Národní Budově. Ne dlouho na to pak účinkoval pěvecký odbor na velkém koncertě ve prospěch Národní Budovy.

Dámy pěveckého odboru po přátelské dohodě přijaty za členky Těl. Sboru Dívek a Paní v New Yorku, kterýžto odbor pak připlácí \$3.00 měsíčně na cvičitele. 1894 přednesena na šibřinkách část z opery "Troubadour". Sbormistrem odhadnuta cena inventáře na \$35.00 bez písni. Dále účinkováno při slavnosti Jana Husi, kterou pořádal řád Jan Hus Č.S.P.S. Na to oznámeno cvičitelem p. Reindlem, že se započne se studováním české opery "Prodané nevěsty" a ihned zadán den 13. května v Central Opera House s tím dodatkem, by poloviční výtěžek

byl odveden cvičiteli. Hudebniny na tuto získány od p. Ludvíka z Chigaga a sokolský kapelník br. Josef Červa pověřen tyto rozepsati za \$15.00. Libretta k této opeře vydal pěvecký odbor nákladem jednoty.

Po prvním skvělém představení "Prodané", jež bylo prvním v Americe vůbec, bylo usneseno, tuto opakovati dne 27. května v téže místnosti. Finanční zpráva z prvního představení zněla: příjem \$771.86, vydání \$481.55, výtěžek \$290.31.

Počátek učiněn skvělý a povzbuzující. Již v následujícím r. 1895 v květnu dávána opera "Madam Angot" s výsledkem nemalým. Příjem z této činil \$293.76, vydání \$255.45, čistý příjem obnášel \$38.31.

Přes letní sezonu pak nacvičena operetta "Orfeus v podsvětí" a dávána v říjnu prvně a opakována v listopadu. Finanční zpráva zněla následovně: Příjem \$346.00, vydání 319.00, zbylo čistě \$27.00. Z opakování: příjem \$369.80, vydání \$247.85, čistý příjem \$121.95.

Pro velkou práci s nastudováním oper nechtěl cvičitel p. Reindl déle takto cvičiti a resignoval. Na obapolné dorozumění pak usneseno, by br. Reindl z každé nastudované opery měl polovici čistého výtěžku a ihned započalo se se studováním "Zvonků Cornevillských". Na Šibřinky v roce 1896 připraveno 1. jednání z operetty "Orfeus v podsvětí".

Operetta "Zvonky Cornevillské" dávána 3. března v téže místnosti s velikým zdarem. Příjem činil \$294.10, vydání obnášelo \$273.25, čistý výtěžek \$20.85. Melodická operetta tato opakována byla pak v dubnu v místnostech Lexington Opera House, kde však na zákaz policie musela býti sehrána bez kostýmů. Příjem v této činil \$346.75, vydání \$242.00, jevil se čistý příjem \$104.75.

Na slavnosti základního kamene pro Národní Budovu zapěl náš pěvecký odbor "Bývali Čechové", kdežto při položení základního kamene pro naši Sokolovnu 12. července zapěně slavnostní chorál "Pantheon", zvláště sepsaný sokolem J. J. Novým, redaktorem New Yorkských Listů a hudebně upravený sokolem J. J. Reindlem.

V slavnostní dny otevření naší Sokolovny dávána česká zpěvohra "Andulka" a sice dne 21. listopadu a tím zahájeno první představení na našem sokolském jevišti. Příjem obnášel \$400.85, vydání činilo \$240.50 a čistý zisk obnášel \$160.35.

Vánoční představení na den 25. prosince bylo opakování "Zvonků Cornevillských", jímž dodělal se pěvecký odbor úspěchu morálního i finančního. Příjem činil \$498.59, vydání \$219.00, čistý příjem \$279.50.

1897 v březnu usnešeno opakovati v novém nastudování "Prodanou nevěstu". Příjem z ní obnášel \$339.50, vydání činilo \$289.75, zbyl čistý zisk \$49.75. V dubnu hned pak dáván "Orfeus v podsvětí" s příjmem \$190.05, vydáním \$189.06, a čistým ziskem 99 ctů.

Dále nacvičena operetta "Edip král", jež sehrána v září. Příjmu to \$179.20, vydáno \$177.00, jevil se zbytek \$2.20. V listopadu uspořádáno černošské představení "Minstrelů" s příjmem \$87.14, vydáním \$85.10, z čehož zbylo \$2.04. Na boží hod vánoční opakována "Andulka". Příjem činil \$204.39, vydání \$136.55, čistého \$67.84.

Koncem roku toho poděkoval se sbormistr br. Reindl z cvičitelství a odejel na západ. Výbor zvolen, jenž učinil smlouvu s p. Rabochem a týž přijat za cvičitele Pěveckého odboru. Plat obnášel \$30.00 měsíčně, za nastudování opery mu pak povoleno \$30.00. Místo nastoupil v lednu r. 1898. V červnu pořádal Pěv. odbor výlet, který se vydařil. Příjem obnášel \$152.45, vydání činilo \$61.57, čistý příjem obnášel \$90.88. Nastudována a dávana opera "Marie, dcera pluku", dne 24. dubna, z kteréžto přijmuto \$215.35, vydáno \$211.20, jevil se tudíž čistý výtěžek \$4.15. Br. J. J. Reindl dopisem žádá o zapůjčení orchestrových not k "Prodané nevěstě" pro pěvecký sbor "Lumír" v Clevelandu, O. Žádosti jeho vyhověno. Na vánoce opět opakována operetta "Marie, dcera pluku" s finančním schodkem \$4.70. Počátkem roku 1899 vypracován domácí řád pěv. odboru a vyvěšen v pěvecké místnosti. V dubnu pořádán koncert pěv. odborem, který se setkal s úspěchem sice morálním, avšak prodělkem se stránky finanční. Příjem obnášel \$65.95, vydání \$78.75, schodek \$12.80. Zavedena dětská pěvecká škola pod řízením p. Rabocha za mimořádný plat \$10.00. Výlet, v červnu pořádaný, byl pěkný. Příjem obnášel \$115.90, vydání \$56.10, jevil se čistý zisk \$59.80. Dále navrženo opětné spojení pěveckých sborů v New Yorku. Ústřední výbor zvolen ze zástupců každého sboru po dvou členech. Usnešeno pořádati koncert v Národní Budově a zkoušky konati v naší Sokolovně. Společným cvičitelem zvolen p. V. Raboch.

Na vánoční představení dávana opera "Martha". Příjem činil \$364.35, vydání obnášelo \$289.25, zbylo čistě \$75.10. V březnu r. 1900 usnešeno dávat "Martu" ve prospěch stávkujících uhlokopů v Čechách. Však finančně dopadla špatně. Příjem činil \$136.40, vydání obnášelo \$159.40, jevil se tudíž deficit \$23.00. V červnu opětně uspořádán výlet do Oak Hill Parku, který se vydařil. Příjem obnášel \$84.70, vydání činilo \$59.00, zbylo čistě \$25.70. Na vánoce pak opakovány "Zvonky Cornevillské" s úspěchem. Přijmuto celkem \$337.95, vydáno \$245.10, zbyl tudíž přebytek \$92.85. Jelikož pan Raboch nepřál si více opery cvičiti, nýbrž chtěl se věnovati jen sborům, resignoval z cvičitelství. Na novou smlouvu ohledně povinností a platu cvičitele přijat za tohoto opět br. Reindl v lednu roku 1901. V dubnu pak dávana "Prodaná nevěsta", žel s deficitem. Příjem obnášel \$127.45, vydání činilo \$185.00, jevil se schodek \$57.55. Tak se skoro zdálo, že pěvecký odbor je na pořádání výletů št'astnější, neboť opětný, v červnu pořádaný, přinesl \$102.85 příjmu, \$50.85 vydání a \$52.00 čistého.

V září pořádána dětská opera "Hlavní zkouška" a "Dvojčata". Jelikož se líbila, byla opakována ještě v listopadu tohoto roku. Příjem z prvního představení obnášel \$151.80, vydání činilo \$142.50, čistý zisk \$9.30. Při opakování pak byl příjem \$124.10, zmenšené vydání \$90.45, zbylo \$33.65.

Pěvecký odbor účinkoval při slavnosti Kubelíkově v Národní Budově 19. prosince téhož roku. V prosinci provedena operetta "Andulka" s finančním schodkem \$21.10.

V roce 1902 pořádány dva výlety a sice první v červnu, který přinesl \$44.45 a druhý \$25.50 čistého příjmu. Z jiné pak činnosti pěv. odboru budiž vzpomenu, že v březnu téhož roku spoluúčinkoval i samostatně vystoupil při koncertě spojených pěveckých sborů, v dubnu pak při koncertě klubu "Lyra" ve prospěch nemocného br. B. Hlaváče, v květnu při svěcení praporu sokolské jednoty "Svornost" v Bronx a znovu při svěcení starého praporu u příležitosti 25leté slavnosti Těl. Jed. Sokol New York.

RUDOLF PRŮŠA, SBORMISTR.

Vedle vši této činnosti nacvičena opera "Cikánka" (Bohemian Girl) a prvně provozována v říjnu s úspěchem velikým, jak morálním, tak i finančním. Příjem činil \$444.95, vydání \$324.25, zbylo tudíž \$120.70. Opera tato opakována pak v listopadu a výsledek byl: příjem \$348.20, vydání obnášelo \$228.20, zbylo čistě \$120.00. Opakována po té opět na vánoce a příjem činil \$380.65, vydání činilo \$294.75 a čistý zisk obnášel \$85.90. Opera tato přijata s velikým zájmem. V listopadu spoluúčinkoval pěvecký odbor náš při koncertu na uvítání p. Jar. Kociána v Národní Budově. V březnu roku 1903 dávána opět dětská opera "Pinafore". Plat cvičiteli Reindlovi zvýšen ze \$20.00 na \$25.00 měsíčně. Pěv. odbor pověřen vybíratí příspěvky od dítek pěvecké školy, totiž 10 centů měsíčně.

Z různé činnosti pak další stůžž zde vzpomenu spolupůsobení při odhalení podobizen pěveckého sboru spolku sv. Cecilie v lednu, na

to v březnu při koncertě spoj. pěv. sborů a v dubnu při výstavě I. Čes. Veslařského Klubu v Národní Budově, 1. května při májové oslavě Ústřední Děln. Jednoty v Sokolovně a v červnu při oslavě mistra Jana Husi, pořádané Svobodnou Obcí v Národní Budově.

V červenci pak usnešeno vystoupiti ze sdružení spoj. pěv. sborů a sice v zájmu svých cvičení.

V tomto roce opětně pořádány dva výlety, jež vynesly asi \$20.00 čistého. V listopadu na to pořádána opera "Troubadour" s příjmem \$418.10, vydáním \$335.95 a čistým výtěžkem \$82.15. Opakována 25. prosince a obnášel příjem \$308.75, vydání \$294.45 a čistý zisk \$14.30.

V roce 1904 byl domácí řád pěv. odboru změněn různými dodatky a jednotou schválen i vřaděn do stanov jednoty. V prvním čtvrtletí měla dětská škola pěvecká 29 dítek. V lednu účastnil se pěv. odbor jubilejní slavnosti 25leté Velkořádu Č.S.P.S. st. New York a v březnu 25leté slavnosti řádu J. E. Purkyně Č.S.P.S.

Cvičitel Reindl po té opětně ođcestoval a na jeho místo zvolen prozatímně p. Hugo Milde. Usneseno jednotou, by veškeré vystoupení pěv. odboru na veřejnosti dělo se v stejnokroji sokolském. Dne 9. října opětně opakována opera "Prodaná nevěsta" a 23. října znovu. Příjem obnášel \$563.10, vydání činilo \$377.45 a čistý zisk obnášel \$185.65. Z druhého představení obnášel příjem \$297.55, vydání činilo \$266.65, zbylo čistého \$30.90.

Jelikož sokol Reindl nechtěl řídit opakování opery "Cikánka", na boží hod vánoční, požádán p. V. Raboch ku převzetí řízení této. Finanční příjem obnášel \$431.80, vydání činilo \$406.75, zbylo \$25.05. Na to byl pěvecký odbor bez cvičitele. Sokol Rudolf Průša se uvoluje cvičiti tento po nějaký čas, než bude možno nového cvičitele získat.

Výlet konán v červnu roku 1905, a sice s příjmem \$10.40. V provincii provedena opera "Mikado" pod vedením režiséra pana Hollinse. Příjem z této činil \$518.85, vydání \$417.65, zbylo čistých \$101.20. Jelikož provedena se zdarem, usneseno, tuto opakovati a sice v únoru r. 1906, z kteréhožto představení činil příjem \$234.10, vydání obnášelo \$321.60, jevil se tudíž deficit \$87.50.

Usneseno jednotou, by pouze členové sokola mohli používat cvičení ve zpěvu. Na slavnosti spolku "Lidumil" účastnil se pěvecký odbor a vystoupil důstojně. Zpráva o dětské pěvecké škole vykazuje účast 61 děvčat a 7 hochů. Cvičitel br. Rudolf Průša uvoluje se ve cvičení pěv. odboru za plat \$25.00 měsíčně. Zadány dny 18. listopadu a 25. prosince ku provozování opery "Modrovous". Příjem obnášel z prvního představení \$454.60, vydání činilo \$437.50, zbylo \$17.10 čistého. Z druhého pak představení obnášel příjem \$295.90, vydání obnášelo \$290.28, čistý příjem \$4.62. V červenci účastnil se pěvecký odbor slavnosti Karla Havlíčka v Little Ferry, N. J.

Usneseno, že napříště při vybírání sborů a oper má pracovat výkonný výbor pěv. odboru společně se sbormistrem.

Dle odhadu cvičitele br. Průši má archiv pěv. odboru cenu 700.00 dollarů.

V lednu roku 1907 sůčastnil se výstavy ve prospěch Národního domu v Bronx. Dny 6. října a 25. prosince zadány pro operu "Žebravý student", která se právě cvičila.

Na pozvání českých spolků z Astorie ku slavnosti ve prospěch Českého domu tamtéž, sůčastněno, též i bazáru Těl. Sboru Dívek a Paní v New Yorku, dále sůčastnil se zpěvohry "Dědečkovy housle", již pořádal dram. odbor jednoty.

Příjem z prvního představení "Žebravého studenta" obnášel \$487.15, vydání činilo \$415.15, činí čistého příjmu \$72.00. Z druhého pak opakování obnášel příjem \$300.20, vydání činilo \$328.50, jevil se tudíž schodek v obnosu \$28.30.

Usneseno, by na příště cvičební hodina počínala v 8.30 večer. V dubnu 1908 pořádána zpěvohra společně s dram. odborem ve prospěch zasloužilého bratra Josefa Kraupnera "Krásná Lída", jež finančně vynesla \$260.85 čistého příjmu.

Po nedohodě se br. cvičitel Rudolf Průša poděkoval a na místo uprázdněné zvolen p. Karel Leitner a sice v měsíci říjnu 1908.

U příjezdu do Ameriky slavné pěvkyně sl. Emmy Destinové v lednu r. 1909 svolány všechny pěvecké odbory v New Yorku ku společnému uvítání jí. Výkonný výbor pěv. odboru rozmnožen ze stávajících třech členů na pět.

Na slavnosti Všesokolského dne v New Yorku dne 21. srpna u přítomnosti zástupců České Obce Sokolské v Čechách, zastoupen pěvecký odbor v plném počtu. Slavnost konána v místnosti Harlem River Casino. Usneseno sezvání všech pěveckých sborů v New Yorku ku přednesu slavnostního chorálu. Vybrán smíšený sbor "Píseň Česká" za řízení společného cvičitele p. Karla Leitnera.

Při zábavném odpoledni, pořádaném přednáškovým výborem v lednu, přednesl sbormistr p. Leitner proslov o "Prodané nevěstě" a tvůrci této Bedř. Smetanovi u včasné příležitosti prvního provedení "Prodané nevěsty" v Metropolitní opeře v New Yorku, i slečny Emmy Destinové, kteráž vystoupila tamtéž v úloze Mařenky.

Na společném uvítání sl. Destinové zastoupeny následující pěvecké sbory: Těl. Jed. Sokol, Národní Jednota, Děl. Am. Sokol, Záboj, Hlahol Dalibor.

Na slavnosti 25letého trvání řádu Petr Cooper Č.S.P.S. v únoru sůčastněn pěv. odbor 20 členy, dále účinkoval na divadelním představení "Kutnohorská Princezna", pořádaném Těl. Sborem Dívek a Paní v New Yorku v únoru, i pak při představení dram. odboru jednoty v kuse "U rodného krbu" (The Old Homestead). Při bazáru Děl. Am. Sokola v New Yorku sůčastněni sborově jednotou, vyplnivše program toho dne. V květnu sůčastnil se pěv. odbor přednášky Těl. Jednoty Sokol v Little Ferry, N. J.

Usneseno, by každý člen pěv. odboru složil po \$1.00 na fond pro postavení poprsí Bedřicha Smetany v New Yorku. V červenci sůčastněni zpěváci naši při slavnosti "Husovy tryzny" v Národní Budově, pořádané Velkořádem státu New York Č.S.P.S.

Ku koncertu spolku "Lidumil" v září pořádanému propůjčeny zpěvy i hudebniny Smetanova chorálu "Píseň česká".

Smetanova večeru, pořádaného v české odbočce veřejných knihoven Websterových v New Yorku, účastnil se pěv. odbor čile, dále při slavnosti 20letého trvání pěv. odboru J. Kaj. Tyl v Bronx byli jsme v plném počtu zastoupeni a při koncertu odbočky Sokola v Astorii též. V prosinci účastnili jsme se divadelního představení "Dollarové princezny" společně s dram. odborem jednoty.

Provedení operetty "Kouzlo valčíku" setkalo se se značným finančním deficitem. Přijmuto bylo \$368.55 a vydání obnášelo \$444.30,

V lednu 1910 při přehledu celoroční činnosti pěv. odboru shledáno, že působnost ochabuje a to z části i vinou sbormistra. Usneseno, vyžádati si resignaci p. Leitnera a obnoviti smlouvu s br. Rud. Průšou, který také byl za sbormistra zvolen.

Usneseno v jednotě, by knihy a noty byly zakupovány z peněz jednoty. Dále, by na svátek vánoční vždy byla provedena opera.

V červnu účastnil se pěvecký odbor pohřbu sokola M. Houdka, jednoho z nejstarších činovníků v pěv. odboru. V červenci pak opět účastnil se Husovy tryzny v Nár. Budově v plném počtu.

Na to pak počala se cvičiti operetta "Krista z myslivny" pro příští sezonu.

Při slavnosti Velkořádu Jed. Českých Dam v září a při hudebním koncertu sokolského kapelníka br. Fr. Turka účastněn v počtu 28 členů.

V měsíci září zapůjčeny hudebniny pěv. odboru Děln. Am. Sokola na operu "V studni". Na koncertu pěv. odboru "Newark" v Newarku, N. J. a veřejném cvičení členstva jednoty byla naše účast platná.

Operetta "Krista z myslivny" dávána poprvé dne 25. prosince 1910. Provedení bylo v pravdě umělecké a i hudebně zamlouvala se. Finančně byl pak příjem překvapující. Příjem obnášel \$541.65, vydání činilo \$431.00, zbylo čistého zisku \$110.65, poměrně dosti málo, avšak tu dlužno uvážit, že položka ve vydání na hudbu pro 18 hudebníků s jednou zkouškou činí \$153.00.

Celkově vzato, byla "Krista z myslivny" ze všech oper a operett nejlépe nastudována a to s úplným pochopením se stránky hudební režijní i scenické. Hudba a celé provedení zaujaly obecenstvo v té míře, že operetta tato musela býti opakována. Za režii a nastudování tanců velkou zásluhu má paní Růžena Průšová, jež vše vypracovala do nejmenších detailů. Tu pak nebylo divu, že obecenstvo naléhalo, by "Krista" byla opakována a dávána také již na den 8. ledna a po třetí dne 29. ledna 1911. Finanční výkaz z druhého představení jeví se následovně: Příjem \$535.85, vydání \$388.00, čistý zisk \$147.85 a z třetího představení obnášel příjem \$509.75, vydání činilo \$385.50, zbylo čistě \$124.15. Dále dávána "Krista" po čtvrté dne 12. března s výsledkem příjmu \$502.25, vydání \$344.00 a čistým příjmem \$158.25.

V dubnu dávána "Krista" po páté v pořadí tomto. Příjem obnášel \$479.45, vydání \$353.00, zbylo čistého příjmu \$126.45. Po šesté dává-

na "Krista" v květnu a sice pro účel Těl. Sboru Dívek a Paní v New Yorku v odvetu za spoluúčinkování jejich členkyň při představeních předešlých. Příjem z představení tohoto obnášel \$513.30, vydání činilo \$350.00, zbylo tedy čistě \$163.30 ve prospěch sboru toho.

Vedle všeho toho byl pěvecký odbor činným i na venek. Súčastnil se bazáru v Českém Domě v Astorii, v měsíci dubnu oslavy 4. července, pak na oslavě 25letého trvání sokolské jednoty "Fuegner" v Long Island City i jiných.

Divadelní sezona zahájena dram. sborem jednoty veselohrou "Na kozlanském klepáči", v níž pěv. odbor vyplnil část zpěvní. V říjnu, dne 22. opětne provedena "Krista z myslivny". Příjem obnášel \$405.70, vydání činilo \$373.50, zbylo čistě \$131.20.

Na slavnosti položení základního kamene Těl. Jed. Sokol v Little Ferry, N. J. byl odbor zastoupen v plném počtu. Na boží hod vánoční pořádána operetta "Kouzlo valčíku", z níž příjem činil \$432.75 a vydání \$400.80.

Rok tento byl pro pěvecký odbor nejvýznamnější. Byl to nejlepší rok v celém jeho trvání a to nejen ze stránky umělecké, nýbrž i finanční a činnost pěv. odboru, takže rok tento zůstane zajisté v dlouhé paměti mnohým těm tisícům, kteří se osvěžili krásným, ba dokonalým provedením svižné této operetty, naší "Kristy", která se zajisté ještě bude opakovati i jindy. Byl to rekord dávatí jednu operettu za jednu sezonu 6krát a to vždy při vyprodaném domě. Byl to úspěch nepopíratelný, na který může býti pěvecký odbor vždy hrdý a na který se bude jistě ještě po leta s chloubou ukazovati. Pěvecký odbor náš je dnes na výši a jest si jen přáti, aby v té výši také setrval a to navždy. Jest si jen přáti, aby ta bratrská láska a pospolitost mezi členstvem sevřela se v ještě pevnější pouta a aby ta úctyhodná vytrvalost cvičitele pěveckého odboru neochabla a tempem jistým brala se dál a dále k metě nejvyšší, se sborem "Milujme se" k další úspěšné práci a činnosti.

Za "motto" stůžž zde dodatek z protokolu, podepsaný bratrem tajemníkem:

"Zase jeden rok naší činnosti ukončen a tím odevzdali jsme jeden každý hřivnu, jemu svěřenou. A věru, že každý jednotlivec z nás cítí v nitru svém, že vykonal to, co vykonati měl a co bylo povinností jeho.

Bylo by sobectvím a nedůstojno nás, chlubiti se sumou, jest to jen výsledek morálního úspěchu a na ten můžeme býti hrdými vším právem. Ačkoliv kniha tato dokazuje za celé téměř dvacetiletí tolik práce, tolik vytrvalosti, tolik sebeobětování, přece, kdyby za celý ten čas bylo vykonáno jen tolik, kolik jsme vykonali za uplynulý právě rok, i to by muselo dojít uznání.

A nyní tážeme se, proč docílili jsme tohoto kromobyčejného výsledku? — Ne snad, že bychom byli hýčkáni, ani že by nám bylo více než jiným přáno, ale svorností naší, vytrvalostí a láskou k našemu učiteli a jeho energii pro dílo předsevzaté. Pak zajisté výsledku docíleno býti musí.

A proto nyní, když základ již dávno učiněn i základní kámen položen, klad'me jedenkaždý, každý kámen své schopnosti ku budování chrámu, k dílu ne slohu pochybného, ale k dílu odpovídajícímu slohu dnešnímu, by každý s hrdostí a my s chloubou hleděti mohli na dílo rukou našich.

A že jest to skutečně naším přáním i naším cílem, volám k další činnosti naší "Na zdar!"

1912. Na sokolské výstavě při šestém všesokolském sletě v Praze bylo též americké oddělení, v kterémž mimo jiných odborů T. J. Sokol v New Yorku byla též fotografie členů pěv. odboru, jakož i stručný popis dějin a činnosti naší jednoty, sepsaný br. J. A. Knedlhansem. V březnu dávana operetta "Veselý Sedlák", příjem činil \$495.15, vydání \$463.35. Při příštím představení "Veselý Sedlák" v dubnu činil příjem \$527.50, vydání \$414.33. Představení toto dodělalo se pěkného finančního úspěchu, zbylo \$113.17. Při návštěvě západních Čechů ku šestému všesokolskému sletu v Praze dávano operettní představení "Krista z myslivny". Příjem činil \$403.50, vydání \$387.50. Při veřejném cvičení ku počtě těchto hostí zazpíván sbor. Taktéž zpíváno bylo 4. července v Carl Schurz Parku, jakož i 6. července při Husově Tryzně v Nár. Budově. Finanční zpráva z "Veselého Sedláka" 13. října: Příjem \$485.40, vydání \$486.65. Zde vidno, jak někdy při veškeré snaze členů dodělá se dobrá věc různými okolnostmi neúspěchu. Při slavnosti 30tiletého trvání Těl. sboru Dívek a Paní jsme vystoupili jakož i při 15tiletém trvání Příznivkyň a Manželek Sokolů. Dále zpíváno bylo při Slovanské besedě v Sokolovně ve prospěch Červeného Kříže na Balkáně. Zpívána "Hymna Slovanů" a "Krásný můj kraji". V listopadu zpíván "Pochod" z Fausta při koncertě sok. Fr. Turka. Poněvadž postavení poprsí Smetany narazilo v kruzích umělecké komise New-yorské na překážky, darovány příspěvky na různé účele. Tak i my příspěvky k účeli tomu sebrané (ku kterým ještě mnozí členové přispěli), darovali jsme Balkánskému Červenému Kříži. 14. prosince účastnili jsme se velké slovanské protestní schůze v Carnegie Hall. Na vánoce dávana opětně "Krista". Příjem byl \$440.90, vydání \$381.00, čistý výtěžek \$59.90. Tím dokončen rok 1912, a těmito několika slovy zakončuje tajemník br. Havlík svůj 4letý úřad, byv zvolen za předsedu, kterýžto úřad zastává až do dnešního dne:

Opětně jeden rok skončen a zde vidíme souhrn veškeré naší práce a též i našich výsledků. Tušil jsem již při závěrce loňského roku, že se vynasnažíme, bychom nezůstali nijak pozadu za dodělanými již úspěchy a že napneme veškerou energii, bychom se vyšinuli ještě výše a také jsem se nemýlil. Můžeme s hrdostí patřit na dílo rukou našich, na úspěchy naše za předešlý rok, poněvadž veřejnost nám přeje, jak to dokazují naše velké morální úspěchy, nebo lépe řečeno, ten velký zájem veřejnosti pro každou věc námi započatou. Příčinou toho je láska k věci a naprostá harmonie. A jak dlouho tato mezi námi bude, tak dlouho dobýváti budeme úspěchů. A že láska k zpěvu a láska druha k druhu

mezi námi je, jsme jisti a proto "Na zdar" k další činnosti v nastávajícím roce 1913.

Při koncertě sbormistra br. Průšy zpíván slavnostní sbor z opery "Aida" a "Poutníci" z opery "Tanhauser". Usneseno též, by se započala studovat jedna z českých oper a sice "Hubička" od B. Smetany. Se studováním započato, však později z jistých příčin tato na neurčito odložena.

V březnu dáván opětně "Veselý Sedlák". Příjem byl \$549.80, vydání \$447.89, čistý výtěžek \$101.91. V červnu súčastnili jsme se výletu Těl. sboru Dívek a Paní v Sokolovně. 4. července zpíváno opětně v Carl Schurz Parku, jakož i 6. července súčastnili jsme se výletu spolku Lidumil. 17. srpna sešli jsme se při veřejném cvičení T. J. Sokol v Jahelkově Oak Hill parku. 1. října vystoupili jsme při banketu Těloc. sboru Dívek a Paní v plném počtu. Vystoupeno též při zábavě ve prospěch České Svobodomyslné školy. Na vánoce dávány "Cornevillské zvonky". Příjem \$539.40, vydání \$425.40, zbytek \$114.00. 1914 17. ledna zpíváno při slavnosti 25letého trvání spolku J. Kaj. Tyl v Bronx, jakož i při uctění památky 30letého úmrtí Bedřicha Smetany při hudebním večírku v Sokolovně. Hudební program sestával veskrze ze skladeb Smetanových. 28. března vystoupili jsme s Těl. sborem Dívek a Paní při slavnosti 60letého výročí řádů Č.S.P.S. 12. dubna dávána "Krista z myslivny" a sice naposled. Příjem byl \$556.20, vydání pak \$411.65, výtěžek \$144.55. Nemohu, abych se ještě jedenkrát nezmínil o této operettě, která se dodělala tak pronikavého úspěchu, jako žádná před tím — a možno, že žádná po ní. Přál bych si, bych byl špatným prorokem. "Krista" hrána byla 10krát. Za těchto 10 představení bylo celkem přijato \$4987.55, vydáno \$3795.25, čistý výtěžek \$1192.30. To mluví samo za sebe. 30. května súčastnili jsme se výletu naší Jednoty v plném počtu — jakož i v listopadu sešli jsme se při koncertě sl. Rudiš-Jičínské. V tom samém měsíci súčastnili jsme se bazáru pořádaného klubem Slavie a klubem Suffražistů ve prospěch postižených válkou ve staré vlasti. Na vánoce dávána operetta "Taneček panny Márinky". Příjem byl \$490.70, vydání \$422.81, zbylo \$67.89.

1915. 21. března dáván "Taneček" po druhé s lepším výsledkem než při prvním představení. Příjem byl \$435.65, vydání \$328.00, zbylo \$107.65. 17. dubna vystoupili jsme na ruském bazáru v plném počtu; jakož i 22. května na Ellis Island, kde vystoupili jsme při koncertu pořádaném pro zadržené přistěhovalce, kde též Těl. Sbor Dívek a Paní doplnil program prostným cvičením. Po té vystoupili jsme jak obvykle při sokolském výletě. Dne 3. července zapěli jsme s veškerými českými pěv. sbory při oslavě 500letého upálení Mistra Jana Husa v Carnegie Hall. Návštěva byla veliká a slavnost odpovídala plně svému významu. Zapěny sbory, k této oslavě nastudované a sice: mužský sbor "Modlitba na Řípu" pod řízením br. Průši — a smíšený sbor "Slavnostní Sbor", který řídil pan Kopřiva. 9. listopadu přihlásili jsme se všickni za členy Nár. Sdružení, byvše již před tím členy celkově, poněvadž jednota jako celek k tělesu onomu patřila. Příspěvky členů hned

složeny. Na vánoce hrána operetta "Rozpustilá Niccolletta". Příjem činil \$580.05, vydání \$589.45.

1916. Zpráva výběrčího dětské pěv. školy. Dítěk zpěv navštěvujících jest asi 40. Za rok 1914 vybráno na příspěvkách \$17.70. Za 1915 \$16.75. Usneseno a v Jednotě schváleno, aby od vybírání příspěvků bylo upuštěno, čímž možno docíliti větší počet dítek, které by zpěv navštěvovaly. Dne 30. ledna účastnili jsme se koncertu Slovanského Sdružení. Koncert pořádán byl ve prospěch trpících Srbů. 19. března hrána "Niccolletta" po druhé. Přijmuto \$457.15, vydáno \$382.85, zbylo \$74.30. 9. dubna vystoupili jsme při koncertě br. R. Průši — jakož i v květnu při výletě naší Jednoty. V srpnu učiněn opětý pokus ku spojení Pěveckých Sborů a zvoleni za náš Pěv. Odbor bři. J. Havlík a J. Jedlička, jako delegáti. 22. října hrána opětně operetta "Taneček panny Márinky", na které se přijmulo \$458.80, vydáno \$410.10, zbylo \$48.70. Na vánoce dáván "Taneček" opětně. Při tomto představení přijmuto \$359.40, vydání \$319.50. Tímto končím zápisky činnosti Pěv. Odboru s podotknutím ještě, že prvá schůze, jak daleko protokolní záznam sahá, konána dne 10. dubna 1881, za předsednictví F. Růžičky, tajemníkem byl J. Neubauer. Máme tedy protokolně zanešenou veškerou činnost za dobu 36 let. Úředníci pro rok 1917 jsou následující: Předs. J. Havlík, místopř. Fr. Wolf, prot. taj. R. Pokorný, fin. taj. St. Svoboda, archiváři Pospíšil a Sázama. Výkonný výbor: J. Havlík, J. Jedlička, Fr. Čížek, O. Čížek, A. Peroutka, St. Svoboda, Fr. Wolf a J. Sova.

Dramatický Sbor.

Osvětou k svobodě i k poučení" jest zásadní program všech těch dramatických sborů a odborů ochotnických, po různu se vyskytujících v tom našem spolkovém životě.

Výrok ten má hluboký podklad, význam pak dalekosáhlý, jestliže cestou dramatickou podáváme tomu lidu našemu všeobecně jakýsi nástin jeho života, předvedeného na prknách, "jež znamenají svět".

I v naší jednotě, již v letech osmdesátých, převládal takový ruch, který budil stále větší a větší zájem o utvoření dramatického odboru, ze žádných snad konkurenčních, aneb obchodních zájmů, však čistě ku povšechnému doplnění snah našich, ku zvětšení činnosti členů samotných a poučení všech ostatních.

Náš dramatický odbor býval jednotný s pěveckým i s přednáškovým odborem již v roce 1882, jak nám protokolní zápisky dnešního pěveckého odboru sdělují, jelikož tehdy činnost všech těch tří odborů nebyla tak obsáhlá jako za dob pozdějších neb dnešních.

Tak to šlo společně až do roku 1887, kdy poznamenáno jest, že činnost odborů jaksi ochabovala, až došlo i k tomu, že pěvecký odbor, jenž byl vůdčím, vlastně někteří členové tohoto odboru, chtěli přestoupiti za členy ku spolku Národní Jednotě, ve spojení s pěveckým odborem Lukes. Nastala malá roztržka. Někteří členové nebyli s tímto spokojeni a nechtěli býti ve vleku jiných, usnesli se býti zásadními co sokolové a obnovili činnost opětně.

V úzkém přátelství jednoty stával dramatický kroužek "Zábavního a vzdělávacího spolku Slovan", v němž zastoupeno bylo i několik členů Sokola. Však i tento měl své nesnáze o existenci, i o další udržení se, až posléze přistoupil k jednotě naší v roce 1887.

Původní dramatický odbor naší jednoty založen v roce následujícím pak. A sice první schůze svolána na den 8. dubna 1888 do místnosti A. Kopty, ve východní 2. ulici, za účelem založení dramatického odboru Těl. Jednoty Sokol v New Yorku ve prospěch podporování tělocvičného fondu.

Za předsedu zvolen br. Mich. Kafka, tajemník pak br. A. A. Wimmer, u přítomnosti as desíti dalších členů.

Z prvu pořádána divadelní představení v Nár. Budově 335 vých. 5. ulice, kde zároveň i dramatický odbor Národní Jednoty "Thalia" svá divadla pořádal. První představení pořádané 23. září zahájeno kusem "Vrátný z Karlína", jež vydařilo se nad očekávání dobře, jak souhrou, tak i finančním úspěchem. Úplný příjem obnášel \$85.45, s vydáním \$38.75, takže čistý výtěžek činil \$46.70. Začátek byl pobídkou k další práci a činnosti. Zadán pak den 9. pros. a sehrán "Isaak Löwy", s kterýmžto představením byl deficit finanční \$20.80. Na den 26. prosince sehrán kus "Narciss" s příjmem \$67.45 a vydáním \$51.90, z čehož pak zbylo \$15.55.

To asi byla činnost dramatického odboru v prvním roce jeho založení. Dlužno zmíniti se, že dramatický odbor na dobrozdání správy Národní Budovy byl nucen zaměnití účel, pro který byl původně založen a napříště pak vždy hráno ve prospěch "tělocvičné školy".

V zápiskách nikde neshledáváme se s určitým zaznamenáním prvního výboru, vyjma toho, že po založení brzy sokol M. Kafka odcestoval, tak na místo jeho co předsedy zvolen sokol A. A. Wimmer a tajemníkem br. Josef Veselý, rež. br. F. Kadlec a C. Lukáš, az pak na rok 1889 zvoleni Anton Kopta, předseda, Fr. Jůna, místopředseda, Josef Veselý, prot. taj., Josef Langr, fin. taj., Fr. Kadlec, pokladník, řiditel A. Kopta, režiséři Fr. Jůna, Josef Langr, kterýžto zároveň působil co obstarávatel, a nápověda L. Poslušný.

Na den 13. ledna 1889 pořádáno představení ve prospěch nemocného sokola Martina Hlaváčka, "Troje Políbení". V únoru sehrán "Kupec Benátský", s čistým příjmem asi \$6.00, na den 31. března pak "Othelo", a 30. dubna "Ouklady a láska".

V květnu vypracován "Domácí řád" dram. odboru tehdejším tajemníkem sokolem J. Novákem.

Na zahájení sezony divadelní v období 1889—90 zadán den 14. září a sice poprvé v hořejší části města v Terrace Garden v 58. ulici, kde sehrán "Jan Výrava". Nutno připomenouti, že při zadání této místnosti byl nucen dramatický odbor změnití obvyklé vstupné jak v přízemí, tak i v ložích na galerii. Hudebníků najmuto 10, na místě 5 a 6 pravidelně účinkujících při divadlech v Nár. Budově. Finanční příjem z tohoto představení byl \$215.15, vydání \$203.08.

Tudíž čistý příjem byl \$12.07 pouze.

Na návrh jednoty bylo doporučeno dramatickému odboru, by za členy byli přijímáni pouze členové Sokola, co pak se dám týkalo, přijímány tyto bez rozdílu, však zřetel brán k tomu, by členkyním Těl. Sboru Dívek a Paní v New Yorku byla dána přednost. V dalším doporučení pak mělo se pracovati k tomu, by spojily se stávající dram. odbory "Sokola", "Thalie" a "Záboj" v jeden dram. sbor, což zůstalo bezvýsledné.

V listopadu sehrána fraška "Veselí soudruzi" a na den 8. prosince sehráno "Panstvo a nevolníci" v Nár. Budově, 25. prosince pak Hamlet opětně v 58. ulici. Finanční úspěch byl ze všech těchto představení slabý.

Na sezonu 1890 a 1891 zadány 4 dni v Národní Budově a sice v září "Jan Hus" a "Harantova žena", 5. října "Fedora", 16. listopadu "Ze stupně k stupni". V den 25. prosince v 58. ulici sehrán "Velký sen" a opětně opakován při představení po novém roce v Národní Budově. Finanční úspěch z těchto představení v celé sezoně byl více než uspokojující. Nejlépe z těchto vydařilo se ono v 58. ulici pořádané, kde příjem obnášel \$324.15, vydání \$209.80 a čistý výtěžek \$114.35. Pořadně sehráno v lednu "Ludrácký trojlístek", v březnu "Majitel hutí" a v dubnu "Josef Kajetan Tyl", takže jednotě odvedeno za celou sezonu tuto víc, jak \$300.00 čistého výtěžku, z něž pak povolena částka na

DRAMATICKÝ SBOR.

zakoupení dalších dramatických knih a předplacen divadelní časopis "Thalie" z Prahy.

V sezoně 1891 a 1892 zadány tři dni v Nár. Budově a sice 31. října, 29. listopadu a 13. prosince. Na zahájení divadelní sezony najmut Lexington Opera House v 58. ulici, na den 6. září pro kus "Žižkova smrt," při kterémžto kuse spolupůsobil pěvecký odbor jednoty, sesílený přistoupením pěveckým sborem "Dvořák" k jednotě naší. Zahájením sezony tímto kusem dodělal se dramatický odbor úspěchu jak morálního, tak i finančního. Příjem obnášel \$367.85, vydání \$200.17, tudíž čistý výtěžek byl \$165.68.

Při výstavě v dolejší Nár. Budově ve prospěch Nár. domu, jenž měl býti stavěn v hořejší části města, spolupůsobil dramatický odbor sehráním frašky "Adam a Eva".

Na mimořádné schůzi dram. odboru usneseno, by zavedena byla dramatická škola, kde by se členové vzdělávali v dramatickém umění.

V pořadí her jevil se finanční úspěch následovní: "Karel Havlíček Borovský" příjem \$60.85, vydání \$54.20, čistých \$6.65; z "Jiříkovo Vidění" příjem \$90.20, vydání \$84.24, čistý příjem \$5.96; z představení "Narcis" příjmuto \$51.10, vydáno \$60.55, čímž jevil se schodek \$9.45.

Dne 25. prosince opět zadán Lexington Opera House a sice pro představení "Hamlet", z něhož příjem činil \$304.54, vydání \$213.42, čistý výnos \$91.12.

Dálší dny pro divadla zadávány v Národní Budově po novém roce, a to 17. ledna "Vosí hnízdo" a 28. února "Druhá mladost". Jednotou schváleno, by dramatický odbor zařídil si divadelní knihovnu a k účelu tomu povolena vždy neurčitá částka peněz z výtěžků finančních z divadel dramatickým odborem pořádaných.

Pro sezonu 1892—1893 zvoleni br. Josef Veselý, předseda, Karel Hrbek, místopředseda, Josef Kopejzna, prot. taj., Antonín Voříšek, pokladník, výkonný výbor: Za ředitele Josef Stropnický, za režiséry Fr. Jůna a Fr. Jedlička, obstaravatelem Vil. Lucek a knihvedoucí sestra M. Celerová. Na finančním výboru podíleli se br. Alois Wokál, Josef Veselý a K. Hrbek. Na jubilejní slavnosti 25letého trvání jednoty uspořádal dram. odbor živý obraz "Hold Sokolstvu".

Pro tuto sezonu zadáno 5 dnů v Národ. Budově a 2 dny v Central Opera House v 67. ulici, a sice nový rok 1893 velké představení ve prospěch stavby Národního Domu a na den 27. března uspořádáno velké představení na památku 300letých narozenin Jana A. Komenského, dále sehrány kusy "Naše ženy", "Vosí hnízdo", "Ouklady a láska", "Zlatá svatba" a novoroční představení "Lišák a smola", kteréž pořádáno ve prospěch Národní Budovy v hořejším městě, z něhož čistý výtěžek byl \$163.95. V tomto čase sestaven inventář dram. odboru v přibližné ceně \$340.70. V čase tomto náš dram. odbor přivítal společnost divadelní pana Ludvíka z Čech přijetou a prokázal mnohé služby z ochoty těmto, i den 2. dubna zadáný se přenechal ku představení společnosti této. Z představení po novém roce pořádaných byl finanční výtěžek následovní: v únoru "Debora" \$39.00, v březnu "Růžová pouta"

1 dollar 65 centů.

Pro zahájení divadelní sezony 1893—94 zadán 3. září a boží hod vánoční v místnostech Central Opera House.

Volba výkonného výboru dram. pro tuto sezonu: Fr. Jůna, řídítel, Josef Stropnický 1. a Fr. Kačer 2. režisér.

Na vyzvání dram. spolků v New Yorku usneseno společně působiti při představeních ve prospěch stavby Nár. Budovy.

Na zahájení divadelního období vybrán kus "Syn člověka" na den 15. října.

Spoluúčinkoval při představeních pořádaných panem J. Šmahou z Prahy, po čas jeho pobytu v New Yorku i při jeho odjezdu, na večírku v měsíci září.

V opravený domácí řád dram. odboru vložen článek, kterýmž zakázáno členům dram. odboru Těl. Jed. Sokol u jiných dram. sborů činně působiti.

V listopadu sehrána "Éra Kubánkova", 4. prosince "Kříž u potoka" a 25. pros. "Černé duše". Z těchto představení odvedeno jednotě \$175.00 čistého výtěžku. 11. března sehrána fraška "Palackého třída čís. 27" v Central Opera House, z kteréhož představení byl příjem \$127.50, vydání \$93.00, čistých \$34.50. Ve prospěch Sokola Jana Pavlíka odvedeno.

Pro období divadelní 1894—95 zvoleni do výboru výkonného br. Josef Veselý říditelem, K. Koutecký prvním a J. Kačer druhým režisérem.

Oznámeno zadání dvou dnů pro divadlo v Národní Budově za nájemné \$60.00 a 4 dni v Central Opera House po \$25.00 za představení. Ve schůzi dne 11. června 1894 usneseno, by se dramatický odbor odstěhoval z dolejší části města nahoru do místnosti br. J. Profta. Finanční zprávy z představení "Ze stupně k stupni" a "Diblíkova dceruška" vykazovaly schodek \$56.50; z představení pak 25. prosince pořádaného, "Jan Hus" byl příjem \$215.75, vydání \$205.85, byl čistý příjem \$9.90.

Z představení "Jiříkovo vidění", dne 3. února r. 1895 pořádaného jevil se deficit \$6.13. Příjem obnášel \$115.25, vydání \$121.38.

V měsíci březnu schválen jednotou domácí řád dram. odboru, vypracovaný br. Fr. Kopeckým. Na sezonu 1895—96 pověření v úřad výkonného výboru br. Josef Stropnický za řiditele, Karel Hrbek režisérem a Fr. Kopecký 2. režisérem. Sehrána 22. září fraška "Pan biskup", v říjnu "Není v Praze nad legraci" v Nár. Budově a tentýž kus opakován v naší tělocvičně, najmuté u p. št'astného. Příjem z prvního představení obnášel \$67.60, vydání \$52.25, čistý příjem obnášel \$15.35. Při opakování pak byl příjem \$47.40, vydání obnášelo \$25.55, jevil se tudíž čistý příjem \$21.85. Na 25. prosince představena časová hra "Groceristka ze 73. ulice", která tehdá vzbudila pravou sensaci v české kolonii. Velký sál v Central Opera House byl přeplněn. Čistý příjem z tohoto představení obnášel \$220.71.

Na den 5. května 1896 pořádáno představení "Tkalci" v místno-

stech Central Opera House, které zároveň bylo posledním divadlem v najaté místnosti, neboť v měsíci listopadu pak, po otevření naší nové Sokolovny, veškerá divadla konána byla zde.

Výkonný Výbor pro rok 1896—97 sestával z bratrů Josef Veselý, ředitel, Fr. Hodík a Vil. Lucek, režiséři.

První představení dram. odboru v naší Sokolovně bylo pořádáno 5. prosince. Zahájeno melodramem "Chodové" čili "Psohlavci". Tímto kusem zahájena nová činnost dram. sboru ve vlastní místnosti pro léta příští. Zde pak pořádáno pravidelně po 6 až 8 představení, a sice v každé zimní sezoně. Sezona zahájena byla obyčejně v měsíci září a ukončena byla měsícem dubnem.

Zařízení našeho sokolského jeviště uspořádáno bylo se zvláštní péčí a pozorností. Na pokyn a dobrozdání členů dram. odboru upraveno, jak asi za nejlepší uznáno, takže se dnes náš dram. odbor může směle pochlubiti, že má své jeviště, jaké by málokde pohledal na jevišti stálém. Mohu dotvrditi, že naše sokolské jeviště nemá soupeře ze všech snad českých divadelních místností v Americe.

Úprava, bohatý výběr scenerií, složitost i vlastních requisit hojnost jest k dispozici našemu dram. odboru každé doby. Zvláště pak při výpravných hrách nové a nové scenerie jsou přidělavány, takže není žádné příležitosti, kde by si mohl náš odbor v něčem stěžovati.

A takové příležitosti vši možné má náš dram. odbor, jíž jiné sbory postrádají. Budiž zde připomenuto, že v místnosti naší sokolské je při divadle umístněno celkem 810 sedadel a sice 600 v přízemí a 210 na galerii, která rozdělena jest na 26 loží a k tomu ještě dosti volné prostory k stání pro dalších 500 osob.

Dle usnesení dram. odboru má se napříště vždy oznamovati činnost dram. odboru T. J. S. "Ve prospěch Sokolovny."

Na nový rok 1897 sehrán kus "Ludrácký trojlístek", z kteréhož představení obnášel čistý příjem \$293.90, z ostatních pak po novém roce sehraných kusů obnášel příjem \$901.48, vydání \$889.36. Dlužno tu poznamenati obzvl. "Dáma s kameliemi" a "Krupařovic Pepička".

Vyjma těchto účinkoval dram. odbor při představení, pořádaném p. Al. Klapkou v měsíci březnu. V sezoně 1897—98 zastoupení ve výkonném výboru dramatickém bratří M. Kafka, ředitel, K. E. Hrbek a Ant. Voříšek, režiséři.

Zahájeno činohrou "Člověk bestie" v měsíci říjnu, načež uspořádáno dětské představení, ku kterému opakováno "Krupařovic Pepička" i mimo toho sehráno v prosinci za spoluúčinkování paní M. Celerové a pana A. Klapky mimořádné představení novoroční "Lord, postilion a švec", z kteréhož činil příjem \$400.70, vydání \$136.90, v březnu pak "Hospodář a Výměnkář" a v dubnu opakování "Chodové".

V sezoně 1898—99 uspořádáno celkem 6 představení, z nichž znamenány jsou v září "Žižkova smrt", v lednu "Potrhlý švec", v únoru "Archa Noemova" a "Na oltář vlasti", v dubnu "Závět'." Úhrnný příjem z těchto činil \$451.30, čistého. V březnu pak pořádaly Sokolky divadlo "Diblík" ve prospěch Sokolovny. Čistý výtěžek \$188.00.

Na tuto sezonu po usnesení jednoty zavedeny byly členské sezonní vstupenky do divadel dram. odboru. Každý člen jednoty v městě New Yorku bydlící byl oprávněn k jednomu takovému lístku za 50 centů. Za lístek ten pak měl volný vstup na každé představení, vyjma toho na nový rok pořádaného.

V sezoně 189—1900 sehrány v září "Můj Vojtíšek", v říjnu "Debora", v listopadu "Můj medvěd a má net'" a v prosinci "Furiant", na nový rok "Ravuggiolo, loupežník z Apennin", v lednu "Dcery pana Zajíčka", v březnu "Spanilá Savojsanka" a v dubnu "České amazonky". Z finanční stránky pak činil úhrnný příjem \$1520.47, vydání bylo \$909.30, tudíž zbylo \$611.17. Mimo toho pořádáno představení "Můj Vojtíšek" ve prospěch stávkujících doutníkářů, které vyneslo \$66.10.

Na sezonu 1900—01 zvoleni do výkonného výboru dram. bratří K. E. Hrbek, ředitel, Jos. Veselý a Fr. Hodík režiséři, leč po prvním představení odstoupil br. Hrbek a na místo jeho nastoupil br. M. Kafka. Kusy sehrány následovně: v září 16. "Písmákova dcera", 7. října "Válka v míru", 11. listopadu "Zapovězené ovoce", 2. prosince "Černý kříž v lese", novoroční představení "Registrátor na cestách", 27. ledna "Směry života", 3. března "Dva malí tuláci" a 2. dubna v opakování opět "Dva malí tuláci".

Příjem obnášel za tuto sezonu \$1690.07, vydání \$819.77, čistý příjem pak byl \$870.30. Na představení tato bylo použito 287 členských vstupenek. Též i v tomto roce a sice v březnu pořádaly Sokolky divadelní představení "Dva sirotci" ve prospěch Sokolovny, z něhož čistý výtěžek obnášel \$192.00, kterýžto odveden jednotě.

V sezoně 1901—1902 účinkovali v dram. výk. výboru bratří Josef Veselý, ředitel, Fr. Hodík, režisér a Fr. Wolf 2. režisér. Vedle různých jiných představení sehrány v listopadu "Loupežníci" a sice dvakrát. při kterémžto kuse pohostinsky účinkoval pan Vl. Šamberk z Prahy. Dále pořádáno "Bratří sokolové" a "Charleyova teta". Obě tato představení opakována a v březnu pak pořádána americká hra: "Sever proti jihu" taktéž s opakováním.

Celkový příjem byl \$1602.50, vydání obnášelo \$1042.50, čistý výtěžek \$560.00.

V divadelním období 1902—1903 nacházíme ve Výk. Výboru dram. odboru br. Michaela Kafku, ředitel, K. E. Hrbek a Fr. Hodík režiséři.

Úplná finanční zpráva z této sezony jest:	Příjem:	Vydání:
28. září "Zvoník u matky boží"	\$339.30	\$124.78
2. listop. "Lady Isabella" (East Lynne).....	359.40	120.47
7. pros. "Pan senátor a jeho synátor".....	109.97	104.60
1. ledna 1903 "Fabianovo tajemství"	298.00	107.35
1. února "Dva malí tuláci"	380.10	123.33
1. března "Cikánka a její děti"	176.60	100.63
12. dubna "Dcera ševcova"	193.35	107.87
za 315 člen. sezonních lístků	157.50	
Služné výk. výboru za celý rok.....		60.00
Úhrnný příjem a vydání	\$2014.00	\$849.03

Čistý příjem tudíž obnášel \$1164.97, jenž zároveň byl největším finančním úspěchem v dějinách dramatického odboru naší jednoty vůbec.

Na sezonu 1903—4 zvoleni pouze dva do výkonného výboru dram. odboru ku společné práci. Br. Fr. Hodík a V. Bělský. Vždy čilá činovnice v dram. odboru pí. A. Hamplová byla zvláště odměněna jednotou.

V září provedeno skvělé představení "Stříbra král" s opakováním v říjnu.

V únoru zapůjčeno dram. odborem I. Čes. Veslařskému klubu v New Yorku drama "Chodové" za poplatek \$10.00.

Snaživý sbor Těl. Sboru Dívek a Paní v New Yorku uspořádal divadlo ve prospěch Sokolovny v lednu 1904, jehož čistý výtěžek \$175.00 odevzdán jednotě. Úplný seznam her nemáme po ruce. Finanční přehled této sezony v celoroční zprávě z 8 představení vykazuje \$1875.75 příjmu, \$939.95 vydání a čistého příjmu pak \$935.78.

V divadelním období 1904—5 zvoleni do výboru br. Josef Kraupner, Fr. Beneš a Ant. Trojan.

V červenci 1904 zemřela pí. A. Hamplová, jedna z nejlepších sil dram. odboru po dlouhá léta. Finanční přehled zní celkem z 8 představení \$1560.27 příjmu, vydání \$1139.10 a čistý příjem \$421.17.

Na sezonu 1905—6 účinkovali ve výkonném výboru dram. odboru bratří Josef Veselý, Josef Kraupner a Fr. Wolf. Finanční obrat byl: příjem \$1116.47, vydání \$818.74, čistý výtěžek \$297.73.

Výkonný výbor v letech 1906—7 sestával z bratrů Fr. Wolfa co řiditele, Fr. Hodíka a E. Vlacha co režisérů.

Příjem v tomto období byl \$1309.18, vydání \$780.58 a čistý příjem \$528.60.

Mimochodem připomenuto zde budiž, že dram. sbor spoluúčinkoval při dětském divadle Čes. Svob. školy, jež pořádáno bylo v naší Sokolovně. Dle stávajícího usnešení dram. sboru má být řiditel zároveň předsedou a jeden z režisérů tajemníkem.

Sehrány následující kusy: "Karel Havlíček", "Na statku a v chaloupce", "Není Václav jako Václav", "Malý lord Fauntleroy" a "Dědečkovy housle".

V sezoně 1907—8 nacházíme ve výkonném výboru dram. odboru br. Fr. Wolf, řiditel, Fr. Hodík a E. Vlach, režiséři. Opětne z kusů sehraných nutno poznamenati opakování "Dědečkových houslí", "Nerozluční přátelé", "Krejčí a švec", "Stříbra král" a "Život za přítele".

Finanční přehled zněl: \$885.85 příjmu, \$695.15 vydání a \$190.70 čistého.

Ve prospěch vždy snaživého br. Josefa Kraupnera pořádáno benefiční představení "Krásná Lída", z kteréhož příjem obnášel \$370.20, vydání \$109.35 a čistý příjem tudíž \$260.85, jenž byl br. Kraupnerovi odevzdán.

V sezoně 1908—9 účinkovali ve výk. výb. dram. odboru bratří Josef Kraupner co řiditel, Fr. Wolf a Em. Vlach co režiséři.

Z kusů sehraných zaznamenány jen: "Když si náš dědeček babičku bral", "Rodinná vojna", "Tvrdohlavci", "Vzkříšení" a "U rodinného krbu." Celkový příjem obnášel \$1128.70, vydání \$907.98, čistý příjem \$220.72.

Na rok 1909—10 vykonávali povinnosti co výkonný výbor bratří Fr. Hodík, Josef Kraupner a Fr. Čížek.

Vedle jiných sehrány kusy: "Monte Kristo", "Bratr Martin", "Dollarová nevěsta", "U Dušánků" a "Zaza". Finanční zpráva zněla: příjem \$1332.30, vydání \$831.10, čistý výtěžek \$491.20.

Výkonný výbor v sezoně 1910—11 pozůstával z bratrů: Michael Kafka, K. E. Hrbek a Fr. Čížek.

Z představení zaznamenány jsou: 18. září "Tajemná matka", v říjnu "Bílá myška", 20. listopadu "Zhýralci", 26. března "Almo, kde bydlíš", z nichž celkový příjem činil \$1087.29, vydání \$555.98 a čistý výtěžek \$531.31.

Členských sezonních lístků bylo v tomto zahrnuto za \$135.00 a si-
ce počtem 270.

Výkonný Výbor dram. odboru za r. 1911—12 pozůstával z bratrů: M. Kafky, Fr. Čížka a E. Vlacha.

Sehráno 24. září "Na Kozlanském Klepáci", 26. listopadu "Třetí zvonění", na nový rok "Náš Pepíček", 28. ledna "Dcera Fabriciova", 24. března "Psohlavci". Tímto kusem ukončena sezona divadelní a zároveň i oslavena činnost 25letého trvání našeho dram. sboru. Finanční přehled pak činil příjmu \$1256.61, vydání \$934.74, zbývá čistě \$321.87. Členských sezonních lístků tohoto roku upotřebeno 288.

V sezoně 1912—13 zvoleni do Výk. Výboru dram. odboru bři. K. E. Hrbek, Fr. Hodík a J. V. Burian.

Na programu bylo následující: 29. září "Černé oči", 27. října "Vosí hnízdo", 1. ledna "Bordynkáři", 9. března "Děvče divokého západu", s opakováním pak 6. dubna. Celkový příjem činil \$1800.42, vydání \$982.58, čistý příjem \$817.84, z kteréžto sumy zůstalo nám \$217.42 za jednatelem dram. sboru H. Sisselem k pohledávání.

V roce 1913—14 nacházíme opět ve výk. výboru bratry K. E. Hrbka, Fr. Hodíka a Fr. Čížka.

Dle pořadu sehráno: 28. září "Madame X.", 26. října "Děvče divokého západu", 1. ledna "Krejčí kavalír", kterýžto kus opakován pak 25. ledna, 1. března "Dábel" a 5. dubna "Děvče divokého západu". Finanční obrat zaznamenán jest: Příjem obnášel \$1939.00, vydání pak \$1270.67, čistý výtěžek \$668.33.

Připomenuto budiž, že při předvedení amer. hry "Děvče divokého západu" v měsíci říjnu obnášel příjem \$504.20, největší to příjem z jednotlivého představení.

Rok 1914—15. Výkonný Výbor z bratrů: K. E. Hrbek, F. Hodík a Mich. Kafka. V pořadí sehrány následující kusy: 27. září "Eleonora", 25. října "Dábel", 1. prosince "Na oltář vlasti", 1. ledna "Trampoty

pantáty ze Lhoty", 7. března "Nick Carter" a 4. dubna pak uspořádáno zábavní a taneční pobavení. Úhrnný příjem této sezony zněl dosti slabě: \$1018.33, vydání \$799.05, čistý výtěžek obnášel \$219.28, jeden z nejmenších v několika posledních letech.

V sezoně 1915—16 nalézáme v činnosti výk. výboru br. K. E. Hrbka, Stan. Svobodu a Mich. Kafku.

Na programu měli následující představení: 26. září "Krásná Lída", 24. října "Dva Světy", 1. ledna "Na letním bytě", 5. března "Písmákova dcera", 16. dubna "Nerozluční přátelé". Příjem \$1198.25, vydání \$832.42, čistý výtěžek \$365.83.

V poslední pak, právě ukončené sezoně 1916—1917 opět ve výkonné činnosti dram. sboru byli Fr. Hodík, St. Svoboda a Jos. Kraupner. Předvedení her bylo následující: 24. září "Dědečkovy housle", 3. listopadu "Dva malí tuláci", 21. ledna "Matka Starost", 4. března "Krkavčí Otec" a 8. dubna "Černožlutá Siréna". Celkový příjem obnášel \$1467.55, vydání \$914.60, jevil se tudíž čistý příjem \$552.95.

Tím bych asi nastínil celý běh činnosti našeho dram. odboru. Bylo dosti nesnadné, abych vynašel v každé sezoně celý pořad her, jež předvedeny byly a proto mnohé a mnohé zde nejsou uvedeny. Však i z toho zřejmo, že náš dramatický odbor po všechna ta léta svého života byl vždy činným, díky těm členům, kteří bezpříkladnou trpělivostí a sebezapřením po dlouhá leta, mnohý z nich po více jak 25 let, lnuli láskou nevšední k umění dramatickému.

Bylo by neúplné, i snad nevděčné, kdybych se nezmínil v této stati o některých činnovnicích našeho dram. sboru. Jak dle záznamů shledáváme, byli po dlouhá léta skoro od samého trvání dram. sboru v každé jednotlivé sezoně činni, at' již ve vedení či účinkování v různých jednotlivých představeních členové někteří, jako Mich. Kafka, K. E. Hrbek, Jos. Veselý, Fr. Hodík a Jos. Kraupner a mnozí jiní, kteří obětovali se mnohdy s vlastním sebezapřením pro dramaturgiu naši. Těmto a všem ostatním náleží náš dík za ochotu a obětavost jejich, již přinesli na oltář umění, osvěty, poučení i pobavení.

Jen zdárně a svorně dále!

Náš dramatický odbor vykonal ohromný kus práce na poli osvěty a poučení ze stránky výchovné a morální, z ohledu finančního ku podpoření Sokolovny naší pak pomohl svou činností splátnuti velkou část dluhu, až dosud na tělocvičně lpící, sumou ohromnou.

K tomu za nutné dodati jest mně, že vedle všech těchto představení spoluúčinkoval vždy společně při představeních Těl. Sboru Dívek a Paní v New Yorku, jakož i zábavního klubu "Příznivkyň a Manželek Sokolů", at' již představení bylo určeno ve prospěch toho neb onoho tělesa neb i ve prospěch Sokolovny samotné, činíc tak v odvetu za přízeň a ochotu se strany sborů těchto, jichž členkyně s toutéž láskou se vždy obětovaly, spoluúčinkovati s naším sborem dramatickým.

Členstvo našeho dramatického odboru či sboru, jak se v posledních několika letech nazývá, jest, abych se tak vyslovil, sobě nevlastní.

Mnozí z těchto jsou členy pěveckého odboru, neb zastoupeni v různých jiných výborech a tu pak o činnost dramatickou málo zájem mají, leč jen tehdy, když pověření jsou jakousi úlohou, tu nutně ty zkoušky prodělají, kus je sehrán a o další zájmu nemají.

Schůze dram. odboru jsou vůbec nepravidelné. Konečně i smutné jest, že často i různé osobní nevraživosti a zájmy mají převahu nad účelem a snahou celku, kterémuž pak podobná krise nikdy neprospívá. Jinak nesmíme zazlívati, vždyt' přece známo, že jest tomu všude tak ve světě — tedy i u nás.

Celkově vzato, náš dram. sbor možno vřaditi mezi ty nejlepší ochotnické sbory v české Americe vůbec a to jak početně tak i v práci umělecké.

Mnohé představení bylo podáno často jak s pochopením tak i představením pro ochotníky více než zdařilým.

Dodatečně musím se zde zmíniti o usnesení dram. odboru z roku 1910, jež je chvalitebno a širší veřejností hodno následování, by dramatickým pracím českého původu a od českých spisovatelů děl sehraných, byla vždy dána přednost ve výběru her a v uvážení, že mnohý ten český spisovatel za svou práci jest pramálo odměněn, by z každého jednotlivého představení takového, představení kusu českého autora, byl odveden jistý poplatek z provozování, v náhradu spolku "Českých spisovatelů a belletristů Máj" v Praze.

Prvním darem 50 korun z té sezony zahájil náš dram. sbor chvalitebný pokyn v naději, že i druhé česko-americké dramatické sbory následovati budou u podporování a šíření české práce a českého umění dramatického.

Vzdělávací přednáškový výbor.

My sokolové česko-američtí, sdružení v Nár. Jednotě Sokolské ve Spoj. Státech, chceme se o duševní a tělesný vývin mládeže, žen i mužů zasazovati a dle zásad občanských a svobodomyšlných pracovati na pokroku a vzdělání lidu svého v této zemi.

Chceme přispívati ku povznesení jména českého, myšlenky a povznesení věci naší na dráze pokroku a vzdělání všech tříd lidu našeho, zasahující pilně v otázky, týkající se přímo práce národní, společné, věříce, že vzdělání jak tělesné, tak i duševní a mravnost jsou základem oprav společenských i politických, jež vrcholí v pravých cnostech občanských lidu dělného, jemuž veškeré sympatie naše náleží ve všech otázkách národohospodářských, otázkách o bytí tohoto lidu, jehož příslušníky jsme. Poněvač věříme, že jen v těle zdravém a náležitě vypěstovaném nejlepší soutěž v práci udržeti se dá, že charakter, mužnost a statečnost jsou hlavními cnostmi lidu, jemuž netřeba býti v porobě, vyslovujeme se přísně a přímo proti jakémukoliv kastovníctví a každému zkracování osobních práv a svobody v životě občanském, jež přičí se volnému, vyššímu a náležitému vzrůstu našich svobodných zřízení v nové vlasti naší."

Jak krásně zní a vyjímá se těchto několik vět, citovaných zde ze zásad sokolstva česko-amerického. Až každý český člověk zde v této nové vlasti naší bude z paměti věděti ten náš vznešený úkol a cíl, až vstoupí v řady naše hrdě, pod praporem sokolským prohlásí, že co Čech, to Sokol, pak nám bude možno říci: "Jsme u nejvyšší mety, bratří!"

Přednáškou k poučení... Poučením a vzděláním členů našich a lidu našeho vůbec...

Jednota naše vědoma byla si dávno tohoto usnesení, jež vepsáno jest ve štít našich povinností a také vždy hleděla dostáti povinnostem těm, neb jak již v zápiskách shledáváme, usnešení schůze ze dne 19. prosince 1892, kdy byl zvolen 9členný výbor, jenž měl na starosti uspořádati poučnou přednášku pro členy, druhá pak odbývána již 5. února 1893 v hořejší části města. Konečně shledáváme se na přednášce v místnosti pronajaté od p. P. Šťastného v roce 1895, kde odbyly se tuším asi dvě přednášková odpoledne, spojená se zábavním programem.

Vstup byl volný pro každého člena i jím přivedeného hosta. Zde přednášel dr. F. J. Chmelíček na téma "Sokol, jeho povinnosti k sobě a rodině."

Byly to skromné začátky, avšak povzbuzující pro jednotu naší, aby v díle jednou již započatém neustála. Teprve po otevření vlastní místnosti, nové Sokolovny, stával stálý výbor přednáškový, jenž v zimním období pořádal 5 až 6 přednášek, jež jsme později pojmenovali zábavní

odpoledne, jelikož spojeny často se zábavním programem. Jelikož se zdálo, že přednášky těší se stále širší pozornosti i návštěvě, byla k tematice vážnému připojena i čísla humoristická, na příklad solové výstupy, kuplety, jednoaktovky a v program pojato i vystoupení cvičícího členstva.

Pozdější pak dobu bylo přednáškovému výboru doplniti program i světelnými obrazy, o které jevil se všestranný zájem. Tu byli jsme nuceni ku hrazení běžných výloh s tím spojených, ježto obnos \$15.00, jež jednota pro každou přednášku povolila z pokladny spolkové, nevystačoval, na zapravení různých těch výloh, vybírati vstupné a sice pro dospělé deset a mládež 5 centů. Po nějakou dobu, tuším po pět i šest let, byly přednášky ty nejoblíbenějším odpůldnem, ztráveným v Sokolovně. Slušné zmínky zasluhuje, že na dobrozdání přednáškového výboru byly zakoupeny od České Obce Sokolské z Prahy tehdejší doby co novinka pohyblivé obrazy s různými pohledy na IV. slet sokolský v Praze roku 1901.

Ač očekávali jsme, že to bude něco cennějšího, hledě k poměrně vysoké ceně, jakou jsme byli za ně zaplatili — asi \$280.00 — neměly obrázky tyto ceny té, byly použity asi dvakrát pouze a pak pozdější dobou propůjčovali jsme jich některým jednotám sokolským k použití a to za poplatek neb i zdarma. Známo jest, že přednášky skutečné, poučné zanikly nadobro. Proč? Jednota naše i její přednáškový Výbor namáhaly se dosti, aby přednášky staly se lidovými, populárními, obětovala vše, čas, místnosti i peníze, by tyto se ujmuly, leč nadarmo. Símě zaseté neujmulo se. Je těžko něco vnucovati, někoho k něčemu doháněti. Ba ani členové naši nedbali, neb neuznali těch příležitostí, věnovati několik prázdných hodin ku navštívení a vyslechnutí té neb oné přednášky.

Však není jen na nás viny. Náš lid zde v New Yorku pozůstává z většiny ze samouků, a o podobné poučné přednášky se vždy nezajímá. Máme mnoho dokladů, z nichž se to dá posouditi. Starší náš lid je na to již starý a omladina, ta o podobného něco nedá.

Doufejme, že během času obrátí se vše zase k lepšímu, k dobru, ku zušlechtění mysle a sama sebe poznání na poli vzdělání i osvěty.

Přednáškový Výbor byl volen jednou každoročně. Tak v dubnu r. 1896 byli zvoleni br. Fr. Zborník, Ferd. Martyny a A. Voříšek, M. Kafka a Jan Hála. V zářijové schůzi 1897 přivoleni br. Aug. Tesař, Jan Mojžíš a Emil Vlach. Konečně i cvičitelský sbor byl pověřen ku pořádání přednášek, an výbor se dosti nečinil. V květnu byla přednáška v upomínku na 50leté výročí událostí z roku 1848, v listopadu pak přednášel br. L. C. Frank o Bitvě na Bílé Hoře. Na rok 1901 zvoleni br. J. Kuchař, J. Veselý, Aug. Krejčík, F. Bělský a Al. Bohdanecký. V tom čase pořádána přednáška p. E. St. Vráze. Obrazy pro přednášky zakoupeny od Č. O. S. v Čechách v dubnu r. 1902. V červnu na to pak následovala přednáška prof. Masaryka na politické thema a konečně v listopadu přednášel p. Anton Jurka, účetní Nár. Hl. Řádu Č.S.P.S.

Na sezonu 1902—1903 zadáno 5 dnů. Výboru dáno na srozuměnou, že může požádati přednášeče, řečníky mimo členů Sokola. V lednu r. 1903 byla přednáška dr. Fr. Išky z Prahy. V březnu roku 1903 zapůjčeny obrazy z IV. sletu jednotě do St. Louisu, Mo. V červnu na to byla přednáška prof. B. Šimka, z Iowa, o Matici Vyššího Vzdělání. Nový výbor pro rok 1903—4 zvolen z br. Al. Bohdanecký, Jos. Mrštík, Ferd. Suchánek, Josef Vyhnálek a Ant. Vančura. Týž získal na několik přednášek řečníka p. A. A. Vlčka od Svobodné Obce. Na den 17. května r. 1904 přednášel pan Tomáš Čapek cestopisně se zvýšeným vstupným ve prospěch spolku "Živena" v Turč. Sv. Martině na Slovači a zároveň ve prospěch fondu závodníků do St. Louisu, Mo. Přednáška setkala se s úspěchem morálním i finančním. Na Slovensko zasláno \$24.75 a do fondu uloženo \$50.00. V dubnu 1904 požádala Těl. Jednota "Tyrš" v Cedar Rapids, Iowa, o zapůjčení oněch světelných obrazů ze IV. sletu i bylo jim jednotou naší vyhověno za náhradu \$10.00. Přednáškový výbor byl upozorněn jednotou, by hleděl získati Těl. Sbor Dívek a Paní v New Yorku pro společné působení při přednáškách, což ony asi nepříjaly, ježto se v zápiskách žádá další zpráva o tom neděje.

Po ukončení přednáškové sezony 1903—4 byl finanční přehled z pěti pořádaných přednášek následující: Příjem \$369.40, vydání \$279.40, čistý výtěžek \$90.00.

Na r. 1904—5 zadáno 8 dnů pro přednášky. Výbor uznal za vhodné s povolením jednoty samé, by mohl odevzdati Ústřednímu Výboru župy Východní asi 200 výtisků brožur "Sokolstvo, jeho směr, úkol a cíl", jichž měl na skladě, pro členstvo Východní župy k volnému rozdělení. Obrazy ze IV. sletu opět zapůjčeny Těl. Jed. Sokol Svornost v Bronx, N. Y. v lednu 1905. Za tuto sezonu odvedeno jednotě čistých \$42.00 z přednášek.

V roce 1905 vyslechli jsme dvě cenné přednášky a sice první sok. Jos. Říhy na thema "Naše finančnictví", jakýsi nástin o vedení a řízení naší budovy, druhá pak přednáška pana Josefa Jurky, jež se odbývala dne 7. prosince, "O počátku Sokolstva v Čechách".

Výbor po uvážení přednesl jednotě žádost, by jedna přednáška v roce byla pořádána, do které by dívky neměly přístupu. To, myslím, zachovalo se po jistou dobu, později to však zaniklo. Na začátku sezony byl pan Josef Jurka požádán, by přednášel pro členy ve schůzi jednoty. V témž čase uspořádána jedna přednáška a zábavné odpoledne ve prospěch fondu sokolek, družstva, jež mělo býti posláno do Čech na V. slet všesokolský v Praze r. 1907.

V lednu r. 1907 usneseno ve schůzi jednoty, by napříště byly obrazy ze IV. sletu půjčovány bratrským jednotám pouze za dovozní. V lednu přednášel dr. Růžička na thema "Češi a Slováci ve vlasti". Pan A. A. Vlček, tehdejší tajemník Svobodné Obce v New Yorku, přednášel po schůzi jednoty dne 25. února 1907 pro členy na thema: "Jiří Washington". V červnu, při příjezdu dra. Bartoška z Prahy, požádán tento volný myslitel o přednášku. Přijal nabídku tuto a přednáška odbývána dne 16. srpna t. r. v Sokolovně. Vydání \$50.00 kryla jednota.

Na to v nedlouhé době dojel do Ameriky tajemník Volné Myšlenky v Praze, redaktor Karel Pelant, který přednášel 17. prosince. Na den 9. února 1908 uspořádáno zábavní odpoledne a druhý den na to po schůzi jednoty přednáška p. A. A. Vlčka: "O Lincolnovi".

Na podnět přednáškového výboru zakoupila jednotu 20 přednášek "O Sokolstvu" z péra dra. Fr. Išky od Těl. Jednoty Sokol v Oklahoma City, Okla. V měsíci březnu zapůjčeny obrazy sletové Těl. Jednotě Sokol Fuegner v Long Island City a na den 6. dubna připadla přednáška Svobodné Obce.

Čilému členu přednáškového výboru sokolu Al. Bohdaneckému podařilo se získati sokola Jana Pátka, vrchního řiditele Ústřední banky českých spořitelien v Praze, jenž zde právě meškal s výpravou České Obce Sokolské, pro přednášku, jež se odbyvala v srpnu 1909 ve prospěch Ústřední Matice školské v Čechách. Čistý příjem — Korun 210 také odveden.

Na den 28. října získán pan Anthony Fiala, polární cestovatel k severní točně, za částku \$50.00 ku přednášce. Thema bylo: "K severní točně". Přednáška provázena velkým počtem světelných obrazů, původních to prací pana Fialy. Vstupné rozděleno na 10 a 25 centů.

V upomínku daroval mu přednáškový výbor jeden výtisk českých dějin v anglické řeči.

Opětná přednáška p. E. St. Vráze dne 22. února 1911, na kteroužto bylo poměrně vysoké vstupné. Čistý výtěžek \$25.00 odevzdán panu Vrázovi.

Posledně v říjnu 1911 byly zapůjčeny obrazy ze IV. sletu Děln. Am. Sokolu v New Yorku.

Tímto bych byl asi nastínil činnost našeho přednáškového výboru, jenž se v členstvu po několikráte byl změnil. Zmínili jsme se zde pouze o těch přednáškách, které za zmínku stojí, které byly skutečně cenné a významné. O další pořad přednášek v sezoně 1911—12 měl péči výbor, pozůstávající z bratrů: V. W. Wojtíšek, Fr. Mička, Jos. Kraupner, Rud. Divíšek a Adolf Tvrďý.

Dne 25. května 1912 získal přednáškový výbor tento k přednášce bratra dra. Rudiše-Jičínského, pořadatele "Sokola Amerického" pro poučnou přednášku a br. Jičínský přednášel na velice zajímavé téma "Jak možno si zachovati zdraví". Přednáška tato spojena byla s uměleckým koncertem, jehož čísla vyplnily dvě nadané české umělkyně sl. Jiřina Rudišova, virtuoska na housle a sl. Faltinova, nadaná pianistka a žačka klavírní školy bratra sbormistra Rudolfa Průši. Koncert a přednáška pořádaly se ve prospěch Ústřední Matice školské v Čechách, leč s finančním výsledkem nevelkým.

Bylo by si jen přáti, abychom přednáškám těmto věnovali více pozornosti a by samotní členové jednoty je častěji a v hojnějším počtu navštěvovali, než posledně a by si poslání toto ve vlastním zájmu častěji připomenuli.

Knihovní Výbor.

Zakládání nejen odborných, ale knihoven ve sborech sokolských vůbec," tak článek úvodní ve stanovách našich. I tohoto naše jednota byla pamětliva a to po dostavení naší tělocvičny. Však dříve tomu ani jinak býti nemohlo, v nedostatku ustálené místnosti, potřebné a nutné pro schůze i cvičení a tudíž i pro knihovnu.

V protokolních zápiskách ze dne 15. února 1893 nalézáme poznámku, že jednota již tehdy povolila \$50.00 na vydržování knihovny, dle všeho dramatických děl a svazků, ježto zmíněný obnos pocházel od dramatického sboru. Prvním knihovníkem, jednotou zvoleným, byl br. J. O. Záklasník v roce 1896. V následujícím pak roce zvolen br. K. E. Hrbek. An scházelo se stále nových a nových knih, bylo pomýšleno na opatření případné skříně. Té se nám také dostalo a sice v roce 1898. Nevšední ochotou br. B. Součka, který sám náčrtek nejen vypracoval ale i skříně spracoval a jednotě daroval, byl položen základ k samostatné čítárně, v níž se skříně také nalézají. Jednota z vděčnosti br. Součkovi dala na skříně umístění stříbrnou desku s věnováním. Darováním mnoha knih od manželů Adamcových a díla "Čechy" od sokola Šebastiana Kohouta skříně téměř z počátku ihned naplněna. Manželům Adamcovým jednota povolila \$50.00 v prosinci roku 1898. Sokol Petr Bucl a paní M. Langrafová darovali též větší počet knih a dary jejich jednotou v r. 1899 s díky přijaty. V tomto roce byl bratr J. J. Nový knihovníkem a seřídil knihovnu dle spisovatelů, svazky očísloval a zanesl v seznam, takže jsme měli v knihovně dobrý přehled. V roce 1900 byl zvolen knihovníkem br. Vil. Malinka a zároveň zvolen knihovní výbor, jenž pozůstával ze sokolů V. Křížka a Aloise Bohdaneckého, Josefa A. Knedlhane, který měl na starosti vedení knihovny společně s knihovníkem a po vzájemné dohodě s knihovníkem odporučovati další zakupování knih. Následující rok byl knihovníkem br. Ad. Hochner a roku 1892 sokol Boh. Bejšovec. Upřímný bratr Alois Bohdanecký daroval celé dílo spisů V. Beneše-Třebízského v 16 svazcích. Na výboru knihovním pak byli br. Josef Veselý a Josef Kuchař. Ve schůzi jednoty dne 12. ledna 1903 byla podána první zpráva o knihovně a jejím stavu. Celkem obsahovala 551 vázaných a 88 nevázaných knih, úhrnem tedy 639 svazků. Přítomně usneseno jednotou vypláceti každoročně \$50.00 na nové knihy, kdežto vazba a oprava knih má býti placena zvlášť. V září roku 1903 oznamuje výbor v jednotě, že skříně, darovaná bratrem Součkem, již nedostačuje. Dle názoru bratra Součka může býti zvětšena a sice přidělením křídel na každé straně. To bylo i provedeno a sice v měsíci říjnu. V tomtéž měsíci daroval br. J. Lazar pro knihovnu jeden svazek "Národních Novin", v nichž popsán celý soud Karla Havlíčka Borovského v Hoře Kutné. Za knihovníka na rok 1904 zvolen br. Jos. Levý a jednota se usnesla, zakoupiti všechna čísla "Svojana".

Městská knihovna ve východní 67. ulici žádala jednotu, by naši

KNIHOVNI VÝBOR.

A. Škudrna.

Jos. Vyháněk,

K. Samec,

knihovnu darovala do budovy této a krajanům bude možno knihy se vypůjčiti a v případě, že by tak neučinila, by povolila peněžní příspěvek. Jednota nabídku i žádost zamítla ve schůzi květnové. Nedlouho na to pak založena veřejná knihovna s českým oddělením na Avenue A a 78. ulici.

V listopadu téhož roku pak předplacen časopis "Svobodná škola" pro knihovnu naši.

Na rok 1906 usneseno, aby členové neplatili žádný poplatek z vypůjčených knih a v měsíci červnu daroval Těl. Sbor Dívek a Paní \$50.00 knihovně. V tomto roce přivolen k stálému knihovnickému výboru především stálému knihovníku br. Levýmu sokol Fr. Holub III.

Na výboru byli bři: Fr. Lier st., Ad. Hochner, Jar. Havlík a Ant. Vančura. Výboru tomuto vypomoženo \$50.00 od Jednoty na zakoupení nových knih. Příspěvek tento však okázal se býti nedostatečný, vzhledem k množství knih užitečných v knihovně dosud chybících, obrátil se tudíž výbor na spolek Manželek a Příznivkyň Sokolů, jakož i na Těl. Sbor Dívek a Paní, kteréžto přispěly též po \$50.00.

Dálší dar asi 50 cenných knih od paní Adamcové přijat.

Celková zpráva v tomto roce byla: Celkem půjčeno 2222 knih 121 čtenářům, knihovna otevřena 49krát. Veškerý seznam knih obsahuje 1088 svazků, v okrouhlé ceně asi \$1500.00.

V červenci 1907 objednáno slavnostní číslo "Zlaté Prahy" o V. sletu všesokolském v Praze. V měsíci listopadu odevzdána knihovně "Kniha zápisků protokolních ze sjezdu svobodomyšlných v Chicagu." Roku 1908 byli knihovníky br. Rudolf Divíšek a Josef Levý. Veškery knihy opatřeny obalem. Paní Márová darovala slušný počet knih. Zakoupena kniha "Tělocvik" od sokola Josefa Čermáka z Chicaga, Ill. Zavedeno období pro půjčování knih od měsíce září do června.

V roce 1909 při návštěvě zástupců České Obce Sokolské zde v New Yorku byly dány v oběh různé pohlednice a knihovní výbor pověřen, by je všechny skoupil a uložil v upomínku na návštěvu tuto ve zvláštní album a uschoval jej v knihovně.

Knihovník br. Rudolf Divíšek podává celoroční zprávu za r. 1909. Knihovna otevřena byla po 35 hodin a navštívilo ji 66 čtenářů, půjčeno pak 1013 knih. Pro odbočku naší jednoty v Astorii zapůjčeno 20 knih pro tamnější čtenáře.

V červnu 1910 dostalo se knihovně naší vzácného přídavku. Zábavní výbor klubu "Příznivkyň a Manželky Sokolů" daroval knihovně celé dílo Ottova Slovníku Naučného. Pro nově založenou jednotu v Edwardsville, Ill., odesláno asi 90 svazků různých knih s tou podmínkou, že v případě rozpadnutí se jednoty knihy budou vráceny, by případně Národní Jednotě Sokolské.

Na rok 1911 zvoleni za knihovníky br. Rudolf Divíšek a Mir. Wagner. Zakoupeny dvě knihy "Bohemia and the Čechs" od spisovatele Wm. S. Monroe. V tomto čase byla knihovna uvedena v nejlepší pořádek. Veškery nepotřebné a bezcenné knihy byly odstraněny. Přítomně máme v knihovně asi 1250 svazků různých knih vesměs cenných, vedle

mnoha knih, jež nejsou číslovány a ku přečtení pouze dovoleny v knihovně. Jednou zvláštností naší knihovny jest a to zvláštností zajisté ojedinělou ve všech knihovnách česko-amerických, že máme všechny ročníky odborného našeho časopisu "Sokola Amerického". Jest to dar neocenitelný našeho osvědčeného pracovníka sokolského br. Jana Pavlíka, který kromě toho daroval ještě i jiné knihy. Jak známo, vypsal Výkonný Výbor Národní Jednoty Sokolské odměny za opatření scházejících dvou ročníků "Sokola Amerického", leč vyzvání to vyznělo na plano. Byl to jediný br. Pavlík, jenž ročníky scházející měl a jenž je daroval naší jednotě.

V roce 1912—1913 byl knihovníkem br. Fr. Mička, který společně s výborem, pozůstávajícím z br. Ant. Brouka, Jindřicha Veselého, R. Divíška, Boh. Kalivody a Jos. Levého zasazoval se a přičiňoval, by knihovna naše nalézala se v nejlepším pořádku.

V posledních pěti letech nebylo nic změněno v knihovně naší. Knihovníky zvoleni byli jednotou postupně br. Jos. Kafka, Jos. Šašek, Anton Škudrna a nyní 1916—1917 jest sokol Jos. Vyhnálek.

V roce 1916 obohacena byla knihovna naše o mnoho set svazků, a sice jednak darem od bývalého sokola A. A. Wimmera, který daroval po většině anglické knihy (učební a studijní pomůcky) jinak dosti cenné, dále po dobrovolném se rozejítí "Čtenářské Besedy Vlast" v New Yorku, kteráž vlastnila obsáhlou knihovnu; přímluvou bratra Mich. Kafky, který zároveň byl členem Besedy Vlast', usnešeno pozůstalým výborem Besedy, by veškery knihy, celkem 1850 svazků, byly věnovány do naší knihovny.

Z tohoto obsahu knih pak vybráno as 500 svazků, jichž stejné exempláře již v knihovně naší se nalézaly a byly předány do knihovny D. Am. Sokola v New Yorku, dle přání výboru. Tímto darem knihovna naše obohacena o mnoho cenných děl, začež jednotou vysloven nelíčený dík výboru Čtenářské Besedy Vlast' s ujištěním, že knihy darované budou v náležitém pořádku vřaděny v seznam náš.

Dle nejbližší možnosti budou skříně knihovní upraveny v čítárně tak, aby vyhovovaly nejen čtenářstvu, ale i celistvosti knihovny samé.

Celkově vzato, za posledních pět let, bylo okrouhle asi 1890 knih vypůjčeno mezi 260 čtenáři.

Dodatkem stůžž zde podotknuto, že nejstarší knihou, již vlastníme, jest kniha "Bylin a rostlin" (Herbář) tisknutá v městě Baselu, roku 1687. Kniha tato, nejen stářím cenná, ale tím, že jest tisknuta v deseti různých jazycích a sice: Latinské, arabské, italské, španělské, francouzské, anglické, české, německé, flámské a barbarské řeči. Obsahuje 1529 stránek, vedle 100 stránek obsahu. Darována naší knihovně pí. J. Langrafovou.

Konečně zde budiž uvedeno, že knihovna naše jest členem "Geographic Society" ve Washington, D. C. s pravidelným roč. poplatkem.

K vypůjčování a ku čtení knih jest knihovna otevřena každé úterý od 7 do 9 hodin večer, vyjma letních měsíců června, července a srpna.

Sbor hornistů a bubeníků.

Náš sbor hornistů a bubeníků stává již od let dávných, od nepaměti, jak se říká, avšak že nebyl ustálený a činnost jeho málo známa, není divu, že mnohý člen o jsoucnosti jeho ani neví. Jest to kroužek členů, z nichž někteří jsou činni i v jiných odborech, avšak mohou-li si zatroubiti, jsou ve svém živlu.

Nejčinnějším byl sbor ten snad tehdy, kdy měl konkurenci v tak zvané kapele, "Vod hunás", jejíž specialitou byly papírové nástroje. Ač někteří členové sboru tohoto jsou v něm činni již na 15. rok, jest činnost jejich jaksi zneuznávána. Odbor hornistský a bubenický jest jaksi nevděčný, abych tak řekl "neoceněný." Na veřejnost nemá příležitosti se ukázati, neboť noční výlety, kdy si hornisti mohli dle chuti zatroubiti, pominuly a tak se činnost sboru tohoto obmezuje jedině na náš roční výlet, při kterém mají příležitost se pochlubiti. Zápisů o jejich činnosti je poskrovnu.

Sbor hornistů a bubeníků jest kroužek členů, pozůstávající z většiny z laiků, co se hudbeního vzdělání týče, avšak lnou ku sboru svému s celou duší. Cvičení svá odbývají pravidelně každou středu večer.

Velký pokrok učinili přičiněním několika členů, kteří zařídili sbor bubenický a píšťalácký ze žáků a čekanců jednoty. Dokud odbor tento byl novinkou, zdálo se, že všichni žáci i čekanci se k němu přidají, avšak později činnost jejich zase ochabla. Nicméně obnáší stálý počet píšťců kolem 15.

Dozor nad nimi má a cvičitelem jich jest sokol Karel Bělohlávek, kdežto cvičitelem hornistů byl sokol Ferdinand Vyskočil po více jak 10 let.

Po celou řadu let používali horny malé, krátké, avšak v roce 1909 na žádost odboru zakoupila jim jednota horny nové, dlouhé. Škoda, že odbor tento má tak málo příležitosti ukázati se na veřejnosti a odtud také pochází ta jednotvárná činnost. Byly doby, kdy jednota naše pořádala různé vycházky a noční výlety i pochody a bratří hornisté měli tu "solo". A nyní, kdy podobná vyšlápnutí zanikla, zaniká i tato nevděčná činnost a práce hornistů. Nedivme se tomu. Nyní musejí se spokojiti s jednou vycházkou do roka a to jest náš výroční výlet, kdy účastní se sbor hornistů a bubeníků i píšťců vedle členstva též žactvo tělocvičné školy naší. V zápiskách děje se zmínka v roce 1892, kdy povoleno trubačskému sboru zakoupení knížek na noty. V letech, kdy jednota naše měla pronajatý Brown's Park co letní cvičírnu, žádali hornisté, by mohli letní svá cvičení odbývati v tomto parku, leč jednota to nepovolila. Na šibřinkách, jež se poprvé odbývaly v Grand Central Palace dne 22. února r. 1895, byli na programu i naši hornisté a v počtu asi 20 přednesli několik skladeb. Vzbudili s nimi skutečný

SBOR HORNISTŮ A BUBENÍKŮ.

J. Stropnický, V. Tesář, A. Kyzr, R. Toman, V. Novák, E. Hromádka, J. Stehlík, J. Mikánek,
V. Čermák, J. Kautský, K. Bělohávek, F. Vyskočil.

obdiv v četném posluchačstvu .Tehdy byl cvičitelem jejich sokol Fr. Mysliveček.

Svého času bylo jednotou povoleno cvičiteli hornistů používatí při vycházkách stříbrné horny, daru to od spolku "Libuše" při naší 25leté slavnosti.

Ve schůzi dne 13. srpna 1895 byl prohlášen sbor hornistů za pravidelný odbor jednoty. Sokol Josef Červa byl zvolen jejich cvičitelem. Jednotě v Little Ferry, N. J., poskytnuty dvě horny. Při společných vycházkách nočních, jako do Newarku, Staten Islandu, Little Ferry a pod., udržovali hornisté naši mužně krok. Též i při různých návštěvách v Národní Budově na výstavě České Dobr. a Vzdělávací Společnosti, na jubileu spolku Záboj a pod., kdy se jednota naše účastnila sborově, byli hornisté zastoupeni.

Dálší zmínka děje se o hornistech v roce 1901. Často naléháno v jednotě, aby staré a pomačkané horny byly spraveny a vyčistěny a předléhal účet v obnose \$15.00. V roce 1906 ustanovil se sbor pištců a cvičiteli těchto povoleno \$1.50 měsíční odměny. V dubnu r. 1908 zakoupeny nové horny jednotou. Sborově účastnili se hornisté slavnosti Těl. Jed. Sokol v Little Ferry, N. J., dne 4. července 1908 při přijímání této do Národní Jednoty Sokolské, dále při slavnosti jejich položení základního kamene k nové budově tamtéž roku posledního. Na žádost porížena jim zvláštní skříň, kde mají svoje nástroje a noty uloženy.

V letošním jubilejním roce shledáváme náš hornistský odbor z následujících členů: K. Bělohlávek a Rud. Toman cvičitelé, dále pak Ferd. Vyskočil, Vinc. Novák, Jos. Kautský, Emil Hromádka, Jos. Mikánek, Jindřich Veselý, Vác. Tesař, Vác. Čermák, Jan Stropnický a Ant. Kyzr.

Sokolovna a Sbor Řiditelů. (Důvěrníků).

V r. 1892 nacházíme naši tělocvičnou činnost soustředěnou v najaté tělocvičně u br. J. Pospíšila na Ave. A, mezi 74. a 75. ul., všeobecně mezi námi zvané "hořejší cvičírna", pravidelná pak stále byla v Národní Budově v 5. ulici v dolejší části města. Pro letní dobu pak odbýváno cvičení v tak zvaném Brown's Parku na úpatí 66. ulice a východní řeky, kde zřízena a upravena v roce 1892 pohodlná letní cvičírna cvičícími členy samotnými a pak rok od roku pronajata jednotou naší po několik let, z prvu za \$50.00 za léto, poslední dva roky za \$75.00. Schůze jednoty samotné odbývány v různých místnostech neustáléně, za to však měsíční a hlavní čtvrtletní stále v dolejší Národní Budově. V roce 1893 i 1894 najmuta opětně místnost u pana št'astného na Avenue A, mezi 71. a 72. ulicí, kde jsme pak naše schůze půlměsíční a měsíční odbývali, vyjma hlavních schůzí, jež ponechány v Národní Budově. Jak známo, byla jednotu naše zastoupena ve Sboru Zástupců pro Národní Budovu v dolejší části města, jsouc podílníkem z části na budově této, avšak byla též zastoupena v nově utvořené České Dobročinné a Vzdělávací Společnosti, v které byla také základním členem, jež společnost jmenovanou tvořily, vzavše si za účel, postaviti důstojný národní dům v hořejší části města, kdež valná většina krajanů našich již usazena byla. Opravdové a nezištné náhledy Sokola ve Společnosti této byly z počátku uznávány, však se také Sokol všude a vždy obětoval pro podnik tento, — důkazem toho jest čestný diplom, za zásluhy o tuto naši jednotě věnovaný v roce 1891 Českou Dobroč. a Vzděl. Společností. Sokol vyšel vždy každé sbírce vstříc, činně účastnil se výstavy v roce 1891 pořádané ve prospěch nové budovy, pořádal i zvláštní představení ve prospěch této, zkrátka pracoval, seč síly jeho stačily s ostatními spolky, leč když jednotu naše později dožadovala se místnosti pro tělocvičnu v nové budově, nechtěli tito zástupci, mezi kterými nastal nový směr smýšlení a sice směr opoziční naší jednotě, nechtěli tito rozuměti požadavkům sokolského sboru, ač tento nežádal víc, než co nutně musel mít a co k zdárné činnosti a rozkvětu svému potřeboval. Jednotě samotné zatím bylo se stěhovati z jedné místnosti do místnosti druhé k odbývání schůzí a proto naléhalo se na stavbu Národní Budovy. Leč tam zase spolky zastoupené nechtěly připustiti a přistoupiti na návrh jednoty naší o zabezpečení jistých dnů v tělocvičně a tím se stavba Národní Budovy protahovala do nekonečna.

T. J. Sokol stále a stále navrhovala, by se Národní Budova v dolejší části města prodala dříve, než se počne se stavbou novou, pro kterou zakoupeny byly pozemky ve východní 73. ulici, však náhled jednoty vždy byl přehlasován zástupci druhých spolků, nevěřících, že výhodnější by to bylo, kdyby prodej byl dříve uzavřen, dokud se mohla dostat větší cena za budovu tu, nežli jaká se pak skutečně dostala. Konečně se zdálo, že dohoda ohledně cvičírny bude učiněna, jak seznati

lze z protokolních zápisků ze dne 17. dubna r. 1893, a zvolen již zvláštní výbor z naší jednoty, jenž se měl sejíti s výborem Dobr. a Vzděl. Spol. a smlouvu vypracovati.

Bohužel padla kosa na kámen. Jednota žádala, by cvičirna v Národní Budově byla nejméně o 40x70 stopách, což přijato a jednotě pak vykázáno 5 dnů v týdnu k užívání cvičirny této. Nájemné mělo obnášeti \$286.00 ročně, jak jednota naše navrhovala. Ve schůzi dne 24. července t. r. pak svolána mimořádná schůze jednoty nahoru do města, v níž jednalo se o stavbě vlastní tělocvičny, neboť Dobr. a Vzděl. Spol. na návrhy naše nepřistoupila. Usnešeno tedy dáti České Dobroč. a Vzděl. Společnosti lhůtu dvou měsíců k rozhodnutí se o podmínkách našich. Konečně nám výbor přinesl zprávu, sdělující, že nájemné má obnášeti \$400.00 ročně, cena to dosti vysoká v uvážení, že zařízení, vytápění a pod. chtěla si jednota hraditi sama. Přes to však jednota na podmínky tyto přistoupila s doložením, by se budova stavěla v čase co nejkratším a aby stavba této nepřesahovala více než \$50.000.00. Netrvalo to však dlouho a v příští schůzi na to usneseno naší jednotou vyzvednouti od Dobr. a Vzděl. Spol. našich \$1650.00 a v téže schůzi dán návrh na zvolení agitačního výboru ku sbírání příspěvků a milodarů ve prospěch tělocvičny, stavby vlastní síně, vlastní sokolovny.

První dar ve prospěch vlastní sokolovny byl složen sokolem Josefem Bryndou dne 17. července 1893 v obnose \$1.00.

V únoru 1894 zvolen výbor z bratrů Jos. Kadlce, Aug. Tesaře, Jos. Veselého, Fr. Kopeckého a Aug. Wimmra, který se měl poohlédnouti po nějakém příležitostném pozemku v české čtvrti hořejšího města New Yorku pro naši tělocvičnu. V opětné mimořádné schůzi rozhodnuto minulé usnesení zvrátiti a dalších \$1500.00 co půjčku na Národní Budovu nevydávati, i zároveň usneseno, zakoupiti stavební loty ve východní 71. ulici as v nejvyšší ceně \$14.500.00. Výbor pověřen položití závdavek. — Ve schůzi dne 30. března 1894 usneseno, by každý člen jednoty byl povinován složití částku \$50.00 do čtyř roků v kolkách po 25 centech, kterážto měla býti základním kapitálem pro stavbu Sokolovny, bez úroků. V následující pak schůzi dne 2. dubna výbor nám sdělil, že zakoupil řečené pozemky a sice tři stavební čísla 75x145 stopách ve středu české čtvrti pod číslem 420-422-424 východní 71. ulice za \$13.500.00 od majitele Edwarda Leissnera, načež v zápětí svolána valná hromada členstva na neděli dopoledne dne 9. dubna.

První kroky učiněny, bychom si zajistili spolupůsobení našich sester sokolek, členkyň Těl. Sboru Dívek a Paní v New Yorku, jediného to spolku s námi společně na vytknutém předsevzetí smýšlejícího. Dále zvolen 25členný "spořitelní výbor", jenž měl na starosti veškeré příspěvky a dary ve prospěch Sokolovny složené řídití a spravovati. Tento výbor dal se také ihned do předběžných prací. Vyjednáváno ohledně vyčistění lotů, pro stavbu je upravití a dále osnovaly se již plány, pořádati věcnou výstavu ve prospěch tělocvičny a pak konečně usnešeno i peníze od Dobr. a Vzděl. Společnosti vyzvednouti a na naše pozemky splátku učiniti. Konečně došlo v České Dobroč. a Vzděl. Spo-

SBOR ŘIDITELŮ.

K. Šimáček, F. Bělský, M. Klein, K. Němec, K. E. Hrbek, F. Jahoda, F. Škroud, J. Sehnal, Al. Holub,
J. L. Jedlička, V. Elian, J. Modr, J. Bartuňek, A. Gregor.

lečnosti k usnešení, aby se Národní Budova stavěla na pozemku ve východní 73. ulici.

Jakkoliv jednota naše již se byla definitivně rozhodla stavěti sama svoji vlastní tělocvičnu, dala výpověď na složené peníze u Dobročinné Společnosti, přece byly jí peníze teprve po dlouhém čase vyplaceny. Jednota podjala se úkolu nesnadného a ze stránky pak finanční velice choulostivého, jsouc odkázána sama na sebe, v důvěře v obětavost svých členů a jich lásku ku věci samé. Chtěli jsme si vystavěti pouze jednoduchou cvičírnu, avšak dosti prostornou, čistou a vzdušnou. V té době pronajali jsme cvičírnu i s hostinskou místností od p. Št'astnýho, na Avenue A, mezi 71. a 72. ulicí z příčin různých. Jednotou zvolen obchodveda, bratr Jiří Paider, jenž řídil obchod ten a skládal veškery účty zvlášt' zvolenému sboru důvěrníků, který pozůstával z bratrů: Em. Polák, Tom. Prach, F. Lier, Em. Částka, Jan Vojtíšek, Josef Říha a Josef Brodil. Volbou zasedacího výboru pak ustanoveni za předsedu L. C. Frank, zapisovatel Karel Hrbek, účetní Em. Polák, pokladník Em. Částka a výběřčí Jan Hála. Vylámání skály na pozemcích stálo jednotu \$8.500.00, jež mělo být dohotoveno a připraveno ku stavbě dle úmluvy 1. července 1895. Zatím co spořitelní výbor pilně pracoval a sháněl každý možný příspěvek, usneseno, by členové jednoty byli vyzváni k uložení a zapůjčení peněz na úroky, a skutečně se také spojili a pod sdružením klubu "Slavie" zapůjčili ku stavbě na první hypoteku \$25.000.00. Plány a rozvrhy na tělocvičnu zadány k vypracování na počátku roku 1895. Ve schůzi pak dne 26. srpna byly architektem p. J. Frankem podány k přijmutí.

Budova dle plánů těch měla státi \$52.818.00, ačkoliv později opět pozměněny plány a ve zvláštní schůzi svolané na neděli v měsíci září na mužné vystoupení a řádné objasnění situace naší jednoty br. starostou Josefem Kadlecem, že stavěti musíme, plány a rozpočty přijaty. V listopadu pak taktéž došlo schválení plánů stavební radou města New Yorku. V prosincové schůzi pak oznámeno zástupcem naším z Dobročinné Společnosti, že nám má býti vyplacena půjčka, již jsme na Národní Budově měli, avšak konečně usneseno, veškeré polemisoání ukončiti a základní fond v obnose \$100.00, který jednota u společnosti této měla, darovati a vystoupili jsme z Dobr. a Vzděl. Společnosti dne 30. prosince roku 1895. Finanční výkaz jednoty naší do 1. ledna 1896 vykazoval úhrnné jmění jednoty \$11.253.92.

Na slavnost položení základního kamene pro Národní Budovu v květnu 1896 účastnili jsme se sborově v počtu velkém s vlastní hudbou a odevzdáním hesla s \$10.00 ve prospěch Budovy.

Památný den položení základního kamene pro naši Sokolovnu, 12. července 1896, byl velkolepý. Za účasti skoro všech členů naší jednoty a členů jednot bratrských z okolí New Yorku, zástupců skoro všech českých spolků v městě New Yorku proveden památný akt v dějinách naší jednoty. Vedle pana Tomáše Čapka, jenž v řeči anglické mluvil, promluvili od srdce k srdci br. J. J. Reindl, Al. Wokál, August Tesař a Josef Kadlec. Při odevzdání hesel a darů od různých spolků i jednotlivců slavnosti se účastnivších, sešlo se celkem \$815.25 na hotovosti ve

prospěch nové naší budovy. V upomínku chováme v držení zednické náčinní, darované ředitelem stavby panem L. Saundrem, jednotě, jehož použito bylo při kladení základního kamene. Před dostavěním naší Sokolovny bylo naší jednotě rozmnožiti počet výborů ve svém středu. A sice bylo nutno, zvoliti a pověřiti výbor, jenž by měl na starosti, vésti veškerý obchod naší Sokolovny, jenž by nespadal přímo do záležitostí spolkových, do záležitostí jednoty. Bylo nutno zde dbáti, by voleni byli do výboru tohoto členové kompetentní, členové s duchem nejen obchodním, ale též úplné důvěry ostatních členů požívající. Zvláště pak bylo třeba, aby tito mohli více času věnovati pro zájem budovy, jenž toho nutně vyžadoval. V mimořádné schůzi dne 12. října 1896 zvolen za správce čili obchodvedoucího nové Sokolovny br. Aug. Tesař 151 hlasy proti Fr. Zborníku, který obdržel 74 přítomných hlasů. Sbor důvěrníků, který měl na povinnosti vedení obchodu najaté místnosti, ve které jsme setrvali až do otevření nové naší vlastní budovy, byl pak rozšířen přivolením bratrů Josefa Šimůnka, Fr. Zborníka, Jana Pavlíka a L. C. Franka na 11členný.

Z obchodního stanoviska usneseno, by jednota platila sboru důvěrníků nájem v nové místnosti za odbývání schůzí a cvičení \$25.00 měsíčně.

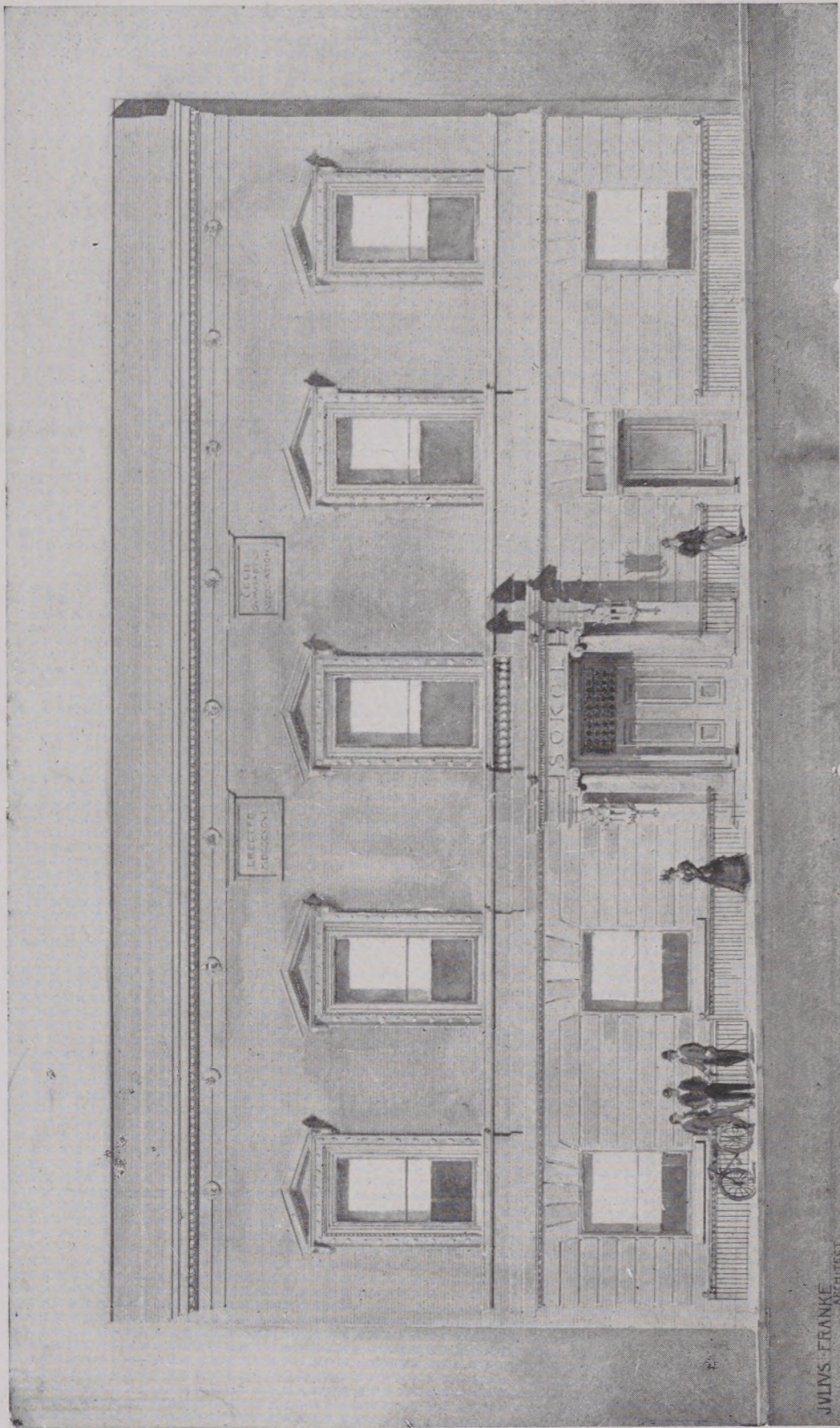
Ustanovena záruka pro pokladníka sboru důvěrníků na \$1000.00 a účetního na \$500.00.

Účetní pověřen, přednášeti v každé měsíční schůzi jednoty příjem a vydání obchodu v Sokolovně. Měsíční zprávy finanční pak vždy mají býti vyvěšeny v místnosti naší ku volnému přehledu.

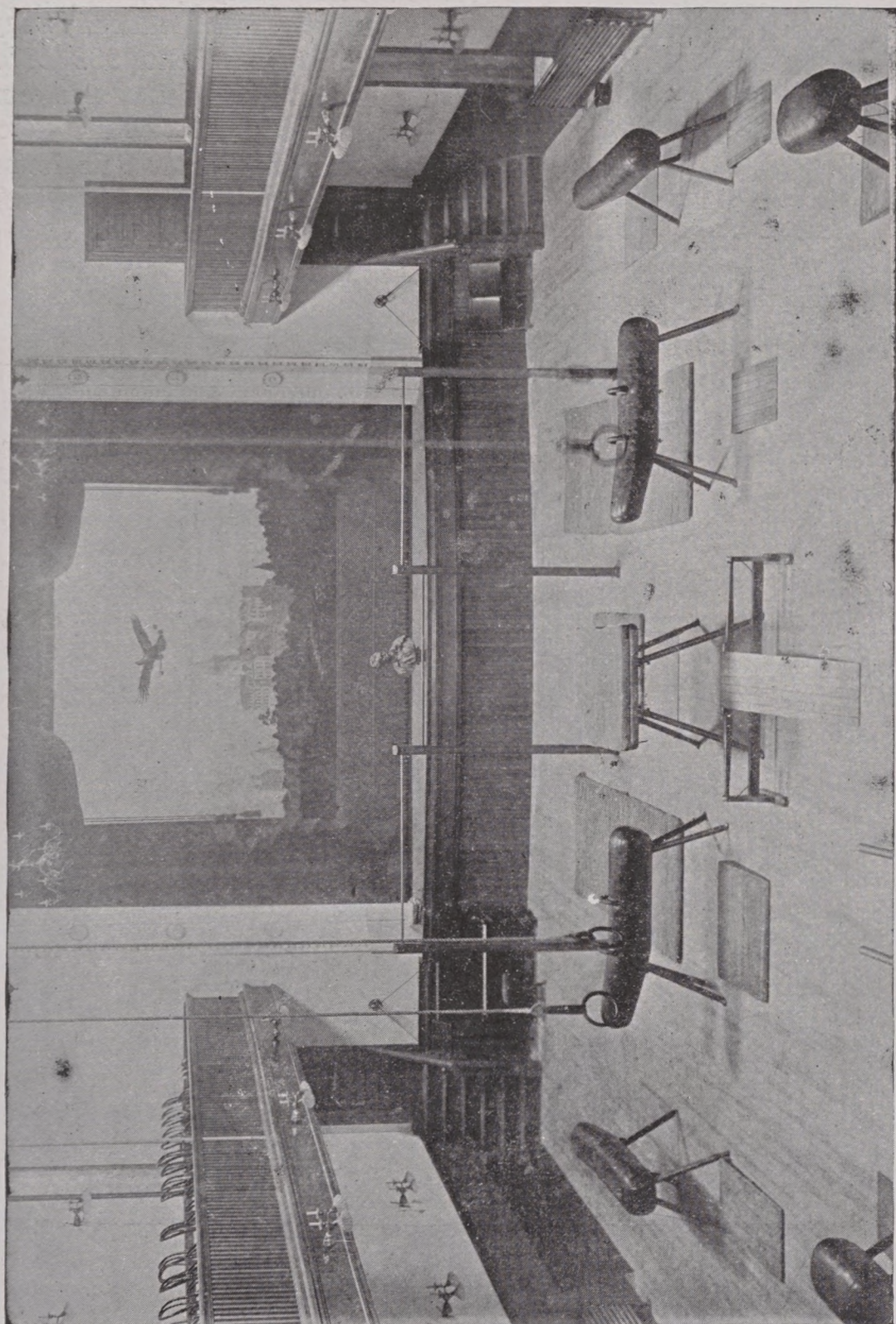
Slavnostní otevření Sokolovny určeno na den 20. listopadu roku 1896, kdy budova byla tak dalece hotova, že mohla býti odevzdána svému účelu. Byl to nadšený okamžik v dějinách naší jednoty. K zapamatování stůjž zde podrobný popis celé budovy: Pozemek, na němž jest Sokolovna postavena, sestává ze 3 městských lotů, po 25 stopách šířky, ze dvou lotů dlouhých 145 stop a z jednoho lotu 100 stop dlouhého. Pozemek zastaven je celý až na 8 stop, které tvoří zadní dvorek, a sice za delšími loty a 6 stop široký dvorek za kratším lotem.

Po celé šířce i délce pozemku nalézá se basement, 10 stop vysoký, který rozdělen jest z předu na místnosti kuchyňské 31x29, záchody, koupelnu a topírnu. Tyto rozděleny pak chodbou, na kratším lotě umístěny sklepy pivní a vinný 30x45 stopách, z chodby pak vedou schody vzhůru do přízemí. Na delších lotech pak zřízena místnost pro billiardy a pool tables 48x33 a s touto souvisící 2 kuželníky dřevěné 60x10, v středu pak nalézá se prostorná jídelna pro zábavy 40x60 a přímo v zadu dvě místnosti, jež slouží za oblékárny pro ochotníky a jež spojeny jsou schody přímo na jeviště vedoucími. Z jídelny pak vede chodba do zadní části kratšího lotu, kde nalézají se mužské šatny a záchody.

Do přízemí vejde se hlavním vchodem uprostřed průčelí se nalézající. Na levo v předu nalézá se místnost 21x23, která slouží za jídelnu denní pravidelně a chodbou spojena s místností hostinskou, jež nalézá se z předu na pravé straně, do kteréž vede též zvláštní vchod z

Průčelí Sokolovny v 71. ulici.

Cvičárna v nové Sokolovně.

ulice. Hostinec je 51 stop dlouhý v předu 24x18, zadní část pak je 17 stop. Za denní jídelnou a hlavním vchodem nalézá se pak sál — tělocvična — 45x110 s jevištěm, které zabírá 22 stopy, takže sál samotný zaujímá 45x88 stop. K sálu náleží ale také místnost za hostincem, měřící 24x38; sál, počítajíc k němu souvisící s ním vedlejší místnost, které se používá k sezení při zábavě, jinak i pro schůze a podobné, zaujímá plochu 4872 čtverečních stop. Jeviště pokryje plochu 990 čtver. stop. Výška sálu jest 27 stop. Jeviště odděleno jest od sálu, a sice ohnivzdornou zdí a oponou a celé jeviště jest ohnivzdorné. Galerie kolem sálu vedoucí jest 8 stop široká po stranách délky, zadní galerie pak proti jevišti 10 stop. Na prvním poschodí nalézá se místnost pěvecká 29x21 a čítárna (knihovna) 24x21, jež i jinak jsou používány pro schůze dle potřeby. Tyto jsou zvláštními schody, vedoucími z místnosti hostinské v přízemí, spojeny. Na kratším lotu pak je v středu výčepní místnost, jíž se používá jednak při zábavách, jednak každé neděle pro obchod pravidelný. (Dle zákona státu New York). V zadní části pak nalézá se dámská místnost a šatna pro dámy. Z tohoto situačního popisu jest zřejmo, že v té naší Sokolovně není nouze o místo, avšak později se dokázalo, že pro větší zábavy přec nestačí. Na šibřinky na příklad, jež jsou založeny vždy na velkolepějším slohu, nestačí. Když budova dostavěna, tu naskytly se různé překážky a chyby, které byly přehlédnuty v čase, když se budova stavěla, neb když se stavba zadávala. Bylo nám třeba místa, jež nebylo zužitkováno pod podlahou sálu. Teprve asi po dvou letech navrženo, by skála tam byla vylámana a tím se získalo mnoho místa pro jídelnu, kuželníky a šatny. Z finanční stránky budovy pak stůžž zde první výkaz br. Em. Poláka:

Majetnost \$57.400.10. — Povinnost \$44.144.75. Čisté jmění jednoty bylo \$13.255.38. Dále peněžní obrat v obchodě za měsíc leden roku 1897. Příjem \$16.878.03, vydání \$14.942.50, z čehož vidno, s jakými financemi bylo sboru důvěrníků zacházeti. V prvním čtvrtletí pak toho roku činil příjem \$25.108.84, k tomu hotovost z min. roku \$3.527.69, činilo úhrnem \$28.635.96, vydání pak v tom čtvrtletí činilo \$26.448.97, zůstala hotovost na novo \$2.186.99.

Výkaz jmění budovy 31. prosince 1897 činil: Aktiva \$78.097.85. — Passiva \$57.367.46, umořující fond na budovu atd. \$1.676.35, čisté jmění \$19.054.04.

V měsíci červnu 1897 usneseno jednotou, by plat účetního sboru důvěrníků byl zvýšen na \$100.00 ročně. Po resignaci br. Aug. Tesaře v srpnu 1899 z místa obchodvedoucího Sokolovny dána sboru důvěrníků plná moc, by si jiného správce budovy dle své vlastní vůle a vlastního dobrozdání vždy napříště zvolil.

V letech 1898—1899 sestával sbor důvěrníků z 25 členů, což však nemělo zvláštního významu, následkem čehož opět zmenšen na 15 členů. V těchž letech podniknuta nutná oprava, totiž vylámaní skály pod sálem a zařízení dolejších místností tak, jak je dnes nalézáme. Vydání s tímto spojené stálo dalších \$4000.00. Národní Budova v dolejší části města ve východní 5. ulici prodána zástupci českých spolků v měsíci dubnu 1899. — V měsíci srpnu 1900 zaveden bár a nálevna v ho-

řejší místnosti a zařízena písárna pro účetního sboru důvěrníků. V zájmu obchodu usneseno jednotou, by členové sboru důvěrníků byli voleni napříště v půlletní schůzi jednoty v měsíci červnu namísto v prosinci, vyjma účetního sboru důvěrníků. Dodatečně pak usneseno, by zaměstnanci a dodavatelé Sokolovny do sboru důvěrníků voleni nebyli.

V měsíci listopadu usneseno ve schůzi jednoty, by plat účetního sboru důvěrníků obnášel \$150.00 ročně.

Finanční zpráva Sokolovny do 31. prosince 1899:

Má dáti:

Na účet z pozemku a budovy.....	\$75.574.08
Pojištění	106.42
Kulečníků	250.00
Spořitelního výboru	44.50
Náradí	10.070.38
Pokladniční	2.574.57
Z daní	9.20
Za zboží v zásobě	742.11
Ze správy Sokolovny	1.150.00
Ze ztráty a zisku	408.70
	<hr/>
	\$90.930.96

Dal:

Na účet ze správy Sokolovny	\$ 1.557.42
Majitelům 4 proc. dluhopisů	2.559.21
Majitelům 5 proc. dluhopisů	15.923.64
Vkladů na kolky	12.009.00
5 proc. registrovaných bondů	24.497.50
členské pokladny	4.743.70
Umořovacího fondu	5.103.63
Základního fondu	24.536.86
	<hr/>
	\$90.930.96

Výkaz jmění na Sokolovně koncem roku 1900.

Aktiva:

Pozemek, budova, zařízení a náradí.....	\$81.242.77
Zásoby	1.736.10
Předem zaplacená license a pojištění....	528.44
Hotovost	1.371.12
V pokladně spořitelního výboru	276.00
	<hr/>
	\$85.154.43

Passiva:

Dluhujeme i s úroky	\$51.695.16
Dluhujeme dodavatelům a světlo.....	1.897.74
Nezaplacená daň za vodu	358.60
Závdavky na zábavy 1911	47.00
	<hr/>
	\$53.998.50
Zbývá čisté jmění	\$31.155.93
	<hr/>
	\$85.154.43
V porovnání s r. 1896 bylo jmění.....	\$16.684.58
Vzrostlo jmění od r. 1896 o.....	\$14.471.35
	<hr/>
	\$31.155.93

Volba sboru důvěrníků byla ve schůzi jednoty dne 27. května 1901 změněna, a sice na místě 15 členů usneseno zvoliti napříště pouze 11 členů, kterýžto počet stává až do dnešní doby.

V červnu pak roku 1904 zrušen jednotou název sbor důvěrníků a zaměněn ve sbor řiditelů.

Dálší usnesení vzato, by účetní sboru řiditelů byl pod zárukou \$1000.00, pokladník \$2000.00 a důvěrníci po \$500.00 a sice záruka vyvednuta od Surety Company a vydání s tímto spojené platí jednota.

Výkaz jmění Sokolovny koncem roku 1911.**Aktiva:**

Budova s pozemkem, zařízením a nářadím	\$82.113.97
Hotovost sboru důvěrníků a spoř. výboru	5.823.34
Zboží v zásobě	1.0666.54
Předem zaplacené pojištění	533.57
Zásoba různých potřeb pro obchod	907.33
	<hr/>
	\$90.464.75

Passiva:

Hypoteka 5 proc. úroky do konce 1901 ..	\$22.280.00
Dluhopisy 5 proc. úroky do konce 1901..	13.571.77
Dluhopisy 4 proc. úroky do konce 1901..	2.172.00
Vklady na kolky do konce 1901.....	14.319.00
Nezaplacené účty z prosince 1901.....	1.304.51
Čisté jmění jednoty na Sokolovně	36.317.47
	<hr/>
	\$90.464.75

Účetní zpráva o správě Sokolovny za rok 1902.**Aktiva:**

V pokladně sboru důvěrníků.....	\$ 3.008.87
V pokladně spořitelního Výboru.....	892.75
Veškeré zásoby, přeplacené pojištění a j.	2.690.40
Pozemky, budova, zařízení a nářadí.....	82.587.10
	<hr/>
	\$89.179.12

Passiva:

Dluhopisy se 4 proc. úroky.....	\$ 2.000.00
Za vklady na kolky.....	12.657.25
Dluhopisy 5 proc. i s úroky.....	10.485.60
Registrované bondy se 4½ proc. úroky..	22.523.25
V členské pokladně i s úroky.....	4.720.62
Veškeré nezaplacené účty	2.025.18
Na rok 1903 zaplacené závdavky.....	104.00
	<hr/>
	\$54.535.90
Čisté jmění na Sokolovně.....	\$34.643.22
	<hr/>
	\$89.179.12
Koncem roku 1901 byli jsme dlužni.....	\$52.442.77
Koncem roku 1902 byli jsme dlužni.....	47.686.10
	<hr/>
Ubylo dluhu	\$ 4.656.67
Základní jmění jednoty 1901.....	\$32.764.48
členská pokladna 1901.....	4.926.42
	<hr/>
	\$37.690.90
Základní jmění jednoty r. 1902.....	\$34.643.22
členská pokladna r. 1902.....	4.720.62
	<hr/>
	\$39.363.84
Jmění v roce 1902.....	\$39.363.84
Jmění v roce 1901.....	37.690.90
	<hr/>
Přibylo jmění v roce 1902.....	\$ 1.672.94
Sobě platili jsme si úroků v částce.....	\$ 1.503.68

Rokem 1905 usneseno v jednotě, by veškery peníze ukládány byly na banku pod jménem Jednoty s podpisem dvou členů. Účetnímu sboru řiditelů zvýšeno služné na \$200.00 ročně. Na zapůjčené peníze na Sokolovně mají býti úroky vypláceny půlletně.

Z členů, kteří působili co obchodvedoucí Sokolovny, dlužno připomenouti, že po Aug. Tesařovi vedl obchod Jiří Paidr pod dozorem sboru důvěrníků, dále bratří Fr. Schoen, František Šiška, Jan Jedlička, Al. Wokál, Josef Kadlec a od října 1905 sokol František Bartůněk, který v povinnosti obchodvedy získal si nemalých zásluh o rozšíření obchodu v Sokolovně a kde působí až do doby dnešní. Další výkaz stavu jmění na Sokolovně naší nacházíme do 31. prosince 1903:

Veškerý majetek	\$80.630.40
Dluh obnáší	51.917.28
	<hr/>
Čisté jmění	\$37.713.12
členská pokladna	4.604.64
	<hr/>
Celkem na budově	\$41.317.76

Jmění zde vykázané jest po odečtení umořovacího fondu.

Ve schůzi Jednoty ze dne 14. května 1906 na návrh bratra Frant. Liera st. usneseno napříště, by sbor řiditelů byl 11členný, počítaje v to i finančního tajemníka sboru téhož, který však volen jest jednotou samostatně.

V prosincové schůzi pak usneseno, by starosta jednoty zastával úřad předsedy ve sboru řiditelů, což stává až do dnešních dob. V březnu 11. 1907 přišlo se na nepoctivé jednání tehdejšího finančního tajemníka br. Kl. Marouška, za což byl týž z jednoty vyloučen a zákonitě potrestán. Ztráta obnášela nám \$816.55.

V dubnové schůzi 1907 usneseno jednotou, by pokladník sboru řiditelů byl povinen podávati zprávy o stavu jmění budovy v každé měsíční schůzi jednoty.

Dále, by činovníci sboru řiditelů jako účetní, pokladník a obchodní výbor byli zbaveni veškerých pokut v jednotě. 26. května usneseno zvýšiti plat finančního tajemníka sboru řiditelů na \$300.00 ročně.

Sbor řiditelů usnesl se, vyplatiti veškery 5 proc. dluhopisy od měsíce ledna 1908, jakož i doporučil jednotě, by výkonný výbor Národní Jednoty Sokolské v naší Sokolovně byl povinen platiti nájem.

V únoru roku 1910 zakoupena nová opona pro naše jeviště v ceně \$200.00.

Usneseno v jednotě ze dne 22. května 1911, by knihy sboru řiditelů byly uzavírány koncem měsíce června každého roku namísto v prosinci.

V srpnu obnovena půjčka od klubu "Slavie" na dalších 10 let v téže sumě za stejných podmínek.

Účetní sboru řiditelů napříště má býti volen vždy v půlroční schůzi jednoty.

Účetní zpráva od roku 1907 až do 30. června 1911.

Získali jsme během toho času z obchodu	\$98.203.79
Z toho zaplaceno na běžná vydání.....	68.205.22
Vytěžilo se na obchodě	\$29.998.57
Na pojištění	2,208.00
Zaplatilo se během toho času na daních..	\$4.304.03
	\$ 6.512.03
Činí tedy čistého zisku	\$23.486.54
Placeno a účtováno úroků cizím	\$ 8.319.24
Placeno 4 proc. základnímu fondu jednotě.....	9.513.11
	\$17.832.35
Celkem získáno po veškerém vydání	\$ 5.654.19

Celkový výkaz jmění 30. června 1911.

Aktiva:

Hotovost na bankách	\$ 8.622.97
Nájmy a závdavky	12.00
Přeplacené pojištění	587.09
Zásoby zboží a záruky	2.291.76
Budova a zařízení	90.806.49
Pohledávky ve ztrátě	1.026.05
Na Českém Domě v Astoria.....	500.00
Přeplaceno na kolkách	191.50
	<hr/>
	\$104.037.86

Passiva:

Na 4 proc. dluhopisy s úroky	\$ 1.679.00
Tělocvičná Jedn. Sokol členská pokladna	6.138.21
Na 4½ proc. reg. bondy	18.497.50
Na 3½ proc. dluhopisy	21.101.00
Vklady a kolky	716.00
Nezaplacené mzdy a účty poslední měsíc..	1.495.78
Nájmy a závdavky ku předu placené....	205.00
Na účet umořovací	110.17
Na účet základního kapitálu.....	54.095.20
	<hr/>
	\$104.037.86

Jednota vlastní na Sokolovně 30. června 1911.

Členská pokladna	\$ 6.138.21
Základní kapitál	54.095.20
	<hr/>
Úhrnem	\$60.233.41
Dluhujeme cizím a na bondy atd.	\$41.277.50

Sboru řiditelů uloženo jednotou, všechny peněžní vklady uložené na kolky vyplatiti. — V roce 1915 zanešen v bankovním a obchodním vedení sbor řiditelů pod jménem "Bohemian Gym. Ass'n. Sokol of New York," kdežto český název ponechán jednotě. — Smutným zjevem mezi námi, zvláště co sokoly, bylo odhalení nepoctivého jednání pokladníka sboru řiditelů, Em. Částky, který zastával tento zodpovědný úřad po řadu let, vždy k úplné spokojenosti a pod dozorem fin. výboru, leč přestoupil meze poctivosti obchodní, jež na něj byly pověřeny, ale smutnější, že zneuctil jméno sokolského charakteru. Hotovost zpronevěřená obnášela celkem \$2125.60, a sice \$1121.60 hotově a \$1004.00 nezaplacených daní. Ač byl pod zárukou společnosti, která nám pak nahradila \$1571.60, v čemž zahrnuta jest i úmrtní podpora jednoty \$200.00, připravil nás o sumu několika set dolarů, at' již nahodilou nehodou, neb jeho obchodní komplikací, kteráž zůstává pro nás nezodpověděna.

Vedle různých záležitostí, jež spadají do činnosti sboru řiditelů, jsou každoročně provedeny různé opravy na budově samé, tu ve vel-

kém, jinde zas v menším rozměru, různé dodatky vyhovující době dnešní pokrokové a podobně, o nichž všech zde nemožno se rozepisovati a uváděti do podrobná. Jisto jest, že sbor ředitelů jest zodpovědný výbor a k vykonání všech požadavků, na něj vložených, jest třeba sebezapření a sebeobětování se mnohdy členům těmto.

Sboru ředitelů předsedá sám starosta jednoty, a výbory, jak obchodní, domovní i jiný spadají pod celý sbor ředitelů. Z těch několika finančních přehledů, zde uvedených za leta minulá, možno si jednomu každému zcela jasně představit, jak jsme si stáli v začátcích, jak jsme pokračovali, a jak si dnešní dobu stojíme, rozpoznáme zcela jednoduše při nahlédnutí do obšírné a detailně vypracované finanční zprávy br. účetního Jos. L. Jedličky za poslední rok, kde nástinně rozvrženo jest celé finanční vedení naší Sokolovny.

Celkově možno zříti, jaký finanční obrat jsme byli učinili, v těch letech našeho obchodního vedení Sokolovny, a tu není si než přát, abychom i nadále takto obchodně pokračovali a finančně prosperovali, zbavující se rok od roku toho ohromného dluhu, na budově naší váznoucího, pozvolna sice — avšak jistě.

Není nám, než vzdáti zasloužený dík všem těm, kteří skutečný zájem na Sokolovně naší mají, totiž zájem nezištný, at' již co členové jednoty naší, či příznivci vůbec, kteří obchodně nás patronisovali a podporovali, tak nepřímou pomáhali nám v našem existenčním pokroku, jehož nám bylo velice zapotřebí a dále i těm, kteří se skutečným obětováním a prací, at' již v kterémkoliv výboru, starali se, by co nejvíce učinili a prospěli, ne tomu neb onomu — ale pouze celku — nám vlastnímu.

V první řadě budiž vzpomenuťo vždy těch prvních pracovníků, kteří nám základ v obchodním vedení budovy dali, i těm, kteří po leta ve sboru důvěrníků a ředitelů činně se byli podíleli, z nichž mnozí až do dnešní doby jsou, díky těm členům a příznivcům, kteří povždy budovu naši patronisovali a tak nepřímou budově samé ve stálé existenci nápomocni byli.

"Jak si stojíme finančně?" jest častá otázka jednoho každého z nás. Díky okolnostem, řádnému a poctivému vedení i příčinlivosti všech povolanych — dobře, a to postačuje.

Konečně jest se mi učiniti zmínky o všech těch bratřích, kteří úřad finančního tajemníka či účetního byli zastávali, úřad tak zodpovědný, jako jest tento. Známé jest, že základ účtovnictví byl nám podán a uveden bratrem Josefem Říhou, též i br. Emil Polák nese část zásluhy o knihy naše, konečně i br. J. L. Jedlička, kolikaletý až do dnešní doby zodpovědný účetní sboru ředitelů a pochybuji, že bychom našli jiného a lepšího činovníka do úřadu tohoto.

Zkušenost v minulosti nás sice poučila, že ne radno měniti člena v takovémto zodpovědném výboru každoročně, leč ku zajištění o vědomosti knih obchodních, tak jako u nás jsou vedeny, bylo by žádoucí i jiného ještě člena v to přiučiti, jenž by v nahodilém případě sám mohl potřebné služby prokázati a nadále vykonávati.

Následující bratři zastoupení jsou ve sboru řiditelů pro rok 1917-1918: Josef Modr, předseda; Václav Elian, místopředseda; Ant. Gregor, prot. taj.; Josef L. Jedlička, účetní a pokladník; v obchodním výboru pak: K. E. Hrbek, Fr. Jahoda, M. A. Klein, Fr. Bělský a Kar. Šimáček; v domovním výboru: V. Elian, Fr. Škroud, Karel Němec, Josef Sehnal, Al. Holub a Ant. Gregor.

Hrubá rozvaha 30. června 1917.

Má dáti.	Dal.
Účet z darů a výtěžku....	28.68
Účet ze záruk .....\$ 15.00	
Účet základní	61.072.78
Účet ze stavby 77.474.37	
Účet z 4½ proc. reg. bondů 1.097.50	14.332.00
Účet z vkladů na kolky.... 15.00	31.75
Účet T. J. S., N. Y. čl. pokl. 328.75	6.932.29
Účet Daní 1.904.38	27.90
Účet T. Sb. Dív. a Pí. N. Y. 40.00	1.520.00
Účet Boh. Citz. of Astoria 520.00	30.00
Účet telephonu	9.26
Účet kulečníku	31.50
Účet M. Kafky.....	153.00
Účet pokladniční	62.254.60
Účet oprav	678.56
Účet pojištění	1.063.95
Účet mezd	9.455.13
Účet T. J. S., Little Ferry 200.00	419.65
Účet náradí	5.00
Účet zboží v zásobě	3.680.43
Účet 3½ proc. dluhopisů.. 1.065.75	12.737.42
Účet Bernheim & Schwarz	133.33
Účet nájmu a závdavků... 305.50	1.549.00
Účet maj. not na požádání 300.00	300.00
Účet T. J. S. čl. na banquet	916.00
Účet pozůst. Em. Částky.. 764.68	
Účet z hostince	43.340.88
Účet z kuchyně	13.414.95
Účet z různých vydání.... 1.500.42	17.00
Účet z úroků	33.87
Účet topiva a světla	2.729.91
Účet obchod. vydání	2.955.11
	<hr/>
\$223.194.60	\$223.194.60

Zásoby vína a lihovin ve sklepě 30. června 1917.

Spočítali a zúčtovali zboží v kupní ceně za .....\$ 2.366.89

Zásoby za bárem 30. června 1917.

Zásoby piva, vody, doutníků, vína a lihoviny za bárem..... 1.123.54

Nájmy a závdavky.

Ku předu pl. závdavky \$ 180.00 Nezaplacený nájem....\$ 8.00

Zásoby v kuchyni.

Dle odhadu	\$	48.00
Nezaplacené svatby....		63.75
	\$	111.75

Povinnosti na účet obchodních vydání.

Nezaplacené účty	\$	80.00	Zásoba tiskopisů a knih	\$	50.00
			Ku předu plac. license		375.00
	\$	80.00		\$	425.00

Povinnosti na účet topiva a světla.

Nezaplacené účty	\$	132.60	Ku předu zaplacených v ceně.....	\$	51.54
------------------------	----	--------	-------------------------------------	----	-------

Povinnosti na účet z hostince.

Nezaplacené účty.....	\$	1.078.80	Ku skolektování.....		24.25
-----------------------	----	----------	----------------------	--	-------

Povinnosti na účet ze mzdy.

K zaplacení	\$	11.00
-------------------	----	-------

Účet ze záruk.

Hlavní kniha.....	\$	15.00	Účet rozvažní.....	\$	15.00
-------------------	----	-------	--------------------	----	-------

Účet ze stavky.

Hlavní kniha.....	\$	77.474.37	Účet ze spr. Sokolovny	\$	949.74
			Účet rozvažní.....		76.524.63
	\$	77.474.37		\$	77.474.37

Účet majitelů 4½ proc. reg. bondů.

Hlavní kniha.....	\$	1.696.00	Hlavní kniha.....	\$	15.547.00
Účet rozvažní.....		13.851.00			
	\$	15.547.00		\$	15.547.00

Účet z vkladů na kolky.

Hlavní kniha.....	\$	15.00	Hlavní kniha.....	\$	31.75
Účet rozvažní.....		16.75			
	\$	31.75		\$	31.75

Účet Těl. Jed. Sokol v N. Y. (člen. poklad.)

Hlavní kniha.....	\$	628.75	Hlavní kniha.....	\$	6.932.29
Účet rozvažní.....		6.564.95	Na účet z úroků.....		261.41
	\$	7.193.70		\$	7.193.70

Účet z daní.

Hlavní kniha.....	\$	1.904.38	Hlavní kniha.....	\$	27.90
Účet rozvažní (voda...)		50.00	Účet rozvažní.....		568.94
			Ze správy Sokolovny..		1.357.54
	\$	1.954.38		\$	1.954.38

Účet Těl. Sboru Dívek a Paní v N. Y.

Hlavní kniha.....	\$ 40.00	Hlavní kniha.....	\$ 1.520.00
Účet rozvažní.....	1.520.00	Na účet z úroků.....	40.00
	<hr/>		<hr/>
	\$ 1.560.00		\$ 1.560.00

Účet Boh. Citz. of Astoria, L. I.

Hlavní kniha.....	\$ 540.00	Hlavní kniha.....	\$ 30.00
		Účet rozvažní.....	510.00
	<hr/>		<hr/>
	\$ 540.00		\$ 540.00

Účet z telephonu.

Účet správy Sokolovny	9.26	Hlavní kniha.....	\$ 9.26
-----------------------	------	-------------------	---------

Účet z kulečnicku.

Hlavní kniha.....	\$ 200.00	Hlavní kniha.....	\$ 31.50
Účet správy Sokolovny	31.50	Účet rozvažní.....	200.00
	<hr/>		<hr/>
	\$ 231.50		\$ 231.50

Účet Mich. Kafky.

Účet rozvažní.....	\$ 159.00	Hlavní kniha.....	\$ 153.00
		Na účet z úroků.....	6.00
	<hr/>		<hr/>
	\$ 159.00		\$ 159.00

Účet pokladniční.

Hlavní kniha.....	\$64.402.01	Hlavní kniha.....	\$62.254.60
		Účet rozvažní.....	2.147.41
	<hr/>		<hr/>
	\$64.402.01		\$64.402.01

Účet z oprav.

Hlavní kniha.....	\$ 678.56	Účet ze spr. Sokolovny..	\$ 678.56
-------------------	-----------	--------------------------	-----------

Účet z pojištění.

Hlavní kniha.....	\$ 1.063.95	Účet ze spr. Sokolovny..	\$ 471.85
		Účet rozvažní.....	592.10
	<hr/>		<hr/>
	\$ 1.063.95		\$ 1.063.95

Účet z mezd.

Hlavní kniha.....	\$ 9.455.13	Hlavní kniha.....	\$ 419.65
Účet rozvažní.....	11.00	Účet správ Sokolovny..	9.046.48
	<hr/>		<hr/>
	\$ 9.466.13		\$ 9.466.13

Účet Těl. Jed. Sokol v Little Ferry, N. J.

Hlavní kniha.....	\$ 200.00	Účet rozvažní.....	\$ 200.00
-------------------	-----------	--------------------	-----------

Účet z náradí.

Hlavní kniha.....	\$14.001.38	Hlavní kniha.....	\$ 5.00
		Účet správ Sokolovny..	699.80
		Účet rozvažní.....	13.296.58
	<hr/>		<hr/>
	\$14.001.38		\$14.001.38

Účet ze zboží v zásobě.

Hlavní kniha.....\$ 5.862.40	Hlavní kniha.....\$ 3.680.43
Účet ze spr. Sokolovny 184.92	Účet rozvažní..... 2.366.89
<hr/>	<hr/>
\$ 6.047.32	\$ 6.047.32

Účet majitelů 3 1/2 proc. dluhopisů.

Hlavní kniha.....\$ 1.065.75	Hlavní kniha.....\$12.737.42
Účet rozvažní..... 12.082.03	Na účet z úroků..... 410.36
<hr/>	<hr/>
\$13.147.78	\$13.147.78

Účet z nájmu a závdavků.

Hlavní kniha.....\$ 305.50	Hlavní kniha.....\$ 1.849.00
Účet rozvažní..... 180.00	Účet rozvažní..... 8.00
Účet ze spr. Sokolovny 1.371.50	
<hr/>	<hr/>
\$ 1.857.00	\$ 1.857.00

Účet Těl. Jed. Sokol N. Y., (členů na banket).

Účet rozvažní.....\$ 932.00	Hlavní kniha.....\$ 916.00
	Na účet z úroků..... 16.00
<hr/>	<hr/>
\$ 932.00	\$ 932.00

Účet pozůstalost Em. Částky.

Hlavní kniha.....\$ 764.63	Účet rozvažní.....\$ 764.68
----------------------------	-----------------------------

Účet z hostince.

Hlavní kniha.....\$23.121.69	Hlavní kniha.....\$43.474.21
Účet rozvažní..... 1.078.88	Účet rozvažní..... 1.123.54
Účet ze spr. Sokolovny 20.421.43	Účet rozvažní..... 24.25
<hr/>	<hr/>
\$44.622.00	\$44.622.00

Účet z kuchyně.

Hlavní kniha.....\$13.193.11	Hlavní kniha.....\$13.414.95
Účet ze spr. Sokolovny 333.59	Účet rozvažní..... 111.75
<hr/>	<hr/>
\$13.526.70	\$13.526.70

Účet z různých vydání.

Hlavní kniha.....\$ 1.500.42	Hlavní kniha.....\$ 17.00
	Účet správ Sokolovny.. 1.483.42
<hr/>	<hr/>
\$ 1.500.42	\$ 1.500.42

Účet z úroků.

Hlavní kniha.....\$ 4.391.65	Hlavní kniha.....\$ 652.37
	Na úč. ze ztráty a zisku 3.739.28
<hr/>	<hr/>
\$ 4.391.65	\$ 4.391.65

Účet z topiva a světla.

Hlavní kniha.....	\$ 2.729.91	Hlavní kniha.....	\$ 133.31
Účet rozvažní.....	132.60	Účet rozvažní.....	51.54
		Účet správy Sokolovny	2.677.66
	<hr/>		<hr/>
	\$2.862.51		\$ 2.862.51

Účet z obchodních vydání.

Hlavní kniha.....	\$ 2.955.11	Hlavní kniha.....	\$ 90.00
Účet rozvažní.....	80.00	Účet rozvažní.....	425.00
		Účet správ Sokolovny..	2.520.11
	<hr/>		<hr/>
	\$ 3.035.11		\$ 3.035.11

Účet ze ztráty a zisku.

Na účet z úroků.....	\$ 3.739.28	Účet správ Sokolovny..	\$ 2.467.04
		Na účet základní.....	1.272.24
	<hr/>		<hr/>
	\$ 3.739.28		\$ 3.739.28

Účet základní.

Účet ze ztráty a zisku..	\$ 1.272.24	Hlavní kniha.....	\$61.101.46
Na účet rozvažní.....	62.272.10	Na účet z úroků.....	2.442.88
	<hr/>		<hr/>
	\$63.544.34		\$63.544.34

Účet správy Sokolovny.

Ze stavby	\$ 949.74	Účet z telefonu.....	\$ 9.26
Z daní	1.357.54	Z kulečníku.....	31.50
Z oprav.....	678.56	Ze zboží v zásobě.....	184.92
Z pojištění.....	471.85	Z nájmu a závdavků..	1.371.50
Z mezd.....	9.046.48	Z hostince.....	20.421.43
Z náradí.....	699.80	Z kuchyně.....	333.59
Z různých vydání.....	1.483.42		
Z topiva a světla.....	2.677.66		
Z obchodních vydání..	2.520.11		
Ze ztráty a zisku.....	2.467.04		
	<hr/>		<hr/>
	\$22.352.20		\$22.352.20

Účet rozvažní 30. června 1917.

Ze záruk.....	\$ 15.00	Z 4½proc. reg. bondů..	\$13.851.00
Ze stavby.....	76.524.63	Z vkladů na kolky....	16.75
Z daní.....	568.94	Těl. Jedn. Sokol N. Y.,	
Boh. Citz. of Astoria,		(člen poklad.).....	6.564.95
Long Island.....	510.00	Z daní.....	50.00
Z kulečníku.....	200.00	Těl. Sbor Dívek a Paní	
Pokladniční	2.147.41	v New Yorku.....	1.520.00
Z pojištění.....	592.10	Mic. Kafky.....	159.00
T. J. Sokol v Little Fer-		Z mezd.....	11.00
ry, N. J.....	200.00	Z 3½ proc. dluhopisů..	12.082.03
Z náradí.....	13.296.58	Z nájmu a závdavků..	180.00

Z nájmu a závdavků..	8.00	T. J. Sokol N. Y., (členů	
Ze zboží v zásobě.....	2.366.89	na banket).....	932.00
Z pozůstalosti E. Částky	764.68	Z hostince.....	1.078.88
Z hostince.....	1.147.79	Z topiva a světla.....	132.60
Z kuchyně.....	111.75	Z obchodních vydání..	80.00
Z topiva a světla.....	51.54	Ze základní.....	62.272.10
Z obchodních vydání... ..	425.00		
	<hr/>		<hr/>
	\$98.930.31		\$98.930.31

Dle denníku.

LEDEN 1917.

Účet ze 4½% reg. bondů
na účet z úroků

31) připisujeme si 4½% úrok z 131 bondů.....\$ 294.75

ČERVEN 1917.

Účet ze 4½ reg. bondů
na účet z úroků

30) připisujeme si 4½% úrok z 135 bondů..... 303.75

\$ 598.50Účet z darů a výtěžků
na účet základní

převádíme příjem na darech za rok 1916—17.... 28.68 28.68

Účet z úroků

na účet následujících věřitelů

účet základní

připisujeme si 4½% úrok z částky \$61.072.78.... 2.442.88

účet 4½ reg. bondů

připisujeme 4½% úrok za rok 1916—17..... 1.215.00

účet Těl. Jed. Sokol N. Y., (člen poklad.)

připisujeme 4½% úrok..... 261.41

účet Těl. Sbor Dívek a Paní v N. Y. .

připisujeme 4% úrok z 1916—17 z částky \$1000.00 40.00

účet Mich. Kafky

připisujeme 4% úrok..... 6.00

účet maj. 3½% dluhopisů

3½% úrok dle seznamu za r. 1916—17..... 410.36

účet T. J. Sokol N. Y., členů na banket

připisujeme jim 4% úrok..... 16.00

\$ 4.391.65

Účet Bohemian Citizens of Astoria, L. I.**na účet z úroků**

úroky do 13. července 1917.....	20.00	20.00
---------------------------------	-------	-------

Účet Těl. Jed. Sokol N. Y., (čl. poklad.)**na účet z nájmu a závdavků**

nájem od Jednoty za rok 1916—17.....	300.00	300.00
--------------------------------------	--------	--------

Účet Bernheimer & Schwarz**na účet z hostince**

připisujeme na onen účet roční srážku.....	133.33	133.33
--	--------	--------

30. Účet ze ztráty a zisku**na účet z úroků**

připadá k výplatě za uplynulý rok úroků.....	3.739.28	3.739.28
--	----------	----------

Účet základní**na účet ze ztráty a zisku**

odepisujem na onom účtu ztrátu z obchodu.....	1.272.24	1.272.24
---	----------	----------

Účet ze správy Sokolovny**na účet následujících věřitelů****na účet ze stavby**

2% za opotřebení budovy.....	949.74	
------------------------------	--------	--

na účet z daní

připadlo k zaplacení na daních za uplynulý rok...	1.357.54	
---	----------	--

na účet z oprav

zaplaceno za správký v tomto roce.....	678.56	
--	--------	--

na účet z pojištění

různá poj. placená na tento rok.....	471.85	
--------------------------------------	--------	--

na účet z mezd

zaplaceno na mzdách za tento rok.....	9.046.48	
---------------------------------------	----------	--

na účet z náradí

55% srážka za opotřebení náradí.....	699.80	
--------------------------------------	--------	--

na účet z různých vydání

zaplaceno na onom účtu.....	1.483.42	
-----------------------------	----------	--

na účet z topiva a světla

zaplaceno na onom účtu.....	2.520.11	
-----------------------------	----------	--

na účet ze ztráty a zisku

vytržilo se z obchodu v tomto roce.....	2.467.04	
---	----------	--

\$22.352.20

Následující dlužníci**na účet ze správy Sokolovny****účet z telefonu**

získali jsme na onom účtu.....	\$ 9.26
--------------------------------	---------

účet z kulečníku

vytrženo na onom účtu.....	31.50
----------------------------	-------

účet ze zboží v zásobě

získali jsme na onom účtu.....	184.92
--------------------------------	--------

účet z nájmu a závdavků

získali jsme na nájmech.....	1.371.50
------------------------------	----------

účet z hostince	
získali jsme z obchodu v tomto roce.....	20.421.43
účet z kuchyně	
získali jsme na onom účtu.....	333.59
	<hr/>
	\$22.352.20
Účet rozvažní	
na účet následujících věřitelů	
na účet ze záruk	
záruka u New York Edison Company.....\$	15.00
na účet ze stavby	
úctujeme pozemek v ceně.....	\$30.007.62
budovu a zařízení.....	46.517.01
	<hr/>
	\$76.524.63
na účet z daní	
ku předu zaplacené daně.....	568.94
na účet Boh. Citz. of Astoria, L. I.	
4% půjčka u oné společnosti i s úroky.....	510.00
na účet z kulečníku	
kulečník v ceně.....	200.00
na účet pokladniční	
na bankách a v rukou úč. sboru Řiditelů.....	2.147.41
na účet z pojištění	
předem zaplacené pojištění.....	592.10
na účet T. J. Sokol v Little Ferry, N. J.	
půjčka oné Jednotě.....	200.00
na účet z náradí	
zásoba náradí dle odhadu.....	13.296.58
na účet z nájmu a závdavků	
nezaplacený nájem.....	8.00
na účet ze zboží v zásobě	
zásoby ve vinném sklepě.....	2.366.89
na účet pozůstalosti Em. Částky	
za spronevěřené daně i s úroky.....	764.68
na účet z hostince	
zásoby za bárem.....	1.147.79
na účet rozvažní	
zásoby v kuchyni a nezaplacené svatby.....	111.75
na účet z topiva a světla	
předem zaplaceno.....	51.54
na účet z obchodních vydání	
zásoba knih, tiskopisů a license ku předu placena	425.00
	<hr/>
	\$98.930.31

Následující dlužníci**na účet rozavžní****účet 4½ reg. bondů**

v cizích rukách nalezá se i s úroky.....\$13.851.00

účet z vkladu na kolky

dluhujeme vkladatelům..... 16.75

účet T. J. Sokol N. Y., (člen. poklad)

dluhujeme i s 4% úroky..... 6.564.95

účet z daní

dluhujeme za vodu..... 50.00

účet Těl. Jed. Sboru Dívek a Paní, N. Y.

dluhujeme i s 4% úroky, úr. pouze \$1000.00..... 1.520.00

účet Mich. Kafky

dluhujeme i s 4% úroky..... 159.00

účet z mezd

dluhujeme na mzdy..... 11.00

účet 3½% dluhopisů

dluhujeme i s úroky koncem tohoto měsíce..... 12.082.03

účet z nájmu a závdavků

přijmuli jsme závdavky na příští sezonu..... 180.00

účet T. J. Sokol N. Y., (členů na banket)

dluhujeme i s 4% úroky..... 932.00

účet z hostince

nezaplacené účty z posledního týdne..... 1.078.88

účet z topiva a světla

dluhujeme za nezaplacené účty..... 132.60

účet z obchodních vydání

dluhujeme nezaplacených..... 80.00

účet základní

čisté jmění Jednoty na Sokolovně..... 62.272.10

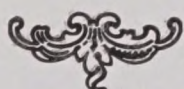

 \$98.930.31
Josef L. Jedlička,

t. č. účetní a pokladník

sboru Řiditelů T. J. Sokol v N. Y.

Jos. Kodet, Vác. Veselý, Chas. W. Chobot, Vác. Filipec, Jos. Chobot,

Finanční Výbor.

K snadnému nahlédnutí

Účetní zpráva za rok, počínaje 1. července 1916, končící 30. června 1917

Výkaz jmění 30. června 1917

Získali jsme v tomto roce	
Z telefonu.....	9.26
Z kulečnicku.....	31.50
Ze zboží v zásobě.....	184.92
Z nájmu a závdavků.....	1,071.50
" od Jednoty.....	300.00
Z obchodu.....	20,421.43
Z kuchyně.....	333.59
Z toho zaplatili jsme	\$22,352.20
Mzdy zaplacené.....	9,046.48
Topivo a světlo.....	2,677.66
Různé vydání.....	1,483.42
Obchodní vydání.....	2,520.11
Vytěžilo se na obchodě	15,727.67
Úroky výtěžné	6,624.53
Činí tedy výtěžek	652.37
	<u>7,276.90</u>

Vydání

Zaplatili jsme na daních	1,357.54
Zaplatili za pojištění	471.85
Platili a súčtovali do 30. června 1917	1,829.39
Úroky na 4½% reg. bondech	1,215.00
" 4% dluhopisech	46.00
" 4% T. J. Sokol N. Y.	261.41
" 3½% dluhopisech	410.36
" 4% členů na banket	16.00
	<u>1,948.77</u>
4% ůr. ze základ. kapitálu	2,442.88
	4,391.65
Vydálo se	
Na opravy v budově	678.56
2% za upotřebení budovy	949.74
5% za upotřebení nářadí	699.80
	<u>2,328.10</u>
Jeví se ztráta	8,549.14
	<u>7,276.90</u>
	<u>1,272.24</u>
	<u>8,549.14</u>
	<u>8,549.14</u>

Aktiva		Passiva	
Zásoby zboží ob. vyd. a záruky.....	\$ 4,066.43	Na 4½% reg. bondy i s úroky.....	\$13,851.00
Budova a zařízení.....	90,021.21	" né z vkladů na kolký.....	16.75
Ku předu zaplacené daně.....	568.94	" T. J. Sokol N. Y. čl. pokl. úroky	6,564.95
U Boh. Citizens of Astoria.....	510.00	4% dluhop. i s úroky.....	1,679.00
Hotovost na bankách a pokl.....	2,147.41	Na 3½% dluhopisy i s úroky.....	12,082.03
Ku předu zaplacené pojištění.....	592.10	" členům na banket i s úroky.....	932.00
U Těl. Jed. Sokol v Little Ferry, N. J.	200.00	Nezaplacené účty z posled. týdne....	1,302.48
Nájmu a závdavky dluh.....	8.00	Nezaplacená daň za vodu.....	50.00
Pozůstalost Em. Částky.....	764.68	Závdavky ku předu placené.....	180.00
Topivo a světlo ku předu pl.....	51.54	Účet základní kapitál.....	62,272.10
	<u>98,930.31</u>		<u>98,930.31</u>

Jednota vlastní na Sokolovně

koncem června 1917	
Členská pokladna.....	6,564.95
Základní kapitál.....	62,272.10
30. června 1916 vlastníla.....	<u>67,405.07</u>
Přibýlo jmění o.....	\$ 1,431.98

Koncem června 1916 byli jsme dlužni súročitelných i s úroky.....	\$29,190.17
Koncem června 1917 jsme dlužni súročitelných i s úroky.....	<u>28,560.78</u>
	\$ 629.39

Josef L. Jedlička,
t. č. účetní.

Dary a podpory.

Podporování všech účelů humanních i národních a podpora (každého volného hnutí, čelícího na prospěch celku našeho vůbec.”

Můžeme si směle přiznati, že i v tomto usnesení jsme úkolu svému plně dostáli. Měli-li bychom spočítati v určitou sumu všechny ty dary a podpory, jež jednota naše již byla povolila a v různá místa byla doručila, byl by zajisté součet to veliký, přímo na naše poměry obrovský.

Nahlédneme-li jen v členské podpory, jež byly dříve udílány členům v nouzi a nemoci, kdy ještě stanovitého usnešení nestávalo o podporách, dále na různé žádosti o podporu jednot sokolských a spolků jiných i těch sdružení, jak zde v Americe, tak i v Čechách vůbec, na stavby Sokoloven a mnohé jiné podniky, konečně i za všechny ty zasláné lístky a vstupenky, které nás zvaly na různé zábavy, od těch mnoha a mnoha spolků každoročně, se zadostiučiněním jednotě samotné, co tato vždy obdařila a potěšila dítky své tělocvičné školy, jež každoročně již po dlouhá léta vždy v čase vánočním poděluje cennými předměty a hračkami užitečnými, pak i na ty nejchudší sirotky po členech našich zemřelých je vždy pamatováno každoročně obuví i obleky.

To stojí za vzpomínku ku cti a ocenění zásad našich humanních, ku poukázání těm mnohým škarohlídům vůči všemu tomu podnikání, jež jsme si předsevzali, aniž bychom se tím všude a stále chlubili.

Vždyť to naše plahočení a strádání, bychom sehnali každý ten groš, nejde nikdy a nikdy nešlo nám jednotlivcům do kapes, vždy hleděli jsme jen k uhrazení dluhu, jenž až dosud vážne na budově naší a konečně i tu Sokolovnu nepoužíváme k účelům osobním, než zase jen k účelům spolkovým a sokolským; tu Sokolovnu žádný z nás neodnese s sebou tam na věčnost, kam jeden po druhém se odebíráme, i tu odkazujeme jen tomu vytknutému účeli a potomkům našim...

Byly doby, jak stává protokolně zanešeno, že každé obeslání schůze mimořádného cvičení, výletu a pod., poštovními lístky bylo usnešeno zaplatiti na rozpočet členů, aby ten kapitál, ta skrovná hotovost finanční jednoty nebyla zkrácena. To pak se nejmenuje býti členem spolku ku podpoře neb čemusi podobnému, to jest vlastní sebezapření a sebeobětování se pro ideu zásadní.

Dřívější léta, po několik roků jednota naše zakupovala časopis Sokol Americký pro všechny žáky a čekance naší tělocvičné školy. Můžeme se vmysleti, jakých peněz bylo tu zapláceno Výkon. Výboru Národní Jednoty Sokolské za tyto.

Na svobodomyšlnou školu v hořejší části města naše jednota pravidelně povolovala \$15.00 ročního příspěvku, až v roce 1896 usneseno podporovati školu tu 10 centy za každého člena ročně.

Taktéž i škola v dolejší části města, pokud stávala, byla pravidelně jednotou naší podporována.

Obširný popis darů a podpor je následující:

1892.

Leden.	Na Ústřední Mat. Školskou v Čechách.....	\$ 45.00
	Zábavní výbor sebral pro tutéž.....	5.00
Únor.	Sokolu Fr. Waldmanovi povoleno v nouzi.....	15.00
	Národnému Ústřednímu Výboru v Chicagu.....	25.00
Březen.	Sokolu F. Waldmanovi na rozpočet členů.....	25.00
	Rodině p. Leopolda Poslušného dar.....	10.00
	Podpůrnému fondu spolku Záboj.....	10.00
	Sokolu J. Stropnickému.....	100.00
Duben.	Sokolu P. Webrovi povoleno na rozpočet.....	30.00
Květen.	Členové, kteří se upsali, věnovali jisté části na Tělo- cvičnu, mají být požádáni, by je věnovali na Nár. dům.	
Červen.	Na pomník Jana Husa v Bohemia, L. I.....	25.00
	Horníkům u Příbrami v Čechách.....	25.00
Říjen.	Sokolu A. D. Kutnohorskému v nemoci syna.....	25.00
Listopad.	Výpomocnému Výboru rodáků vodňanských.....	10.00
	Na tělocvičnu Těl. Jed. Sokol Čechie v Chicagu, Ill.....	10.00
	Uvítací výbor dra. A. Dvořáka na Nár. Budovu.....	5.00
	Paní Jonášové, jejíž hoch se poranil ve cvičení.....	10.00
	Spolku Bořivoj při svěcení praporu.....	25.00
	Sokolu Hraběti povoleno na rozpočet členů.....	15.00
Prosinec.	Br. A. Štípkovi ve Westfield, Mass.....	50.00

1893.

Leden.	Pořádáno divadlo ve prospěch Nár. Budovy.....	100.00
	Paní Pazderkové povoleno v nouzi.....	10.00
	Národnému Výboru v Chicagu, Ill.....	25.00
Březen.	Od Těl. Jednoty Sokol v Omaze, Neb., 5 lístků.....	5.00
	Spolku Libuše J.D.V. k jeho 25letému jubileu.....	125.00
Červen.	Zakoupeny 2 akcie Těl. Jed. Sokol v Braiwood, Ill....	10.00
Červenec.	Přistěhovalecké kanceláři povoleno.....	5.00
	Bratru Janu Pavlíkovi darováno.....	19.00
Srpen.	Br. T. Šteffkovi darováno.....	25.00
	P. Míkovi, bývalému Sokolu z Čech.....	10.00
Říjen.	Sokolu šmídovi v nouzi povoleno.....	20.00
Říjen.	Sok. Mat. Dzurikovi při návratu do vlasti.....	30.00
Listopad.	Podpůrnému fondu spolku Záboj.....	10.00
	České škole v Dutchkills, L. I.....	3.00
	Spolku Olymp na ošacení sirotků.....	10.00
	Těl. Jed. Sokol v Nové Kdyni v Čechách.....	5.00
Prosinec.	Národní Líga v Chicagu na rozpočet.....	20.00

1894.

Leden.	Br. J. Seidlovi v bídě vypomoženo z kasy.....	25.00
	P. Ad. Mentbergrovi na cestu do Čech.....	10.00
Březen.	Sokolu J. šafaříkovi povoleno.....	15.00
Červen.	Bohemian Voice pro anglické knihovny předplaceno..	5.00
Červenec.	Na Sokola v Třebenicích v Čechách.....	10.00

Sokolu Marmaníkovi povoleno.....	5.00
Sokolu ve Vídni za cihly.....	5.00
Říjen. S. T. Češkovi povoleno.....	5.00
Listopad. Od Těl. Jednoty Sokol v Brooklyně za lístky.....	5.00
Od Těl. Jed. Sokol Svornost za lístky.....	3.00
Prosinec. Sokolu Josefu Novotnému povoleno.....	10.00
1895.	
Červen. Na Sokolovnu v Mostu v Čechách.....	7.00
Červenec. Česko-americkým střelcům na závodní fond veslař.	50.00
Srpen. Br. V. Hamplovi podpořeno.....	5.00
Listopad. Panu E. St. Vrázovi na výzkumné cesty.....	25.00
Prosinec. Těl. Jed. Sokol v Lovosicích, Čechy.....	5.00
Základní fond na Nár. Budově darovaný.....	100.00
1896.	
Únor. Vdově po br. Brandlovi povoleno.....	10.00
Květen. Na základní kámen Nár. Budovy.....	10.00
Červen. Jednotě v St. Louis, Mo., darováno.....	10.00
Červenec. Jednotě St. Louis, Mo., fond pro závodníky.....	210.00
Říjen. Na otevření Nár. Budovy výstavě.....	10.00
1897.	
Leden. Odevzdání Národní Budově sborově.....	5.00
Březen. Na výstavu v Long Island City ve prospěch školy....	10.00
Květen. T. J. S. Blesk v Baltimore, Md., k 25letému jubileu	10.00
Výboru na pomník Karla Jonáše.....	5.00
Červen. Paní Klečákové podpora.....	25.00
Srpen. Br. J. Hamplovi podpora.....	5.00
Září. Br. Emil Kopp podpora v nouzi.....	12.00
Listopad. Na stavbu Sokolovny v Little Ferry, N. J.....	25.00
1898.	
Leden. Em. Koppovi podpora v nouzi.....	5.00
Březen. Na postavení Nár. Budovy v Bronx, lístky.....	7.00
Dámskému spolku Vlastimila k 25letému jubileu.....	25.00
Květen. Na výstavu Čes. Dobr. a Vzd. Spol. Nár. Budovy....	10.00
Září. Sokolu Jos. Liebrovi povoleno v nouzi.....	5.00
Listopad. Na stavbu školní síně v Bronx odkoupeny lístky..	5.00
Prosinec. Manželům Adamecovým povoleno.....	50.00
České svob. škole roční příspěvek.....	45.00
1899.	
Březen. Česko-americkým střelcům Svornost 25leté jubileum	10.00
Duben. Br. Aloisu Hubalovi podpora z kasy.....	20.00
Br. Jos. Nykodymovi podpora na rozpočet.....	25.00
Srpen. I. Český Střel. sbor 25leté jubileum.....	10.00
Br. M. Žákovi podpora v nouzi.....	25.00
Září. Českému doutn. spolku k 25leté slavnosti.....	10.00
Říjen. Pí. Kroftové, vdově po sok. J. Kroftovi z kasy.....	25.00
Listopad. Spolku Vlasta na 25leté jubileum.....	20.00
Prosinec. Slov. Sokolu 1. sbor na svěcení praporu.....	10.00

Ve prospěch sok. Ferd. Beniška z Bronx.....	5.00
České svobod. škole roč. příspěvek.....	45.00
1900.	
Únor. P. Karlu Machovskému v nouzi povoleno.....	3.00
Ve prospěch stávkujících uhlokopů v Čechách.....	50.00
Březen. Školnímu výboru v Bronx za lístky.....	4.00
Ve prospěch stáv. doutníkářů firmy Kerbs.....	50.00
Duben. Paní Crkalové pomoženo v bídě.....	25.00
Sokolu ve Vídni dar na Český dům.....	20.00
Červen. Klubu Orel za lístky.....	3.00
T. Jed. Sokol Fuegner v Long Island City k odhal. praporu	25.00
Na stavbu Sokolovny v Schenectady, N. Y.....	10.00
Srpen. Na stavbu sokolovny v Cedar Rapids, Ia.....	10.00
Září. Praha Lože I.O.O.F., 25leté jubileum.....	5.00
Říjen. Jan Hus Lože I.O.O.F., 25leté jubileum.....	25.00
J. A. Komenský č. 10 Č.S.P.S., 25leté jubileum.....	10.00
Br. J. Hunáčkovi povoleno v nouzi.....	5.00
Na stavbu Sokolovny ve Wilson, Kans.,.....	5.00
1901.	
Leden. Sokol Česko-záb. v Clevelandě, O.....	5.00
Únor. Sokolu Jos. Křížkovi mimořádnou podporu.....	35.00
Březen. Školní Výbor v Bronx.....	4.00
Na knihovnu Slov. Krúžok Národ.....	25.00
Duben. Odhalení praporu 5. sboru Slov. Sokola.....	10.00
Spolku Záboj na 25leté jubileum.....	10.00
Květen. I. Sbor Slov. Sokola za lístky.....	6.00
Září. Jiří Poděbrad Lože I.O.O.F. na 25leté jubileum.....	5.00
Listopad. 2. Sbor Venca Sokola Slov. Sokolek.....	6.00
Na dar p. J. Kubelíkovi povoleno.....	25.00
Prosinec. Spolku Ladislava na 25leté jubileum.....	5.00
Paní Rážové v nouzi povoleno.....	2.00
Na uvítání p. Kubelíka v Nár. Budově.....	5.00
Zakoupeny bondy T. J. S. Fuegner v L. I. City.....	200.00
Paní Šmídové povoleno v nouzi.....	5.00
1902.	
Květen. Těl. Jed. Sokol Svornost v Bronx 35leté jubileum....	25.00
Ve prospěch knihovny Slov. Sokola.....	25.00
Duben. Spolek Johanna Poděbrad Lože IOOF. 25leté jubileum	10.00
Květen. Na Sokolovnu Tábor v Chicagu, Ill.....	5.00
Říjen. Na Tělocvičnu v South Omaze, Neb.....	10.00
Listopad. České svob. škole na 15leté jubileum.....	10.00
Sokolu Fr. Wolfovi podpora v nouzi.....	10.00
Na výstavu 1. Čes. Veslař. Klubu v New Yorku.....	25.00
Prosinec. Na stavbu českého domu ve Vídni.....	2.00
Svob. škole v Long Island City povoleno každoročně.....	5.00

1903.

Leden.	I. Čes. Podp. Spolek k 40leté jubileum.....	5.00
Květen.	Matici Vyššího Vzdělání, zakl. člen.....	250.00
Červen.	Těl. Jed. Sokol v Nepomuku, Čechy.....	5.00
Červenec.	Těl. Jed. Sokol v Čisté u Rakovníka.....	5.00
Srpen.	Na postižené povodní v Jindřichovicích.....	100.00
Říjen.	Řád Jeroným Č.S.P.S. 25leté jubileum.....	10.00
	Národní Jednotě v New Yorku 25leté jubileum.....	5.00

1904.

Leden.	Velkořád New York Č.S.P.S. 25leté jubileum.....	5.00
	Spisovateli Fr. Urban-Vodolskýmu v Čechách podpora....	5.00
Březen.	J. E. Purkyně Č.S.P.S. 25leté jubileum.....	5.00
	Svobodomyšlné škole ve Winfield, L. I.....	5.00
	Na stavbu školy v Bronx sdružené spolky.....	25.00
Duben.	Ve prospěch slepého Fr. Dudy v Bronx.....	5.00
Květen.	České Dobr. a Vzděl. Spol. na výstavu.....	25.00
	Těl. Jed. Sokol v Orlové ve Slezsku na Sokolovnu.....	5.00
Červen.	Těl. Jed. Sokol v Jihlavě na Moravě na Sokolovnu....	5.00
Červenec.	Soukromá sbírka ve prospěch rodiny X.....	36.00
Srpen.	Na bazár Těl. Jed. Sokol Tyrš v Cedar Rapids.....	10.00
Září.	Jan Hus Č.S.P.S. 25leté jubileum.....	5.00
Říjen.	Řád Otakar Č.S.P.S. 25leté jubileum.....	10.00
Listopad.	Řád Táboritky ČSPDS. 25leté jubileum.....	10.00
Prosinec.	2. Český Střel. Sbor 25leté jubileum.....	5.00
	Nadační fond Čtenářské Besedy Vlast'.....	25.00
	Řád Hora Kutná ČSPS. 25leté jubileum.....	5.00

1905.

Leden.	České Svob. školy v Long Island City.....	5.00
	Rodině Sokola J. šafránka v Nové Kdyni, Čechy.....	5.00
Duben.	Sirotkům zemřelého bratra Wenera.....	10.00
Červen.	Matici školské v Olomouci, Morava.....	10.00
Červenec.	Českému Oddělení ve veřejné knihovně Ave. A....	10.00
Srpen.	Nadační fond Čten. Besedy Vlast'.....	25.00
Září.	Těl. Jed. Sokol v Košířích v Čechách na tělocvičnu.....	5.00
Říjen.	Sbor Vladyka J.Č.D. 25leté jubileum.....	10.00
	Řád New York ČSPS. 25leté jubileum.....	5.00
Prosinec.	Slov. Sokol 5. sbor odhalení praporu.....	10.00
	Sokolu F. Hunáčkovi podpora v nouzi.....	10.00
	Spolek Lidumil pro začátek.....	10.00
	Těl. Jed. Sokol v Newark, N. J., na Sokolovnu.....	50.00

1906.

Leden.	Na pomník Karla Jonáše na redakci S. A.....	15.00
	Sokolu J. Tillerovi mimořádnou podporu.....	10.00
Březen.	Národní Jed. Severočeské na listinu.....	10.00
Duben.	Na uvězněné horníky Výbor D. A. S.....	25.00
červen.	Ve prospěch San Franciska, Cal., Y. Y. American....	100.00
červenec.	Těl. Jed. Sokol v San Franciscu, Cal., na uáradí....	25.00

Srpen.	Přistěhovalecký dům v Baltimore, Md.....	5.00
	Chodové ČSBPJ. 10leté trvání.....	5.00
Září.	Obdarování žáků Těloc. školy naší zvýšeno z \$75.00 na \$100 ročně.	
Listopad.	První Český Veslařský Klub 25leté jubileum.....	10.00
	Velkovýbor J.Č.D. 15leté jubileum.....	5.00
	Těl. Jed. Sokol v Oklahoma na stavbu.....	5.00
Prosinec.	Národní Jednotě Severočeské na listinu.....	5.00
	Na českou svob. školu povolen zákl. stavební fond.....	200.00
1907.		
Leden.	Na Národní Budovu v Bronx, N. Y.....	25.00
	Spolku Lidumil.....	10.00
Únor.	Ve prospěch sjezdu svobodomyšlných v Chicagu.....	5.00
Březen.	Svobodné Obci v New Yorku.....	5.00
	Naše jednota dala návrh Výkonnému Výboru Nár. Jedn. Sokolské, by Nár. Jednota Sokolská povolila Ústřed. Matici školské v Čechách.....	500.00
	Jednota na rozpočet členů odvedla Ústř. Matici školské....	50.00
Duben.	Těl. Jed. Sokol v Kasejovicích na sokolovnu.....	5.00
	Ve prospěch Musea v Turč. Sv. Martině na Slovensku....	5.00
	Těl. Sbor Dívek a Paní v New Yorku na bazár.....	25.00
Květen.	Na prapor americký pro české dívky v Praze.....	15.00
Září.	Těl. Jed. Sokol žižka v Bruno, Neb., na stavbu.....	10.00
Říjen.	Spolku Plasy k 25letému jubileum.....	5.00
Listopad.	Spolku Lidumil	25.00
Prosinec.	Národní Jednotě Severočeské sbírka.....	9.00
1908.		
Leden.	Těl. Sbor Dívek a Paní v New Yorku 25leté jubileum	25.00
	Paní Nemetové povolená výpomoc.....	25.00
Únor.	Na pomník K. Havlíčka Borovského v Chicagu povoleno	10.00
	Odkoupeno 100 vstupenek na bazár čes. svob. školy.....	10.00
	Na bazár české svob. školy co dar.....	25.00
Březen.	České svob. obci v New Yorku, roční příspěvek.....	5.00
Duben.	Vdově po br. V. Tintěrovi podpora.....	30.00
Červen.	Řád Fuegner ČSPS. na slavnost uvedení.....	5.00
	Jednota přistoupila za člena svobod. obce.....	5.00
červenec.	Sokolu Ot. Voskovi podp. v nouzi.....	5.00
Srpen.	Sokolu Janu Kare podp. v nouzi.....	10.00
Září.	Vdově po br. Ant. Vojtíškovi podpora.....	25.00
Říjen.	Slovenskému Sokolu Slavia v Chicagu na stavbu.....	5.00
	Těl. Jed. Sokol v Mount Pleasant, Pa. na náradí.....	5.00
	Těl. Jed. Sokol v Lorrain, Ohio, akcie na stavbu.....	5.00
Listopad.	Spolek Lidumil	25.00
Prosinec.	Slov. Přistěhovalecké spol. v New Yorku.....	5.00
	Národní Jed. Severočeské se sbírkou.....	15.00
	Svobodomyšlné škole v Astoria, Long Island.....	5.00

Sirotkům po br. Wernerovi.....	10.00
1909.	
Leden. Uvězněným při bouřích v Praze.....	10.00
Únor. Petr Cooper ČSPS., 25leté jubileum.....	5.00
Duben. Děd. Am. Sokolu v New Yorku na bazár.....	25.00
Květen. Sokolu F. Holubovi v dlouhé nemoci.....	25.00
Červen. Na poprsí Bedřicha Smetany v New Yorku.....	100.00
Srpen. Na pohostění a ubytování zástupců Čes. Obce Sokolské	600.00
Listopad. 67. sbor Slov. Sokola v Pennsylvanii na stavbu....	5.00
Prosinec. Na obdarování žáků Těl. školy naší zvýšen příspěvek ze \$100.00 na \$125.00.	
Sbírka ve prospěch českých dětí v uzavřeném území....	13.00
Ústř. Matici školské v Čechách z přednášky sok. J. Pátka	45.00
Sirotkům po zemřelém br. Wernerovi.....	10.00
1910.	
Leden. Spolku Lidumil roční příspěvek.....	25.00
Těl. Jed. Sokol v Cleveland, O., dar.....	10.00
Únor. České svob. škole v Curtis Bay, Md.....	5.00
Br. J. Zavřelovi podpora v nouzi.....	50.00
Duben. T. J. Sokol v Hillettville, Tex., na stavbu Sokolovny	10.00
Červen. Sokolu Th. Turnovskému podpora.....	10.00
Těl. Jed. Sokol v Edwardsville, Ill., pro člena.....	5.00
Září. Na základní kámen pro český dům v Astorii.....	10.00
Příspěvek na závodní fond A. A. U.....	5.00
N. J. Severočeské k vánocům a soukromá sbírka vynesla	11.00
Říjen. Na milionový dar České Ameriky Ústřední Matici škol- ské v Čechách	10.00
Povodní postiženým krajanům na Moravě.....	10.00
Prosinec. Spolku Lidumil roční příspěvek.....	25.00
České Svob. škole v New Yorku roční příspěvek.....	50.00
1911.	
Leden. Karel Marx ČSPS. 25leté jubileum	5.00
Březen. Česká Pekařská Unie č. 22 na 25leté jubileum.....	10.00
Těl. Jed. Sokol v Ennis, Tex., na tělocvičnu.....	10.00
Duben. Slavnost otevření českého domu v Astorii.....	10.00
České svob. škole v Little Ferry, N. J.....	10.00
Květen. Těl. Jed. Sokol v Little Ferry, N. J., na výstavu.....	50.00
Červen. České škole ve Frýdku, Slezsko.....	5.00
Červenec. Sokolu St. Pecharovi darováno.....	5.00
Srpen. Na vyslání borců A. A. U. do Švédska.....	10.00
Těl. Jed. Sokol Fuegner v L. I., 25leté jubileum.....	10.00
České svob. škole v New Yorku 25leté jubileum.....	10.00
Srpen. Odkoupené lístky ve prospěch sok. Fr. Šišky.....	10.00
Říjen. Obdarování žáků a sirotek Těl. školy.....	125.00
Listopad. Těl. Jed. Sokol, Waller, Tex., pro člena.....	10.00
Spolku Lidumil	25.00
Prosinec. Nár. Jed. Severočeské se sbírkou.....	10.00

Obleky sirotkům Těl. školy.....	16.00
Uhrazení přísp. sok. Fr. šišky.....	10.00
1912.	
Leden. Podpora v nemoci paní Jos. Langrafové.....	25.00
Odbočka T. J. S. v Astoria.....	15.00
Březen. Na cihly T. J. S. v Dol. Studinkách, Morava.....	6.36
Duben. Ústřední Matici školské v Čechách.....	25.00
Září. Čes. Svob. škole v Newfield, N. Y.....	5.00
Listopad. Slovanský červený Kříž na Balkáně.....	100.00
Prosinec. Spolek Lidumil.....	25.00
1913.	
Leden. Členský poplatek Slov. Čer. Kříži, sbírka N. J. S.....	263.00
Březen. Podpora na školu Komenský ve Vídni.....	2.20
Náhrada za šaty sokolce X.....	25.00
Ve prospěch stáv. tkalců v Patterson, N. J.....	5.00
Duben. Sokol Theo. Thurnovský v nouzi.....	10.00
Květen. Sokol Aug. Meršan mimořádná podpora.....	25.00
Ve prospěch stávkujících perlet'ářů v New Yorku.....	10.00
červenec. Na budovu D. A. Sokola v Hudson County, N. J....	5.00
říjen. Podpora v nouzi pí. Bříza.....	25.00
Podpora v nouzi sok. Jindřichovský.....	3.05
Listopad. Obec žižkovská, 25leté jubileum.....	5.00
Prosinec. Podpora v nouzi sok. Jan Kohoutek.....	10.00
Ústřední Matici školské v Praze.....	10.00
Mimořádná podpora sok. Jan Pavlík.....	50.00
1914.	
Leden. Spolku Lidumil	25.00
Čes. Svob. škole roční příspěvek.....	50.00
J. Kaj. Tyl, 25leté jubileum.....	5.00
T. J. S. Vrchlický v Marshalltown, Ia., na sokolovnu.....	5.00
Čes. Am. žurnalistům v New Yorku.....	10.00
Únor. Agitační fond Čes. Volné Myšlenky v Americe.....	5.00
Březen. Sokol Petr Kara, mimořádná podpora.....	10.00
Sokol Frank Novosad, mimořádná pdopora.....	7.05
Duben. Slovanský Dům v New Yorku.....	10.00
T. J. Sokol Crete, Neb., na sokolovnu.....	10.00
Květen. Nár. Domu ve Vídni II.....	20.40
červen. Mimořádný dar sok. Jan Pavlík.....	50.00
Září. Zaplacené přísp. sok. Theo. Thurnovskému.....	2.90
Velkořád ČSPDS., 25leté jubileum.....	5.00
Čes. Am. Výbor pro samostatnost a podp. Č. Nár.....	200.00
T. J. Sokol Hawthorne, Ill., na Sokolovnu.....	5.00
říjen. T. J. S. East Islip, L. I., na stavbu školy.....	10.00
Podpora v nouzi pí. Ant. Bříza.....	10.00
Zakoupení dáreků Těl. školy žákům.....	125.00
Listopad. Výpravě červ. Kříže do Srbska.....	24.47

1915.

Leden.	Spolek Lidumil	25.00
	Čes. Svob. škola v New Yorku.....	50.00
	Čes. Svob. škola v Dutchkills, Long Island.....	10.00
Únor.	Stávkujícím horníkům v Bridgeport, O.....	10.00
Březen.	Lenox Hill Settlement na stavbu.....	5.00
	Sok. Ant. Pavlík, mimořádná podpora.....	10.00
Duben.	Sok. Theo. Thurnovský, mimořádná podpora.....	6.10
Květen.	Výbor na oslavu 500 let upálení Jana Husa.....	25.00
Červenec.	Čes. Nár. Sdružení za kolky.....	5.00
	Čes. Nár. Sdružení příspěvek za 525 členů.....	52.50
Září.	Sullivan's Memorial Fund.....	25.00
Říjen.	Sbor Vltava JČD., 25leté jubileum.....	5.00
Listopad.	Výpravě Červ. Kříže na Černou Horu.....	25.00

1916.

Leden.	Čes. Am. Mat. školské v New Yorku.....	5.00
	Spolek Lidumil	25.00
	Občanský Spolek v Astoria, na školu.....	10.00
	Ctiboj z Dolan ČSPS., 25leté jubileum.....	5.00
Únor.	Fond na Smetanův pomník, věnováno Č. N. S.....	142.05
Březen.	Čes. Dobr. a Vzděl. Spol., 25leté jubileum.....	5.00
	I. České Řeznické Unii, 25leté jubileum.....	5.00
	I. Čes. Střel. Sbor, West Hoboken, N. J., 25leté jubileum..	5.00
Květen.	Čes. Svob. škole v Dutchkills, L. I., 25leté jubileum..	5.00
	Stávkujícím krejčím v New Yorku.....	25.75
	Sokol Petr Kara, mimořádná podpora.....	9.35
Červen.	Spolku Čes. Am. žurnalistů.....	10.00
	Na zákl. kámen Nár. Budovy v Bronx.....	25.00
Září.	Řád Vratislava ČSPDS., 25leté jubileum.....	5.00
	Theo. Thurnovský, mimořádná podpora.....	9.60
Listopad.	Na zákl. kámen T. J. S. v East Islip, Long Island..	10.00
Prosinec.	Členský popl. Čes. Nár. Sdružení, 575 členů.....	128.75
	Al. Vyskočil, mimořádná podpora.....	7.00

1917.

Leden.	Dítkám Těl. školy pohostění v N. Y.....	43.55
	Obleky a obuv sirotkům.....	22.30
	Dítkám Těl. školy pohostění v Astoria.....	16.28
	Spolek Lidumil	25.00
	Školní rada Č. Obč. Spol. v Astoria.....	10.00
Únor.	Sok. Boh. Belšán, mimořádná podpora.....	35.75
Březen.	Děl. Am. Sokol v New Yorku, 25leté jubileum.....	10.00
Duben.	Dvůr Jan Neruda F. of A., 25leté jubileum.....	5.00
Květen.	Na pohřeb br. B. Součka.....	39.00
Červenec.	Čes. Nár. Sdružení (lístky).....	7.00

Nebylo úmyslem mým tímto nikterak snad na veřejnost uváděti seznam darů těchto, však pouze z té příčiny, bychom si mohli učiniti představu v souhrném pohledu na tu ohromnou sumu peněz, celkem

asi přes deset tisíc dollarů, čili průměrně kolem pěti set dollarů ročně bylo jednotou naší vydáno na dary šlechtné a účelné.

Toto jest asi přibližný seznam všech darů, jež jednota povolila, aniž bych byl uvedl každoroční příspěvek na českou svobodomyšlnou školu v městě New Yorku, na kterou Jednota každoročně povoluje desíticentový příspěvek ze člena, průměrně asi 50 dollarů ročně, dále pravidelný příspěvek \$5.00 ročně na českou svobodomyšlnou školu v Long Island City, N. Y., a konečně vedle seznamu těch lístků, pozvánek na různé zábavy od spolků, jež jednota naše ročně na sta odkoupí v různé ceně od 5 do 50 centů. Aniž veden pravidelný záznam o darech pro žáky naše, kteří podělováni jsou každoročně, i těch sirotků po členech, jimž obleky a obuv jsou poskytnuty každého roku, čímž seznam darů je každoročně zvýšen o více než \$150.00. A různé jiné a jiné. Tot' věcný důkaz, jak srdce šlechtné naší jednoty jest stále otevřeno na všechny strany. Porovnáme-li k tomu záznam všech členských podpor nemocenských, pravidelných dle stanov, vstoupne suma ta tři až čtyřikráte, tu pak zřejmo, že členské příspěvky měsíční by nikdy nedostačovaly ku hrazení všech těchto výdajů, nebýti zvláštních a mimořádných příjmů ze zábav a jiných podobných pramenů finančních.

Veškerá ta podpora a obět' humaní, kterou jednota naše za svůj úkol si byla vzala, jest jen částí té povinnosti a zásady sokolské v zájmu lidskosti. Jsme odhodláni a připraveni vždy, každý čas vyjítí vstříc všem nahodilým potřebám a podpořiti každý ten podnik národní, vzdělávající a osvětový, směřující k povznešení všeho dobra, tomu lidu, z něhož i my vyšli a s nímž žijeme, — podporou morální i finanční.

Dojde-li kdy k uznání za to vše?

Činnost všeobecná ve čtvrtstoletí, 1892 - 1917.

S novým nadšením a novými nadějemi, spjatými pážemi a sraženým šikem vstoupila jednota naše v nové čtvrtstoletí. Členové umínili si vespolek na vytknuté a naznačené cestě nejen setrvati, nýbrž za heslem "Jen dál a dál, jen výš a výše" se bráti.

Aby stálý postup zajištěn byl, bylo třeba pamatovati také na nové šiky, jichž bylo třeba, mělo-li se v díle započatém pokračovati. Museli jsme býti zajištěni pro případ, že by šiky starší se unavily, bylo nutno získati nových a zdatných náhradníků, jež by v díle našem pokračovali.

To byla asi hlavní myšlenka, kterou si ti staří naši činovníci v paměť vstúpili, to byl jejich sen a sen ten měl se také v dosti krátkém čase splniti.

V památném roce 1892, kdy jsme slavili 25leté výročí založení naší jednoty, hlásilo se pod prapor sokolský něco málo víc, než 300 členů. Leč již o rok později se počet ten zdvojnásobil. A právě tito noví členové potřebovali návod, jak se zachovati, jak pracovati pro budoucnost další. Bylo třeba, nalézt cesty k sblížení starých s novými členy, pěstovati harmonii a pracovati k všeobecnému poznání se vespolek.

Celková činnost naší jednoty zůstala jaksi uzavřena pro širší veřejnost a ostatní jednoty sokolské v Americe. Zprávy do Sokola Amerického byly kusé, ojedinělé. Teprve v pozdější době shledáváme se s častějším dopisem od sokola Aug. Tesaře a o několik roků později jednoduché a měkké péro sokola Jos. Říhy učinilo častější zmínku o bytí našem. Po něm pak nejvěrnějším dopisovatelem do Sokola Amerického, skoro až do dnešní doby byl sokol Michael Kafka, jenž vždy srdcem otevřeným sděloval a oznamoval počín všeho dobrého i zlého z naší jednoty. Také sokol Al. Bohdanecký byl pilným tlumočnickem našich snah na veřejnosti.

Tehdejší pořadatel Sokola Amerického br. Dr. K. Štulík sám o své ujmě častěji stavěl jednotu naši jiným za vzor. Nemenší zmínky zaslужuje i br. Frant. Lier, st., v jehož závod tiskařský byl dán časopis "Sokol Americký" v tisk r. 1893. I ten častěji neopomenul o jednotě naší se zmíniti, obzvláště pak když stal se po br. dr. Štulíkovi i pořadatelem Sokola Amerického v říjnu 1893.

Jakkoliv počátky naší jednoty byly všelijaké o udržení a sebezachování se v prvních 25 letech, přec nastaly nám doby ještě horší, doby, kdy jednota naše s různými rozvášněnými živly zápasiti musela, kdy musela chrániti charakter a dobré jméno své před pohanou, na nás nemístně — jedině ze zášti vrhanou a další nesnáze jí nastaly, když jednota naše musela se starati o místnost tělocvičnou, v které by bylo možno dále činnost rozvíjeti a veškerým požadavkům dostáti.

To vše bylo nutno překlenouti s vážnou opatrností vzhledem k sebezachování, by jednota nebyla rozštěpena a zničena na dobro těmi-

to živly nepřátelskými, neboť jedině o rozštěpení a zničení nás se jim jednalo. O místnost pro tělocvik bylo nutno se starati, neboť na společnou místnost s ostatními spolky v New Yorku nebylo možno se spoléhati.

Bylo nám třeba, pevněji se semknouti a skutečným bratrstvím dokázati, že cítíme se všichni syny jedné veliké rodiny sokolské a že jimi vskutku vždy a všude býti chceme. Bylo nám třeba členů čilých, stálých a vytrvalých, o rozvoj jednoty se zajímajících, vždyt' k uplatnění jednoho každého bylo pole veliké a práce po různu roztríděna.

A tak mnohý z nás v té naší práci a v tom životě sokolském sestárnul, sešedivěl a mnohý zase starý, dobrý pracovník odešel již tam na věčnost, zanechávaje pole činnosti kypré, otevřené těm mladším....

Stojíme na prahu čtvrtstoletí v roce 1892. Již v zájmu, že tohoto roku měla jednota naše oslaviti 25leté trvání, jevila se různá činnost všude. Každý odbor jednoty, každý jednotlivý výbor činil se, aby složití mohl účty své práce, nejen sám sobě, nýbrž i celé české veřejnosti. Slavnost samotna pak připravována se zvláštní pečlivostí celé jednoty a chystána na den 22. října. Zahájena velkým průvodem veškerého členstva jednoty, sborů sokolských z okolí a několika různých spolků i německých Turn Vereinen do místností Central Opera House ve vých. 67. ulici, kde se hlavní program celé slavnosti odbýval. Přítomní byli i mnozí zástupcové různých spolků českých mužských i damských, dále zástupci městské rady newyorské, mezi nimi i tehdejší mayor města Long Island City, Patrick Gleason, vznešený host dr. Ant. Dvořák s jeho rodinou a ohromné množství hostů a přátel jednoty naší.

Proslov k obecenstvu pronesl tehdejší starosta náš br. Josef Kadlec, slavnostním řečníkem byl zvláště pozvaný sokol dr. Kar. Štulík z Chicaga a z pozornosti vůči přítomným německým turnerům oslovil tyto sokol Josef Veselý.

Byla to jedna z prvních slavností tohoto druhu zde v New Yorku. Další program vyplněn byl proslovem br. Aug. Tesaře, cvičením veřejným, několika přednesenými zpěvy, živým obrazem předvedeným dram. odborem a znázorňujícím "Hold Sokolstva a činnost jeho".

Obmezují se v dalším vypisování o slavnosti této, však dodatí mohu, že průběh celé slavnosti byl důstojný naší jednoty v každém ohledu. Zdaž dočkáme se slavnosti podobné u příležitosti 50letého trvání jednoty naší v roce 1917?

Celková činnost jednoty byla obrovská. Zvláště ruch mezi členstvem cvičícím byl napjatý.

Na oslavu založení jednoty byl členstvem v dřívějších letech vždy pořádán banket každoročně, však v posledních letech zanikl.

Šibřinky obyčejně pořádány v měsíci únoru a zachovaly se až po dobu dnešní, ovšem v rozměrech daleko větších jako dříve. Schůze odbývány půlměsíčně v hořejší části města v různých místnostech, měsíční schůze pak ve staré Národní Budově, 525 vých. 5. ulice. I cvičení byla rozdělena na dvě místa a sice ti bratři, kteří bydlili v dolejší části města, navštěvovali pravidelnou tělocvičnu v Národní Budově ve

východní 5. ulici, ti pak nahoře v městě bydlící, cvičili tohoto roku v místnosti br. Josefa Pospíšila na Avenue A, blíže 74. ulice, v době zimní, v létě pak v pronajatých částích tak zv. Brown's Parku na úpatí východní 66. ulice, jež byl přeměněn v tělocvičnu letní.

K vůli lepšímu přehledu uvedu zde další činnost postupně dle měsíčních a ročních údajů.

Leden 1892. Usnešeno, by k naším šibřinkám byl vydán zábavní list zvaný "šibřinky", jež vedle různé četby by obsahoval i obchodní oznámky.

Únor. Dle zprávy náčelníka našeho měla jednota naše celkem 287 členů, z nichž bylo 77 členů cvičících, vedle 35 čekanců a 117 žáků.

V březnu oslavena památka J. A. Komenského velkým veřejným cvičením. Na základě různých hanopisů a článků v časopise "Hlas Lidu" oproti jednotě naší uveřejněných, v nichž nešetřilo se ani jednotlivců, usneseno s časopisem tím přerušiti obchodní styky.

V květnu pronajat Brown's Park za \$100.00 na léto.

V červnu založen úmrtní fond členů jednoty. Spolkovým lékařem ustanoven sokol dr. Ed. Ševčík.

V červenci vyslán tříčlenný výbor a sice br. Aug. Tesař, Jan Pavlík a Josef Kadlec co zástupci naší jednoty ku 20leté slavnosti sokolské jednoty "Blesk" v Baltimore, Md.

V srpnu podána zpráva o vydaných památnících naší jednoty k 25letému jubileu, jichž cena obnášela \$644.00.

V září pak usneseno, by každý člen byl povinen nositi knoflík se sokolským monogramem co odznak naší jednoty.

V říjnu oslava 25letého trvání naší jednoty 1867—1892.

V listopadu byl dr. Ant. Dvořák jmenován čestným členem Národní Jednoty Sokolské na návrh naší jednoty.

V prosinci zaujala jednota naše první místo na počet členstva v Nár. Jed. Sokolské, jichž počet dostoupil na 420.

K tomuto dlužno dodati, že v roce tomto byla jednota naše poctěna čestným diplomem od České Dobr. a Vzdělávací Společnosti v New Yorku, a sice za zásluhu o rozkvět této.

Usneseno, že člen nově založeného Děln. Am. Sokola nemohl býti zároveň členem naší jednoty.

Delegáti naší zastoupení ve Sboru Zástupců pro Českou Svobod. školu v hořejší části města New Yorku byli odvoláni, an nebylo možno společně pracovati s oposicí různých jiných spolků tamtéž zastoupených.

Jednota naše byla zastoupena v členství Národního Výboru, který vydával časopis "Bohemian Voice" i členem Národní Lígy v Chicagu, ku kterýmž platně působila finanční podporou, žel, že obě tyto národní instituce zapadly, nemajíce pevného základu, ni řízení.

V prosinci účastnili jsme se sborově při svěcení praporu spolku Bořivoj.

1893.

Pořádáno divadlo na nový rok ve prospěch nové Národní Budovy, jež vyneslo čistých \$100.00. Zrušen název půlměsíční schůze jednoty a usneseno, by nadále stávala správní rada, v níž vedle zasedacího výboru zastoupení byli po dvou členech z každého odboru, sboru a stálých výborů jednoty. Jednota povolila cvičiti a užívati tělocvičného náradí v dolejší cvičírně jak pro Sokola polského, tak pro právě založeného Sokola slovenského, který zvláště byl všemožně jednotou podporován i první základ mu dán.

V únoru jednotou zapovězen přístup do našich šibřinek dítkám pod 12 let.

V březnu přijat do jednoty veslařský klub "Triton" s 15 členy i finančními povinnostmi, který pak u jednoty stával co odbor veslařský po nějaký čas. První společné cvičení u jednoty naší, na němž se účastnili cvičenci od jednot Svornost a Fuegner i Polský Sokol.

V březnu jsme se účastnili sborově 25leté slavnosti dámského spolku "Libuše" J. D. V.

V dubnu povoleno \$25.00 na pomník Jana Husi, jenž postaven byl v Bohemia, L. I., a při odhalení tohoto zastoupena jednota výborem z bratrů Aug. Tesaře, Karla Hrbka a dr. Ed. Ševčíka.

V květnu zvoleni br. Ant. Jahoda a Ant. Voříšek do cvičitelského kursu, který se měl odbývati po jednacím sjezdu a hlavních závodech N. J. S. v Chicagu, leč nedošlo k tomuto, kurs odbýván nebyl.

V červnu účastnili jsme se v počtu 100členném přijmutí jednoty Newark, N. J., do Národní Jednoty Sokolské. V červnové schůzi jednoty naší prvně přišlo na přetřes, zdali bychom neměli stavěti samostatně.

V červenci byla jednota naše nejen počtem nejsilnější, nýbrž i nejpilnější. Čítala celkem 505 členů, z nichž bylo 120 cvičících, vedle 40 čekanců, 180 žáků a 80 žákyň. Veřejného cvičení účastnilo se 84 členů v deseti družstvech.

V srpnu zastoupení jsme byli dvěma družstvy při hlavních závodech Národní Jednoty Sokolské při světové výstavě v Chicagu a zástupci na sjezdu byli br. Aug. Tesař, Fr. Lier a Jan Pavlík.

V září byla jednota naše státně inkorporována za poplatek \$50.00. Na výboru pro toto byli br. W. V. Wojtíšek, Jos. Brodil a Fr. Kopecký. Pořádán byl výlet pěší do Hemlock Falls v počtu 60 členů. K jednotě přijmuta unie krejčovská počtem 14 členů a s finanční hotovostí asi 40 dollarů.

V říjnu vešlo v platnost usnesení sjezdové, by každý člen k jednotě nepřetržitě patřící byl Výkonným Výborem Národní Jednoty Sokolské pověřen záslužní listinou. Z prvních, kteří u naší jednoty byli listinou touto poctěni, byli br. Al. Wokál, Josef Vocel, Ant. Jahelka, Jan Seidel, Vác. Hocker, Al. Hubal, Fr. Vinický a Jan Pavlík.

Ve schůzi měsíční v červenci bylo přijmuto 26 členů nových, nejvyšší to počet v jedné schůzi.

V prosinci usneseno, by jednota naše platila k Národní Líze na

rozpočet 20 centů ročně za člena. Prvně zavedeny volební listiny pro volební schůze.

1894.

V lednu přesazen byl Výkonný Výbor Národní Jednoty Sokolské z města Milwaukee, Wis., do New Yorku, kde po plných 20 let nepřetržitě působil.

V únoru na žádost České Obce Sokolské v Praze byla vypracována naší jednotou statistická data členů a dějin naší jednoty, jež měly býti upotřebeny při národopisné výstavě, odbývané toho roku v Praze. — Oznámeno Výborem z Čes. Dobr. a Vzděl. Společnosti pro Národní Budovu, že žádost naší jednoty ohledně tělocvičny v nové budově byla přijata a že jednota bude povinna platiti \$286.00 ročního nájmu za užívaných 5 dnů v týdnu.

Byl zvolen nový výbor, "dozorce jednoty", jehož povinností bylo vésti přehled členů, jich platů a pokut k jednotě povinných. Prvním tímto dozorcem byl sokol Alois Exner.

V březnu v mimořádné schůzi bylo hlasováno, zdali máme stavěti sami, aneb zůstatí nadále ve spojení s Českou Dobr. a Vzděl. Společností. Usneseno 112 hlasy pro samostatnost a 42 hlasy pro setrvání. Zvolen výbor na vyhledání příležitých míst (lotů) z bratrů Aug. Tesaře, Josefa Kadlce, Josefa Veselého, Fr. Kopeckého a Aug. Wimmra. Usneseno, odbývati i měsíční schůze jednoty nahoře v městě, v Národní Budově pak jen hlavní čtvrtletní. — Výbor, jemuž dána plná moc ohledně pozemků, v příští schůzi přednesl, že zakoupil pozemky pod číslem 420-422-424 vých. 71. ulice za \$13.500, což s nadšením přijato.

V dubnu vyhotovena smlouva ohledně nájmu letního cvičiště Brown's Parku na příští dva roky za částku \$275.00. Zpráva o úmrtním fondu, ku kterému mohli bratři libovolně přináležeti se zvláštním poplatkem na hrazení úmrtní podpory, byla podána. Vyplatilo se obyčejně tolik dollarů úmrtní podpory, kolik členů do fondu toho platilo. V měsíci tomto čítal fond 290 členů.

Usnešeno a do stanov zanešeno, by každý člen do 4 roků byl povinen složiti částku \$50.00 na kolky, jež měly jednotě sloužiti co základní fond bez úroků na stavbu vlastní Sokolovny.

V květnu dávána poprvé "Prodaná nevěsta" v Central Opera House, naším Pěv. odborem. — V červenci přijel do New Yorku nový společný cvičitel N. J. S. sokol Jan Mendík, který činně působil zde v řadách cvičícího členstva.

V srpnu pořádána výstava v místnosti pana št'astného, kteroužto jsme v té době používali co zimní cvičírnu, ve prospěch Sokolovny naší. Návštěvou této výstavy projevena přízeň od přátel našich i všeobecný zájem. Finanční úspěch pak byl překvapující, činil \$2543.12 příjmu, \$272.08 vydání, čímž čistý přebytek byl \$2181.04. Stavební ruch byl v proudu a výsledek této výstavy byl nám dokumentem, jak je nám přáno se strany obecnstva i z řad členů samotných, kteří nasadili vše možné k dobru pro stavbu vlastní tělocvičny. — Ustanoven

spořitelní výbor 25členný, jenž měl v povinnosti vésti veškeré příjmy peněz na kolky, dary ve prospěch Sokolovny a podobné záležitosti. Zvoleni do něho následující bratři: Jan Bělský, Aug. Tesař, Jan Hála, Fr. Zborník, Aug. Wimmer, Jos. Beneš, ml., Fr. Lier, Fr. Kopecký, V. Hampl, Em. Částka, Václav Boehnel, Josef Šimůnek, Fr. Kadlec, Josef Oktavec, Rud. Koutecký, Al. Exner, Jos. Kuchař, Al. Jeník, Jiří Paider, Ant. Jahoda, Fr. Červený, Vil. Lucek, Fr. Uher, Jan Celer, Ferd. Martyny.

V říjnu odbývána výroční oslava založení jednoty banketem v Central Opera House, kterýžto byl jedním z nejlepších, jaký jednota kdy pořádala.

V prosinci zanechal vši činnosti v naší Jednotě dlouholetý náčelník a bývalý starosta jednoty, br. Aug. Tesař, odstěhovav se do St. Louis, Mo., kde přijmul místo cvičitele u jednoty té.

Vzdor tomu, že jednota naše tak byla odstrkována a neuznávána od Čes. Dobr. a Vzdělávací Společnosti, usnesla se jednota naše přec účastniti se sborově národní slavnosti ve prospěch Národní Budovy.

1895.

V lednu zahájil svou činnost nově zvolený 5členný výbor stížní, jehož povinností bylo, rozhodovati o všech stížnostech a pokutách členstva, dále přijímati a vyšetřovati omluvy členů. Prvními na výboru tomto byli bratři: Josef Kraupner, Josef Kohout, Jos. Štoček, Jan Finger a Fr. Holub. — Poprvé v dějinách jednoty se stalo, že právě na nový rok byl pohřeb sokola J. Trnky. — Přijat článek do stanov o podpoře členů v nemoci. Každý člen po čas nemoci oprávněn k podpoře do částky \$200.00.

V únoru odbývány šibřinky jednoty naší v Grand Central Palace, jež vykazovaly největší návštěvu. — Vstupné členů k jednotě zvýšeno ze dvou na \$3.00 za činné, za přispívající pak \$1.00. Činný člen musel projíti lékařskou prohlídkou.

V březnu prodána loděnice a odbor veslařský zrušen. — Jednota byla vypovězena ze cvičírny od p. Št'astného a bylo tudíž nutno, by cvičící na nějaký čas jezdili do Národní Budovy v dolejší části města a schůze prozatímně odbývány u sokola Ant. Černého v 75. ulici.

V dubnu zadány plány k vypracování Sokolovny architektovi p. Frankeovi. Dle původního náčrtku měla stavba státi \$52.818.00.

V srpnu doplacena zbývající částka za loty.

V září byla jednota naše rozdělena na 4 sbory.

V říjnu pronajata místnost hostinská i s tělocvičnou od p. Št'astného. Sokol Jiří Paider ustanoven za obchodvedoucího.

V listopadu zahájeny přednášky. Pohřeb sokola Jindřicha Marmánika odbýván v neděli, dne 10. listopadu za největší účasti členů, jichž bylo 377. — Druhé původní plány byly schváleny stavební radou města New Yorku.

V prosinci na vánoce dávána dramatickým sborem fraška „Groceristka ze 73. ulice“, jež roznítla velkou sensaci v české čtvrti a těšila se ohromné návštěvě, takže čistý příjem činil \$220.00. Jednotou

odporučeno Výk. Výborem N. J. S., by český básník Svatopluk Čech byl jmenován čestným členem Národní Jednoty Sokolské.

1896.

V lednu vstoupilo v platnost usnesení, by na pohřby napříště účastnila se jednota naše vždy po jednom sboru střídavě, nedostavení se člena pokutováno \$1.00.

V únoru vydány jednotou dluhopisy na půjčky peněz ku stavbě tělocvičny a sice po \$25.00, \$50.00 a \$100.00.

V květnu pořádal Těl. Sbor Dívek a Paní v New Yorku bazár a výstavku ručních prací ve prospěch Sokolovny. — Brali jsme účast v průvodu při slavnosti kladení základního kamene pro Národní Budovu v 73. ulici ve velkém počtu.

V červnu vydáno jednotou naší prohlášení ku sborům v Nár. Jed. Sokolské zastoupeným, by se hlavní závody, jež se měly konati v St. Louisu, Mo., odložily, nebot' tělocvična jednoty oné byla poškozena ohromným cyklonem. Jednota naše se usnesla, že peníze, jež byly určeny pro závody, mají býti věnovány ve prospěch jednoty St. Louis, a sice na opravu tělocvičny. Věnován obnos \$200.00.

12. července položen základní kámen pro naši Sokolovnu za velkého nadšení členstva a velké účasti obecenstva.

V srpnu pořádány zvláštní přednášky br. Mendíka pro cvičící členy na mimořádný účet jednoty. — V září ustanoveno jednotou, by i čtvrtletní schůze jednoty byly přeloženy z Národní Budovy do místnosti v hořejší části města.

V říjnu jsme se účastnili sborově výstavy, pořádané Čes. Dobr. a Vzděl. Společností pro Národní Budovu. Účast' naše byla veliká, též i finanční příjem toho dne, z tohoto podniku zaznamenán jako největší. Byl tím podán první důkaz, že třeba jsme z Dobr. a Vzděl. Spol. vystoupili, nicméně měli jsme stálý zájem o vznik a zdar Nár. Budovy.

V listopadu 20. otevřena naše Sokolovna za slavnostní nálady všech členů a příznivců našich. Mezi jiným došel telegram od České Obce Sokolské z Prahy s heslem: "Necht' v tělocvičně Vaší sídlí svorný duch a láska bratrská stále". Při otevření Sokolovny naší uspořádala Těl. Jed. Sokol Fuegner, L. I. City, divadelní představení ve prospěch této.

V prosinci pak založen zábavní klub Manželek a Příznivkyň Sokolů, který si vzal za účel Sokolovnu naši podporovati jak morálně tak i finančně.

1897.

V lednu změněn počet členů spořitelního výboru z 25 na 15 členů. — Vstoupil v činnost sbor důvěrníků zvolený již pro obchodní řízení v najaté místnosti dříve. Byli to br. předseda L. C. Frank, zapisovatel K. E. Hrbek, účetní Em. Polák, pokladník Em. Částka, výběřčí Jan Hála. Později pak změněn počet členů na 11, jak následují: Jos. Kadlec, Josef Říha, Em. Polák, Jan Hála, Josef Brodil, Jan Pavlík, Fr. Zborník, Vojt. Maršat, Em. Částka, Jos. Šimůnek a K. Hrbek. V květnové schůzi ustanoven a zvolen stálý 3členný výbor na čtvrt roku "výbor

vyšetřující" pro nově navržené členy k jednotě. V březnu účastnili jsme se sborově výstavy v Long Island City ve prospěch české svob. školy. — V červenci pořádán třídní výlet do Islip a Bohemia, L. I. — Na slavnost 25letého trvání Sokolské Jednoty "Blesk" v Baltimore pověřen za zástupce starosta jednoty naší br. L. C. Frank. V srpnu pořádán noční výlet členů do Little Ferry, N. J. — V září odbývány závody Východní župy u Těl. Jed. Sokol "Fuegner" v Long Island City, N. Y.

Na oslavu 30letého trvání jednoty naší usneseno, pořádati velkou výstavu a bazár v měsíci říjnu ve prospěch fondu naší Sokolovny. Úspěch této byl veliký. Byl zřejmý z finančního přehledu, jenž zněl: Úhrnný příjem činil \$3019.73, vydání pak \$501.55, zbylo čistě \$2518.18.

1898.

V březnu jsme se účastnili sborově 25leté slavnosti sboru "Vlastimila" J. D. V. — V květnu pořádána opět výstava ve prospěch Národní Budovy. Účastnili jsme se jí sborově v počtu 100 členů. V červnu byli zvoleni a co zástupci pověřeni na sjezd N. J. S. v Omaze, Neb., bratří Michael Kafka a Ferd. Martyny.

Výkonný Výbor Nár. Jed. zmenšen z 8 stávajících na 7 našich zástupců.

V červenci zavedeny sezonní lístky pro členy ku návštěvě divadelních představení po 50 centech. V měsíci říjnu t. r. měla jednota největší počet nemocných členů a sice 13.

1899.

Tímto rokem zastávalo celkem 102 členů ve 22 odborech a výbo-rech jednoty svoje povinnosti. — Při sjezdu N. J. S. loňského roku odbývaném zaveden nový poplatek každé jednoty k Výkonnému Výboru po 10 centech ročně za člena na sjezdový fond. — Br. Ferda Martyny nastoupil co náčelník N. J. S., v kterémž úřadě zavedl náčelnické zprávy župní. — V březnu usneseno, by úmrtní podpora členům byla zavedena. Úmrtní fond byl zrušen. Veškerí činní členové mají napříště platiti 50 centů čtvrtletně více a v pádu úmrtí každý člen oprávněn na \$200.00 podpory. Dále k usnešení sjezdovému byla jednota povinna zaplatiti vstupné k N. J. S. za přispívající členy. V dubnu zvolen bratr Ferd. Martyny za posluchače do tělocvičného kursu N. J. S. v Chicagu odbývaného po 7 týdnů. V květnu zavedena povinná prohlídka členů od lékaře a sice všech nových členů. Název správní rada v jednotě zrušen a na místě této mají býti půlměsíční schůze. — Jednota přistoupila za člena k Amateur Athletic Union s ročním příspěvkem \$7.50. — V červnu zaveden poplatek 10 centů ročně na každého člena jednoty co příspěvek na českou svobod. školu v New Yorku. Stalo se tak namísto bývalého příspěvku \$15.00 ročně. V září odbývány závody v pořadovém cvičení všech čtyř sborů o prapor, darovaný klubem Přízn. a Manželek Sokolů. — Účastnili jsme se sborově 25leté slavnosti Čes. Amer. Střelců Svornost v Národní Budově.

V říjnu pak sborově jsme se účastnili na slavnostech "Doutní-

kářského spolku" a dámského spolku "Vlasta" J. D. V., jakož i svěcení praporu 1. sboru Slov. Sokola v prosinci.

1900.

V srpnu odbývány hlavní závody N. J. S. v Clevelandě, O., na nichž jednota naše byla zastoupena dvěma družstvy. Dále pak družstvo 8členné naší jednotyúčastněno na závodech německých turnérů ve Philadelphia, Pa. — V říjnu jednota naše svolala ra podnět pana Tomáše Čapka velkou indignační schůzi na základě tom, by Češi při volební registraci byli zanášeni co Češi. V červnu účastnili jsme se sborově odhalení praporu T. J. Sokol Fuegner v Long Island City, dále v září 25leté slavnosti Praha Lože I.O.O.F., v říjnu pak 25leté slavnosti Jan Hus Lože I.O.O.F. a řádu J. A. Komenský Č.S.P.S.

1901.

V březnu dáváno divadelní představení "Dva sirotci" Těl. Sboru Dívek a Paní ve prospěch Sokolovny.

Dále účastnili jsme se sborově odhalení praporu V. sboru Slovenského Sokola, jubilejní slavnosti spolku "Záboj", Lože Jiří Poděbrad I.O.O.F., dámského spolku Ladislava J.D.V. v různém počtu.

V říjnu uspořádaly Příznivkyně a Manželky Sokolů společně s Těl. Sborem Dívek a Paní bazár ve prospěch naší Sokolovny. že se přičinily, to dokázal finanční výsledek, jenž zněl: Příjem \$2788.05 a vydání \$1187.96, čistý výsledek pak \$1600.09. — V listopadu při prvním vystoupení pana Jana Kubelíka v Americe zakoupila jednota naše stříbrný věnec, jež slovuťnému tomu umělci věnovala, začež pan Kubelík srdečným dopisem se poděkoval.

1902.

V květnu tohoto roku uspořádána pamětihodná oslava 25letého výročí svěcení našeho praporu. U příležitosti této účastnili se všichni dosud žijící zakládající členové slavnosti. Byli to bří.: Václav Hocker, Fr. Vinický, Al. Polák, Al. Hubal, Jan Pavlík, Jan Seidel, Josef Wocel a Alois Wokál. Vedle těchto účastnily se i matka praporu pí. Marie Adamcová, jakož i kmotra a družičky tehdejší doby. Členové tito odměněni stříbrným odznakem, jakýmž i všichni 20letí členové jsou odměňováni nadále. Tito nesou jména co "záslužní členové" jednoty. — V srpnu pak účastnila se jednota naše silně župních závodů v Baltimore, Md., celkem 27 členy, z nichž byla četa starších, čili veteránů. Příkladným způsobem uspořili sobě cvičící členové zvláštním fondem celkem \$197.93, z něhož vyslány dvě družstva k závodům těmto, bez nutného vydání jednoty. V upomínku zde stůjž, že závodů těchto účastnily se i sbory sokolek poprvé.

Na podnět přednáškového výboru zakoupila naše jednota od České Obce Sokolské z Prahy světelné pohyblivé obrazy, znázorňující IV. slet Vsesokolský v Praze roku 1901 odbývaný.

V mimořádné schůzi únorové rozhodnuto, bychom stavební lot za Sokolovnou naší nekupovali. — V květnu účastnili jsme se 35letého jubilea T. J. S. Svornost v Morrisanii, Bronx, sborově, dále slavnosti

25leté výročí zal. lože Johanna Poděbrad I.O.O.F., 15leté oslavy trvání české svobod. školy a výstavy ve prospěch loděnice I. Českého Veslařského Klubu v New Yorku účastnili jsme se v počtu hojném.

1903.

Po dlouhém hlasování v jednotách, sdružených v Nár. Jednotě Sokolské rozhodnuto, odbývati příští sjezd N. J. S. v městě St. Louisu, Mo., v tomto roce. Za zástupce naší jednoty zvoleni bří. Fr. Bartuněk a Josef A. Knedlhans. Byl to sjezd jubilejní Národní Jednoty Sokolské.

Na základě vydání památníku N. J. S. k oslavě 25letého trvání této organizace sokolské v Americe pověřen sokol J. Kuchař ku podrobnému sepsání dějin naší jednoty. Veškeré odbory a výbory jednoty vyzvány, by sepsaly podrobně svoje inventáře pro případ pojištění. — V květnu přistoupila naše jednota za zakládajícího člena k sdružení Matice Vyššího Vzdělání, jehož sídlo bylo v Cedar Rapids, Iowa, se vstupným \$250.00. V červnu pak přistoupila za přispívajícího člena k Svobodné Obci v New Yorku a to s ročním příspěvkem \$1.00. 15. srpna vzpomenu výročního dne, kdy před 25 lety založena byla Národní Jednota Sokolská, jejíž vznik byl navržen našim členem br. J. Matějkou již roku 1877. — V říjnu usneseno jednotou, nevybíratí na kolky více žádných příspěvků od členů. Vybírány byly jedině od těch členů, kteří neměli složeno stanovitých \$50.00. Další usnešení bylo, by všechny (staré) knihy spolkové byly uloženy do knihovny a uschovány pro doby pozdější. V prosincové schůzi volební zvoleni členové do Výkonného Výboru N. J. S. na celých příštích 5 let v zájmu lepšího zapracování se v povinnosti na ně vložené. — Sborově účastnili jsme se 40leté slavnosti I. Čechoslov. Podp. Spolku, dále 25letého trvání řádu Jeroným Č.S.P.S. a Národní Jednoty v New Yorku.

1904.

V lednu vyšlo první číslo Sokola Amerického v nově upraveném rouše a v zvětšeném vydání redakcí sokola dra. J. Rudiše-Jičínského, kterýžto odborný časopis zahájil nové čtvrtstoletí a těšil se vzácné pozornosti jak zde v Americe, tak i mezi sokolstvem v Čechách. — Zaveden dále 5členný nominační výbor, jehož povinností bylo, vybrati a vyhledati schopné členy pro zvolení určené. — V březnové schůzi usneseno, veškeré vrácené a vyplacené kolky spořitelního výboru zničiti. — Usnesením sjezdovým Národní Jednoty Sokolské navrženo, přijímati sbory sokolek do svazu N. J. S. Dále zvolen 3členný výbor ku T. S. Dívek a Paní v New Yorku o získání jich ku přistoupení k Nár. Jed. Sokolské. — V květnu účastnili jsme se sborově výstavy České Dobr. a Vzděl. Společnosti ve prospěch Národní Budovy. — Starosta jednoty pověřen v opatrování veškerých cenných věcí naší jednoty a uchování těchto v pokladně. — Vydán památník N. J. S. ve skvostné a cenné úpravě. — V červenci zemřela sestra A. Hamplová, členkyně Těl. Sboru Dívek a Paní v New Yorku, neocenitelná to pracovnice sokolská. Usnesením jednoty byla sirotkům vyplacena plná úmrtní podpora v obnosu \$200.00 jako členu, jakož i veškeré pohřební útraty jednotou zapraveny a pohřbu jejího účastnila se jednota sborově. —

Hlavních závodů N. J. S. při příležitosti výstavy v St. Louisu, Mo., odbývaných, účastnila se jednota naše dvěma družstvy. — K jubilejnímu sjezdu v upomínku 50. výročí založení řádů Č.S.P.S. v Americe odbývanému v St. Louisu, Mo., 1914, zaslán blahopřejný telegram jednotou naší. Sborově účastnili jsme se 25letého trvání Velkořádu státu New York Č.S.P.S., řádu J. E. Purkyně Č.S.P.S., řádu Jan Hus Č.S.P.S., řádu Otokar Č.S.P.S., dámského řádu Táboritky Č.S.P.D.S., II. Českého Střel. Sboru a řádu Hora Kutná Č.S.P.S.

1905.

Usneseno, by inventář jednoty i všech odborů byl veden každoročně. — V dubnu odbývána slavnost uvedení Těl. Sboru Dívek a Paní v New Yorku do svazu Národní Jednoty Sokolské. — Na vyzvání Plzeňského Sokola v Chicagu, Ill., ku odhlasování sborům v Nár. Jed. Sok., by Výkonný Výbor byl pověřen vyplatiti obnos \$1000.00 na družstvo Nár. Jed. Sokolské, vyslané ku V. sletu Vsesokolskému v Praze r. 1907, jednota naše hlasovala pro návrh ten, jenž ale propadl. — Předléhal písemní návrh, by člen po 30 roků nepřetržitě k jednotě patřící, byl zbaven veškerých povinností vyjma placení pravidelných příspěvků. — Činnost členstva ochabovala, tudíž jednáno, jak zvýšiti a obnoviti činnost v jednotě. — V hlasování o přijímání sokolských jednot do Nár. Jed. Sokolské bez rozdílu stejnkroje jednota naše se vyslovila pro. — Výbor pověřen, by zastoupen byl v dobročinném spolku "Lidumil" ročním příspěvkem \$10.00, který za rok později zvýšen na \$25.00. První zástupci byli bratří Ferd. Suchánek a V. Veselý I.

Založena česká odbočka veřejné knihovny na Avenue A, které poskytnuta podpora jednotou. Taktéž i finanční podpory naší dostalo se nadačnému fondu čtenářské Besedy Vlast' v New Yorku.

Sborově účastnili jsme se 25leté slavnosti sboru Vladyka J.Č.D., řádu New York Č.S.P.S. a odhalení praporu V. sboru Slovenského Sokola.

1906.

Hlasování ohledně vyslání družstva N. J. S. na V. slet do Čech vypadlo v neprospěch tohoto. Činěny pokusy o vyslání družstva jednoty naší.

Na návrh v Sokole Americkém uveřejněný ohledně sloučení všeho sokolstva česko-amerického pod jednotné těleso zvolen 5členný výbor z naší jednoty, pozůstávající z br. Ferd. Martyny, Ferd. Suchánek, Fr. Lier, st., Jan Černý a Václav Hampl ku bližšímu projednání, jež mělo pak býti dáno Výkonnému Výboru Národní Jednoty Sokolské k odhlasování. — Zvolen výbor ku předběžným pracím, souvisícím s vysláním družstva a sokolské výpravy k V. sletu do Prahy. Byli to bratří K. E. Hrbek, Fr. Hodík, Al. Wokál, Jos. Jedlička a Ferd. Suchánek. — Hlasováno pro návrh jednoty ze St. Louis, Mo., by sokol Aug. Tesař, náš bývalý starosta a náčelník, byl prohlášen za čestného člena N. J. S., se souhlasem. — Na oslavu 10letého trvání naší Sokolovny byl uspořádán banket za účasti všech příznivců našich a členstva. — Po velkém zemětřesení, jež postihlo město San Francisco, Cal., podala

jednota naše návrh k Výkonnému Výboru a jednotám, sdruženým v N. J. S., by jednotě sokolské v San Franciscu byly odpuštěny příspěvky k N. J. S. po dva roky, i zaslala prostřednictvím časopisu "New York American" částku \$100.00 pro postižené tamtéž vůbec.

Usneseno vřaditi do stanov články o podpoře členů v nemoci s následujícím rozdělením: Po 18 týdnů po \$5.00, po 36 týdnů po \$2.50 a po 20 týdnů po \$1.00, do úhrnné částky \$200.00.

V měsíci říjnu založena dětská tělocvičná škola v Astoria, L. I., později pak co odbočka naší jednoty. — Jednotou zrušeno vydávání zábavníku "šibřinky". — Budiž podotknuto, že v tomto roce posledního vydání "šibřinek" bylo uveřejněno za \$420.00 obchodních oznamů, největší to příjem s vydáním 4000 výtisků.

Vyslovena nutnost letní cvičírny. Zvolen výbor ku vyhledání příhodných pozemků v Long Island City, od čehož pozdější dobu upuštěno bylo. — Členský příspěvek k Svobodné Obci v New Yorku zvýšen na \$5.00 ročně. — Na stavbu vlastní budovy pro Čes. Svobod. Školu v New Yorku povolen základní fond \$200.00. — Sborovým účastněním navštívili jsme 10letou slavnost řádu "Chodové" Č.S.B.P.J., dále 25leté jubileum "I. Čes. Veslař. Klubu" v New Yorku a Velkovýboru J.Č.D. též v New Yorku.

1907.

V lednu darovaly sokolky, členkyně to 2. sboru Venca Sokola Slovenského, obnos \$50.00 ve prospěch Sokolovny naší, což s díky přijato bylo. — Vybráno družstvo 6 borců z naší jednoty, jež se mělo účastniti 5. sletu Všesokolského v Praze. Povoleno každému \$168.00 na ztrátu času po 6 týdnů, vedle hrazení cestovného, bratru A. Jahodovi pak zvláštní finanční podpora ještě.

K účeli tomuto pro vyslání družstva do Čech věnovaly Příznivkyně a Manželky Sokolů obnos \$100.00. — Sletový výbor pověřen ku pořádání oslavy 4. července, amerického to národního svátku, v Praze, při návštěvě sokolstva česko-amerického tamtéž. — Velké veřejné cvičení uspořádáno na výročním výletě našem na Decoration Day, za účasti všech borců jednot v Nár. Jed. Sokolské sdružených, ubírajících se do Prahy. Odjezd sokolské výpravy z New Yorku, v sobotu, dne 1. června po francouzské lodi "La Bretagne" do Havre, se zastávkou 4-denní v Paříži, kde účastnění veřejného cvičení Sokola Pařížského a příjezd do Prahy dne 18. června.

K V. sletu Všesokolskému v Praze zaslán blahopřejný kabelogram jménem naší Jednoty, což obstaral starosta Jos. Veselý a zaslal dne 29. června. — Jednotou zakoupen obraz Prahy od vydavatelského družstva "Unie" v Praze. — Volba jistých činovníků a výborů pozměněna na místo v prosinci, v půlroční schůzi červnové a sice sbor ředitelů a zábavní výbor.

Na výročním banketu jednoty poctěni zlatým odznakem 40letý člen br. Alois Wokál a br. Jan Pavlík co nejstarší a stálý cvičitel.

Na zakoupení Národní Budovy v Bronx, N. Y., českými spolky tamtéž povoleno jednotou naší \$25.00

Na návrh jednoty naší k jednotám N. J. S., by Výkonný Výbor N. J. S. byl oprávněn darovati Ústř. Matici školské v Čechách \$500.00 při příležitosti návštěvy sokolské tamtéž, povolila jednota naše sama obnos \$50.00 této české dobročinné instituci.

V říjnu zastoupeni jsme byli na 25letém jubileu Česko-slov. Nem. Podp. Spolku "Plasy". — Na závodech Východní župy v Newarku, N. J., súčastnila se jednota naše se třemi družstvy, mimo toho i sborově se dostavila k veřejnému cvičení.

1908.

Časopis Sokol Americký byl předplacen naší jednotou několik roků a rozdáván žactvu tělocvičné školy naší, asi ve 200 výtiscích, což tímto rokem zrušeno. — Pověření za zástupce na sjezd N. J. S. v Detroit, Mich., bří. Ferd. Martyny a K. E. Hrbek. Za jednotu v Bayonne, N. J., pak sokol Jos. A. Knedlhans. — Usnesení jednoty z let minulých zrušeno ohledně ohlašování našeho adresáře a usnešeno, by týž, jakož i jiné ohlášky byly uveřejňovány i v "Hlasu Lidu" napříště. — Na závodech Děd. Am. Sokola súčastnili se naši borci v počtu výše 20 členů. Na požádání i několik členů zastávalo úřad soudců při závodech těchto. — V rozšafném pojednání usnešeno jednotou, veškerých nemístných nevraživostí zanechati a na zábavy naše příště zváti i Děd. Amer. Sokoly. — Původně usneseno jednotou, bychom se súčastnili průvodu na uvítání atletů amerických, zvítězivších v Londýně, jehožto uvítání se jim dostalo ode všech klubů v New Yorku zastoupených v A. A. Union, však nahodilou okolností odbýván právě pohřeb zesnulého br. Jos. Říhy v týž den; odřekli jsme tedy účast' při paradě a súčastnili se pohřbu bratra zasloužilého. — Sjezdem Detroitským byl jmenován sokol Jan Pavlík, dlouholetý člen a cvičitel naší jednoty, sokol ryzího charakteru, čestným členem Národní Jednoty Sokolské.

V tomto roce súčastnili jsme se sborově 25letého jubilea Těl. Sboru Dívek a Paní v New Yorku, bazáru ve prospěch Čes. Svob. Školy v New Yorku, slavnosti řádu "Fuegner" Č.S.P.S. při uvedení tohoto do Velkořádu v počtu přehojném. — V prosincové schůzi oznámeno, že na závody hlavní N. J. S. příštího roku v Chicagu konané súčastní se i družstvo, vyslané Českou Obcí Sokolskou z Prahy. Tudíž zvolen přípravný výbor, který měl vypracovati program uvítání hostů oněch. Na výbor zvoleni br. Ferd. Martyny, Jos. A. Knedlhans Mich. Kafka, Al. Wokál, Ant. Jahoda, V. Hampl, Jos. Gregor a M. A. Klein.

1909.

Při prvním představení "Prodané nevěsty" v Metropolitní Opeře, při níž úlohu Mařenky zpívala sl. Emma Destinnova, věnovala jednota naše slavné této české pěvkyni krásný, cenný věnec. — V dubnu súčastnili jsme se bazáru, pořádaného Děd. Am. Sokolem v New Yorku sborově. — Národní Závody A. A. U. na naši nabídku určeny do naší Sokolovny na den 26. března. Ne finanční, avšak morální úspěch byl nepopíratelný. Naši borci odnesli si četový championát, jsouce odměněni krásným praporcem. — Na pokyn přípravného výboru zvolen zvláštní slavnostní výbor ku uspořádání a uvítání zástupců České Obce

Sokolské při jejich příjezdu do New Yorku, jakožto první sokolské výpravy z Čech do Ameriky. Výbor slavnostní, 40členný zvolen a organizován následovně: W. V. Wojtíšek, předseda; L. C. Frank, místopředseda; Jos. A. Knedlhans, tajemník a jednatel; Kar. Šimáček, fin. taj. a Emil Polák, pokladník.

Dálší výbor: Josef Jahoda, Emil Vlach, Aug. Hatauer, Ant. Zeleň, Jan Suk, Jan Pavlík, Josef Gregor, Ant. Gregor, Václav Elian, J. Levý, Josef Hurt, Josef Vrána, A. Baborský, M. Pilnáček, Fr. Rys, Mich. Kafka, Jan Kroboš, Tom. Šteffek, dr. A. Lacina, F. Martyny, Václav Hampl, Al. Wokál, Václav Veselý II., Jos. J. Nový, Jos. Mrštík, K. E. Hrbek, Kar. Němec, Josef Kruliš, Josef Hladík, Fr. Trnka, Vojt. Klečka, Josef Veselý, Josef Modr, Josef Jůna, Josef Sehnal, Jan Finger, M. A. Klein, Fr. Vinický, Jos. Brodil, Fr. Lier I. a Al. Bohdanecký, z nichž pak ustanoveny výbory různé jako: uvítací, ubytovací, provázející, technický a zábavní. K tomuto slavnostnímu výboru pak přidělen k součinnosti celý zábavní výbor jednoty. Vypracován program. Najmuta loď "Sagamore", která vyjela naproti našim hostům do zálivu, na kteroužto pak bratří zaoceánští přisedli a po projížďce po řece Hudsonu přirazila celá družina na úpatí 86. ulice. Odtud v kočárech hosté byli přivezeni do Sokolovny naší s průvodem velkého počtu členů jednoty a ohromného davu lidu po většině ovšem krajanů. Při několikadenním pobytu v New Yorku, jsouce ubytováni v hotelu St. Lorenz ve východní 72. ulici, prohlédli si hosté město naše. Zvláštní zmínky zasluhuje návštěva městské radnice (City Hall), kde uvítání v nepřítomnosti mayora předsedou aldermanů p. Patrickem McGovernem, dále prohlídka všech velkých a veřejných budov, jichž je v New Yorku tak hojně k vidění, velkých parků městských, obrazárny a knihoven. Konečně byla uspořádána i vyjížd'ka na světoznámý Coney Island. Zvláštní zmínky pak ještě zasluhuje, že na počest hostů našich bylo kapitánem krajanem švimberským uspořádáno cvičení hasičů městských, jež se hostům našim velice zamlouvalo. Pocty této dostalo se dosud jedině členům z rodin potentátů a znamenalo tedy jaksi významání hostů našich. Dva další dny pak věnovány návštěvě města Baltimore, Md., a bratrské jednoty tamnější "Blesk", dále hlavního města Washingtonu, sídelního to města presidenta Spoj. Států. Na den 21. srpna uspořádán všeslovanský sokolský den v New Yorku, jenž byl vrcholem všech slavností po čas pobytu hostů zde v New Yorku. K tomuto účelu najat Harlem River Park a Casino na 127. ul. a 2. Avenue. Činnost a práce slavnostního výboru setkala se se zdarem úplným. Vedle všech vykonaných příprav brán hlavní zřetel, aby jen slavnost byla co možná nejskvělejší. A to se, díky snaze a práci slavnostního výboru vydařilo v rozměrech obrovských a úplně zdařilých. Vedle účasti všech Sokolských jednot a sborů: polských, chorvatských, slovenských a českých v městě New Yorku a celého okolí, na společném cvičení prostném, jež vypracováno a nacvičeno našim cvičitelským sborem při památné hudbě z V. sletu v Praze, byla účast členů sborů sokolských v průvodu na několik set čítajícím překvapující.

Průvod seřaděn v okolí 71. ulice, když slavnostní výbor v průvodu hudby přivedl hosty naše z hotelu. Všichni byli oděni v českém sokolském kroji a po přiřazení jich hnul se průvod v pochod českou čtvrtí newyorskou a dále pak do parku, hlavního to střediska celé slavnosti.

Byla to největší česká slavnost v New Yorku kdy pořádaná. Dle přibližného odhadu bylo zde přítomno přes osm tisíc osob. Zástupci druhých českých spolků dostavili se v plném počtu do parku, kam i různí zástupci města New Yorku na pozvání výboru se byli dostavili.

Byl to skvělý triumf naší jednoty, jenž zůstane nejen v dlouhé paměti všech účastněných, ale zůstane i v dějinách popsáný (Dr. Scheiner v popisu "Cesta do Ameriky", sokol J. Oswald, "Naši v Americe" a v památníku "I. slet Všeslovanský sokolstva amerického" v Chicagu, 1909, jakož i slavnostní číslo "New Yorských Listů" ze dne 21. srpna 1909) pro doby dnešní i budoucí. Původní návštěva českých sokolů platila ovšem naší Národní Jednotě Sokolské v odplatu za její návštěvy do Čech na slety v letech 1887 a 1907, totiž slavným dnům sokolským u příležitosti sletu sokolstva česko-amerického a hlavním závodům N. J. S. v Chicagu, Ill. Přese vše to hlavní uvítání konalo se zde v New Yorku naší jednotou, u kteréž bratří tito byli hostmi po čas pobytu jejich v New Yorku. V oficiálním zastoupení České Obce Sokolské nalézali se bří. dr. Josef Scheiner a dr. Ant. Novotný co vůdci celé výpravy České Obce Sokolské, dále četa borců Fr. Erben, vůdce družstva, Karel Czada, Karel Starý, Fr. Machovský, Fr. Mráček a Ferd. Steiner, vedle dalších členů výpravy, pozůstávajících z 12 prominentních osob a členů sokolstva českého zároveň.

V paměť zde uvedeno budiž, že jednota naše byla poctěna pamětní deskou České Obce Sokolské co darem.

Dodávám, že finanční příjem slavnostního dne činil celkem \$2874.50, a vydání, které zahrnovalo veškeré ubytování a pohostění hostů našich po čas jejich pobytu v New Yorku, jakož i veškeré vydání výborů, v celkové sumě obnášelo \$2868.97. V příjmu zanešeno \$600.00 povolených jednotou naší pro slavnost tuto. O slavných těchto dnech nechaly by se napsati plné sloupce velké knihy, čímž jedině by se dalo vše popsati. Musím se zde však obmeziti v rozepisování, poukazuje na zmíněné již spisy bratrů zámořských a končím tím, že po sletových dnech v Chicagu vraceli se bratří tji do New Yorku, kde po třídním pobytu opět vsedli na loď dne 7. září a ubírali se do staré vlasti, s tisíci a tisíci pozdravy nás všech v blahé vzpomínce na zažité právě dny. Však i bratří oni cítili v srdcích tu lásku naši bratrskou, v paměti pak zajisté jim utkvěly blahé vzpomínky na Ameriku vůbec a na český New York zvláště.

Naše jednota vykonala svou povinnost s vlastním jí sebeobětováním se, což sloužití jí bude jen navždy ku cti a čestné paměti.

V srpnové schůzi odkoupila jednota naše pět dluhopisů na stavbu Českého Domu v Astoria. Jednotou objednáno 100 kusů památníků sokolského sletu N. J. S. v Chicagu, Ill., v roce 1909. — V měsíci září pořádána slavnost v městě New Yorku a sice Hudson-Fulton zvaná, na

níž brala naše jednota podílu ve velkém průvodu s velkým počtem členstva. — Vedle všech těchto slavností účastnili jsme se sborově 25letého jubilea řádu Peter Cooper Č.S.P.S. — Na obdarování dítek, žáků naší tělocvičné školy zvýšen obnos povolený ze \$100.00 na \$125.00, an přibylo více žáků při odbočce v Astoria.

V zájmu vyvolaném ku postavení poprsí slavného našeho skladatele českého B. Smetany v městě New Yorku povolen základní fond \$100.00 a do výboru pověřeni co zástupci bří. K. E. Hrbek a Josef Veselý.

1910.

V lednu došly ze staré vlasti poděkovací diplomy od České Obce Sokolské jak jednotě samotné, tak i celé řadě našich činovníků, jichž přičiněním setkala se výprava českých bratří se zdarem.

V únoru přednešena resoluce výboru na založení česko-americké Obce Sokolské a přijata. Další pak vyřízení celé věci ponecháno Výkonnému Výboru N. J. S. ku všeobecnému vyřízení.

V dubnu opětně účastnili se naši větší žáci i žáčky veřejného cvičení ve zbrojnici 12. pluku v New Yorku.

Závody A. A. U. na naši nabídku opětně připadly ku odbývání do naší sokolovny. K těmto vedle všech jinonárodních závodníků dostavila se i četa bratrů od jednoty "Tyrš" ze Cedar Rapids, Iowa. Táž četa, jež odnesla přebornou vítěznou cenu z loňských závodů N. J. S. v Chicagu. Byli to bratří Fr. Filip, Rudolf Novák, J. Melša, B. Hašek, Josef Hruška a sokol Fr. Jirásek, jenž byl přestoupil k jednotě té. Závody tím staly se zajímavými zvláště pro nás Čechy a byly sledovány s nevšedním napjetím. Závodil zde sokol proti sokolu o přebornictví mezinárodní.

Výsledek byl překvapující. Obě čety obdržely stejný počet bodů a sice 22, takže obě zůstaly vítězi, obdrževše v cenu skvostné praporce před zraky různých Američanů. V závodu pak jednotlivců dlužno pak dodati, že prvním přeborníkem (champion) vyšel sokol Fr. Jirásek a druhým náš člen sokol V. Heisler, na veškerém náradí. I zde jednota naše byla hostitelem bratří z Cedar Rapids po čas jejich návštěvy v New Yorku. — Druhého dne pak uspořádáno jakési veřejné cvičení, jehož hlavním číslem bylo předvedení prostného cvičení vzorného družstva Cedar Rapids.

Na sletu Slovenského Sokola v Trenton, N. J., zastoupena jednota naše družstvem cvičících členů, v jednacím pak sjezdu, jenž následoval, zastoupeni naší bratří Josef Kadlec a Fr. Lier st., za Výkonný Výbor Národní Jednoty Sokolské, na němž jednalo se o založení Svazu Českoslovanského Sokolstva v Americe. — V červenci účastnila se naše jednota prvně sborově v průvodu výročního výletu Děd. Am. Sokola v New Yorku v počtu okázalém. — Na stavbu tělocvičny v Little Ferry, N. J., zakoupila jednota naše za \$200.00 dluhopisů. — Na der 17. října svolána mimořádná schůze jednoty na základě hlasování pro ústavu Česko-americké Obce Sokolské, jež podána Výkonným Výborem Nár. Jed. Sokolské jednotám k vyřízení. Žel, nedošlo k žádné akci. —

V listopadu usnesením jednoty zrušeno choditi na pohřby zemřelým členům sborově s hudbou a určen pouze 8členný výbor. — Nedostavení se člena v tomto případě pokutováno jest \$2.00. — Na stavbu Českého Domu v Astoria usneseno zakoupiti za \$500.00 akcií dodatkem k usnesení z roku minulého. Mimo toho účastnili jsme se sborově slavnosti položení základního kamene tamtéž.

1911.

V březnu doporučeno Výk. Výborem N. J. S., by přišel k odhlasování návrh naší jednoty, by na příští slet šestý Č. O. S. v Praze roku 1912 vysláno bylo závodní družstvo N. J. S. osmičlenné, což přijato s uspokojením všech sborů. — Odbočka našich členů v Astoria sdělila, že bude odbývati jednou měsíčně schůze své v Českém Domově. Dále cvičení odbývati tamtéž třikrát týdně a sice v pondělí, středu a pátek, členů i žactva obého pohlaví.

Zakoupen jeden dílec v ceně 50 korun na stavbu Sokolovny v Olomouci na Moravě. — Ve dnech červencových pořádán hromadný výlet členů ku nově zorganizované jednotě sokolské v Bohemia, L. I. — Zakoupeny dva dluhopisy po \$5.00 na stavbu tělocvičny Sokola "Havlíček" v Clevelandě, Ohio. — Skvělého úspěchu dodělal se náš pěvecký odbor v tomto roce provedením výtečné operetty "Krista z Myšlivny", která byla dávána 6krát v jedné sezoně a můžeme směle říci, že provedení bylo v pravdě umělecké. Vedle úspěchu morálního dodělal se i výborného finančního výtěžku ve prospěch naší Sokolovny, kteréžto odvedl čistých \$798.55. — Na vyzvání pořadatele Sokola Amerického dr. J. Rudiše Jičínského, jenž pověřen uspořádati výstavku Sokolskou při 6. sletu všesokolském v Praze v roce 1912, usnesla se jednota dáti zhotoviti album všech členů jednoty, jež umístněno bude na výstavce té, s přiměřeným popsáním členů. Po ukončení této pak uloženo bude v Sokolovně naší pro doby příští.

Sborovým účastněním zastoupeni byli jsme na 25letých slavnostech řádu Karel Marx Č.S.P.S., České Pekařské Unie č. 22, dále při otevření slavnostním Českého Domu v Astorii, bazáru Těl. Jed. Sokol v Little Ferry, N. J., i otevření Sokolovny jejich, dále 25letého jubilea bratrské jednoty sokolské Fuegner v Long Island City. — Ku hlavní zkoušce borců N. J. S. v měsíci prosinci v Chicagu, Ill., konané, vysláni br. V. Heisler a M. A. Klein, z nichž sokol Heisler prošel co čtvrtý borec do závodního 8členného družstva N. J. S., jež se má VI. sletu Čes. Obce Sokolské v Praze účastniti.

Vyhověno žádosti Čes. Obč. Dobr. Spolku v Astoria o zapůjčení pěti set dollarů na dluhopisy.

Hlasováním zrušen způsob chození sborově odumřelým členům a usneseno napříště účastniti se 8členným výborem, bez hudby. Nedostavení se člena pod pokutou \$2.00. Přednáška p. E. St. Vráze odbývána pod dozorem přednáškového výboru. — Povoleny schůze odbočky v Astorii, vždy 1. neděli v měsíci. — Projednávány návrhy Výk. Výboru N. J. S. na sloučení sokolstva česko-amer. pod jménem Čes. Am. Obec Sokolská. — Účastnění závodů pořádaných Čes. Am. Střelci Svornost

i závodů A. A. U. ve West Side Y. M. C. A. — Sborově sůčastnili jsme se výletu V. Sboru Slov. Sokola i Děd. Am. Sokola. — Po čas oprav v naší Sokolovně cvičili jsme v tělocvičně D. A. Sokola. — Sokol Josef Wollman, cvičitel a bývalý přeborník, zemřel 12. července. Povoleno \$10.00 pro mezinárodní závodníky A. A. U. do švédsko. Zastoupeni na jubilejní slavnosti T. J. Sokol "Fuegner" v L. I. City, též i Čes. Svob. Školy v New Yorku s heslem. — Žádosti D. A. Sokola v New Yorku o zapůjčení obrazů ze IV. sletu v Praze vyhověno. — Sborově sůčastněni při pokládání základního kamene k tělocvičně T. J. Sokol v Little Ferry, New Jersey.

1912.

Na návrh naší jednoty usneseno, by každý člen v Nár. Jed. Sokolské byl taxován 10 centy na dar Ústř. Matici školské v Čechách, což má být doručeno s darem sokolstva česko-amerického při návštěvě. — Na stavbu Sokolovny T. J. S. v Little Ferry, N. J., má být naší jednotou zapůjčeno \$200.00. — Dram. Sbor oslavil své 25leté trvání činnosti dramatické, slavnostním představením "Psohlavci", dne 24. března s příležitostným večírkem starých ochotníků. — Usneseno, by částka \$50.00 původně darovaná T. J. S. Newark, N. J., na stavbu Sokolovny, byla obrácena na stavbu Nár. Domu tamtéž. Na 25leté slavnosti "Roháč z Dubé" Č.S.P.S. v Bohemia, L. I., zastoupeni s heslem a cvičícími členy. — Na příslušný návrh pověření bratři Kar. Feyer, M. Pilnáček, Al. Wokál a Dr. A. Lacina co zástupci N. Y. jednoty při slavnostech 50letých Pražského Sokola. — Pořádána přednáška Dr. J. Rudiš-Jičínským v Sokolovně naší před jeho odjezdem na VI. slet do Prahy. — Ku slavnosti odhalení pomníku Karla Jonáše, v Racine, Wis., zaslán blahopřejný telegram, taktéž i ku slavnosti Frant. Palackého v Praze zaslán kabelogram. — Ruskému Sokolu, odbočka New York, povoleno po jeden rok s námi společně cvičit zdarma. — Při slavnosti 40letého trvání sokolské Jednoty Blesk v Baltimore, Md., zastoupeni jsme byli dvoučlenným výborem z bratrů Jos. Modra a Jos. Veselého. — Sůčastnili jsme se 25leté slavnosti řádu "Karel starší ze žerotína" Č.S.P.S. v Bronx s heslem, dále sborově 15letého trvání klubu Příz. a Manž. Sokolů a 30leté slavnosti Těl. Sboru Dívek a Paní v New Yorku. — Ve vzájemné usnesení vzato, by každý člen jednoty platil 25 centů čtvrtletně až do naší 50leté slavnosti, do zvláštního fondu pro oslavu tuto. Peníze takto složené zůstávají majetkem každého člena. — Služné účetního jednoty zvýšeno ze \$120.00 na \$150.00 ročně. — Ve prospěch Červeného Kříže na Balkáně povoleno jednotou \$100.00 a podán návrh k Výk. Výb. N. J. S., by každý člen byl povinen složit 50 centů ve prospěch tohoto účele. — Starosta Josef Modr zastoupen ve výboru pro uspořádání velké všeslovanské schůze v Carnegie Hall, dne 14. prosince. Obrovská návštěva i průběh schůze samé vyzněly v mohutném protestu proti Rakousku. — Přijato, by legitimační listiny Děd. Am. Sokola byly naší jednotou uznávány. — Podána petice k městské radě v New Yorku, by část pozemku mezi 1. a 2. Avenue a 67—68. ul. byla zařizena pro tělocvičné hřiště.

1913.

Usneseno, přijímati členy klubu Svobodomyslné Mládeže k jednotě bez vstupného. — Odporučeno, súčastniti se koncertu ve prospěch Červeného Kříže na Balkáně, pořádaného klubem Hořejší Hudební Jednoty v Sokolovně. — Podporování Čes. Am. Matice školské \$10.00 ročně. — Pozvání od německých Turnerů, okresu N. Y., na jejich 50leté trvání přijato. — Delegace Čes. Svob. školy v N. Y., přednáší žádost k jednotě, bychom upustili od pořádání našeho výletu, na den 30. května (Decoration Day), an zástupci školy chtějí na ten den pořádati společný český Den. Usneseno a odpověděno, že nám nemožno vyhověti a odporučen den jiný. — Do sjezdu N. J. S. v Baltimore, Md., odbývaného, zvoleni co zástupci naší jednoty bratři Jos. Modr, Fr. Bartuněk, K. E. Hrbek a V. W. Wojtišek. — Společný výlet členstva do Bohemia, L. I., a uctění památky Husovy tamtéž. — Delegátům do sjezdu Nár. Jed. Sokolské uloženo, otázku svobodomyslnosti v řadách členstva Nár. Jed. Sokolské co možno nejvíce rozšířiti. — Závody členů dne 17. srpna setkaly se s morálním úspěchem. Súčastněni též členové Děln. Am. Sokola a sbory Slov. Sokola. — Na příslušný návrh na sjezdu N. J. S. v Baltimore prohlášen náš jediný zakládající člen sokol Alois Wokál, za čestného člena N. J. S. — Zastoupení na 25leté slavnosti "Obce žižkovské" s heslem. — Odporučeno V. V. N. J. S., by zástupci, kteří budou vysláni do konference ohledně spojení Sokolstva česko-amerického, trvali na tom, by sdružení to neslo nadále jméno Nár. Jed. Sokolská. — Sokol Jan Pavlík oznámen nemocen. Usneseno, by na místo jeho co cvičitele členů i žáků byl ustanoven jiný, však plat co cvičitele mu byl nadále vyplácen. — Súčastněni slavnosti 25leté pěv. sboru "J. Kaj. Tyl" v Bronx sborově a s heslem. — Vypracována resoluce na základě nedůstojného obvinění a napadení našeho zástupce br. K. E. Hrbka, na slučovacím sjezdu v Clevelandě, O., jež byla i v Sok. Amer. uveřejněna. — Povolen pravidelný roční příspěvek \$10.00 na Čes. Svob. školu v Astoria, L. I. — Pořádán bazar cvič. sboru a cvič. členů ve prospěch fondu pro závodníky, kteří vysláni budou k hlavním závodům N. J. S. do Omahy, Neb., v roce 1915 a který vynesl čistých \$500.00.

1914.

Na přípis Čes. Am. Žurnalistů se žádostí o finanční podporu, na vydávání angl. čas. "Bohemian Revue" povoleno \$10.00. — Spojeným Spolkům v Morrisanii (Bronx), N. Y., povolena půjčka \$1000.00 na stavbu Nár. Budovy tamtéž. — Bratrům Al. Wokálovi a Janu Pavlíkovi, co čestným členům N. J. S. a záslužným, povoleno, by tito byli zbaveni placení příspěvků k jednotě. — Přednesena a přijata zpráva výboru na vypracování platu cvičitelům následovně:

Cvičitel I. družstva \$45.00 ročně.

Cvičitel II. družstva \$45.00 ročně.

Cvičitel III. a IV. družstva \$40.00 ročně.

Cvičitel V. a VI. družstva \$35.00 ročně.

Cvičitel čekanců a družstva další po \$30.00 ročně.

Cvičitel pro družstva v Astoria, L. I., každý \$35.00 ročně.

Dále doporučeno: 1) Náčelník neb jiný cvičitel nemá v jednu a tu samou hodinu, za kterou plat bere, zastávat dvě místa a za obě být placen. Tím se stává, že jednu neb druhou povinnost zanedbává. 2) Každému cvičiteli jest dovoleno vynechati osm cvičení v roce a za vynechání přes toto číslo (8) každé jednotlivé cvičení se srazí s jeho, na jednotlivé cvičení připadajícího platu. 3) Náhradníci necht' jsou placeni dle platu 5. a 6. družstva. 4) Cvičitel'ský sbor necht' provádí v neděli odpoledne 1 hodinu cvičení, ku vzdělání cvičitelů, jak v theorii, tak i v praxi pod dozorem náčelníka, střídavě na nářadí dle jeho ustanovení, který týden předem cvičitele a nářadí pro příští neděle jmenuje. Takto jmenovaný cvičitel pak sám rozvrh spracuje a též provádí. 5) Zavedení jiného systému pro pořadové cvičení, by s lepším zdarem se provádělo a hledělo se k tomu, by vůdcové sborů byli pořadového cvičení a velení znalí. — Svazu Svobodomyšlných v Americe povoleno \$5.00 na oslavení památky Husovy v roce 1915. — Súčastnění oslavy 60letého trvání řádů Č.S.P.S. pořádané Velkořádem státu New York. — Sokolce Julii Lier-ové, představitelce "Kristy z myslivny" při odchodu jejím z New Yorku povoleno \$50.00 na zakoupení vkusného daru co odměny za její obětavost a nežistnou práci. — Naše jednota opětně pověřena V. V. N. J. S. ku zvolení činovníků a přijmutí sídla Východní župy. — Na paměť 30letého úmrtí mistra Bed. Smetany, dne 11. května, uspořádán slavnostní večírek. — Dne 4. července súčasněna jednota naše výletu br. jednoty v Little Ferry, N. J., v odvetu za jejich valnou účast' při našem výročním výletě. — Súčastnění 25leté slavnosti trvání Velkovýboru řádů Č.S.P.D.S. s heslem. — Mimořádně usneseno, by na pohřeb zemřelého bratra Jana Pavlíka obeslána byla celá jednota do smutečního průvodu. Okázalá poslední pocta byla prokázána. — Na žádost Čes. Am. Výboru (později Č. N. Sdružení) pro osamotnění a podporu českého národa povoleno \$200.00 a z koncertu sl. Jiř. Jičínské, třetina čistého výtěžku \$30.35 též. — Na návrh cvič. sboru povoleno na pomník zemřelému J. Sullivanu, předsedovi A. A. U. v N. Y. částka \$25.00 a mimo toho centová sbírka mezi žactvem naším. — Dram. Sborem naším pořádané představení "Na oltář Vlasti" ve prospěch Čes. Nár. Sdružení vyneslo \$106.50 čistého. — Odbočka naše v Astoria pověřena voliti si správní výbor ze členů svých.

1915.

Výbor z Husovy slavnosti podává zprávu o jmenování pana J. J. Krále, co slavnostního řečníka. Jednotou usneseno, by náš zástupce protestoval proti tomu z příčin, že pan Král svého času se oproti Sokolstvu nespolehlivě zachoval. — Usnesená půjčka pro Ústř. Výbor spolků Morrisánských, před časem povolená, byla zrušena a pro jistou dobu odložena. — Na utvoření se Vzdělávacích Odborů v N. J. S. změněn též i náš název "Přednáškový výbor" na "Vzdělávací Odbor". — Sborově navštívili jsme bazar Ruského Červeného Kříže. — Pokladník jednoty pověřen zavésti listovní vedení (check account) na banku pod jménem "Těl. Jed. Sokol v N. Y." (česky), kdežto sbor ředitelů zanešen co Bohemian Gym. Ass'n. Sokol of New York. — Důkladným pro-

hlédnutím finančních knih shledáno, že zemřelý sokol Emil Částka byl ve schodku \$1121.60 na hotovosti a \$1004.00 za nezaplacené daně co pokladník sboru řiditelů. — Na pozvání od přistěhovaleckého komisaře z Ellis Island, by jednota naše vyplnila program jedné neděle na ostrově tom, pro zadržené přistěhovance tamtéž po čas války, žádosti vyhověno a den 23. května určen pro naše zastoupení. Pěvecká a tělocvičná škola účinkovala. — Na 500letou oslavu upálení Jana Husa, kterážto slavnost' má být odbývána v Carnegie Hall, ve velkých rozměrech, povolen příspěvek \$25.00 pořádajícímu výboru. — V červnové schůzi usneseno, by jednota naše stala se řádným členem Čes. Národ. Sdružení v Americe s ročním poplatkem 10 centů za člena. — Oproti pořádání Českého Dne, na Decoration Day, zástupci Čes. Svob. školy, opětně jednota naše protestuje z příčin, že na týž den naše jednota pořádá vždy svůj výroční výlet, již po dlouhá léta a za druhé, že nám co členu školy té není možno, účastniti se slavnosti Čes. Dne zároveň. — Cvič. sborem doporučeno, by v létě po dva měsíce, červenec a srpen, byly prázdniny, jak členstva tak i žactva. Jednotou schváleno, avšak plat cvičitelů po čas prázdnin zrušen. — Usneseno, používatí známky "Čes. Národního Sdružení" na spolkových dopisech. — Sborově jsme se účastnili na slavnosti Tábora Lidu, pořádaného Č. N. Sdružením, zastoupeni cvičením i ve zpěvu. — V srpnu účastnili se naši cvičící členové veřejného cvičení u T. J. Sokol ve Schenectady, N. Y., pod záštitou Vých. Župy. Taktéž účastněni pořadových závodů župy M. Hodža, T. S. J. Sokol a veřejného cvičení T. J. Sokol v Newark, N. J. — 25letého jubilea sboru Vltava J.Č.D. účastněni sborově. — Přednáška Dr. J. Rudiš Jičínského, při jeho návratu ze Srbska, setkala se se zdarem. Příjem činil \$183.00. — K oslavě 50letého založení Sokolstva v St. Louis, Mo., a 45leté oslavě Sokolstva v Clevelandě, O., zaslány blahopřejné depeše. — Pro výpravu česko-slovenskou na Černou Horu povoleno \$25.00 na různé potřeby. — Účastněni 25leté slavnosti trvání Čes. Dobr. a Vzděl. Společnosti v New Yorku. Usneseno, státi se členem Čes. Am. Matice školské s příspěvkem \$5.00. — Jednotou dáno svolání do časopisů, by sebraný fond pro postavení poprsí B. Smetany, českými spolky a jednotlivci, byl pro neuskutečnění toho plánu předán v akci Čes. Nár. Sdružení. Částka \$142.05, jednotě patřící, ukázána k rukoum Č. N. S. —

1916.

Při slavnosti 25leté řádu Ctiboj z Dolan Č. S. P. S. zastoupeni s heslem. — Usneseno, by dram. sbor náš pořádal ročně jedno představení divadelní ve prospěch Čes. Nár. Sdružení. — Na návrh pěv. odboru zrušen měsíční poplatek žactva dětské pěv. školy. — Vzděl. Odbor získal Dr. J. Rudiš-Jičínského ku přednášce se světelnými obrazy pohledů z Balkánu, na den 22. února, finanční výtěžek věnován Č. N. S., dále poučnou přednášku Dr. J. Raddy a Dr. Morávka, o tuberkuloze na den 13. března. — 25leté slavnosti Čes. Svob. školy v L. I. City účastnili jsme se s heslem. — Výbor Vých. Župy sděluje, že pořádáno bude velké veřejné cvičení žactva i členstva svazu Slov. Sokolstva v New

Yorku ve prospěch Č. N. S. — Jednota naše činí dotaz k Výk. Výboru N. J. S., ohledně zjištění pravdy o Fr. Iškovi, členu sokolské jednoty v Chicagu, stran zaprodajnosti českých snah. Usneseno, by po zjištění pravdy a důkazů byl tento vyloučen z členství N. J. S. — Návrh Výk. Výboru N. J. S., by z pokladny N. J. S. bylo povoleno tisíc dolarů pro Nár. Sdružení jednotou naší, schválen. — Na 25leté jubileum I. Čes. Řez. a Uzen. Unie v N. Y., a I. Čes. Střeleckého Sboru ve West Hoboken, N. J., byli jsme zastoupeni s hesly. — Na přetřes vzata otázka nedaleké oslavy naší 50leté činnosti a trvání jednoty. Na výbor přípravný zvoleni bratři: L. C. Frank, Jos. A. Knedlhans, Jos. Kuchař, Alois Wokál, Fr. Lier I., Mich. Kafka, Jan Hála, E. Polák, Fr. Bartůněk, K. E. Hrbek, Josef Veselý, J. L. Jedlička, Josef Kadlec, Fr. Hroch, Ant. Jahoda, Fr. Lier II., Fr. Vinický, Václ. Linhart, V. Hampl, Ant. Mysliveček, Jos. Sehnal, Jos. Šimůnek, Tom. šteffek, B. Souček a starosta Josef Modr, kteří mají se stálým záb. výborem náčrtek slavnosti přednésti. — Dr. J. Radda přednášel pro členy na thema "Utajované zlo". — Br. Ant. Polák v Chicagu, Ill., dlící, pověřen zastupovati naší jednotu při oslavě 50letého trvání sokolstva tamtéž. — Súčastněni slavnosti 500leté upálení Jeronýma Pražského v Nár. Budově s odkoupením deseti 25c. vstupenek. — Oznámeno, že Čtenářská Beseda Vlast' se dobrovolně rozešla a veškerý sklad knih v jejich knihovně darovala naší jednotě, celkem 1826 svazků, za což jim vzdán povinný dík. — Súčastněni jsme se sborově 27. května slavnosti 250letého založení města Newarku, N. J. — Na žádost Čes. Ústř. Děl. Jed. podpořit stávkující krejčí, usneseno, každého členu taxovati pěti centovým příspěvkem, a ty, kteří jsou naši členové, dle potřeby a jich žádosti podpořiti — Slavnosti položení základního kamene pro Národní Budovu v Bronx, súčastněni sborově a s heslem \$25.00, též i 25letého jubilea řádu Vratislava Č.S.P.D.S. s heslem. — Zábavní výbor, zvolený v půlroční volební schůzi pověřen, by stával v činnosti po celé dva roky a účinkoval společně s výborem slavnostním, ze stránky té, by práce spojená s oslavou našeho jubilea byla celková. — Súčastněni sborově nejen na výročním výletě Děl. Am. Sokola 4. července, ale i na závodech a průvodu téhož sboru, 3. a 4. září. — Dr. J. Radda zahájil kurs výchovný pro členy "O prvé pomoci", jenž se setkal se zdarem. — Župnímu Výboru doporučeno pořádati kurs sedmitýdňní. — Na základě zvětšení knihovny naší usneseno napříště voliti každoročně tři knihovníky na místě stávajících dvou. — Pro žactvo naší těl. školy doporučeno, na místě dárků, tyto pohostiti a pobaviti v tělocvičně, sirotky pak ošatiti. — Zastoupení při položení základního kamene Sokolovny v East Islip, L. I., s heslem. — Návrh na sloučení N. J. S. se župou Fuegner-Tyrš jednohlasně přijat. Dle návrhu br. K. E. Hrbka doporučuje jednota naše návrh k odhlasování všem jednotám N. J. S., by v pádu že spojení uskutečněno bude, jmění N. J. S., mimo fondu sjezdového, kursového a úrazového N. J. S., darováno bylo Č. N. Sdružení v Americe, kterýžto návrh později změněn v ten smysl, že v pádu skutečného spojení Výkonný Výbor věnuje jistou peněžitou částku z pokladny

N. J. S. jakožto dar Č. N. S. v Am. na oslavu sloučení Sokolstva Amerického.

1917.

Rok jubilejní, rok památný pro naši Těl. Jed. Sokol v New Yorku, pro nás pak členy zvláště významný. Přednesena podrobná zpráva finanční z bazáru Čes. Nár. Sdružení, kdež jsme byli zastoupeni na sokolském stánku, z něhož odvedeno celkem \$1869.95 čistých i s peněžitými dary. — Zastoupeni jsme byli na 50leté oslavě trvání spolku Hlahol-Dalibor, dále 25leté slavnosti Děd. Am. Sokola N. Y., a dvoru Jan Neruda s hesly. — Slavnostní výbor podává náhled o průběhu slavnostních dnů naší Jednoty. A sice: 1. září: společné závody jednot Východní župy, 2. září: Operní představení v Sokolovně, 3. září: Velké veřejné cvičení v City College Stadium a v sobotu 13. října společný banquet. — Na žádost N. Y. Čes. Pomocného Sboru, jménem Amer. Červeného Kříže, povoleno propůjčiti naší Sokolovnu pro nemocniční lazaret v případě potřeby. Jelikož se ale později zjistilo, že jmenovaný Sbor není pověřen od hlavního tělesa červ. kříže, povolení vzato zpět. — Do slavnostního výboru přivoleni bři. Ferd. Martiny a M. A. Klein. — Na příslušný návrh doporučeno mladším členům jednoty s doložením, že lépe bude, přihlásí-li se dobrovolně k ustavující se sokolské legii, nežli vyčkávati na vládní rozkaz k nucenému odvodu. Zvolen 3členný vojenský výbor z bři. Ferd. Martiny, M. A. Klein a Jos. Gregor, jenž má potřebné kroky v tomto směru učiniti. — Za neuspokojujících poměrů, jež se v posledním čase valně měnily a braly na se tvářnost válečnou, usnází se slavnostní výbor, požádati jednotu o zrušení veškerých veřejných a okázalých slavností, spojených s naším 50letým trváním a navrženo pouze soukromně mezi členy oslaviti jubileum naše. Má se pouze odbývati památná schůze členů, na výroční den založení naší jednoty v sobotu, dne 13. října. Veřejné cvičení a závody necht' odpadnou vůči situaci dnešní vážné doby, jelikož napjaté poměry nezaručují nám nic určitého a zajištěného, co se týče městského stadia i našeho cvičícího členstva, což vše bylo jednotou schváleno. — V měsíci květnu zemřel br. B. R. Souček, finanční tajemník a účetní jednoty. — Navrženo a přijato, by finanční hotovost, uložená čtvrtletními poplatky členů na zvláštní fond pro slavnostní dny, jež byla vedena co majetek každého člena jednoty, byla po písemném odhlasování uložena co "Výpomocný fond" pro případ potřeby našich členů — vojínů. Dále usneseno, by ti členové, kteří dobrovolně neb zákonně jsou v povinnosti vojenské Spoj. Států, byli zbaveni platu příspěvků a povinností k jednotě až do jejich návratu. — Původní usnesení zakoupiti 100.00 dolarů bond na půjčku Svobody, vydaný vládou Spoj. Států, bylo změněno v zakoupení \$1000.00 Liberty Bond. — Zástupci v senátě Spoj. Států p. Wm. S. Kenyon z Iowa a krajanu A. J. Sabathovi, zástupci v kongresu Spoj. Států ve Washington, D. C. zaslány poděkovací telegramy jménem jednoty naší za tlumočení snah a požadavků Českého Národa nám všem tak drahých v dnešní kritické době, tlumočených a přednesených před zástupci spolkové vlády Spoj. Států. — Vojenský výbor

naš podává zprávu, že ze členů našich co dobrovolníků bylo as 15 přijmuto, vyjma toho mnoho jiných krajanů nečlenů, kolem 70, kteří byli dne 1. června s vojenskou poctou a hudbou odvedeni z naší Sokolovny. — Českému Nár. Sdružení vyslovena veřejně důvěra a uznání — a usneseno, by jedenkaždý člen jednoty stal se členem Č. N. S. s ročním příspěvkem nejméně \$1.00. — Určeno, vypracovati vkusný památník, v němž byl vedle různých písemných příspěvků od sokol. písmáků popsána byla naše činnost a práce sokolská. Úprava a vše další spojené s tímto ponecháno sokolu L. C. Frank-ovi. — V předběžném usnesení jednoty bylo, pozvati různé zástupce českých a slovanských spolků k účasti našich slavností, s tím doložením, že si nepřejeme žádných finančních darů, jak až dosud bylo ve zvyku v celém spolkovém životě. — Taktéž i zástupcům Sokolské Obce v Americe, delegaci to Výk. Výboru z Chicaga, Ill., dáno na srozuměnou, že ze všech slavností našich sešlo a vydání s cestou delegace spojené by obráceno bylo k dobroč. Čes. Nár. Sdružení. —

Ukončujíce činnost naší v padesátiletém trvání jednoty, vstupujeme zároveň v činnost novou, v práci další, nezastavujíce se na vytčené cestě. Sesílení v našem celkovém spojení pod novým jménem, sdružení v Sokolskou Qbec v Americe, na místě naší bývalé Národní Jednoty Sokolské ve Spoj. Státech Severo-Amerických, jdeme a chceme jíti dál v neznámou budoucnost, nehanbíce se za činnost vykonanou a minulou, aniž bychom se obávali práce další, držíce se pevně programu a návodu našich nezapomenutelných zakladatelů Tyrše a Fuegnera, jichž učení jest nám povinností a odkazem.

Doložiti k tomuto jest mně nutno, že činnost zde podaná jest jen z části udána. Jsou to udaje mimořádné, jež sběhly se vedle všech běžných událostí, stále se střídajících v soukromé spolkové činnosti naší. Jest více než nutno, aby členové naší jednoty vždy pamětlivi byli toho, že čím větší zájem o spolkovou práci jeví, tím větší jeví se činnost sama s sebou.

Budiž nám příkladem a dalším vodítkem veškerá ta ohromná práce a směsice různých záležitostí, jež jednota naše vyřídila. Učiňme si představu, co vše vykonáno bylo a co ještě vykonáno býti má, neboť nebude-li mezi námi "věčný ruch", klesne význam našich snah a předsevzetí pod hodnotu. Pracujme tak, abychom se právem činovníky a Sokoly nazvati mohli.

A k tomu, jak doufám, dojíti nesmí, k tomu klesnutí činnosti, pokud zájem nás všech půjde za heslem: "Vždy mužně v před!" Na zdar!

Seznam členstva a doba jejich přijmutí.

WOKÁL ALOIS,
jediný žijící zakládající člen

Vinický Frant.	13.	listopadu	1875	Řehoř Bohumil	3.	října	1887
Polák Anton	13.	května	1876	Šimůnek Josef	3.	října	1887
Hubal Alois	3.	března	1877	Tlapa František	7.	listopadu	1887
Naděje Jan	1.	července	1877	Koch Josef	5.	března	1888
Fišer Josef	1.	července	1878	Prach Josef	5.	března	1888
Finger Jan	5.	srpna	1878	Polák Emil	19.	března	1888
Jiran Josef	7.	dubna	1879	Novotný Fr. I.	16.	dubna	1888
Tvrđík Ferd.	7.	dubna	1879	Lux Ferdinand	4.	června	1888
Lier František I.	5.	května	1879	Poláček Frant.	4.	června	1888
Jahoda Josef	11.	srpna	1879	Brodil Josef I.	5.	července	1888
Strnad Josef	11.	srpna	1879	Bartuněk Frant.	5.	listopadu	1888
Kadlec Josef	1.	září	1879	Blažej Josef	7.	ledna	1889
Prach Tomáš	5.	dubna	1880	Jedlička Josef L.	2.	června	1889
Holub Frant. I.	3.	května	1880	Řehoř Karel	1.	července	1889
Rokos Josef	5.	července	1880	Raška Edward	5.	srpna	1889
Černý Jan	6.	listopadu	1880	Vejnoska Květ.	7.	října	1889
Hroch František	7.	února	1881	Vlasák Josef	4.	listopadu	1889
Fiala Josef I.	11.	června	1881	Šteffek Tomáš	2.	prosince	1889
Kodet Josef	6.	března	1882	Beneš Josef II.	3.	března	1890
Šafařík Josef	1.	května	1882	Hrbek Karel E.	2.	června	1890
Jahoda Jan	2.	června	1883	Suda Václav	2.	června	1890
Linhart Václav	5.	května	1884	Javůrek Frant.	6.	října	1890
Hampl Václav	3.	listopadu	1884	Lucek Karel	6.	října	1890
Jahoda Alois	3.	listopadu	1884	Uher František	6.	října	1890
Topka Jan	6.	července	1885	Beneš Josef I.	5.	ledna	1891
Feyk Antonín	26.	července	1885	Křivanec Frant.	2.	února	1891
Goldhamer Karel	7.	září	1885	Křížek Václav	2.	února	1891
Kopejzna Emil	7.	září	1885	Třešnák Frant.	6.	dubna	1891
Škarka Josef	7.	září	1885	Matoušek Josef	1.	června	1891
Hála František	2.	listopadu	1885	Štránský Frant.	1.	června	1891
Veselý Josef	2.	listopadu	1885	Kafka Michael	15.	června	1891
Hroch Ondřej	1.	března	1886	Kupp Václav	6.	července	1891
Woytišek V. W.	1.	března	1886	Zajíc Karel	6.	července	1891
Hála Jan	5.	dubna	1886	Cyvín Josef	3.	srpna	1891
Holub Bedřich	5.	dubna	1886	Hodík František	3.	srpna	1891
Chobot Josef I.	1.	listopadu	1886	Křivanec Josef	3.	srpna	1891
Jičinský Josef	21.	února	1887	Malinka William	3.	srpna	1891
Chromý Alois	4.	dubna	1887	Laně Josef	5.	října	1891
Kobera Martin	2.	května	1887	Sýkora Stanislav	5.	října	1891
Hana Jan	12.	září	1887	Schouř Dominik	5.	října	1891
Hošek Antonín	12.	září	1887	Frank Lad. C.	2.	listopadu	1891
Kadlec František	12.	září	1887	Šimáček Karel	2.	listopadu	1891
Vejvoda Václav	12.	září	1887	Šimůnek Karel	2.	listopadu	1891
Hurt Josef	3.	října	1887	Kautský Josef	7.	prosince	1891
Jahoda Antonín	3.	října	1887	Sedláček Václ. I.	7.	prosince	1891
Martyny Ferd.	3.	října	1887	Štěníčka Jan	7.	prosince	1891
				Modr Josef	4.	ledna	1892
				Pospíšil Frant. I.	1.	února	1892

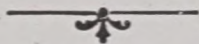
Zavřel Jaroslav	1.	února	1892	Šašek Josef	2.	září	1893
Kara Petr	4.	dubna	1892	Švec Václav	2.	září	1893
Manda William	4.	dubna	1892	Malota Jan	18.	září	1893
Stránský Alois	4.	dubna	1892	Mysliveček Ant.	2.	října	1893
Bedrníček Jan	2.	května	1892	Hatamer August	7.	listopadu	1893
Hájek František	2.	května	1892	Kohoutek Jan	7.	listopadu	1893
Syrový Václav	2.	května	1892	Bejšovec Bohumil	4.	prosince	1893
Vohlítka Václav	2.	května	1892	Hanzálek Josef	4.	prosince	1893
Strnad František	2.	června	1892	Klein František	4.	prosince	1893
Bartuňek Ant.	13.	června	1892	Krobošt Jan I.	4.	prosince	1893
Jahoda František	13.	června	1892	Bouda Antonín	15.	ledna	1894
Ryšánek Alois	13.	června	1892	Hanzlík Josef	5.	března	1894
Turek Jindřich	13.	června	1892	Vejnoska Boh.	5.	března	1894
Vlach Emil V.	13.	června	1892	Knedlhans Josef	25.	března	1894
Brouk Antonín	4.	července	1892	Kubeš Josef	25.	března	1894
Kuchař Josef	1.	srpna	1892	Skokan Antonín	25.	března	1894
Ouda Albert	1.	srpna	1892	Meřický Václav	2.	dubna	1894
Beran František	19.	září	1892	Devera Václav	7.	května	1894
Hájek Emil	19.	září	1892	Fiala Karel	7.	května	1894
Jedlička Jan	19.	září	1892	Meršán August	7.	května	1894
Nový Josef	19.	září	1892	Krulis Josef	30.	června	1894
Suk Jan	19.	září	1892	Sehnal Josef	24.	září	1894
Kraupner Josef	3.	října	1892	Bělský František	26.	září	1894
Oktavec Josef I.	3.	října	1892	Řiha František	26.	září	1894
Sádlo František	3.	října	1892	Veselý František	17.	prosince	1894
Vepřek Matěj	3.	října	1892	Škroud František	28.	ledna	1895
Babor František	7.	listopadu	1892	Beneš Frant. II.	24.	června	1895
Brodil Josef II.	7.	listopadu	1892	Fayer Antonín	24.	června	1895
Hochner Adolf	5.	prosince	1892	Kosík Rudolf	24.	června	1895
Němeček Václav	5.	prosince	1892	Hodík August	29.	července	1895
Thurnovský Theo	5.	prosince	1892	Kačer Jan	29.	července	1895
Větrovec Karel	5.	prosince	1892	Kolář Štěpán	29.	července	1895
Elían Václav	6.	února	1893	Turek František	26.	srpna	1895
Jeřábek Václav	6.	února	1893	Řiha Václav	28.	října	1895
Hošek František	6.	března	1893	Kocourek Václav	27.	ledna	1896
Khare Antonín	20.	března	1893	Nový Josef J.	27.	ledna	1896
Stoček Josef	7.	dubna	1893	Gregor Antonín	24.	února	1896
Bláha Václav	1.	května	1893	Pokorný Frant.	24.	února	1896
Kroupa Vincenc	1.	května	1893	Beneš Fr. I.	28.	května	1896
Trnka František	1.	května	1893	Novotný Fr. II.	28.	května	1896
Woytíšek Jan	1.	května	1893	Pešek Silvester	29.	června	1896
Hroch Václav	5.	června	1893	Smola Jan	27.	července	1896
Jeník Alois	5.	června	1893	Ptáček Josef	31.	srpna	1896
Kolman Antonín	5.	června	1893	Fayer Karel	26.	října	1896
Lašťovka Ant.	13.	června	1893	Havránek Frant.	30.	listopadu	1896
Levý Josef	3.	července	1893	Pavlík Antonín	30.	listopadu	1896
Opava Václav	3.	července	1893	Částka Emil	28.	prosince	1896
Voska Otto	3.	července	1893	Chobot Josef II.	28.	prosince	1896
Vyskočil Ferd.	3.	července	1893	Vyhnálek Josef	28.	prosince	1896
Kolář Emil	29.	července	1893	Bělohávek Karel	25.	ledna	1897
Adamec Václav	7.	srpna	1893	Opperman Ant.	25.	ledna	1897
Hübel Jan	7.	srpna	1893	Kabela František	24.	května	1897
Kropáček Václ. I.	7.	srpna	1893	Samek Antonín	24.	května	1897
Bačkora Josef	2.	září	1893	Vaněk Vincenc	24.	května	1897
Bernard Josef	2.	září	1893				

Señor Emil	28.	června	1897	Veselý Václav II.	10.	června	1902
Dvořák Josef	26.	července	1897	Průcha František	28.	července	1902
Potůček Karel	30.	srpna	1897	Heisler Václav	27.	října	1902
Hoffman Fr. J.	27.	září	1897	Peroutka Václav	24.	listopadu	1902
Volný Vincenc	27.	září	1897	Čížek František	29.	prosince	1902
Voříšek Karel	27.	září	1897	Smola Henry	28.	ledna	1903
Lier Frant. II.	25.	října	1897	Svoboda Václav	28.	ledna	1903
Bloch Jacob	29.	listopadu	1897	Toman Fred.	24.	února	1903
Wolf Frant. I.	27.	prosince	1897	Podolák Bohumil	27.	července	1903
Ptáček Stanislav	31.	ledna	1898	Holub Alois	26.	října	1903
Burda Josef	28.	března	1898	Koše František	26.	října	1903
Khare Alois	25.	dubna	1898	Beran Karel	28.	prosince	1903
Konop František	25.	dubna	1898	Podobský Frant.	29.	února	1904
Kohout František	27.	června	1898	Klicpera Otto	23.	května	1904
Pilnáček Michael	25.	července	1898	Stehlík Karel	25.	července	1904
Menšík Josef	29.	srpna	1898	Kafka Josef	12.	září	1904
Klečka Jan	19.	září	1898	Havlik Josef	28.	listopadu	1904
Wokál Emil	19.	září	1898	Karas František	28.	listopadu	1904
Ruth Karel	28.	listopadu	1898	Kostelák Vlad.	28.	listopadu	1904
Sekíra Hugo	30.	ledna	1899	Kaštálek Josef	26.	prosince	1904
Šindelář Karel	30.	ledna	1899	Novotný Josef I.	13.	března	1905
Jablečník Václav	27.	března	1899	Koše Karel	22.	května	1905
Malý František	27.	března	1899	Kroutil Ant.	22.	května	1905
Němec Karel	27.	března	1899	Sochor August	25.	září	1905
Klečka Vojtěch	24.	dubna	1899	Pokorný Rudolf	9.	října	1905
Folbrecht Josef	31.	července	1899	Stehlík František	13.	listopadu	1905
Kavan Bohumil	31.	července	1899	Hess Antonín	27.	listopadu	1905
Kubišta Antonín	31.	července	1899	Bek Josef	11.	prosince	1905
Baborský Ant.	28.	srpna	1899	Stehlík Josef I.	8.	ledna	1906
Pospíšil Fr. II.	30.	října	1899	Chváta Vojtěch	22.	ledna	1906
Kára Josef	13.	listopadu	1899	Tužil Josef	22.	ledna	1906
Filipec Václav	26.	února	1900	Vrána Josef	26.	února	1906
Michálek Jan	26.	února	1900	Paleček Antonín	12.	března	1906
Tůma Tomáš	13.	srpna	1900	Patzelt Alois	26.	března	1906
Hromádka Emil	24.	září	1900	Juna Josef	23.	dubna	1906
Novák Vincenc	26.	listopadu	1900	Opitz Corn.	23.	dubna	1906
Nebeský Jan	28.	ledna	1901	Vlasák Antonín	23.	dubna	1906
Veselý Antonín	25.	února	1901	Divíšek Rudolf	14.	května	1906
Linek Antonín	24.	dubna	1901	Švehla Karel	14.	května	1906
Panský Jan	24.	dubna	1901	Toman Rudolf	14.	května	1906
Křídlo Emil	29.	července	1901	Veselý Václav I.	14.	května	1906
Kovářík Karel	28.	října	1901	Veverka Josef	25.	června	1906
Michálek Karel	28.	října	1901	Holub Frant. III.	24.	září	1906
Průša Rudolf	28.	října	1901	Jablečník Frant.	24.	září	1906
Turek Bedřich	28.	října	1901	Schultz Edward	14.	ledna	1907
Gregor Josef	25.	listopadu	1901	Kokeš Josef	28.	ledna	1907
Jeřábek Karel	25.	listopadu	1901	Kuchař František	28.	ledna	1907
Holub Frant. II.	30.	prosince	1901	Plíšek František	28.	ledna	1907
Hošek Josef J.	27.	ledna	1902	Kaplan Jan	25.	února	1907
Klein Martin	27.	ledna	1902	Meduna Josef	25.	února	1907
Mošner František	27.	ledna	1902	Andrl Antonín	25.	března	1907
Hlaváč Emil	24.	února	1902	Marek Josef	22.	dubna	1907
Štoček Rudolf	24.	února	1902	Mička František	13.	května	1907
Zvánovec Frant.	24.	února	1902	Vyskočil Al.	8.	července	1907
Šmejkal Frant.	24.	března	1903	Veselý Jindřich	26.	srpna	1907

Škudrna Antonín	25.	října	1907	Kříž František	27.	března	1911
Vlk Adolf	25.	listopadu	1907	Wokál Louis	27.	března	1911
Rys František	23.	března	1908	Fiala Josef II.	24.	dubna	1911
Sedláček Antonín	23.	března	1908	Heisler Bohumil	24.	dubna	1911
Pošva Jindřich	13.	dubna	1908	Kalaš Ferdinand	24.	dubna	1911
Klingner Adolf	27.	dubna	1908	Mykánek Josef	24.	dubna	1911
Lier Jindřich	27.	dubna	1908	Novotný Josef II.	24.	dubna	1911
Klár Antonín	14.	září	1908	Pospíšil Ferd.	24.	dubna	1911
Malý Stanislav	14.	září	1908	Svoboda Stan.	24.	dubna	1911
Němeček Josef	14.	září	1908	Salivar Alois	26.	června	1911
Vlach Emil L.	14.	září	1908	Stehlik Josef II.	26.	června	1911
Váně František	12.	října	1908	Turek Alois	26.	června	1911
Šteffek František	9.	listopadu	1908	Jedlička Josef I.	28.	srpna	1911
Kopejzna Ant.	23.	listopadu	1908	Handlíř Jan	23.	října	1911
Psota Josef	23.	listopadu	1908	Pražský Václav	23.	října	1911
Brožek Jan	11.	ledna	1909	Stropnický Jan	23.	října	1911
Jahelka Emil	11.	ledna	1909	Martínek Alois	27.	listopadu	1911
Soukup Josef J.	11.	ledna	1909	Pilnáček Edward	22.	ledna	1912
Stoupa Alois	11.	ledna	1909	Pilnáček Frant.	22.	ledna	1912
Švehla En. Ibert	12.	dubna	1909	Černý Miroslav	26.	února	1912
Hlavatý Karel	12.	července	1909	Jedlička Josef II.	26.	února	1912
Macháček Mat.	9.	srpna	1909	Vondráček Frant.	26.	února	1912
Grega Henry	27.	září	1909	Charvát Sidney	11.	března	1912
Linhart František	27.	září	1909	Kubička Alois	11.	března	1912
Novák Rudolf	27.	září	1909	Fiala Bohumil	22.	dubna	1912
Novotný Antonín	25.	října	1909	Chadima Frant.	22.	dubna	1912
Rataj Štěpán	22.	listopadu	1909	Charvát Otto	22.	dubna	1912
Vokurka Ferd.	14.	února	1910	Kvasnička Jan	22.	dubna	1912
Novák Karel	28.	února	1910	Pospíšil Stanislav	22.	dubna	1912
Pokorný Em.	28.	února	1910	Škudera Jaroslav	22.	dubna	1912
Elian Max	25.	dubna	1910	Čermák Václav	26.	srpna	1912
Hájek Vojtěch	25.	dubna	1910	Oktavec Josef II.	26.	srpna	1912
Křížek Jaroslav	25.	dubna	1910	Sazama Josef	23.	září	1912
Sedláček Vác. II.	25.	dubna	1910	Slanec František	14.	října	1912
Sova Josef	9.	května	1910	Andrle Josef	28.	října	1912
Kiovský Frant.	27.	června	1910	Dr. Radda Jar.	9.	prosince	1912
Martínek Fr.	11.	července	1910	Lipský Václav	23.	prosince	1912
Wocel Ferdinand	25.	července	1910	Beran Josef W.	27.	ledna	1913
Beran Josef J.	26.	září	1910	Demuth Bohumil	27.	ledna	1913
Faltin Alois	26.	září	1910	Komárek Jiří	27.	ledna	1913
Pokorný Oldřich	26.	září	1910	Kutina Jan	27.	ledna	1913
Urválek Václav	24.	října	1910	Prach Tomáš II.	27.	ledna	1913
Hála Antonín	28.	listopadu	1910	Srp Josef	27.	ledna	1913
Holeček Frant.	28.	listopadu	1910	Weber Jaroslav	27.	ledna	1913
Krobošt Jan II.	28.	listopadu	1910	Zajíc Josef K.	10.	února	1913
Štolba Josef	28.	listopadu	1910	Kropáček Vác. II.	24.	února	1913
Wolf Frant. II.	28.	listopadu	1910	Mašín Karel	24.	února	1913
Woytíšek Ferd.	28.	listopadu	1910	Sádlo Karel	24.	února	1913
Kozlík Rudolf	28.	prosince	1910	Hlavsa Antonín	24.	března	1913
Křivohlavý Fr.	9.	ledna	1911	Kříž Antonín	24.	března	1913
Jedlička Edward	23.	ledna	1911	Karel Bedřich	28.	dubna	1913
Krejčí Václav	23.	ledna	1911	Klár Edward	28.	dubna	1913
Adamovský Alois	7.	února	1911	Mejstřík Frant.	28.	dubna	1913
Jařníček Karel	27.	února	1911	Václav Karel	28.	dubna	1913
Kalaš Jaroslav	27.	února	1911	Honc Josef	26.	května	1913
Pavlíček Bedřich	27.	února	1911	Kudrna Karel	26.	května	1913

Dr. Chmeliček—

	Luhan	23.	června	1913	Samec Karel	27.	března	1916
Kovařík Frant.		23.	června	1913	Doležal Václav	24.	dubna	1916
Václavek Ludvík		23.	června	1913	Nový Alois J.	24.	dubna	1916
Weinar Antonín		23.	června	1913	Pavlát Ferd.	24.	dubna	1916
Hájek August		25.	srpna	1913	Hlavác Albert	26.	června	1916
Eliáš Josef		24.	listopadu	1913	Vosmanský Fr.	26.	června	1916
Vyšehrad Otto		24.	listopadu	1913	Hron Antonín	24.	července	1916
Kolář Antonín		26.	ledna	1914	Karhan Karel	24.	července	1916
Pacák Louis		26.	ledna	1914	Krejčík Václav	24.	července	1916
Jahoda Miroslav		24.	února	1914	Pirko Karel	24.	července	1916
Lukš Rudolf		24.	února	1914	Buriánek Karel	14.	srpna	1916
Vodrážka Vic.		24.	února	1914	Mackásek Mat.	14.	srpna	1916
Koubek Josef		23.	března	1914	Duška Cyril	25.	září	1916
Chobot Charles		27.	dubna	1914	Špatenka Václav	9.	října	1916
Kostelák Robert		27.	dubna	1914	Příbrský Josef	23.	října	1916
Treuman Frant.		27.	dubna	1914	Blažek Rudolf	27.	listopadu	1916
Pazderník Jan		25.	května	1914	Bat'a Bohuš	27.	listopadu	1916
Sklenka Josef		25.	května	1914	Sršeň Rudolf	27.	listopadu	1916
Malý Josef		25.	května	1914	Truhlář Jan	27.	listopadu	1916
Vozech Jindřich		22.	června	1914	Augustín William	27.	prosince	1916
Doubek František		27.	července	1914	Fiala Rudolf	8.	ledna	1917
Merz Albert		27.	července	1914	Zajíc Em.	8.	ledna	1917
Miřejovský Ed.		27.	července	1914	Crkal Josef	26.	února	1917
Mikuláš Václav		27.	července	1914	Holub Karel	26.	února	1917
Šperl Josef		27.	července	1914	Hermes Alois	26.	února	1917
Slepička Josef J.		28.	září	1914	Rokos Oldř. J.	26.	února	1917
Veselý Václ. III.		26.	října	1914	Šourek Josef	26.	února	1917
Čistín Jan		23.	listopadu	1914	Bartunek Jindř.	26.	března	1917
Doubek Jaroslav		23.	listopadu	1914	Burian Alois	26.	března	1917
Výborný Frant.		23.	listopadu	1914	Kyzer Antonín	26.	března	1917
Čížek Ot.		28.	prosince	1914	Novák Jaroslav	26.	března	1917
Belda Ladislav		8.	března	1915	Petrick J. J.	26.	března	1917
Vávra František		8.	března	1915	Recht Charles	26.	března	1917
Hanousek Jar.		22.	března	1915	Staněk Václav	26.	března	1917
Tesař Václav		22.	března	1915	Zbořil Alois	26.	března	1917
Dragoun Josef		28.	června	1915	Jakoubek Leop.	9.	dubna	1917
Horáček Frant.		13.	září	1915	Kardash Wm.	23.	dubna	1917
Rais Louis		27.	září	1915	Slaviček Bohumil	23.	dubna	1917
Hucl František		29.	listopadu	1915	Drha František	28.	května	1917
Ondra František		29.	listopadu	1915	Hodík Karel	28.	května	1917
Bardonek Stan.		24.	ledna	1916	Raab Jiří	28.	května	1917
Grossmann Josef		24.	ledna	1916	Vopelák Frant.	28.	května	1917
Krečmer Karel		28.	února	1916	Achec Alois B.	25.	června	1917
Mička Martin		28.	února	1916	Rais František	25.	června	1917
Mikuláš Jiří		28.	února	1916	Vorel Tomáš	25.	června	1917
Samec Antonín		28.	února	1916	Stropnický J. T.	9.	července	1917
Kuchař Miloslav		13.	března	1916	Pergler Karel	27.	srpna	1917
Dr. Hala W. W.		27.	března	1916	Mentberger Alois	27.	srpna	1917
Janáček Frant.		27.	března	1916	Pazourek Boh.	10.	září	1917
Štěpánek Ed.		27.	března	1916	Písecký, Prof. F.	24.	září	1917

Dámský Záb. Klub Příznivkyň a Manželek Sokolů v N. Y.

Bylo by neúplné a od nás nesokolské, by v knize této pamětní, kde záznam jest o činnosti naší, práci vykonané námi, o pokroku a vzrůstu celé naší jednoty, pro paměť v doby přístí — aby nebyla učiněna alespoň zmínka o těch, které nám byly snad těmi nejbližšími, těmi nejoddanějšími a zvláště pro naši Sokolovnu, těmi nejobětavějšími, těch, které s námi byly tak úzce spojeny v zájmu a podpoře jen té naší Sokolovny.

A tu jest na nás, bychom zde veřejně v upomínku dali jim na jevo náš sokolský vděk, ač od nich nežádoucí — však více než povinnost nám tak káže.

Byly to a jsou členkyně záb. klubu "Příznivkyň a Manželek Sokolů". V době, kdy vážně se již pomýšlelo mezi námi na stavbu vlastní místnosti a nynější Sokolovny, utvořil se kroužek žen, jenž podjal se vděčného účele, býti co možno nejvíce nápomocen nám, v našem zápole, v našem předsevzetí co možno nejvíce uhražovati dluh na naší Sokolovně váznoucí.

Bylo to 15. prosince 1896, od kdy se datuje vstup tohoto klubu "Příznivkyň" do spolkového života newyorského. Klub dobrovolných pracovníc, ku zdatné pomoci bratrům svým, mužům svým sokolům, kteří co ojedinelý spolek byli se podjali úkolu postavení a vydržování své vlastní Sokolovny.

Členkyně klubu tohoto bezpříkladnou láskou k věci, již si byly vzaly za svou, uvolily se placením pravidelných měsíčních příspěvků zajistiti si fond, z něhož by veškeré běžné vydání spolku hradily a vložily se ihned čile v práci. Různými zábavami tanečními, jež vyznamenávaly se skutečnou srdečností, pořádáním divadel, jednak ze svých vlastních ochotnic i výpomocí ochotníků našeho dramatického odboru, jedním i dvou představení v zimní sezoně, v době letní pak, pořádaly oblíbený sousedský výlet každoročně. A vždy vynasnažily se a dovedly to již obejít při všech těchto zábavách, aby úspěch, zvláště finanční byl zajištěn, aby mohly přijít, at' již do schůze jednoty naší, neb k pánům domácím našim, jak říkaly sboru řiditelů Sokolovny, a přinést nějakou tu stovku, neb dvě, ba i více.

K čestné vzpomínce jim sloužiš, že v prvních letech vkusně zařídily dámský pokoj v naší Sokolovně, dále jeviště zásobily potřebnými scenériemi a oponou i nábytkem pro různá představení odpovídajícími a potřebnými, a vůbec kde viděly potřebu toho, přišly s finanční podporou neb samy zakoupily.

Prvním darem byl americký hedvábný prapor, v roce 1899 zakoupený, pro ten sbor jednoty, který vyšel co prvý vítěz při pořadových závodech našich čtyř sborů.

Dálší záznamy o peněžitých darech, odvedených at' již sboru řiditelů či jednotě samé, což konečně šlo na jeden a týž účel, vykazují:

Zasedací Výbor Klubu Příznivkyň a Manželek Sokolů v N. Y. 1917.

Marie Franc,

E.

Ant. Šafařík,

Fr, Jahoda,

Růžena Klečka,

A. Elian.

1898	červenec — Sboru řiditelů hotově	\$ 100.00
1899	květen — Americký prapor	50.00
1900	září — Ve schůzi jednoty odvedeno	300.00
1901	říjen — Z bazáru společně se sokolkami odvedly.....	1600.09
1902	srpen — Sboru řiditelů odvedeno	150.00
1903	únor — Sboru řiditelů odvedeno	100.00
	únor — Pro jeviště upravení (Stříbra král)	100.00
1904	listopad — Sboru řiditelů odvedeno	200.00
	prosinec — Pro jeviště scenerie (Na pomoc Rusům)..	57.00
	prosinec — Ve prospěch Sokolovny	150.00
1905	září — Ve prospěch Sokolovny	200.00
	prosinec — Ve prospěch Sokolovny	100.00
1906	březen — Ve prospěch knihovny	50.00
	březen — Ve prospěch Sokolovny	150.00
	listopad — Ve prospěch závodníků na V. Slet do Prahy	100.00
	listopad — Ve prospěch Sokolovny	150.00
1907	říjen — Ve prospěch Sokolovny	150.00
1908	březen — Ve prospěch Sokolovny	100.00
	prosinec — Ve prospěch Sokolovny	200.00
1909	březen — Ve prospěch Sokolovny	100.00
	říjen — Upravení dámského pokoje	123.00
1910	únor — Upravení jeviště	100.00
	říjen — Pro knihovnu "Ottův Slovník Naučný"	100.00
	listopad — Ve prospěch Sokolovny	250.00
1911	září — Ve prospěch Sokolovny	200.00
	listopad — Ve prospěch Sokolovny	300.00
1912	duben — Ve prospěch Sokolovny	200.00
	říjen — Ve prospěch Sokolovny	100.00
	prosinec — Ve prospěch Sokolovny	150.00
1913	květen — Ve prospěch Sokolovny	100.00
1914	květen — Ve prospěch závodníků do Omahy, Neb., ...	25.00
	listopad — Ve prospěch Sokolovny	100.00
1915	září — Ve prospěch Sokolovny	200.00
	listopad — Ve prospěch Sokolovny	100.00

Z tohoto vidno, že Příznivkyně naše odváděly pravidelně každoroční sumu naší Sokolovně, věrně a nezištně konajíce své poslání a předsevzetí, a zajisté je přáním nás všech, by i na dále v práci své neochabovaly, nýbrž nám stály po boku, v našich zásadách i potřebách ku dosažení cíle toho, bychom dluh, který dosud na naší Sokolovně vážne, v době nedlouhé měli již vyrovnaný, ale i z jiného stanoviska jest si přátí tohoto dámského sdružení mezi námi, a to ze stanoviska společenského a zábavného zároveň.

Zasedací výbor dnešní Klubu Manželek a Příznivkyň Sokolů zastupují dámy: Ant. Šafaříková, předsedkyně; Frant. Jahodová, místopředsedkyně; A. Elianová, tajemnice; Emilie Klár, účetnice; Růžena Klečka, pokladnice a Marie Francová, dozorkyně.

Tělocvičný Sbor Dívek a Paní v N. Y.

V historii našeho památníku, z roku 1892 vydaného, nacházíme též zmínku o podnětu a vzniku, který vedl k utvoření a založení dívčího "Tělocvičného Sboru" v New Yorku, a sice asi v měsíci září roku 1882, kdy přičiněním sokola Aloise Wokála, zakladatele a do dnes žijícího jediného ze zakladatelů Jednoty, založen byl tento dívčí sbor, v pochopení všestranném, že tělesný vývin prakticky pěstovaný jest stejně potřebný a účinný jak pro muže tak i ženu.

Nauka o postavení ženy na úroveň muže, tak nuceně dnešní dobou propagovaná v celém civilizovaném světě, byla námi sokoly uznávána již od dob dávných, ba o několik let dříve ještě, než na jubilejním sjezdu Nár. Jed. Sokolské v městě St. Louis, Mo., roku 1903 odbývaném, přednesl nám významně čistý poměr ženy a muže v Sokolstvu tehdejší zástupce jednoty z Wilber, Neb., sokol A. F. Sadílek, po jehož důvodech a konečném návrhu, usneseno zakládati sbory sokolek, a kde by nutnost toho vyžadovala, přijímati tyto za členy jednot sokolských.

Jest známo, že at' již v kruhu rodinném či spolkovém, najmě však v našem sokolském životě, jest názor náš o jsoucnosti ženy na úrovni muže založený na právech lidskosti.

Obmezují se zde na stručný popis tohoto sboru jako spolku samostatného a neodvislého úplně od naší jednoty, poukazuje na obsáhlý a podrobný popis v památníku Těl. Sboru Dívek a Paní v N. Y., z roku 1912 vydaný, jelikož však v dějinách našich, v této knize obsažených, děje se přecasto zmínka o součinnosti a spolupůsobení Těl. Sboru Dívek a Paní na práci naší sokolské, jest více než nutno, podati zde, třeba jen krátkou stat' o našich sokolkách, jak všeobecně je nazýváme.

Co Sokolky pro nás a naší jednotu znamenají, má hluboký a neocenitelný podklad. Jen takto spojenými silami bylo nám dopřáno, že veškerých úspěchů docílili jsme za v pravdě sesterské výpomoci Těl. Sboru tohoto. Můžeme býti více než hrdi, že sbor sokolek od jejich založení až do dnešní doby byl s námi ruku v ruce, ve všech těch našich předsevzetích a pracích vykonaných. Byl s námi v dobách dobrých i zlých. Byl to jediný český spolek v New Yorku, který s námi vytrval v dobách kritických, kdy jednotě naší šlo o sebezachování a udržení se, i v dobách, kdy jednota naše usnesla se pro postavení své vlastní tělocvičny, tu byly sokolky na místě prvním a jediném s pomocí morální i finanční.

Veškerá účast jejich na všech veřejných vystoupeních a cvičeních, při divadlech a operních představeních, neměla a také nesmí být nikdy zapomenuta. Nežistná jejich snaha na společné práci naší jest zajisté členstvem naší jednoty vždy oceněna a doprovázena s nadějami na trvalý poměr ten co bratrů a sester. —

Není účelem mým zde vypisovati obsáhlou činnost Tělocvičného Sboru Dívek a Paní, avšak je nevyhnutelně nutno a slušno připomenouti si, zdaž bylo by nám bývalo kdy a mnohdy možné, uskutečniti ty různé předsevzetí a úkoly, kdybychom neměli bývali k výpomoci členkyně dívčího sboru tohoto, které nečinily tak pro sebe, nebo ve prospěch svého sboru, nýbrž ve prospěch naší Jednoty.

V činnosti tělocvičné měl sbor sokolek vždy k ruce svého cvičitele, arcit' z našich řad, jehož si samy dle úmluvy platily. V začátcích jak známo, byl jím sokol Al. Wokál, později sokol Jan Cerel po jistou dobu, pak sokol Jan Pavlík po mnoho let, též i sokol Ferda Martyny a konečně posledních několik let sokol Ant. Mysliveček.

Pěvecký odbor sokolek měl obyčejně za cvičitele zpěvu toho samého sbormistra, jenž byl i našemu pěveckému odboru jednoty cvičitelem. Plat tomuto taktéž odváděly sokolky samy, za cvičební hodiny zpěvu, jenž obyčejně odbýván byl každého pondělí večer v týdnu.

Nahlédneme-li však do záznamů o podporování Sokolovny naší, sledáváme, že skoro každoročně nám odvedly jistou částku na hotovosti, obyčejně finanční výtěžek z určitého divadelního představení, pořádaného ve prospěch Sokolovny, jaksi v odvetu a v náhradu, že jednota naše nikdy nečítala a nepožadovala žádného nájmu ani za schůze, ni za cvičební hodiny v tělocvičně.

Dle přibližných údajů možno říci, že za posledních 20 let odvedli více jak dva tisíce dollarů co výtěžků z divadel ve prospěch Sokolovny naší.

A uznati musíme veškerou tu práci a součinnost jejich; již při každém veřejném cvičení, které jednota naše pořádá každoročně, vyplnily sokolky i žačky několik čísel v programu, dále při divadelních představeních dramatického sboru našeho vždy dámské úlohy nalézaly se v rukou našich sokolek, taktéž i při operních představeních, kdy hodiny určené pro sborový zpěv vyplnily se zkouškami na opery.

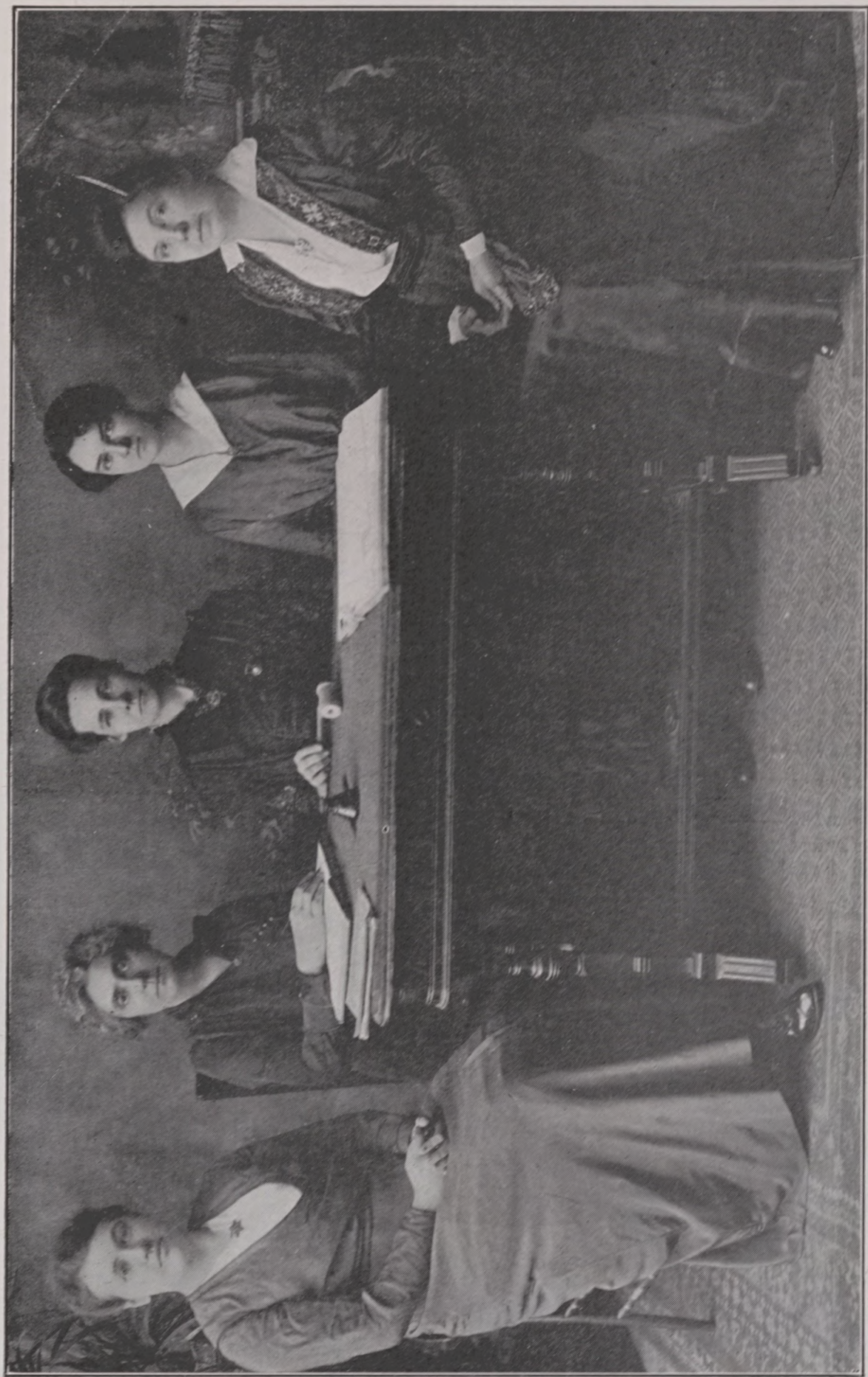
To vše nám má být v paměti. A celkově, za to vše namahání a obětování se pro zdar a soulad, neměly žádných dalších nároků.

Dálší zmínky zasluhuje připomenutí, že Těl. Sbor Dívek a Paní v New Yorku byl prvním českým spolkem a opakuji jediným, jenž při nutné potřebě stavby Sokolovny naší zapůjčil nám pět set dollarů ze svého základního jmění bez úroků a které ponechány pak byly ve prospěch Sokolovny. Později pak zapůjčily celé své jmění ku stavbě.

Na uspořádní bazáru v roce 1896, výstavky to ženských ručních prací, se přičinily a z tohoto podniku získaly čistý obnos přes 500 dollarů, k čemuž sbor pak dodal jistou částku z kasy a zařídily vkusné jeviště v nové Sokolovně, asi v ceně 800 dollarů.

Co další čin obětavosti dlužno připomenouti pořádání opětného bazáru a sice v roce 1901 již v Sokolovně, kde za spoluúčinkování a součinnosti Klubu Příznivkyň a Manželek Sokolů a zábavního výboru jednoty naší dodělaly se výsledku finančního ve prospěch Sokolovny, odevzdavše \$2.800.00 čistých.

Zasedací Výbor Těla. Sboru Dívek a Paní v N. Y.

Emilie Gregorová   Marie Šimunková,   Anna Veselá   Antonie Chadimová   Marie Wojtišková.

Na sjezdové usnešení Nár. Jed. Sokolské vyzval Výk. Výbor v roce 1904 všechny sbory sokolek v Americe ku přistoupení k N. J. S. Výzva tato přijata u Sboru Sokolek new-yorských a již v roce následujícím nalezáme tyto ve svazku společném, pod praporem Nár. Jed. Sokolské v Americe a tak úzce připojeny pro další a obsáhlejší práci na veškeré Sokolstvo kladenou, ku které statečně a hrdě své stanovisko byly zaujaly a ve štít svůj vepsaly.

Budiž nám úplným zadostučiněním, že máme v Těl. Sboru Dívek a Paní takové nadšené činovnice, které co upřímné družky naše jsou nám stále věrný a oddány, ze stránky pak sokolské jsou činný a neúnavný, zápolíce s jednotou naší společně na vytknuté cestě výchovné v každém směru. —

Poslední doby Sokolského veterána Jana Pavlíka.

Bylo as v pololetě 1913, když došli nás první zvěsti o nebezpečné chorobě našeho nejstaršího a nejvytrvavějšího cvičitele a vychovatele nejen dospělých, ale i našeho dorostu sokolského Sokola Jana Pavlíka.

Vyžádalť sobě naši návštěvu — i vyhověli jsme a navštívili s bratrem účetním Boh. Součkem, kteréhož žel dnes již také není. Sděleno bylo nám jím samým, že připraven musí býti na nejhorší, a podrobiti se bude nucen operaci, za jíž výsledek se neručí.

Na jeho žádost konal jsem k němu návštěvu téměř každé neděle dopoledne vždy v průvodu některého bratra Sokola, čímž cítil se být vždy potěšen; až konečně nemoc zhoršila se do té míry, neb on trpěl nesmírně, že prodrobil se operaci a sice v krátké době dvojí.

Bylot' smutné přihlížení vidět tento život, vždy tak svěží a pevný, mizet téměř před očima. Po návratu z nemocnice po operaci, kteráž byla provedena a sice proříznutím a vypalováním rakoviny v hrtanu, vložena byla mu umělá dýchací rourka.

Sil jeho počalo ubývat, ztrácel se téměř před očima, až konečně za velikého utrpení rozžehnal se s tímto světem v pátek, dne 26. června r. 1914. Hleděli jsme, co Jednoty se týče, zpříjemňovat poslední jeho chvíle, jak bylo nám jen možno.

Po ohlášení jeho skonu činěny ihned přípravy k čestnému jeho doprovodu, neb byl čestným členem N. J. S. a záslužným členem Jednoty naší, kteréž byl zasvětil celý život svůj.

Tělesné pozůstatky vystaveny byly v bytě jeho až do pondělí a odpoledne toho dne převezeny pak do Sokolovny, kteráž byla vždy jeho druhým domovem, kde cvičící členstvo, vždy 6 členů nehybně stojících kol katafalku, činilo čestnou stráž. Místnost Tělocvičny smutečně byla vyzdobena, tak že vše působilo mocný dojem. Téhož večera přišlo se s ním naposledy rozloučit do Sokolovny přes 1500 našich krajanů. Mnoho jeho odchovanek, odchovanců, žáků, žákyň a příznivců. Tak byl uznáván a tak těžce nejen námi, ale i českou veřejností želeno odchodu jeho.

Druhého dne v úterý, neb až do té doby již v Sokolovně vystaven byl, kdy odbývaly se smuteční obřady, byla Sokolovna téměř přeplněna. Po rozloučení se s ním br. starostou zapěl pěv. odbor Sokola smuteční chorál. Neostalo téměř jednoho oka nezaroseného. A tak za doprovodu dorostu a členstva Jednoty naší, jakož i členstva všech okolních Jednot Sokolských, nastoupena cesta poslední, a sice do Crematoria, kde tělesné pozůstatky jeho zpopelněny.

Žilt' a odešel co pravý Sokol a svobodář. My pak ztratili sílu, která tak lehce nemůže být nahrazena.

Jak sobě vážil všeho Sokolského i Jednoty naší, svědčí již to, že v poslední vůli vyžádal sobě, by vlastní obraz jeho poprsí, dar to cvičí-

cího členstva při příležitosti 25letého trvání Jednoty naší, vyvěšen byl v Sokolovně po jeho smrti, což se stalo.

Veškeré znaky, které pak za dobu svého členství získal, rovněž Jednotě své co památku věnoval. My vždy volati budeme za ním: Budiž čest' památce Tvé.

Josef Modr.

—o—

Dr. J. Rudiš-Jičínský:

Účast a způsob práce nervové při tělocviku a ozdravění.

Není tomu dávno, co jsme hovořili si vždy o utužení těla a mysle, povídali si, že tělocvik působí souměrný rozvoj těla, kostry a svalů, povzbuzuje dýchání a oběh krve i působí na dobrou chuť k jídlu, dobrý spánek a hlavně přispívá i k jarosti mysle. Tak mluvili jsme povšechně, zapomínajíce, že ne každý tělocvik má všechny tyto účinky i kdyby sebe více prováděl se "dle určitých vzorů a pravidel." Dnes jest již jináče, drobnohled nechal nám nahlednouti do nejjemnější tkáně tělesné a tak poznali jsme, že vlastně celé tělo naše skládá se z drobounkých, pouhým okem neviditelných buněk, jež líší se tvarem svým a úkolem dle toho, v které tkáni tělesné se nacházejí. Toto buněčné složení ovládají pak buňky mozečné a nervové čili čivní a hlavně šedá hmota těch kterých středů mozku a míchy a **všechna ta energie, jež odtud vychází vlivem tělesných pochodů lučebních spolu s vůlí a uvědomělou činností pořádající, zobrazuje to, čemu mnozí říkají u člověka za živa duše lidská.** A povážíme-li, že každý libovolný stah svalu a každý pohyb vůbec koná se na podnět nervového podráždění, čili podráždění v buněčné soustavě čivové, máme tu důkaz, že vlastně naše heslo: "Tužiti se v těle i mysli své" nutno obrátit, jestli jedná se nám o správné nazírání na fyziologické účinky tělocviku čili, že vlastně čivy a mysl v prvé jsou radě a celý náš tělocvik od cvičení prostných až k náradí a soustavné práci vůbec, to jest síly a obratnosti, jest ve skutečnosti školou pořádavosti, čili jest v prvé radě cvičením čivů a v druhé radě teprve cvičením svalů! To třeba si uvědomiti a podle toho práci a rozvrhy své v tělocvičnách sokolských pořizovati, neboť na nejkrajnější námaze svalů zakládá se čili nejdříve přijde nejkrajnější námaha ústrojů nervových, to jest vyžaduje se tu vedle práce svalové a jednotlivých skupin těchto i činnost příslušných buněk mozkových a vodivých nervů pohybu. A jestli pohyb jest život, důležitost tělocviku tím ještě více se opodstatňuje a pro zdraví lidské, jak v mysli, tak i těle mnoho znamená, když děje se dle určitých pravidel, rozumně, soustavně a postupně, dle uschopnění jedinců, jich stáří, povahy a poměrů toho kterého okolí. A v tom jest mnoho a zařídíme-li výchovu tělesnou, sokolskou dle toho i na školách svých pro žactvo obého pohlaví, přihlednuvše k tomu, aby nepracovalo se jednostranně i bral se ohled na pohlaví, úkol náš pro ozdravění lidu

tím čestnějším se jeví, čím více doba přítomná a to žití naše jest vyumělkováno, samá vyšperkovaná fráze, schoulostivění, bombast, nabubřelá sofistika, nezdravá, křiklavá reklama a "puffování" všeho co nazývá se "vlasteneckým" a zatím vypočteno bývá na prospěch jedince, aneb jeho společníků. Pod pláštíkem "národním" děje se lecos a osobní zášť i nedůtklivost již jde tak daleko, že zmítán jest jí i leckde ten tak zvaný "náš tisk", zásady odpadají, dryáčnictví a klam nastupují a za "dollar" kupuje se oznámkou a jinak "věhlas všeliký." Poměry jsou již tak křiklavé, že nutno je ozdraviti a tu v tom hořečném rozechvění a hysterii působiti lze vydatně všude, kde jen se dá tělocvikem, tím naším Sokolstvím! A v první řadě ovšem ozdraviti musíme šiky vlastní, nežli přistoupíme k opravám druhých.

Takového ozdravení a odstranění poměrů čili stavů hysterických musí se dít po včasné rozpoznání dle toho, jak hluboko zde či onde se kleslo. Jen pěkně si přiznati! Takové přiznání poctivé a dle pravdy bude lepší, nežli, když z pouhého vzdoru, ješitnosti a samolibosti utiřovati bychom se chtěli, že snad není ještě tak zle, že o budoucno naše jesti postaráno. A tu musíme začítí výchovou mládeže, dorostu, přejíti k šikům naším a v širší vrstvy lidu svého. K tomu práce čivů a mozků jesti třeba. Této práci volné a svědomité, at' již živým slovem, aneb tiskem naším sokolským se provádí, překázeti znamenalo by nejhorší poklesnutí, největší bahno a dělo-li by se z choutek osobních, největší porušení kázně, zluč a slinu, protože by se obmezovala námi samotnými osobní svoboda, svoboda slova a svoboda tisku sokolského. Hřích, který jen otrok svobody nehodný spáchatí by mohl! To byla by podivná účast a způsob práce nervové u věci sokolské.

Pryč s ní, jako pryč s veškerým jášstvím, diktatorstvím a velikaštvím. Podobné vředy hnisavé na tělesu našem býti nemají a kde jsou, stačí silný řez.

A musí se provésti, jde-li nám skutečně o výchovu mysle a výchovu tělesnou, sokolskou. Musíme životní podstatu práce naší upevniti a ve zvláštní míře vycvičiti se k práci a obětím na prospěch celku, tak se vzdělati a zušlechtiti v bratrském a jednotném postupu, abychom s dobrým svědomím mohli si říci, že konali jsme správně dobrovolně na se vzatou povinnost národní....

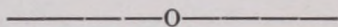
Tolik o mysli a čivech i činnosti vůle.

A tato činnost jeví se v obou skupinách pohybu tělesného, jak ve cvičení síly a obratnosti, tak i ve cvičení rychlosti a vytrvalosti těla našeho. Jestli pak svaly při cvičeních těchto nejsou stále staženy, nýbrž stále ve střídavém ochabnutí a napjetí, vysvítá z toho jen, že i **nervy podle toho se chovají a účast' jejich pravidlovati se dá.** Čili působem tím účinkuje se na odtok a přítok krve k pracujícímu svalu, jakž čiv a střed jeho byl nařídil a tak zamezuje se nahromadění ochrnujících látek únavných v pracující tkáni buněčné svalů i celých skupin a vyměšování se děje z těla rychleji i vydatněji čili jest tu působnost i na výměnu látek a výživu, která se jeví větší spotřebou kyslíku, zvýšenou obměnou látek svalových a značnějším vylučováním kyslič-

níku uhličitého i silnější prací srdce a větší rozedmou hruďníku. Tu tlak krve v oběhu jest mohutnější a jestli postupem tím tělocvikem vyvolaným získává tělo, čili každá jednotlivá buňka tkáně tělesné, svalové i jiné, zejména kostí v mládí a kloubů ve starším věku — **pak nevyhnutelně získává i mozek sám, jeho středy, mícha a celá soustava čivní**, nemluvě ani o tom, že těmito ději v činném svalů a tkáni vůbec povstává jisté množství tepla: to se větším dílem vyrovnává zvýšením odpařování kůží, to jest potem, jakož i rozmnožením a prohloubením dechu. A děje-li se toto všechno soustavně, nikoliv jednostranně a **nikoliv přes míru**, máme tu důkaz, jak výchova sokolská působí na mysl i na vývoj těla.

Znajíce pak tyto fyziologické úkazy, ihned pochopíme, proč klade-me důraz tak značný na výchovu mysle, proč myslíme, že cestou naší sokolskou a účastí i způsobem práce nervové v každém našem počínu působiti můžeme na výchovu veškerého našeho lidu prakticky: ukazujeme mu vhodné cesty k zachování zdraví, jak tělesného, tak i mysle! K zachování největšího pokladu jedince a se zdravím jedinců můžeme pak jíti již k ozdravení celku, snažíce se vymítiti vše, co tomu kmenu našemu národnímu vadí, co jej poškozuje, ničí a k rozkladu přivádí, at' již se týče našeho Sokolství, naší ryzé svobodomyšlnosti, pokrokovosti a volnosti, aneb jiných čistých snah národních i celé společnosti naší....

Na takové ozdravení však patentní "meducíny" nestačí, nýbrž práce a zase práce a té práci vzory hledejte na světlých stránkách svého padesátiletí....

Když jsem vzpomínal . . . .

Bylo ve Skoplji, v nové oblasti srbské, ku konci února. Hrozná epidemie tyfová řádila měrou úžasnou a nikdo z nás, celé té "česko-americké družiny pomocné", nevěděl, jak bude zítra... Práce bylo nad síly naše, oběti tyfu mřely denně po stech a byli to z většiny muži pouze, zajatci a srbští junáci, již došli ze zákopů. Také v Gevgeliji, kde druhá část' byla naší družiny, bylo zle, jako po celém ubohém, třemi válkami již vyssátém Srbsku. Ze sedmdesáti tisíc zajatců zemřelo jich tyfem polovina a mezi těmi tak mnohý našinec, tak mnohý bratr, Sokol upřímný, jenž nechtě proti bratrské krvi bojovati, raději se "předal". Byly strašné dny, zkoušky hrozně všech těch hochů našich, kdežto lékaři srbští umírali jzden po druhém a průběhem as tak dvou měsíců vyžádala si epidemie přes dvě stě obětí z těchto kruhů, statečných bojovníků lidskosti. Americké, francouzské, anglické i ruské družiny pomocné neméně strádaly a mezi tím co nahoře v pokojíku mém, v osudný den 28. února 1915 dokonal druh můj nejlepší, bratr upřímný a pracovník nejpilnější Dr. Jan Kára a na nádvoří nemocnice tísnil se sta ubožáků, za přijetí do přeplněné již naší nemocnice žadoníce, usedl jsem si znaven docela u okna operační síně....

Byl jsem tu na chvílenku sám — sám ve svých myšlenkách! V zahrádce na besídce zrovna před oknem vlál ten náš prapor hvězdnatý a jeho červenobílé pruhy kmitaly se mi před očima, co zatím modré pole hvězd ob čas, jakoby vyšlo ze záhybů tulíc se těsně ku tyči v jedné, aby v druhé chvíli znovu a znovu se uvolnilo.

Myslí mou táhly myšlenky všeliké, ba zoufalství se mně zmocňovalo, vida, že při nejlepší vůli nebylo lze pomoci těm tam na dvoře klešajícím. Padali v pravém toho slova smyslu jako mouchy!

Pod vysokou šarplaninou a Černou Horou viděl jsem na ty mnohé menší vrchy samých bílých pomníků tureckých, poznal, že tu životy lidské za vřavy válečné ani mnoho ceny nemají i zahleděl jsem se tam v dál ku hřbitovu, kde uložiti máme tělo druha našeho v tom lese křížů nových, nových obětí zápolu vyvolaného ve vzplanuvší Evropě zatíženým starcem, jemuž také kdys přezdívali "král český".... Připoměl jsem si ubohé staré vlasti naší i jejího utrpení a již v příští chvíli znovu spočinulo oko mé na tom našem praporu tam nad besídkou. Byl již trochu větry roztrhán, trochu zaprášen, ba i provrtán kulemi zlomyslných Arnautů nedávno se v "sele" kteréms nad Skopljí zbouřivších. Ale jak ty barvy jeho byly nám drahé, tak drahé jako všem těm, již říkali si, že pod "těmi Pruhy a hvězdami am. praporu mnohý život byl spasen." Lichotilo nám, proč bychom toho zapírali a lichotilo tím více, čím upřímněji řekla nám "srbská majka" a ten za časté z "bolnice" naší uzdravený junák srbský, ten její syn. A také ti naši zajatci nás měli rádi a jméno Frothinghamovo, dobrodince našeho vyslovovalo se všude tu s úctou nemalou, jako za časté vidouce ten či onen kousek šatu amerického střihu vzpoměli jsme těch našich, těch bratří dobrých i sester v New Yorku. Slušelo tomu zajatci, neslušelo, co na tom jen, když proti zimě byl opatřen....

Bylo nám tak smutno. U srdce něco "jako tlačilo a v hrdlo se dralo." A ten prapor vesele vlál dále, vesele proto, že zdál se konejšiti ten náš bol i vyvolal tak mnohou vzpomínku zejména na ty, kdož nám byli dali jej své doby do Srbska na cestu:

Tělocvičná Jednota Sokol v New Yorku.

Byl veliký to dar, veliké pro nás ceny a nebudete se diviti, že chováme jako nejdražší památku na dílo, jehož v letech osudných roku 1914 až do roku 1915, podjali jsme se jménem humanity, přinášejíce nesčetné oběti sebezapření i mnohých nebezpečí jako lékaři, ošetřovatelé i ošetřovatelky. Byly doby zlé i mimo zákopy....

Na druhý den přinesl nám poslíček poštovní lístek a noviny z Ameriky, té české Ameriky. Lístek byl pro mně a druzí skoro se hněvali, že pro ně nedošlo ničeho, žádné zprávy z domova — zprávy z domova, jež obyčejně se přímo hltaly, zejména tehdy, kdy mnohému z nás se zastesklo a za těch hodů nelítostné Smrti bylo jaksi nevolno.

Usedl jsem v úřadovně nemocniční ku stolku, abych pohroužil se do "čtíva" došlého a již v příští chvíli v té ponuré náladě své celoval jsem lísteček, celoval a četl znovu a znovu. Bylo tu jen několik vřelých slov bratrského pozdravu a za to více podpisů vesměs to našich z New

Yorku. Bratři drazí, jakoby si byli připoměli té chvíle památné — pro mně aspoň památné — když jsme se v Sokolovně loučili. Pozastavil jsem se u obrázku skupiny sokolské, jakž visel na stěně. Zahledl se v tu jednu bodrou tvář, prohlédl i druhé členů Sokola v Jičíně, z těch dob šedesátých, z těch začátků....

A poznal otce svého, stojícího vedle starosty br. Soumara, tam již přítele naší rodiny br. Rosta, pak br. Hajného a vždy čilého jednatele br. Bucka a jiné a jiné.

Ještě jednou pohlédl jsem v tu milou tvář otce svého, snaže se vyčísti v tom oku tehdy ještě jarého nadšení sokolského, zdali i tento můj nový počín sokolský schvaluje a v příští chvíli jsme odjeli.

Tehdy bratři new-yorští vystihli, ano zdálo se, že dovedli čísti v mysli mé, že dovedli nahlednouti v tu hrud' se zvedající i chápali to náhlé vzpřímení šíje, když dal jsem povel k nástupu družiny.

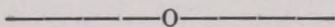
Tolik uplynulo měsíců, tolik bylo hrozné zkoušky, strádání a sklamaní a tolik obětí a tu dojde lísteček z New Yorku, pozdravy těch hochů našich a na lístečku reprodukce obrázku skupiny sokolské, členstva Tělocvičné Jednoty Sokol v Jičíně, jakž viděli jsme tam v Sokolovně na stěně jako památku z dob prvotních, v tom našem New Yorku....

Naši poslali mi obrázek otce mého v té sokolské skupině, poslali na povzbuzení, na posilu.... do Skoplje —

Jaká myšlenka a jaké její provedení! Ještě jednou pohledl jsem ve tvář otce svého, ještě jednou vzhledl k tomu praporu sokolskému rodného města a znovu šel jsem do práce, jakž kázala dobrovolně na se vzatá povinnost', jakž bylo údělem naším jménem humanity....

U večer, když vrátil jsem se do svého pokojíka, zdálo se mi, že z toho lístečku dobrých bratří newyorských vystoupila jedna z postav sokolských, pohladila čelo moje znavené a rty její vzaly na se taký úsměv spokojený a milý, že opravdu jsem opět vzpomínal....

Dr. J. Rudiš-Jičínský.

K Zlatému Jubileu T. J. Sokol New York.

Píše Karel Matoušek.

Do vážných dob zapadlo zlaté jubileum sokolské jednoty v New Yorku. Ve chvílích, kdy konají se horečné přípravy ku důstojné oslavě 50letého trvání první sokolské jednoty na americkém Východě, celý civilizovaný svět dychtivě — s napjetím hledí vstříc ukončení titanického zápasu národů, kteří již třetí rok urputně bojují o princip, zda budoucí správa Evropy podléhati má despotismu nebo demokracii. V tom dychtivém očekávání nejvíce se chvěje duše česká, neboť' výsledek války může národu našemu přinésti buď' život — nebo smrt'. Tak vážná je doba dnešní, otázky tak obrovské důležitosti zmítají mozky naším, že by se zdálo, jako bychom nemohli míti smyslu pro nic jiné-

ho. A přec, zlaté jubileum sokolské jednoty new-yorské i v běhu světových událostí obrovské důležitosti — vyvolává zaslouženou pozornost jak doma, tak i v celé české Americe. Dovršení 50letého trvání jednoty Sokolské je a bude vždy událostí velké důležitosti, neboť žádná sokolská jednota nemůže projíti 50letým životem, aniž by nevykonala mnoho dobra pro náš český lid a pro naši národnost; jednota, jež by nekonala povinností svých, nikdy by se nedočkala radostného okamžiku, v němž by dovršila 50 let své činnosti. Zlatého jubilea dočkají se pouze ty jednoty, které poctivě — přes všechny svízele a překážky šly v před za svými povinnostmi k cíli vytknutému našimi velkými zakladateli. Proto je zlaté jublieum jednoty sokolské tak důležité, že znamená 50 let poctivé práce, nezištně konané na prospěch našeho lidu a pro dobro naší národnosti. To platí o každé jednotě sokolské a o new-yorské jednotě to platí dvojnásobně. Nejen ve vlasti, ale i tady v Americe jednoty sokolské staly se hybnou pákou ruchu a života národního. Dnešní vysoký stupeň české osady v New Yorku byl zajisté do značné míry přivoděn činností jednoty sokolské. To je zásluha místní. Jednota new-yorská ale neomezila činnost svoji pouze na nejbližší své okolí, nýbrž zasahovala dále a pouze její zásluhou se stalo, že myšlenka sokolská ujala a rozšířila se mezi krajany po celém americkém Východě. To je zásluha druhá. Ač pole působnosti zde na Východě bylo dosti široké, jednota new-yorská neomezila se svojí činností na ně.

Víme všichni, že po mnoho let Těl. Jed. Sokol New York byla střediskem — byla osou, kol níž otáčela se všechna činnost jednot sokolských v Americe. Kdo bedlivě sledoval činnost našich jednot v těch letech, přizná rád, že Těl. Jed. Sokol New York byla nám dobrým a poctivým vůdcem....

My baltimorští vždy vzhlíželi ku jednotě new-yorské jako ku své "mámě" a v mnohém následovali jejího příkladu. Co bylo zavedeno a osvědčilo se v New Yorku, to brzo nalezlo si i cestu k nám. Mnohá vnitřní zřízení v jednotě, ráz zábav, vnější činnost spolková, ba i mnohá naše práce v tělocvičně vzala svůj původ v New Yorku. Nechci tím snad naznačiti, že byli jsme vždy jen pouhými nápodobiteli; i u nás vyskytl se mnohý počín a dán mnohý podnět k novým činům, ale přec jednota new-yorská svojí silou a větším polem působnosti byla nám v mnohém příkladem a to příkladem dobrým. Bylo-li k nám přec někdy z New Yorku zanešeno něco, co nebylo dobré, brzo zhynulo, protože ani doma se neudrželo. Již založení sokolské jednoty v Baltimore bylo následováním příkladu zakladatelů jednoty new-yorské, která je o pět let starší jednoty baltimorské. Od počátku mezi oběma jednotami panuje pravé bratrství a styky osobní ač ne časté, přece ale při důležitých událostech stále pěstované, napomáhají ku udržení starého a věrného přátelství. Pokud jsem mohl vyšetřiti, k prvním osobním stykům došlo r. 1878, kdy zástupce baltimorské jednoty, zesnulý br. V. J. Šimek radil se se zástupci jednoty new-yorské, br. Wokálem, Koblasou a j., o založení Ústřední Jednoty Sokolské ve Sp. Státech. Po založení N. Y. S., přátelství obou jednot stalo se užší, neb obě náležely k jedno-

mu ústředí. O nějakém soupeření na poli tělesné výchovy, v prvých dobách nemohlo býti ani řeči, neboť po té stránce vývoj u nás byl velice pomalý. Za zmínku stojí, že prvním skutečným cvičitelem sokolským v Baltimore byl br. Alois Pokorný, který k nám přijel od jednoty new-yorské. V roce 1892, tedy právě rok před tím, než jsem přijel do Ameriky, došlo ku důležitým stykům obapolným, následkem oslav, jež se téhož roku pořádaly jak v Baltimore tak v New Yorku. Sok. Jed. Blesk slavila 20leté trvání dne 4. července téhož roku a jednotu new-yorskou zastupovali bratři: Kadlec, tehdy náčelník a Pavlík, cvičitel. Rozumí se, že když 22. října téhož roku Těl. Jed. Sokol New York pořádala slavnost svého stříbrného jubilea, že i Sok. Jed. Blesk byla na slavnosti zastoupena a sice pětičlennou delegací, sestávající z bratrů: Ant. Kosteláka, Al. Pokorného (bývalí New-yorčané), Jar. France, Fr. Kadaně st. a Jos. Lainse. K dalším stykům docházelo mezi cvičicím členstvem při různých závodech a zprávy, jichž se nám vždy dostalo, byly s to vzbuditi jen úctu před tělocvičnou činností jednoty new-yorské. Když v roce 1897 pořádala Sok. Jed. Blesk slavnost 25letého trvání ve Webrově parku na Harford Road, tu jednota new-yorská znovu projevila k nám své upřímné přátelství vysláním delegace, kterou vedl starosta br. L. C. Frank. Dalšími členy byli: Antonín Voříšek, J. Jedlička a Antonín Bouda. Nevím, zda dosud jsou všichni na živu, ale jsou-li, snad dosud někdy vzpomenou vydatného lijáku, který tu naši slavnost pokropil.

Počátkem let devadesátých nastalo zdravé proudění v národním i politickém životě našich ve vlasti a zdravé ty proudy přenesly se i přes oceán a znatelný byly i v činnosti jednot sokolských v Americe. Čechové baltimorští v té době vážněji počali pohlížeti na určení samostatné osady naší. Celé desetiletí stráveno třibením různých náhledů, jež vrcholilo mnohdy v bojích dosti prudkých, až konečně počátkem 20. století došlo se ku myšlence, postavit v Baltimore Sokolovnu. Úkol to nemalý, ba hodně smělý, který dík houževnatosti br. Jos. Hájka (také kdysi New-yorčana, který nyní v severní Kanadě žije) přiveden k uskutečnění. Jednota new-yorská neměla v té době na růžích ustláno — sama doma prodělávala prudké boje a obrovské břemeno spočívalo na jejích bedrách. To vše ale new-yorským nepřekáželo, aby nám neprojevili své upřímné bratrství, nejen slovem, ale i skutkem. Pomoc jejich byla nejlepší vzpruhou pracovníkům našim. Den 12. května r. 1902 byl největším svátkem Čechů baltimorských, neboť pořádána slavnost zasazení památního kamene do budovy Sok. Jed. Blesk. Jedním z hlavních čísel byla slavnostní česká řeč, kterou pronesl br. L. C. Frank z New Yorku. Dosud v živé paměti chovám ten okamžik, kdy br. Frank se staveniště naší Sokolovny mluvil k nám krásná slova o významu našeho počínu. V témže roce, současně s otevřením naší budovy, odbývány byly u nás závody Vých. župy N. Y. S. Odevzdání naší budovy svému účeli provázáno bylo tedy důležitou slavností sokolskou a tu nutno uvést, že opět to byl New York, který nejvíce přispěl ku zdaru a okázalosti naší slavnosti. Těl. Jed. Sokol New York vyslala k

nám čtyři čtyři závodníků a též Sokolky new-yorské přijely k nám v počtu — tuším 16. Slavnostním řečníkem při odevzdání naší budovy byl br. Ferd. Martyny, tehdy starosta V. V. N. J. S. Bratři i sestry z New Yorku, pod vedením bratrů Martynyho, Bartuňka, Jahody a Pavlíka, vzbudili zde pravé nadšení pro svoji vyspělost v tělocviku a od těchto závodů datuje se i rychlý pokrok náš, neboť bylo pak naší snahou nejpřednější, ne-li překonati, aspoň vyrovnati se bratrům new-yorským. Že tato závodivost byla na prospěch věci sokolské, kdož o tom by pochyboval. — —

Mohl bych vzpomínky tyto značně rozšířiti, kdybych se chtěl zmíniti o každém bratrském projevu new-yorských vůči nám. Při nejlepší vůli nelze zabíhati do podrobnosti, ale stůž zde ještě jedna vzpomínka. Když r. 1912 Sok. Jed. Blesk pořádala slavnost 40letého trvání, bratři new-yorští byli jediní, kteří nám osobně přišli blahopřáti. V tom roce budova naše stála už 10 let a těch 10 let stačilo, aby nadšení baltimorských Sokolů hodně ochladlo. Chladnost naše ku vlastní věci zarazila naše milé hosty a ti jako praví Sokolové dali nám na jevo, co si o tom mysleli. Přijali jsme výtku bez hněvu, protože byla zasloužená a přicházela od bratra, který to s námi poctivě smýšlel. V zastoupení V. V. byli tu bratři: starosta Hrbek, dále Kadlec. New Yorskou Jednotu zastupovali bratři Modr a Veselý. —

To v krátkosti načrtnuto, byly hlavní styky obapolné mezi našimi jednotami a my přejeme si vřele, by v budoucnosti byly styky ty ještě častější a možno-li ještě vřelejší.

Osobně zavítal jsem do New Yorku dvakráte a vždy byl jsem dojat upřímným přivítáním a pravou bratrskou ochotou. Poprvé zapadl jsem do New Yorku z nenadání při příležitosti 25letého trvání Těl. Jed. Sokol Fuegner v Long Island. Po slavnosti mohl jsem se jen jediný den zdržeti, ale den ten dosud tkví v mé paměti, neboť se mi dostalo mnoho důkazů upřímného bratrství se strany členů Těl. Jed. Sokol New York.

Br. Kar. Hrbkovi vděčím za svůj první rozhled po New Yorku.

Druhá návštěva New Yorku stala se nejdůležitější událostí mého života. Jsa paličatým svobodářem, který nehodlal skloniti šíj ani před státními zákony marylandskými, které nedovolují sňatek bezcírkevní, získal jsem od bratra Knedlhane informace o zákonech new-yorských a tak se stalo, že s milou družkou mojí byl jsem oddán v budově municipality new-yorské. Přirozeně že já i žena často mile vzpomínáme na New York, na tamní Sokolovnu a tamní známé.

Jsem hotov se vzpomínkami; bez okras, nadsazování neb pochlebenství, nahodil jsem je na papír bez dlouhého rozmýšlení. Budou-li v Památníku Těl. Jed. Sokol New York uveřejněny, snad mnohý čtenář ani nedá si tolik práce, by je přečetl a podívá se jen na konec. Proto také na konec nechal jsem to nejhlavnější; upřímné, ze srdce bratrského jdoucí blahopřání Těl. Jed. Sokol New York ku dovršení padesáti let poctivé práce.

Bratři! Přijměte dík za to, co jste vykonali pro věc sokolskou, dík za to, co jste vykonali pro jednotu baltimorskou a dík za to, co jste učinili pro mne. Šťěstí a zdar provázejž Vás na cestě další. Na zdar!!!

Psáno v Baltimore, Md., 24. února, r. 1917.

—————o—————

Pamětník Miroslava Tyrše a dvou jeho starých předchůdců.

ZE VZPOMÍNEK STARÉHO SOKOLA.

Vypravuje Václav Šnajdr.

Je-li dovoleno, ano schvaluje-li se, když loyální občané s jakousi chloubou vypravují, že a kde a kdy viděli císaře nebo arcibiskupa nebo že mluvili s tím oním ministrem nebo generálem, proč by se mělo vytýkati starému sokolu, že zaznamenává do sokolského památníku, že a kde a kdy viděl Miroslava Tyrše a Jindřicha Fuegnera. Těch, kteří to mohou říci, jest již nemnoho a zde v Americe spočítal by takové pamětníky na prstech u jedné ruky. Již tedy tato okolnost mne omluví tuším i u oněch, kteří ve všem a na všem najdou "chlup".

Přišel jsem do Prahy r. 1865, přestoupiv pro velikou vzdálenost jihočeského města, kde jsem před dvěma roky vstoupil na vyšší gymnasium (— Mladá Boleslav měla tehdy ještě jen gymnasium nižší a piaristické k tomu) — na dokonání vyšších tříd na gymnasium pražské. Do Prahy měli jsme totiž z Ml. Boleslavi jen 7 rakouských mil, do Jindřichova Hradce ještě jednou tolik a pro nedostatek železničního spojení jezdilo se tam po dostavníku. Boleslavský stával "u Tří Kaprů", Jindřichohradecký na Příkopech, proti Prašné bráně, a Tábořský u "Zlaté Husi", na Václavském náměstí. Jezdilo se totiž přes Soběslav a Tábor, kde se přesedlo na dostavník jindřichohradecký. Že jsem byl poslán po odbytí nižších čtyř tříd gymnasijských až do vzdáleného Jindřichova Hradce, s nímž bylo dosti nesnadné spojení, mělo zvláštní příčinu. Matka moje pocházela totiž z Jindřichova Hradce, kde měla nejmladšího bratra a starší sestru, kteréž pokrevence byla by ovšem po letech zase jednou ráda viděla. A tu jí bratr její a můj strýc navrhl, aby mne dali na gymnasium jihočeského města a sem aby mne sama přivezla. Při té příležitosti strýc řečený "latinské školy" svého města rodného na výsost vychválil — neopomena uvésti o nich, že jsou ryze české a následovně působí na nich vesměs znamenité učitelské síly, — takové, pro něž nebylo dosti míst na jiných českých středních školách prostě proto, že českých bylo tehdy ještě málo, — vždyt' velká Praha měla české gymnasium jen jediné přes to, že na ně byl nesmírný nával, takže ředitelstvo nuceno bylo množství k zápisu se hlásících každoročně odmítati.

Jelikož Mladoboleslavské latinské školy byly za mého studia

ještě, první dva roky úplně a skoro fanaticky německé a druhé dva roky utrakvistické či smíšené (česky se učilo náboženství, kterýž úkol převzal z nedostatku approbovaného profesora místní děkan Pošík, a latina), byl bych se raději dostal na vyšší ústav ryze český, nejen proto, že jsem byl již jako studentík horoucí národovec, ale spíše z touhy po lepším zdokonalení se v českém jazyku, který na piaristických ústavech jako z úmyslu zanedbáván, takže žáci jejich, byť i uvědomělí Češi, v češtině žalostně pokulhávali. Na Pražské akademické nebylo jisté vyhlídky, protože tam, jak již uvedeno, býval veliký nával žactva. A tak jsem poprosil rodiče, aby mne poslali do Jindřichova Hradce, kam matka toužila na návštěvu rodiště a pokrevenců.

V těch letech byl již Pražský sokolský spolek založený r. 1862 rozhlášen po celé vlasti, k čemuž u mládeže a i šosáků nejvíce přispěl — malebný a podle poslednějších "křiklavý" stejnokroj, na němž zmíněným šosákům vadila nejvíc červená košile, připomínající nejen barvou ale i stříhem republikánskou a "nevěreckou" košili garibaldiovskou v černožlutém Rakousku v obzvláštní ošklivosti. V Jindřichově Hradci, na gymnasiu, zdál se míti Sokol ne-li zjevné, jistě srdečné tajné příznivce, z nichž neupřímnějším byl dokázaně professor Steinhauser, náš učitel fysiky. Mohl jsem tak usuzovati z okolnosti, že předně nosil stále čamaru (na kabátech světlých měl vždycky charakteristické šňůrky a knoflíky), za druhé, že prosadil na ústavě vyučování tělocviku, je muž, ač již více než čtyřicátník, sám se obětoval. Vidím dodnes statného toho více než čtyřicátníka snědé pleti, tmavých větrem povlávajících vlasů a vousů, černých, okuláry zastíněných očí, kterak nás studenty dvakrátě tuším týdně po odpoledním vyučování na prostorném dvoře škol (bývalé jezovitské koleje) komandoval jako pan obršt vojsko v sousedních kasárnech (tyto táhly se podél protější strany téže, k Nežárecké bráně sbíhající ulice). Náradí měli jsme jen nejnutenější: bradla, hrazdu, kruhy, koně a slamník nebo matraci se stojánky a tyči na skok. Jiného jsme vůbec neznali, aniž nám ho bylo zapotřebí. Toto nejnutenější nejen postačilo professoru Steinhauserovi, ale i jiným pánům, kteří někdy se chodili na gymnasijsní dvůr cvičiti. Přicházelt' totiž tělocvik tehdy, hlavně ovšem založením Pražského Sokola, o jehož činnosti se v kruzích vlastenecké mládeže všude živě mluvilo, do módy. Zvláště pak české případné názvosloví a velení — slavná to novota již jsme tím dychtivěji přijali, čím protivnější nám bylo komando vojanské, protože německé — mělo nemalou zásluhu, že se láska k tělocviku tak rychle ujala a šířila i tam, kde silná vojenská posádka, národně chladné panství Černínské a četné c. k. úřednictvo k českému tělocviku přízeň nechovaly. Myslím, že jsme k tělocviku vroucně lnuli i také z odporu k rakušáctví a vojáctví, kterýž zdál se tkviti dobrým Čechům v samé krvi, již na samém úsvitě našeho národního probuzení.

Mě jako Boleslaváku nebyl tělocvik tehda již novinkou. Znal jsem jej "od nás", kde byl prvně horlivě pěstován u Šámalů, na zahradě znamenité vlastenecké rodiny, kterou proslavil široko daleko zakladatel její proslulý štěpař a pěstoun ovoce a zelenin vzácnějších. Šámal

byl rozhlášen již v letech padesátých a když začaly se zakládati hospodářské spolky, nebylo probudilejšího hospodáře, který by jméno to nebyl vyslovoval s úctou. Zdravý duch v zdravém těle, bylo heslem toho výtečného muže, jež neopomíjel při každé příležitosti propagovati, věnovav celé jedno zákoutí rozsáhlé štěpnice a zahrady jeho tělocviku, z kteréhožto skrovničského počátku povstal během času Mladoboleslavský Sokol, jehož moderní Sokolovna zdobí dnes ulici při samém jednom boku někdejší Šámalovské zahrady.

Zmiňuje se o proslulém starém pomologu p. Šámalovi vidím v myslí své stejně živě jméno výtečného muže českého, ještě zasluožilejšího a rozhlášenějšího než byl onen můj ctihodný krajan, — muže, jehož jméno zaznívalo v šedesátých letech po všech vlastech českých jako jméno vědeckého hospodáře, výtečného lékaře a mistrného pěstitele prostonárodní vědecké literatury, hlavně zdravotvdy a silozpytu, — dra. Filipa Stanislava Kodyma, — Šámalova přítele a ctitele.

Který vzdělaný, zejména literárně vzdělaný Čech, neznal by dra. Filipa Stanislava Kodyma? Jeho spisy o polním hospodářství byly zamilovanou četbou všeho pokročilého rolnictva českého. Jeho zdravotvda, uznávaná dnes za přímo klasické dílo lidového slohu vědeckého, měla ještě blahodějnější účinky po všem lidu, než jeho výborné knihy hospodářské a silozpytné. Neb což důležitějšího než zdraví lidu, jemuž pohříchu právě v Čechách pozornost nevěnována, — hlavně ovšem z důvodu převrácené výchovy, která kladouc největší ba všechn důraz na duchovnost a náboženství — tot' se ví, že jen to jediné, pravověrné katolické, — zdraví tělesné naprosto zanedbala. Jaký div, že výtečný lidový spis o nesmírné důležitosti zdraví tělesného způsobil mocné pohnutí a hltavě byl čten ve všech vrstvách a i v lidu obecném, který se dosud domníval, že zdraví jest oborem vyhrazeným jenom řemeslným lékařům.

V r. 1863 vydal dr. Filip Stanislav Kodym jaksi vrcholný spis zdravotvdný, psaný rovněž ve slohu prostonárodním, jehož vědec ten byl nedostižným mistrem: míníme jeho Tělovědu s barvotiskem znázorňujícím útroby těla lidského, všecko co dosud lidu bylo tajuplně skryté.

Tato "Tělověda" pomohla tělocviku a přirozeně i Sokolstvu více než malebný stejnokroj a pronikavěji. Písemnictví české bylo knihou zrovna nadšeno. Mládež probudilá, tedy hlavně studenstvo, ji kupovalo a čtlo v ní s takovou zálibou, jako by to nebyla ani kniha vědecká, nýbrž hlavně nějaký román. Abych to příkladem doložil, uvádím, že spolužák můj na gymnasiu v Jindřichově Hradci Jakub Vojta — pozdější slavný herec Národního divadla **Vojta Slukov** —, nosil Tělovědu po jejím vyjití stále s sebou, do školy i na vycházky k sv. Jakubu, kam jsme spolu po škole chodívali, abychom se s kopečka Svatojakubského pokochali večerním pohledem na malebně Nežárecké údolí před západem slunce. "Zlíbal bych toho pana doktora Kodyma", říkával zaníceně, "jak prostě a krásně nám odrkyl to naše dosud zavržované tělo

lidské!" To byl převrat hotový v názorech mládeže, jež ta knížka způsobila.

Měli jsme profesora Steinhausera nyní ještě mnohokrát radš, že se uvázal dobrovolně a s nadšením v ten úkol, zdokonaľovat také to odstrkované a zanedbávané lidské tělo. Jestli kdo toho více potřeboval, bylo to jistě studentstvo připoutané tolik hodin denně k školním lavicím v přeplněných a dusných i tedy nezdravých školních síních.

Nyní jsme teprve jasně porozuměli, jakou důležitost v národě má tělocvik a pak ovšem i organizace ryze česká a národním duchem veskrze prochnutá — **český Sokol**. Jako slepý, když prohlídne, tak i my radostně jsme se rozhlíželi nemohouce se nabažiti nového poznání.

A tak myslím nebude na ujmu velikosti zakladatelů českého Sokolstva, když přiznáme dru. Filipu Stanislavu Kodymovi jeho velký a tuším základní díl zásluhy o to, co se zvalo a dosud zve Sokolstvím.

Vím ovšem jako jiní, že Sokolství mělo širší a hlubší úkol a vznešené poslání v národě našem. Toto jest obecně známo a často se to organizaci té klade za hlavní zásluhu. Sokolství mělo obnoviti českou demokracii; ba co obnoviti, vzkřísiti ji a zvelebiti na zásadách moderního pokroku.

Než ale v těch dobách počátečního rozvoje přední jeho cíl byl tělocvik, aby znovu tělu lidskému vybojována byla ona pozornost a péče, jež mu v každé osvícenější pospolitosti náleží.

A tomu poznání prokrestil skoro na ráz cestu staletým plevelem a podrostem bohoslovným — dr. Filip Stanislav Kodym svou Tělovědou, která se tak stala spisem stěžejním.

Proto kdykoli se vyslovují s láskou a obdivem zaslouženým jména všem Sokolům pravým posvátná, Fuegner a Tyrš, mělo by se k nim na počest připojiti také jméno slavného nestora prostonárodní zdravovědy české a nejúprímnějšího vědeckého svobodáře českého dra. Stanislava Kodyma. —

Dr. Kodym stal se v Praze proslulým apoštolem zdravého vzduchu, o jehož důležitosti pro zdraví zejména mládeže mnoho psal nejen do Hospodářských novin, jež redigoval, ale i do Posla z Prahy a jiných časopisů. Vybízel k zakládání zahrad a parků či libosadů a stromořadí k zlepšení vzduchu ve městech, horlil proti znečišťování ulic prachem a smetím, maje v této propagandě zdravotnické nadšeného spojence ve Vojtu Náprstkovi, členu městské rady Pražské. že mu městský vzduch byl nesnesitelný, bydlel v šárce v zahradním domku, kde jsem jej nejdnou viděl. Byl muž vysoké postavy jako starý p. Šámal a ramenatý, s šedým již plnovousem, vzezření proroka.

A nyní budu pokračovati ve svém vypravování, jež počalo v Jindřichově Hradci a má skončiti v staroslavné Praze, kde Český Sokol byv tam k radosti a blahu národa prvně založen, k slávě netušené vyspěl. A to nejen ve vlastech českých a kde Čechoslované hromadněji se usadili jako zde v Americe, ale i u všech národů slovanských, ani Bulhary nevyjímaje.

V Praze toho roku — 1865 — Čechové žili o něco svobodněji. Schmerlingova ústava "únorovka" zvaná, namířená hlavně proti Čechům, byla právě zastavena a tvůrce její sám učinil místo moravskému státníku hr. Belkredimu, Čechům celkem příznivému. Tento pokládán byl totiž za umírněného federalistu, kdežto předchůdce jeho Schmerling byl příkrý centralista, tedy pro rozhodnou nadvládu Němců v rakouské říši. Čeští vůdcové chovali tehdy značné naděje, že nová vláda vyjde jim vstříc, zvláště když viděli, že poměr Rakouska k Prusku jest tak napnut, že z toho již až válka hrozí. Belkredi nařídil místodržícím v českých zemích, aby se chovali k národnímu a politickému snažení Čechů shovívavěji a tisk a život spolkový aby nechali s pokojem. Toto značné polevení přišlo vhod zejména studentstvu a **českému Sokolstvu**, jemuž dřívější centralistická a čechožroutská vláda šlapala, kde a jak mohla, na paty. Účinek toho příznivého obratu jevil se volnějším přístupováním k Pražskému spolku a zakládáním spolků nových po venkově. Studující hrnoucí se na vysoké školy do Prahy — na universitu a na techniku, dávali se valným počtem k Pražskému Sokolu, vždyt' za příznivé Čechům vlády nemuseli se rodiče jejich báti, že synům příslušnost k radikálnímu spolku českému bude vaditi v potomné kariéře. A za svobodnější éry nekladeny také překážky agitacním výletům Pražského Sokola na vzdálenější venkov. Takovýto výlet uspořádal Pražský Sokol toho roku do Plzně, kteréž důležité město nebylo tehdy ještě "baštou národa" na českém západě, — roztahovalit' se v něm dosud Němci a odrodilci na potupu Čechů. Českému vedení, které nedávno teprve "dobylo" Prahy, kterýmž úspěchem posici svou znamenitě sesílilo, bylo přirozeně velice záleženo, aby získalo také Plzeň — aspoň pokud Belkrediova příznivá éra trvá; a tak Pražský Sokol vytrhl tam jako by na výboj, maje v čele náčelníka svého Miroslava Tyrše.

Sokolové táhli v pevných šikách pražskými ulicemi za veselého třeskotu trubek, pod mohutným vlajícím praporem nepřehlednými zástupy pražského lidu seskupeného po stranách z většího dílu těsných ulic starého města, zvláště oněch, jež vybíhají k mostu, mezi kostelem sv. Salvátora — pověstným jezovitskými kázáními pátera Klinkofstroema té doby vznešené Praze hlavu matoucího — a lázněmi. Stál jsem s několika soudruhy, s nimiž jsem před tím meškal ve Slovanské kavárně, která byla tentokráte na začátku Pritovské ulice, hned pod nábřežím, a odkud nás vyvolal třepetavý hlahol sokolských trubek. Sokolské řady objevily se právě na křižovnickém plácku vstříc Mostecké věži Staroměstské. "Hle Tyrš!" zvolal tuším Josef Toužimský, který jako Pražák všecky naše výtečníky od oka znal. My druzí, z venkova, byli bychom jej ovšem také poznali podle podobizny z obrázkových listů a Farského litografu, která tenkrát visela již ve všech národních veřejných místnostech. Tyrš byl postavy nevysoké, nehřmotné, ale ramenatý a svalnatý. Mládež zajímaly na něm vedle ušlechtilé snědé tváře, černého jiskrného oka, orlíčího nosu, tmavých knírů a takové též bradky francouzského přistřižení, hlavně jeho svaly a pružný a rázný

krok. Již zevnějšek jeho hlásal vůdce, jemuž s radostnou ochotou se podřizovaly sokolské šiky a za nímž by se i nezřízený zástup slepě vrhl do boje a kamkoli. Když před branou, obrátiv se k šikům tváří, stánu, vele "stát!" zaduněla dlažba pod zástupy na ráz se **zastavivšími**. Byl to povznášející pohled, jenž mně utkvěl **nesmazatelně** v paměti. **Tyršova postava jako ze žuly, jako by do kamenné dlažby byla zarostla.** Černé oko přeletělo šiky a tisícehlavý zástup diváctva. Mocný hrudní koš pod červenou košilí Tyršovou silně byl rozedmut rázným pochodem, na tvářích prokmital růměn snědostí pletě. Nad zástupy zavládlo mlčení, jen třepetáním vlajícího praporu rušené. V tom zahřměl jako střelná rána náčelníkův povel: "Pochodem pochod!", trubači spustili, šiky se hnuly a z lidu ozval se jásavý křik: "Sláva Sokolům! At' žije Tyrš! At' žije, sláva!" Nezapomenutelný výjev! —

Byl jsem tak šťasten, že jsem spatřil Tyrše potom ještě mnohokrát, v stejnokroji i v "civilu" jsem jej vídal. Zejména vzpomínám na slavnost položení základního kamene k Národnímu divadlu, kdy klepal na kámen jmenem Sokolské Obce, pozdravován bouřlivým voláním slávy od ohromných zástupů z Prahy a celé koruny české i z Uher i slovanských zemí se sjevších. V Sokolovně jsem jej viděl uprostřed svých pobočníků a cvičitelů, mužů i žen; z těchto připomínám si obzvláště slečnu Hanušovu, vtělenou Amazonku — — Avšak nikdy nepůsobil zjev toho nejznamenitějšího Sokola našeho, k němuž národ vzhlíží čím dál tím vzrušeněji jako k přednímu svému bohatýru, jako když se nám objevil v čele šiků sokolských před Staroměstskou Mosteckou branou Karlova mostu na pochodu do staroslavné Plzně.

Snad že jsem jej viděl tehdy ponejprv nebo že historicky památné a zvláště malebné vůkolí jakož i zástupy vzrušeného lidu tomu napomáhaly — nevím. Ale ten dojem se mi vtěsal do paměti a tkví v ní živě a pevně, ač jiné události a zjevy v ní blednou.

Dobyl-li tenkrát Tyrš se svými junáky sokoly šosácké Plzně, nevím, ale mého srdce a mé duše dobyl a jiných tisíců srdce rovněž. —

Václav Šnajdr,

7505 Lawnview Avenue,

Cleveland, O.

—————o—————

Proč nebylo neštěstím, že pater Hrdlička nepřišel do Ameriky.

Přistál jsem v Novém Yorku na Bremském parníku poslední dny měsíce června r. 1869.

Přenocovav u dra. Neustadta, polského lékaře, s nímž jsem se seznámil a sprátelil za plavby — lékař se vracel z návštěvy příbuzných kdesi v ruském Polsku, ubytoval jsem se nazejtří v národním hostinci u Augusta Hubáčka na 5. ulici, tehdy každému českému přistěhovalci,

jenž přijel na New York, povědomém. Každý, jenž jel "na Kareše", byl vlastně již touto vystěhovaleckou českou firmou na Hubáčka dirigován, hlavně asi proto, že se nalezal v středu tehdejší české osady, jsoucí přirozeně střediskem Čechů a českého života.

Byla neděle, když mne ochotný doktor k Augustu Hubáčkovvi přivedl. Jelikož tehdy nebyly ještě hospody v neděli zavřeny, vešli jsme tam z ulice, tedy předem.

Ač bylo dopoledne, byla již hostinská místnost plna. A to nejen mužů, ale i žen, ponejvíce mladých. Přítomnost žen v hostinci, třebaš dopoledne, tenkrát nikoho nezarážela, zvláště ne v hostinci Hubáčkové, kam Čechové chodili jako domů, neb středisko to české nahrazovalo jim do jisté míry domovinu. Proto se ženy neostýchaly choditi tam s manžely nebo i bez nich. Nebylo v tom nic "zlého". Ani na mysl nikomu nepřipadlo pozastavovati se nad tím. Všichni se znali a když se neznali, rychle se seznámili a spřátelili. Doutníkáři a doutníkářky znali se bez toho na větším díle již z Čech — ne-li podle osoby nebo jména, tedy podle vesnic ve vřkolí Kutne Hory a Sedlice. Jelikož hostinský byl velmi zaměstnán, mohl jsem si zatím prohlédnouti hosty a i vedlejší prostrannější místnost v zadním "traktu" hospody, kde jsem k radostnému překvapení svému spatřil tělocvičnu náradím k tělocviku potřebným hojně opatřenou.

Jelikož to byla první tělocvična, na kterou jsem od podzimku roku 1868, kdy jsem opustil vlast prchaje do Berlína, přišel, byl jsem tímto objevem potěšen nemálo. Znamenal mi, že nejsem v tak hrozitánské cizině, nýbrž mezi uvědomělými a národně činnými našinci.

V neděli odpoledne se v sokolovně cvičilo. Viděl jsem cvičení a pozdravil se s cvičícími jinochy i jejich cvičitelem vřele, — jak pak ne! Odpoledne, když se náradí odklidilo stranou, přinesli se stoly a cvičírny užívalo se jako náhradní místnosti, zvláště od mužů se ženami a dcerami. Bylo plno, jako dopoledne, a ovšem i veselo a hlučno. Muži byli vesměs svátečně ano skoro panský vystrojeni, někteří mladší vykračovali si po místnosti i v cylindrech, a ženy a dcery vyfintěny až nádherně, ověšeny šperky a zlatými damskými hodinkami.

Tehdy, sotva čtyry roky po občanské válce, byl ještě pořád hospodářský rozkvět — "boom" říkalo se tomu nedávno — a mzdy doutníkářů a doutníkářek byly vysoké a práce více než dělných rukou. Živobytí bylo u porovnání s dneškem k neuvěření laciné a činže nízká. Naši, nejsouce zvyklí na veliké pohodlí, jež stálo již tehdy peníze — žili lacino a následovně v penězích plavali. Investovati úspory v pozemkovém majetku — v lotech —, to nebylo vůbec ještě obyčejem a nikdo by se nebyl k tomu dal přiměti ani výmluvností Zlatouštího. Také byl v Novém Yorku pozemkový majetek příliš drahý, tedy menším "kapitalistům" nepřístupný, a do stavby bylo by bývalo třeba většího ba velkého kapitálu. Proto s pozemkovou spekulací nebylo tedy nic pro nás. — A jelikož banky nepožívaly důvěry — také si jí nezasluhovaly — nevěděli mnozí kam s penězi; — vynakládali je tedy na přepych a

marnosti. Dělalí muži, pomáhaly manželky a i děti, mnohdy i ty, co náležely ještě do školy, a tu pak ovšem nebylo divu, že při vysokých mzdách a stálé zaměstnanosti se do rodin doutníkářských peníze zrovna hrnuly; a při takovém nadbytku se pak ovšem leckdy také rozhazovalo. Čech k přepychu, mlsnosti a zahýřením si od jakživa náchylný — dočítáme se toho i u Palackého a u všech českých reformátorů a mravokárců — vyhodí si rád z kopýtka i když má poslední zlatku, což teprvé, když mu zvoní v kapsách dollary a je stále výborná vyhlídka na skvělé výdělky?!

Na omluvu toho poněkud rozmařilého života lze ovšem uvéstí, že ty doutníkářské rodiny, odkázány v Sedlci (v doutníkářské a tabákové fabrice vládní) na vojanskou supernaci a robotu bez oddechu při hubené mzdě, chtěly se při novoyorských hrncích a rendlicích masa odškodniti za tu klopotu a robotu na kutnohorské poušti. Aby se byly nuzovaly a šidily hubu, nač a proč? Vždyť jsme jen jednou na světě. Když utratíme, zase vyděláme a když člověk v neděli dobře se poměje a užije, v pondělí se to lépe pracuje. — Nebolí-li totiž hlava a neprobouzí-li se v žaludku chutě na rozličné spravnůsky.

Ostatně, téměř všichni byli mladí nebo aspoň v nejlepších mužných letech; a tu na tak zvaná zadní kola myslet a mamonit, aby člověk o to ještě přišel, to přičilo se tehdejšímu bezstarostnému názoru na život. A bezstarostnost ta nebyla tehdy ani tak pošetilá, jak by se nám dnes zdála. Peníze se vydělaly, život na všech stranách svůdně vábil, proč tedy neužítí? Podle moudrosti časopisu "Střádal" to arci nebylo, ale k takové filosofii musí míti člověk nadání nebo aby k ní byl od mládí veden a vychován. A Sedlcká erární tabákovna takovou vychovatelnou nebyla. A novoyorský život také k střádání, k šetrnosti neponoukal. Všechen lid hlavně dělnický žil stejně lehkomyšlně. Šlo se tedy s proudem, jde se to snáz a veseleji.

Věnovali jsme tehdejšímu způsobu života proto větší pozornost, že tvořil jaksi ovzduší a pozadí této naší vzpomínky a že leccos vysvětluje, — hlavně pozdější rozháranost, z níž vykypěly často až divoké spory mezi stranami ne tak náboženské jako dělnické a sociální povahy. Zatím co jinde nastrádaná nespokojenost ulevovala si výbuchy náboženského boje, v New Yorku, kde přechod z velkého blahobytu do hluboké psoty byl příliš náhlý a kde, jak již to ve světových a hlavně přístavních městech bývá, náboženství má již úkol podrízenější, schlazovali si krajané i nekrajané záhu na "shnilých hospodářských poměrech," organisovali se v odlišné dělnické jednoty, ne tak aby si nimi pomohli z bláta, v němž všecko uvízlo, ale aby si je vzájemně rozbíjeli. A co nejžalostnějšího, aby rozbíjeli v těch divokých srážkách také to, k čemu každý Čech chtě nechtě lne a bez čeho nemůže na dlouho obstátí, třebas tomu v zmateném rozvášnění sebe hruběji nadával — míníme to, co zoveme naším národním životem.

Bylo štěstí, že několik roků před přitrhnutím této zlé doby — let hubených a let rozháranosti a rozvratu —, kvetl již v Novém Yorku tento první spolek sokolský, plně úkol národního pilíře, o nějž se rozrá-

žely později vzkypělé vlny dravé nenárodní ba často protinárodní povodně.

A kterak, že právě v Novém Yorku tak záhy sokolský spolek se ujal a rozkvetl! New York byl tehdy víc český a německý než americký. Česká osada úplně tonula uprostřed těchto cizích, slovanské měkké a trpné národnosti svrchovaně nebezpečných žvlů, tím nebezpečnějších, že neměla svého listu, aby ji povzbuzoval a na nebezpečí náležitě pozorna činil a že tedy v nedostatku českého odkázána byla na čtení německého denníku, jenž ke všemu ještě vydáván a redigován byl moravským Rakušanem, kteří jak známo byli ještě horší Rakušanů rakouských a tak zlí jako čechoněmečtí Alldeutsche!

Kterak to předce, že v této nejvyšší kritické době založen a zachován a rozmnožen v novoyorské České Osadě tak záhy eminentně národní spolek —, spolek nejen bojovné, ale i výbojně povahy? Není to zajímavá a pozoruhodná?

Nevíme, kdo byli jeho zakladatelé. Snad se to dočteme v historické stati v tomto Památníku. My však máme svou vlastní domněnku a theorii o hlavních příčinách a okolnostech jeho vzniku.

Již jsme nahoře uvedli, že Česká Osada Nového Yorku "byl samý Kutnohorák". Ne že by všichni byli pocházeli z města Kutné Hory, jež v dějinách českých má takový význam a důležitost nejen hospodářskou — svým hutnictvím —, ale i národní — svými boji s němečtíkem od samého svého založení až po doby nynější, jako sídlo a volební okres dra. Bedřicha Pacáka, jednoho z nejčilejších vůdců nejnárodnější strany české. Z Kutné Hory pocházeli sice mnozí, ale veliká většina byli rodáci vesnic a malých městeček na Kutnohorsku, kteří chodili na práci do tabákových a doutníkářských závodů erarních v Kutné Hoře vlastně v Sedlci. Devadesát procent Novoyorských Čechů bylo z nich. A jen ti, co v České Osadě měli větší slovo, pocházeli z vlastního města, a jeho starousedlých rodin. To bylo jádro — a zdravé jádro. Ti přinesli si do nové vlasti živé ještě vzpomínky na rok čtyřicátý osmý a zvláště na Karla Havlíčka a jeho působení a posléze jeho soudní přelíčení, což mělo značný význam, jenž se objevil právě tuším založením téhož sokolského sboru, jehož cvičebnu či tělocvičnu jsem objevil u Hubáčka té první neděle po svém přistání v New Yorku v červnu roku 1869, — kdy jsem se tam také setkal s Josefem Pastorem, zaměstnaným u téhož německo-rakouského listu, o němž jsem se výše byl zmínil jako o jistém národním nebezpečí, jež hrozilo osadě české nemající ještě časopisu vlastního.

Neklamu se ani, domnívám-li se, že podnět k založení Sokola vyšel asi od některých Kutnohoráků národně uvědomělých ne-li dokonce od některého do New Yorku přišlého dřívějšího člena Sokola Kutnohorského. A že se nový ten národní spolek tak rychle ujal, vysvětlí se dílem také sportovní stránkou jeho. V Novém Yorku bylo sportovní od dávna u velikém rozkvětu. Americká mládež jest mu podnes a byla tehdy neméně každému sportu až náruživě oddána. Ta vášeň zachvátila i mládež českou — a tato okolnost byla v čas využítována a prospěla mladému Sokolu. Starší národovce chytla zas junáckost, strhla

bujarost a uchvátil prudký vzlet nového spolku, jehož účelem byla nejen obrana ale i výboj.

Na Českou Osadu naši v Novém Yorku měla zajisté mocný účinek slavnost svěcení praporu Kutnohorského Sokola. Kterého roku konána nevím, ale bylo to nejspíš kolem roku 1867, tedy v roce nejsilnějšího vzednutí se opoziční vlny české. Účinek památné slavnosti byl tím mocnější, že provázen a následován byl dramatickými, vzrušujícími událostmi.

Prapor světil duchovní, jak bylo v Čechách obyčejem. Církevní politika žádala, aby kněžstvo, jež samo bylo od počátku silně národní, národní ruch ne-li ovládlo, tedy aspoň sobě a církvi nad hlavu vyrůstí nenechalo. Aby si kněžstvo zachovalo vliv na národní život, rádo o slavnostech národních řečnilo a jinak fungovalo.

Hospodářským, zpěvackým a i ochotnickým spolkům kněžstvo přálo bez výhrady, Sokol je však zvláště zprvu zarazil. Byl moc červený a jevil se konservativní mysli skoro výstřední. Trochu "silný tabák." Ale že nemohla církev vystupovat proti němu, nechtěla-li si ublížit, nebránila kaplanům, tedy nejnižším na stupnici hierarchie, Sokolstvu přátí a o jeho slavnostech třeba i fungovati.

Kaplaní měli tedy sokolské prapory světit bez závady a v Praze nebylo v tom bráněno ani váženým farářům — tam bylo třeba pohoršení se vystříhat; bylat' pražská "husitská" půda vždycky půdou choulostivou.

Tak se asi stalo, že když v Kutné Hoře požádán páter Hrdlička, horoucí národovec a silný charakter, aby vykonal svěcení praporu tamního Sokola, nečiněny ze strany vyšších žádné námitky, — tím méně, jelikož se vědělo, že mladý kaplan jest nadšený sokol. Byl prý nejen členem, ale i stejnokroj si pořídil. Měl prý o to, až spor s děkanem a dostalo se mu prý důtky z konsistoře, které některá svíčková bába v kalhotách žalovala, že řeč, kterou kaplan o svěcení praporu přednášel, byla samá rebelie. Nevím arci, co na tom pravdy, ale mezi lidem se to mluvilo a ty řeči zvýšily rázem vážnost vlasteneckého kaplana. Neznámý dosud kaplánek stal se rázem národním hrdinou, ba skoro mučedníkem za národní a svobodomyšlné přesvědčení.

V Novém Yorku, který byl bez toho americkou Kutnou Horou, mnoho se o neohroženém vystoupení vlasteneckého a k sokolské myšlence se přiznavšího kaplana mluvilo. Důtka z Králové Hradce vynešla mu obdiv a slávu na 5. ulici v New Yorku, kde tím časem nebylo populárnějšího Čecha nad pátera Hrdličku. A když došla zpráva, že kaplan církevní vrchností nespravedlivě pokáraný a potupený — což se vykládalo jako potupení sokolství, ano národa samého — se odhodlal "s flandou fleknout", jak se vyjadřoval Havlíček, ihned se v různých kroužcích novoyorských Kutnohoranů navrhovalo povolati jej sem, kde takové vzácné osoby bylo by zapotřebí jako soli a kde by si jí lid jináč uměl vážit než v neuznalé vlasti.

A myslím, že někdo dopsal i "Slavii" o tom, co tehdy hýbalo myslími New Yorku. Zamýšlené povolání pátera Hrdličky do Ameriky octlo se tedy na přetřesu veřejnosti jako událost značného významu.

Sešlo však s toho. Proč nevím. Slyšel jsem později kdys, že páter Hrdlička volil raději na Rus než do Ameriky, dávaje jako nadšený Slovan přednost zemi slovanské, jsa k tomu povzbuzen okolností, že tehdy začalo silné stěhování na Volyň, kde působením vlády ruské zámožnější Češi se zakupovali. Na Volyni mezi svými a pod vládou "slovanskou" doufal český kněz v zdárnější působení než v daleké a úplně cizé Americe.

Slýchal jsem však v českých kruzích novoyorských, že se v Rusku sklamal jako mnozí jiní čeští vzdělanci. Rus je jiná, díváš-li se na ni z Prahy a jiná, když jí stojíš tváří v tvář. Čechové nejsou pravoslavní, ale katoličtí, kteréž vyznání již proto, že jest vyznáním také Poláků, Rusovi protivných, pravoslavnému Rusovi se přičí daleko více, než německé luteránství. Kromě toho náš způsob života připomíná Rusovi způsob německý. Tyto rozdíly mezi oběma národy nelze tak rychle srovnat nebo vyhladit. Aby Rus měl zřetel k slovanskému původu "bratra" Čecha, ani ho nenapadne ve snu. Ani vzdělavcům ruským nebývají Čechové sympatičtí. Víme to z vlastní zkušenosti. Za takového stavu věcí není divu, že kněz Hrdlička si zasteskl, ale zpátky již nemohl, když přestoupením na pravoslaví — aby si tam poměr k ruské vládě a ruskému lidu poněkud zlepšil — spálil za sebou most.

Když se o tom dověděli Hrdličkovi četní a nadšení ctitelé mezi Čechy novoyorskými, bylo jim ho srdečně líto a želili upřímně, že se jim nepodařilo povolati jej přece jen k sobě do Nového Yorku, kde prý ho bylo třeba "jako chleba" a kde byl by jej každý měl rád. Dobří národovci pocit'ovali čím dál tím silněji nedostatek váženého vůdce a horlivého a schopného organisátora a pracovníka. Národní život tehdejších dnů jevil se jim příliš povrchní a jednostranný. Toužili po jeho prohloubení a praktičtějším uspořádání činnosti. Tyto nedostatky tu zajisté byly.

Chápeme tedy, že novoyorským národovcům takový mladý nadšenec, jenž krom toho požíval vážnost, jakou náš lid (i ti kdož se kostelu vyhýbají) chová k duchovní osobě, byl by býval vítaný a byl by se jim právě v tom čase znamenitě hodil. Byli by se ale oni hodili k němu? Otázka stejně důležitá ne-li ještě důležitější. Byl by se mezi těmi, kdož by sem pátera Hrdličku byli povolali a jím samým vyvinul srdečný poměr takový, jaký se může vyvinouti jedině mezi těmi, kdož si dobře rozumějí a kdož dovedou zřetelně rozeznávatí své postavení, své stanovisko a přiznati si navzájem, co komu patří?

Tu často mají původ a počátek všecky potomní neshody a sklamaní všecko a roztrpčenost všecka.

Věříme, že by páter Hrdlička, kdyby byl do Nového Yorku opravdu přijel, aby se tam jako v trvalém působišti usadil, věříme, že by byl život národní té České Osady zušlechtil a prohloubil. Byl by však především musel míti volné ruce. Jako katolický duchovní byl by měl ruce svázané, — svázanější než mají čeští kněží dnes, jelikož tenkrát ještě byla Amerika pod správou Propagandy misionářské a tedy mnohem závislejší na vatikánské politice církevní. Kněz katolický byl tehdy jen misionářem. Nesměl sloužiti jiným zájmům než oněm víry.

Národní snahy pokládány za revoluční a papež Pius IX. poznamenal je ve své encyklice z r. 1864 za těžký blud a v Syllabu je zatratil. S tímto odporem, s tímto stavem církevním bylo by bývalo národnímu horlivci počítati. A tak záhy byl by se tu páter Hrdlička octnul na rozcestí: buď sloužiti výhradně církvi a poslouchati slepě hierarchii anebo — vzdorovati této a posléze odpadnouti od ní. A jako kněz odpadlík byl by býval odkázán výhradně jen na hmotnou podporu jeho nejvěrnějších stoupenců. Byl by mohl ovšem přistoupiti k některému americkému vyznání protestantskému, tu však byl by se octnul z deště pod okapem. O založení nějaké nové české církve, jak se to několikráte v pozdějších letech jinde a tuším i v New Yorku zkoušelo, nebylo pomyslení, ta by se nebyla udržela bez finanční podpory církví a dobrodinců amerických, kteří by s penězi byli přinesli sektářskou nadvládu, již by ovšem většina českých členů nebyla snesla, aspoň ne na dlouho, a ti druzí, kteří každou církev odmítali, byli by odmítli i tu novou českou a obrátili se k jejímu zakladateli zády, pakli by dokonce nebyli jej stíhali a sužovali, činíce mu jakékoli působení národní nemožným. Takový osud stihl jiné a byl by stihl i pátera Hrdličku.

Aby praštil nejen s flandou, ale i celým krámem víry náboženské, k tomu by se byl tehdy mladý kněz sotva odhodlal, neb tehdejší nevěra nemohla býti sympatická muži, jakým byl kaplan Hrdlička. Nevěra a i svobodomyšlnost neměla tehdy za sebou žádné organisace, bylo to jen smýšlení. Následovně nemohla nikoho uživiti, — a Hrdlička musel býti předně živ. Mohl sice zorganizovati k tomuto účelu Svobodnou Obec po způsobu německých "Freie Gemeinde", — víme však z podobných příkladů v Chicagu a jinde, že jen živořily. Zdrůbek byl by umřel hladu, kdyby vedle kazatelství u Svob. Obce nebyl se živil novinářstvím a Klácel fakticky trpěl bídu, takže byl jednou i nucen dělat kazatele katolické obci kdesi ve Wisconsinu, když jí byl biskup ve sporu o kostelní majetek pravidelného kněze odepřel; a do své smrti byl odkázán Klácel na soukromou dobročinnost.

Z těchto úvah vychází tuším nepochybně, že páter Hrdlička, kdyby se byl odhodlal tenkrát k vystěhování do New Yorku, byl by se octl záhy v položení nejchoulostivějším: nebyl by prospěl Sokolu a Čechům a **sobě teprvé ne**, leč by se byl obrátil k nějaké živnosti třebaš, a v tom případě byl by rázem utrpěl na vážnosti, která u takových osob jest jaksi základním kapitálem, a za nedlouho byl by lidu svému sevšedněl. —

Sokolstvo v Novém Yorku nepotřebovalo však tak veliké osobní oběť od nikoho; — zakotveno v národní uvědomělosti a přízni Čechů nejrůznějších stránek a zájmů, mohlo se spolehati na vlastní síly a — to také s nejskvělejším zdarem provádělo a provádí až podnes.

Účel Sokolstva v New Yorku jako všude jinde byl chovati národní myšlenku a chcete-li, národní ideály v úctě, pečovati, aby se nám Čechové v cizím prostředí rychle neodcizovali a pokud bylo lze, vychovávali český dorost, tak aby nepropadal valem — ne poamerikánštění ale spíše **poirštění**, kteréž nebezpečství bylo zvláště v New Yorku — jako později v Chicagu, dosti hrozivé.

Sokol Novoyorský tento důležitý úkol dobře chápal a horlivě o něm pracoval a tuším se zdarem potěšitelným. Zásluha jeho jest nepopíratelná a tím větší, že mu zhusta bylo těžko zápasiti s okolnostmi svrchovaně choulostivými, zvláště v dobách prudkých bojů hospodářských, různých směrů sociálních a dělnických, pokoušejících se strhnouti jej ve svůj vír, kde byl by ztratil svou svéráznost.

Ku cti jeho budiž uvedeno, že proti duchu času nikdy se neprohřešil. Zůstal věren zásadě svobody, slouže jí odhodlaně v témž duchu, jímž Sokolstvo na počátku nadchnul Tyrš a v němž je vedli dále jeho nejlepší nástupci. Jest to duch samostatnosti české, duch rovnosti a spravedlnosti a lidskosti, jak jej nedávno tomuto národu vyložil věčně památnou řečí americký president Wilson. Ten duch objevil svou živelní sílu právě v nedávných dnech, kdy tolik junáků novoyorských se přihlásilo do boje za nejdražší statky moderního člověčenstva, do boje pro znovuzřízení Evropy na zásadě demokracie a znemožnění libovolného rušení míru a svobodného vývoje národů menších samopanstvím národa omámeného německým Bonarpartem.

Václav Šnajdr.

Poznámka pisatele: — Sokol Wokál jest jediný žijící zakladatel, ohlašuje nám p. Jos. Kuchař, člen redakčního výboru. Sokol Wokál býval v Sokolstvu osobností vřdycky vynikající. Již svým zevnějškem poutal. Postavy vysoké, statné, prsou mohutných, hlavy nápadné na mocné šíji, rysů pravidelných, slovanských, pleť poněkud zasnědlé, — junák, jak je líčil Chocholoušek ve svém nezapomenutelném "Jihu", v obrazech srbských bojů za svobodu s Turčínem. Chlapík jadrný. Slova jeho hřměla. Však přes to jistá jemnost v rysech a úsměvu hlásala Slovana Čecha. Tak jsem ho poznal na sletu v Clevelandu, když v tomto městě ještě kvetl Perun a Slovanská Lípa se zelenala. Když kráčel tehdy — je tomu asi 42 roků — pružným, vážným krokem po ulici Croton mezi Perunem a Rychlíkovou Síní nebo Síní Slovanské Lípy, na rohu Case Ave., zastavovali se krajané a zvláště krajanky a šeptali si: "To je ten New-yorský Sokol, Wokál se jmenuje." A zraky poslednějších lnuly k němu se zalíbením. Znáám jej, jakoby přede mnou stála ta mohutná, ramenatá postava jeho plná síly a junácké hrdosti. Pozdravuju jej tímto obrázkem, jak mi jej namalovala paměť. Jest to obrázek věrný — nikoli utušovaný pro efekt. Ovšem, že jej chci potěšit. Zasloužil si svou padesátiletou sokolskou činností mnohem více než tuto vzpomínku přátelskou.

V. Š.

Dvojí vzpomínka na New York.

Požádal mne br. Kuchař, abych napsal něco pro tento Památník. Třeba prý nějaké upomínky na mé členství u new-yorské Jednoty. Kdybych řádky tyto psal za jiných okolností, psal bych o dvou v klidu a štěstí strávených letech, o Sokolech, v jichž srdcích sokolství, ono

Tyršovo sokolství, kotvilo tak hluboko a tak pevně jako ty věkovité stromy ve hvozdech šumavských.

Psal bych o dobrých, upřímných lidech, jichž podoby vynořují se před mým duševním zrakem, a zdali vůbec něco rozesmutnilo by mne v této chvíli, byla by to skutečnost, že někteří, ba mnozí z nich, navždy se již rozloučili s bratrským kruhem sokolským.

Přijel jsem do New Yorku a přestoupil k tamní Jednotě od Jednoty clevelandské před 21 lety. Bylo tam všecko jiné, rozdílné od života v západních městech, kde dříve jsem bydlíval, ale zvykl jsem si, ba zamíloval jsem si americkou metropoli, a ten český New York, s ní. A když asi za rok jedna statečná Sokolka z Chicaga odhodlala se provázeti česko-amerického redaktora na jeho bouřlivé životní stezce, všechno bylo v New Yorku tak krásné jako v pohádkovém městě.

Ano, kdybych tyto řádky psal za jiných okolností, snad bych pobavil, snad i rozesmál čtenáře tohoto Památníku svými vzpomínkami na ten můj dvouletý pobyt v New Yorku. Vrací se tam moje myšlenky a zastavují se u známých lidí, u známých míst, drahých, milých míst. Jak často, po tolika letech, rozmlouváme o New Yorku u nás doma. Byl svědkem mladé lásky, mladého štěstí, které bylo ještě větším, když sdílel je s námi prvorozený syn.

Dnes, co toto píšu, blíží se k New Yorku, k atlantickému pobřeží, můj druhorozený syn, jenž poprvé shlédne americkou metropoli, poprvé shlédne oceán. Nezdrží se však dlouho v New Yorku, snad ani nebude mítí příležitosti shlédnouti místa, jež navždy zůstanou drahými jeho matce a otci, ani nepozdraví stará známé. Potřebují prý naléhavě vojáky ve Francii, jež k smrti krvácí, a nesmí býti šetřeno mladých životů, má-li býti zachráněna sesterská republika. A tak, v oddělení strojních ručnic, se šestnáctým plukem pěchoty, blíží se k atlantickému pobřeží můj sedmnáctiletý hoch.

Jest tomu zrovna v tomto měsíci 29 roků, co jsem s rodiči a sourozenci plul přes atlantický oceán. Nyní vykoná tu cestu můj syn. Měli jsem vůči starému světu, vůči té drahé hroudě, na níž stála moje kolébka, nějaký dluh, splácím jej nyní.

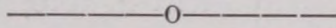
Kde bude můj hoch, nežli tento Památník vyjde, kde budou ti ostatní stateční hoši, kteří jedou s ním?

Odkládal jsem den ze dne napsání příspěvku pro Památník. Chtěl jsem psáti něco nadšeného, něco jak říkáme příležitostného, neboť není to všední událostí, když slaví zlaté jubileum sokolský sbor, jehož prapor jest tak čistý a zachovalý, jako když poprvé před půlstoletím zavlál nad hlavami malého hloučku junáků.

V New Yorku chápáno bylo sokolství, jak Tyrš je chápal, tam bylo sokolství nejdůležitější složkou českého života, a doufám, že těmto svým čestným tradicím New York zůstal věren.

O tom jsem chtěl psáti, o těch radostných chvílích strávených v Sokolovně, o sokolských přednáškách, cvičeních, nádherně provedených divadelních představeních, o sokolských výletech a banketech, o dvou listech z knihy mého života, na nichž členství u new-yorské Jednoty zaznamenáno jest písmem nejkrásnějším — než doufám, draží

bratři, že těchto pár řádek přijmete, jak byly napsány a jak byly pročitány. Vždyť i Vaše Sokolovna osiřela, vždyť i mezi Vámi jsou mnozí, kteří uložiti museli svému sokolskému srdci tu nejtěžší, tu nejkrutší zkoušku, jaké jenom mohlo býti podrobeno. **F. J. Kuták.**
Omaha, Neb. 8. června 1917.

BUĎ PRÁCI ČEST.

T. J. Sokol New York připisuje T. Vonášek.

Psáno v listopadu 1916.

Když letos na okružní cestě své na Východ, jedné z těch nejlepších, jakou jsem kdy vykonal, a jež bude na dlouho v blahé paměti mé, dorazil jsem do New Yorku, jedním z prvních bratrů, s kterým jsem se potkal, byl br. Josef Kuchař. Sotva jsem si s ním potřásl pravici, a dřív než jsem se mohl pozeptat na zdraví, praví ke mně: "Poslouchej, ty také se "oháníš" brkem, proto, ne snad abych si ušetřil psaní, ale že tě mám tak u ruky, žádám tě o příspěvek do památníku, který vydá T. J. Sokol New York u příležitosti oslavy 50letého trvání svého příští rok 1917."

Přiznám se, že mi žádostí tou zalichotil, a když br. K. Hrbek žádost onu opětoval, nevěda, že jsem již byl požádán, o palec mne přibylo. Ne na šířce, nafukovat se neumím, ale na výšce, zdál jsem se sám sobě větším.

Lehko slíbit, obtížnější však splnit, myslím si, když se hotovím do postele nabídnuté mi bratrem Kuchařem. Tu však padne zrak můj na sošku a protože se mi zalíbila, prohlížím si jí pozorně a z blízka. Proto také nevzalo to dlouho vyhledati tvůrce, a po delším ještě dívání dostal jsem myšlenku, v hlavě mé zrodilo se přání, které si zde dovoluji uvést.

V té chvíli litoval jsem toho, že nejsem také nějakým Krupkou, abych mohl vytvořit takového něco, jako byla ta soška, dílo jeho. A proč?

Vysekal bych ze žuly náš sokolský symbol-sokola ptáka, a za podnož bych mu dal knihu, památník T. J. Sokol New York. A dal bych si na práci té záležet, vynasnažil bych se vytvořit něco, nad čím by se každý musel pozastavit. Tento výtvar rukou svých přinesl bych Jubilantu co dar v uznání všeho toho, co vykonal za těch padesát let svého trvání, za všechna ta leta blahodárné působnosti.

Rozumí se, hlavě bych věnoval zvláštní péči. Na ni bych vytesal jména všech starostů a místostarostů, protože byli hlavami Jednoty, a používali hlav svých při řízení prací. V očích jeho jako v kovovém zrcadle musela by se obrážet hrdość nad vším tím, co vykonáno bylo, a vedle toho v smělém tom zraku jevílo by se přání všeho toho, co ještě vykonati chce, a co si přeje, by vykonali ti, již přijdou v budoucnosti

k pokračování v práci. Na křídla umístnil bych jména náčelníků a cvičitelů, neb oni učili létat a svaly pěstovat; na brka zas dal bych jména tajemníků pro pravdivé zapisování usnesení a zpráv o výsledcích docílených; na nohy pak jména pokladníků, protože na těch nejednou spočívala tíha existenční. Na každé péro těla vepsal bych jména členů, aby každé bylo uchováno na dlouhou paměť, aby vzpomínáno mohlo býti každého, kdo si byl vědom povinnosti své k rodině, blíznímu, obci a národu, kdo cítil se šťastným u konání služeb k celku; zkrátka, každého, kdož nežil jen pro sebe, kdož žil tedy dobře, čestně. Péra nepopsaná byla by pro budoucí.

Tak bych toho ptáka vyšňořil.

A protože bych kamennému tomu symbolu nemohl dáti dar řeči, aby za mne tlumočil, proč jsem si s ním dal takovou práci, a snažil se ho dokonalým učinit, připojil bych k němu přípis as tohoto znění: Blahopřeji k výsledkům docíleným. Práce Vaše konána byla poctivě, nezištně. Po padesát let stáli jste neochvějně ve službách národa. Po celý ten čas byli jste pamětlivi povinnosti nejen k rodné zemi, ale i k této nové vlasti. Začátky Vaše byly těžké, ale protože měli jste před sebou neustále jen službu, a po odměně jste se neptali, rok od roku šířil se zájem o práci Vaši a na přízni veřejnosti Vám přibývalo. A jsouce neustále pamětlivi zodpovědnosti své, postup Váš, ač zpylný, byl přec bezpečný, neboť lid vida, že jemu sloužíte, že nehledáte zisku neb vlastního prospěchu pro sebe, podporoval snahy Vaše a dal se ovládat. Jednota stala se účelným a prospěšným činitelem v šíření vyšších ideálů v občanském i společenském životě. Zušlechtění, budování charakteru, naučení dobrému, užitečnému žití života, jsou páky k povznesení lidstva, a těmi pákami ochotně, po celých padesát let, často do únavy jste zdvihali netečnost, sobeckost, aby odstraněny byly z cesty pro dobro veškerenstva.

Vliv snah vašich pocitován nejen v bezprostředním okolí velměsta Vašeho, ale po všech českých osadách této velké, svobodné republiky. Po dvacet roků bez přestávky řídili jste osudy naší milé Národní Jednoty Sokolské. Za Vás zkvétala, rostla početně, mohutnila finančně.

Bud' práci Vaší čest, tak nadepsal jsem tento můj příspěvek do Vašeho památníku, jenž budiž zkušenostmi doň snesenými poučením i výstrahou všem těm víc jak pěti stům členů, kteří se dnes kupí kol praporu Jednoty a těm dalším stům, kteří k němu v budoucnosti přistoupí. Necht' skvělé výsledky padesátileté námahy Vaší jsou zdrojem síly, necht' budí všude žár sokolského nadšení, necht' posílí jejich české cítění.

Josef Čermák

SOKOL.

Řekneš snad milý bratře, neb sestro, že to, co zde píš, jste už někde slyšeli nebo četli — a řeknete pravdu. To, co zde píš, psal jsem již několikrát — opakoval jsem vždy, kdykoliv jsem měl příležitost k šikům našim promluvit, ale nepozastavujte se nad tím, že věci již několikrát psané, několikrát vyslovené, neostýchám se opakovat. Opakuji je dnes — budu je opakovat zítra — budu je opakovat stále, pokud zbývá mi bude dosti sil, abych mohl vládnouti pérem, abych mohl předstoupiti před naše sokolské šiky.

Kdo kráčí životem s očima otevřenýma, tomu vrýti se musí v mysl tento kus prosté filosofie: že jednotlivec zpravidla bývá si sám svým největším nepřítelem. Ty nejškodlivější vlivy zevnější nejsou s to nikdy tak podrýti zdraví člověka, jak dovede si je podrýti člověk sám. Ten nejzarytější nepřítel není s to ublížiti nám na pověsti tak, jako jsme s to ublížiti sami sobě. Faleš zrádného přítele nepřinese nám nikdy tolik škody, tolik trpkých chvil, jako to, jsme-li falešnými sami k sobě — jsme-li s to klamati sami sebe. Člověk, zachovávající přesně veškeré zákony řádné životasprávy, jaké nám věda předpisuje, zůstává i u prostřed škodlivých vlivů zevnějších se zdravím neotřeseným a kdo přísným, upřímným a nestranným soudcem dovede býti k sobě, toho nedotkne se neupřímnost, faleš, nevěra zevní. Bud' k sobě přísným, zachovej si čistý, neposkvřený charakter a s klidem pohlížeti můžeš na to, jak škodolibost snaží se čistý tvůj štít poskvřít. Vrhne-li zlomyslník blátem po čistém, hladkém mramoru, to bláto se s něho smekne, aniž by zanechalo po sobě stopy a zlomyslníku zůstanou v náhradu za jeho nízkou námahu pošpiněné ruce. Co platí o jednotlivci, to platí o Jednotě. Nepřízeň, hraníčící až s nepřátelstvím, není s to základy Jednoty podrýti, pokud ona zůstává věrnou zásadám, které si byla vytkla při svém založení. A co platí o Jednotě, to platí i o té nejmohutnější organizaci. Přesné šetření všech zákonů a předpisů zachrání ji před hnilobou — věrnost zásadám vytčeným zajistí jí úctu, zajistí jí budoucnost.

Z veřejného života našeho v zemi této utkvělo mnohé v mé mysli, z čehož čerpal jsem později poučení pro celý svůj život.

Pamatuji se na příklad, jak hlouček uvědomělých, dobře zorganizovaných, nadšených svobodářů našich obral si za účel bourati zastaralé zdi pověry v lidu našem a zanášeti v řady věřících krajanů světlo pravdy. Ale veškeré jejich úsilí ukázalo se býti marným. Zdi nepovolaly, poučná slova padala na půdu neúrodnou, símě zasévané hynulo v suchoparu odmítavosti, nepřístupnosti. Ale ty staré, na pohled nedobytné zdi víry přece jednou povolily. Zbožný sluha církve, který nevěrným stal se svému hlásání, který hlásal lásku a živil nenávisť, velebil chudobu a hromadil statky pozemské, spůsobil v hradbách víry větší trhliny, nežli všechno poučování. Špatný kněz ve prospěch osvo-

jení lidu vykonal více, nežli dobrý svobodář. Od nepamětných dob jest lidu hlásáno: "podle skutků pozná se ten lid, jenž zůstával hluchým, odmítavým vůči slovům poučení, převrátil se rázem jediným špatným činem svého pastýře, svého učitele. Ne podle slov, ale podle skutků ho soudil a odsoudil. Tím učiněn byl průlom — nehodný sluha páně tak pokročilému živlu jeho práci usnadnil.

Co hlásáme lidu českému my sokolové?

Na prvním místě ušlechtilost tělesnou, s kterou ruku v ruce kráčí ušlechtilost duševní. Pravíme, že cviky tělesné pěstujeme — ne co hlavní účel — ale jen co prostředek k dosažení účele vytčeného. Tělocvik není cílem — je pouhou cestou. Chceme vypěstovati českého člověka, aby byl silným, zdravým, pevným. Pravíme též, ocelujeme-li sval, že tím též ocelujeme každý čiv v těle našem a člověk takový pak že má pevnou vůli vládnouti nad svým tělem — jinými slovy, že ve škole sokolské vychovaný člověk nestává se otrokem svých choutek, hříčkou svých vášní, svých slabostí, že sokol vždy má dosti síly, aby byl dokonalým člověkem. Pravíme dále, že ocelujeme karaktery a proto že sokol nikdy nesníží se k činu nízkému, k činu nečestnému, že sokol i tam, kde v boj jest proti vůli své stržen, bojuje poctivě, s hledím otevřeným, — že raději přijme čestnou porážku nežli nečestné vítězství. — Tak jako Tyrš projevili přání, aby zvolá-li někdo "sokole!" ozval se vždy dokonalý člověk, dokonalý po stránce tělesné, duševní i mravní — tak i my říkáme, že dle přání velikého zakladatele takový lid české větvi v zemi této vychováváme.

Ale tu přijdem k hlavnímu bodu: vychovatel musí předcházeti příkladem.

Nechci říci, že oblékneme-li sokolský šat, at' již červený nebo modrý, že to již nás činiti může lepšími. Tolik práva máme ale očekávati, aby každý, kdo v řady naše vstoupí, měl stále na mysli, co sokolství znamená a nemůže-li býti v každém ohledu dokonalým, měl by míti aspoň tolik síly, aby jednáním a chováním svým zásady sokolské neuváděl v posměch, v nevážnost.

Neboť — opakují opět, co jsem byl již několikráte řekl a napsal — že celý pluk těch nejzarytějších nepřátel sokolstvu nemůže tolik ublížiti, jako ublížiti mu může jeden špatný sokol!

Octli jsme se v době jubilejní. Půl století v zemi této již Sokolstvo působí a půlstoletí trvání našeho oslaveno bylo sloučením dvou nejsilnějších organisací sokolských.

Spojení — sesílení — ocit'ujeme se na prahu druhého půlstoletí. Slibujeme si nyní větší rozmach, chceme s novými silami pokusiti se o to, aby zásady naše pronikly hlouběji do všech vrstev našeho lidu. Slibujeme si skvělou budoucnost.

A předložme si nyní a zodpovídejme tuto otázku: má Sokolstvo v zemi této budoucnost?

To záležeti bude na něm samém.

Zůstanou-li krásné zásady naše jen na papíře, budou-li jen proto, aby se jejich krásnému zvuku při slavnostních příležitostech zatele-

skalo, pak si pro Sokolstvo v budoucnosti mnoho neslibuji. Ne podle slov, ale podle skutků budeme souzeni!

Uvědomíme-li si všichni, že musíme ne jen jako sokolové mluvit a psát, ale že máme též dosti mravní síly v sobě krásné zásady zachovávat; uvidí-li veřejnost, že vždy a všude předcházíme příkladem, že v Sokolstvu nemá místa nízkost, závist', hrubství, laciná ctižádost; že pod našimi střechami sídlí pravý demokratismus, o jakém snil Fuegner, že u nás ušlechtilost tělesná jde ruku v ruce s ušlechtilostí duševní, o jaké snil Tyrš — pak veřejnost bude věřit, že jsme s to vzorně vychovávat česko-americký dorost a rád nám jej bude svěřovat.

A to-li se stane, bude naše budoucnost v druhém půlstoletí zajištěna. Na zdar!

Psáno v Chicagu v měsíci květnu 1917.

—o—

Anton Polák.

Z mých pamětí.

Stal jsem se členem New Yorské jednoty 13. května 1876. Mnoho se od té doby změnilo, mnoho našich dobrých hochů odešlo a dnes jest z té doby málo pouze, jimž bylo dopřáno dožít se oslavy padesátiletého trvání naší jednoty. Dojmy a obrazy dob minulých jako v kaleidoskopu střídají se v mé hlavě a zdá se mi, že to nemožností, že už je tomu tak dlouho, ale je to přece pravda. Nedostalo se mi žádného vyššího vzdělání, abych mohl vše jasně povědět, však pokusím se o nastínění našeho života, jak se nám jevil před 40ti až 50ti lety.

Jsem v této zemi podruhé. Ponejprv jsem sem přijel roku 1874 co mladík 16tiletý, kdy jsme se usadili v Minnesotě, však jen na krátko, neb se tu otci nelíbilo a vrátili jsme se do Čech. Není také divu, neb jsme žili v pustinách mezi Indiány a vypisovat všecky ty svízele nepatří do rámce našeho památníku. Vrátili jsme se tedy a já jsem se vyučil sedlářství v Kutné Hoře, však mezitím můj otec vrátil se zpět, usadiv se v New Yorku a přichytiv se doutníkářství, povolal mne za rok po odjezdu za sebou. Poměry v New Yorku jako v celé zemi v této době nebyly zrovna utěšené a náš lid skoro vesměs chudý, chápali se doutníkářství, jako nejlepšího zaměstnání v té době pro lid neznající jinak, než česky. V této době byla v existenci tak zvaná domácí práce, to jest, dělník bydlel v domě zaměstnavatele, platil mu přehnaný nájem, a pracoval doma. Hauzíky jsme tomu říkali. Jedinou výhodou při tom bylo, že jsme se rychle naučili doutníkářství. Prvně jsme bydleli v Lewis ulici mezi Houston a Stanton, blíže tak zvané poplašné věže, neb tenkrát ještě nebyl zaveden nynější požární system a když někde hořelo, zvonilo se na poplach jako v Čechách.

Tu dobu byli Češi usazeni v okolí ulic Lewis, Sheriff, Stanton, Columbia, Houston a pak v ulicích od První až do Osmé mezi Avenue Druhou až "C.", kde různí továrníci měli najmuté domy, jak řečeno,

tak zvané hauzíky. Tam, kde se rozkládá park mylně zvaný "Bílá Zahrada", cvičili tehdy miličáci čili národní garda.

Pracoval jsem ovšem také při doutníkářství, když jsem se seznámil s Janem Koutníkem, již zesnulým, jenž byl již členem naší jednoty a mne též navrhnul za člena a byl jsem ovšem hned přijat, což se stalo v místnosti Hučáčkové, o níž se činí zmínka na jiných místech. Jednota byla té doby odborem Slovanské Lípy — viz vypravování Al. Wokála — v minulém památníku. Jako člen jednoty dostal jsem číslo 59, však ve schůzi bylo přítomno celkem asi 18 členů a o mnoho více jich asi celkem nebylo. Starostou byl J. Vlach, fin. taj. Martin Hlaváček, prot. taj. A. Koblasa, pokl. Josef Vocel, náčelník Alois Wokál, cvičitelé Kačerovský a Saidl. Stejnokroj byl: šedivá kajda a dlouhé kalhoty, měkký široký klobouk, bílá košile s tvrdým límcem a modrá šálka, což však dlouho neobstálo. Vyšel jsem v něm jen dvakrát a podruhé, jelikož jsem byl v zadu, obrážela se na mne ušlechtilost newyorské lofroviny — zkrátka můj stejnokroj byl skoro úplně zkažen, nepočítaje rány, jež jsem dostal nádavkem. To jsme šli sborově na výlet spolku Lada do Harmonia Rooms v Essex ul. Tehdy jsme všechny spolky přivedli do Páté ulice před naši místnost a odtud se šlo na místo zábavy. Zesnulý bankéř Franta Sovák se se mnou dělil o tyto příjemnosti, což vždy bylo údělem těm, jenž byli poslední v řadě.

Ze Slovanské Lípy zbyly jen dva odbory a to vedle Sokola ještě odbor vzdělávací, mající asi šest členů, výdělky Sokola však plynuly do společné pokladny, což vzbudilo nespokojenost mezi námi a přičiněním V. W. Woytíška a jiných pracováno o osamostatnění Sokola. Svoláno několik schůzí, však nemohlo býti docíleno rozhodnutí, neb několikrát členové vzdělávacího odboru odešli ze schůze a zbyli jen Sokolové a jelikož dle stanov jeden odbor bez druhého nemohl rozhodovat, trvaly tyto tahanice dosti dlouho. Konečně docíleno dohodnutí tím, že vzdělávací odbor dostal knihovnu, šatnu a ostatní divadelní rekvisity a Sokol dva staré slamníky, dřevěnou hrazdu, několik párů činek a co bylo nejhlavnější — dluh 400 dollarů k zaplacení za Slovanskou Lípu.

Takový začátek měl Sokol co samostatný spolek. Ač bylo zle, přece nás to nezaleklo a s chutí pustili jsme se do práce i byl činným každý z nás, jak ve cvičení tak v pořádání zábav. Byl jsem nezkušený mladík, ale třásl jsem se touhou po ulovení nějakého úřadu, což bych si byl považoval za veliku čest. Nebyl jsem v tom snažení sám i ostatní toužili po úřadech a to vše bez ohledu na nějakou náhradu neb zisk.

Jednota počala mohutnět, když tu zase vypukla velká doutníkářská stávká r. 1876—1877, následkem čehož všechen spolkový život byl ochromen, jelikož skoro každý byl bez práce. Jako jiné spolky i Sokol daroval několik set dollarů ve prospěch stávkujících, však vše marně. My Sokolové jsme ovšem byli rovněž skoro napořád bez práce, nu a s placením příspěvků to vypadalo také podle toho, tak že jednota byla zase bez peněz.

Dlužili jsme se jeden od druhého, kde nějaký dollar byl a já pochybuji, že by mezi našim členstvem byl sehnal tisíc dollarů dohromady. Stávka se prohrála a já jsa s otcem 16 týdnů bez práce, neměl jsem ani obuvi a když jsem konečně začal pracovat, musel jsem do práce bos.

První český časopis počala vydávat Slovanská Lípa a redaktorem byl Čapek, však konec byl smutný. Lípa ztratila při tom vše, totiž asi 1.200 dollarů, na tehdejší poměry slušný kapitál. Pak vydával list pan Čapek sám a dopadlo zrovna tak, neb v tom přišel rovněž o všecko a pak závod koupil v dražbě jistý Israelita, jehož jméno jsem již zapoměl. Ten vydal několik čísel a nechal toho také, až vše konečně koupil Daniel Mašín, jenž měl v Páté ul. malou tiskárnu a začal za redakce Čapkovy vydávat New Yorské Listy.

Roku 1878 přestěhovány sem Dělnické Listy z Clevelandu, jichž majitelem byl škarda a redaktorem Palda. Sazeči u tohoto denníku byli Fr. Lier a Jos. Čermák, již se stali členy jako Matějka od N. Y. Listů, jenž potom odejel do Chicaga a vydával časopis sám. Matějka to byl, jenž podal návrh na utvoření Nár. Jed. Sokolské ve Spoj. Státech. Při volbě zástupce na sjezd navrhovatel Matějka propadl, obdržev z 16ti hlasů jen sedm, kdežto druhý kandidát Koblasa zvolen byl devíti hlasy. Již před tím jednáno o pořízení praporu, jenž byl objednan v klášteře Voršulinek v Kutné Hoře a 1878 slavnostně odhalen. Jak jsem byl tehdy hrdým na to, že jsem mohl jíti se starostou Koblasou vedle praporu, jejž nesl Klein. To už jsme měli nynější modrý kroj. Též jsme pořádali výlety do České Vesnice na Long Island, kde jsme byli vždy zdarma pohostěni a rádi viděni, neb jsme měli také hudbu pod řízením Petra Tůmy, jehož později vystřídali v kapelnictví Čížek a po něm Levý.

Našim prvním trubačem byl Martin Hlaváček, jeden z nejčinnějších členů a pak se utvořila trubačská četa, kterouž tvořila moje maličkost a Lojza Hubal a cvičil nás několikrát kapelník Čížek u Al. Wokála. Koupil nám trumpety, jenž byly asi yard dlouhé, asi takové jako mají na obrazech archandělé, svolávající mrtvé k poslednímu soudu. Mohli jsme se nadýmat, jak nejvíce bylo možno, pořádný ton z toho nebylo možno dostat. Když jsem byl v roce 1882 na návštěvě v Čechách, pověřila mne jednota koupením trubek, které jsem obstaral u firmy Červený v Hradci Králové a pak jsme teprv mohli zorganizovat pořádný trubačský sbor, při jehož hudbě se nám již docela jinak vyšlapovalo.

Pak jsem se Sokolem Melzerem dostal jako sedlář práci v pivovare na Staten Islandu, když sem na to přijela rakouská válečná loď Saida, na níž sloužilo více Čechů mezi nimi Ringsmuth. Několik jich uprchlo a zůstali zde. Měli jsme v úmyslu pomoci ještě několika a najmuli jsme loďku, kdyby snad bylo možno některého ještě vyprostit, ale nešlo to, neb byli přísně hlídáni. Uprchlíků jsme se ujali a učinili pro ně vše možné, ale nejlépe se nám odměnil Ringsmuth, o něhož se postarala rodina krajana Hockera, otce našeho zesnulého člena Václava Hockera.

Roku 1883 založen ve Wokálově hostinci první pěvecký odbor, jehož členy z počátku byli: Al. Wokál, Ant. Kostelák, Jos. Strnad, Jan Pulec, Jan Brodil, Al. Woytíšek, Ant. Polák, Jan Neubaur, Jan Veverka, M. Strauss, J. Bareš a cvičitelem Em. Levý. Cvičilo se jednou týdně a od jednoty jsme dostávali měsíčně 5 dollarů a ostatní jsme si platili sami.

Později byl v této místnosti založen Těl. Sbor Dívek a Paní. Začátky měly též trpké, úštěpky a posměch byl jim údělem při jejich blahodárném počínání. Však nepovolily a jak dějiny dokazují, jsou dnes jedním z nejvíce prospívajících ženských sborů v Americe. Též jsme jim vypomáhali, jak jsme mohli, vždyt' to byla samá pracující děvčata. První úřednice Sokolek byly: Starostka Pavla Vinšová, nyní vdovělá Scheiderová, prot. taj. Antonie Vinšová, fin. taj. pí. Jůnová, náčelnice Jos. Růžičková, podnáčelnice Anna Vinšová, nyní Veselá, nyní nejší starostka.

V roce 1882 napadlo nás zříditi při jednotě též jezdecký odbor, četu po způsobu Sokola v Čechách. Návrh podán a přijat a Sokol Kohn, grocerista z Druhé ul. byl pověřen obstaráním koňstva, což on také svědomitě vykonal. Panečku, to byla kavalerie, na níž se bylo radost podívat! Což jezdcí, ti by byli ještě "ušli", ale to koňstvo! Každá herka jiná — od mlékařů, od stěhovačů atd. jen žádná jezdecká. Já dostal brůnu s odřenými boky, což se začernilo, aby to nebylo vidět, ale krotká byla jako ty ostatní, což bylo naše štěstí. Já jsem musel použití jakýchsi schůdků, abych se na mého šemíka vyhrabal. Bylo nás asi 16 a jeli jsme ve čtyrstupu a náčelník napřed. Jak řečeno, naše koňstvo bujné nebylo, ale nepotrpělo si moc na rámus a hlavně turecký buben nemilovalo. Moje brůna při náhlém forte úderu se vzepjala a uskočila na zad, při čemž by se byla hnedle dostala zadními kopyty do velikého kulatého nástroje tlustého bubeníka, kdyby byl v čas neuskočil, vykonav při tom neočekávaný výkon. Octnul se totiž ve vedlejší grocerii i s bubnem a nevěděl sám, jak se tam dostal. Jisto je, že když se chtěl dostat zase ven, musel grocerista otevřít obě polovice dveří. Vzдор tomu jsme se št'astně dostali ku stanici zvýšené dráhy a po této do Hariem River Parku. To byl první a poslední pokus skotské jízdy a vše dobře dopadlo, ale já jsem po 14 dní nemohl pořádně chodit.

Později jsme v hostinci p. Svobody v Páté ul. založili střelecký sbor Svornost, jenž s Těl. Jed. Sokol stál vždy v přátelském poměru. Pak tamtéž založen klub Vlastimil, jenž si pořídil jakési podium z prken položených na dřevěných kozách, pořádkav přednášky a výstupy. Později se přidal k Sokolu.

Bude snad žádoucím, zmíniti se i o Národní Jednotě, jelikož to souvisí též s činností Sokola. Tato jednotka povstala asi r. 1880 a sice tím, že ze všech spolků dámských i mužských utvořeno těleso pod tímto jménem. Sokola zastupovali jsme následující členové: Al. Wokál, Jan Pavlík, Jos. Kadlec, Ant. Polák. Po několik roků to dělalo do brotu, když však došla nájemná smlouva, koupen dům spolky a nazván Národní Budovou. Sokol tu cvičil, hrál divadla atd., vůbec byla

budova střediskem všeho života národního. Dnes na tom místě stojí činžák neb pozemek nebyl na prodej a poslední držitelé si mohli pouze odvézti cihly a pozemek Astorům náležející vyklidit.

V létech sedmdesátých se mnoho Čechů usadilo v Morrisanii, v nynější čtvrti Bronx v okolí 159. ul. a Třetí Avenue, protože tu byla též doutníkářská továrna. Zde také založena jedna z nejstarších jednot v Americe a sice T. J. Sokol Svornost. Bývalý kutnohorský Sokol Karásek měl tam hostinec, kde se cvičilo a schůze odbývaly. Karásek byl starý poctivec a nadšený národovec a když jsme ho navštívili, zavedl nás do sálu před sochu Karla Havlíčka, kde jsme zpívali národní písně. Tam jezdilo mnoho krajanů hlavně na Velkonoce a říkali jsme, že jedem do Emauz. Cesta tehdy koňskou károu z dolejšího města trvala dvě až tři hodiny — dnes se to dokáže za 20 minut.

Pracoval jsem tedy ve všech možných výborech Sokola, tak že mi mnohdy připadly dvě schůze na jeden večer a tak jsme to dělali skoro všichni a vše z lásky k jednotě.

Roku 1890 jsem se odstěhoval do Dutch Kills, v nynější čtvrti Queens, kde se našinci též hojně usazovali a zde též založena jednotka Těl. Jed. Sokol Fuegner, kde jako i u jiných jednot vedle tělocviku pěstovalo se i divadlo, na jehož řízení jsem s Aloisem Wokálem měl podíl. V jeho místnosti se také cvičilo a hrálo. Příjmy byly ovšem velmi hubené, následkem špatného spojení a často jsme vlékli šatnu pro divadlo z New Yorku v rancích na zádech.

V této osadě jsem zažil s přáteli mnoho dobrých časů, jen že není možno vše v tomto rámci vypisovat. Mám šest dětí, všechny česky vychované a všechny Sokoly. Já patřím do New Yorku, syn Karel k T. J. Fuegner, synové Anton a Eduard k Sokolu Chicago a dcery Marie a Lory cvičily u Sokola Havlíček župy F. T. Moje manželka byla zakládající členkyní Newyorských Sokolek, teď se zase stala členkyní u Sokolek Chicago, což dříve nebylo možno k vůli rodinnému životu.

Napsal jsem to trochu delší, však chci říci ještě několik slov Vám mladým Sokolům a Sokolkám. Vy máte v nynější době o mnoho lehčí práci, než my jsme mívali, neb dnes být Sokolem jest opravdu radost. Máte svoje nádherné síně ku cvičení a jiným účelům, kdežto my měli často nouzi o místnost ku cvičení a ke schůzím. Když dnes vyjdete ven, vítá Vás lid v ozdobených ulicích, kdežto po nás bylo házeno a spíláno nám. Máte většinou dobré postavení, ba mnozí jste i zámožní, my jsme žili jak se říká od ruky k ústům. Máte vyškolené cvičitele, my jsme cvičili, jak se vůbec dalo. My jsme byli chudí, žádní advokáti, lékaři, bohatí obchodníci, nýbrž skoro samý dělník, ale milovali jsme se a jeden druhému vypomáhali. Vytrvali jsme, nevykonavše všechno, co jsme chtěli, ale vykonali jsme vše, co jsme mohli. A těší nás staré pracovníky, že naše námaha a práce jednoho lidského věku nebyla marnou a přinesla dobré ovoce, což jest naší nejlepší odměnou.

Nyní záleží na Vás mladých, abyste byli vytrvalými a pracovali nadále ve prospěch Sokola, celého českého národa a lidstva vůbec. Přejí Vám, abyste se ve Vašem stáří těšili ještě lepšímu životu než dosud

a abyste často vzpomínali starých harcovníků a pracovníků, kteří odešli aniž by pro ně bylo návratu. A vzpomínejte i na nás, až tu více nebudem, což bude naší největší odměnou. Na zdar!

Psáno v Chicagu v lednu 1917.

Anton Polák.

Proč jsem Sokolem?

Píše Josef Štíbr.

Otázku tuto měli by lidé, kteří náležejí k různým sokolským sborům, v dnešní těžké době více než kdy před tím, sobě klásti a důkladně probírat.

Slyšel jsem častokrát při rozmluvě o sokolské věci, položenou otázku, ke kterým že sokolům ten neb onen Čech patří.

V této věci mělo by již býti u českého člověka jasno, neboť zakladatelové sokolské myšlenky dosti zřetelně vyznačili cíl a úkol a jak k těmto kráčet.

Ten, kdo ještě dnes sokolskou věc kousičkuje, ten vůbec ještě tuto nepochopil aneb vědomě na ní hřeší.

Budu zde mluvit přímo, tak jak jsem se v sokolské škole naučil a pravím, že jest nesmyslem říkati: "My jsme američtí Češi, my jsme katoličtí Češi, my jsme svobodomyšlní Češi", k čemuž by se mohlo přidati: "My jsme sokolští Češi!"

Každý trochu rozumný člověk bude věděti, že jsme Češi v Americe, že jsme Češi věřící v katolickou aneb jinou víru, že jsme Češi zásad svobodomyšlných a že jsme čeští sokolové a ne modří sokolové, červení sokolové, katoličtí sokolové, dělničtí sokolové atd.

Mluvím prostě "od srdce k srdci". neboť jest již skoro bolestné, když ta naše sokolská věc tak lehká k pochopení a jednoduchá v základě, má stále a stále býti vysvětlována některým, kteří se klábosí, že "dobře pochopili a porozuměli", a zatím se hašteří, jaký že kabát na myšlenku tuto navěsiti aneb zdali má být bohatý aneb chudý sokolem.

Naše sokolská věc jest založena pro tělesnou a duševní výchovu "člověka".

V té se nemluví o kabátu, dolaru, lopatě neb péru, tam se mluví o těle a duchu.

Jest urážkou našich zakladatelů Fuegnera a Tyrše, zdali kdokoliv jináče věc přetvořuje, by byla hodící se do jeho krámu.

Těm by se mělo zvučným sokolským hlasem veleti "vari s cesty".

My čeští sokolové nikomu nezamlčujeme, že náš Tyrš byl z německých rodičů, že třeba Fuegnerovi předkové byli původu německého, my si tyto muže přivlastňujeme za jejich snahy pro právo a spravedlnost, kterou jasným způsobem pro český národ dokázali a za což zůstanou nesmrtelnými ne jenom v každém srdci sokolském ale v každém upřímném srdci českém.

A až si český národ osvojí "Co Čech to Sokol", nebude na světě člověka, který by na Čechy nemohl jinak než jen s úctou pohlížeti.

Žehráám ještě až do dnešního dne za ty naše české moudré hlavy, že sokolskou věc nepochopují, až v záplavě červených košil, kdy se jim srdce chvěje, neb když buben při sokolské armádě jim k uším zalehne neb sokolský válcík hlavou zavíří.

To není doba, kdy mají sokolskou věc rozebíratí. Sokolská věc má hlubší podklad, než aby se budovala na chvilkovém záchvěvu.

Cesta k sokolskému cíli ne vždy poseta kvítím, však často hlozím a ostrými kameny, jež do krve tělo těch, kteří "ku předu" kráčí, rozdírají.

To jest ta cesta trpká a daleká, které se však pravý sokol neleká.

Toto by si měl každý, kdo chce do sokolského chrámu vkročiti, uvědomiti, že mu bude zápasiti s pověrou, která do člověka mnoho vlastností vložila, avšak více vlastností zlých nežli dobrých.

Nemnoho lidských andělů světem kráčí, za to však mnoho a mnoho d'ábelství v člověku sídlí a sokolská myšénka vzala si za úkol toto d'ábelství z člověka vypuditi. Těžký, nesnadný to úkol, však tím více čestný a záslužný.

Za tyto sokolské idee již náš Komenský z vlasti šel a Hus na hranici upálen byl, tak jako v dnešní kruté době český člověk pro ty samé v zákopech krev cedí.

Věc sokolská, ačkoli málo slovy naznačena "výchova těla a ducha" dává podklad celému žití lidskému.

Za ideami těmito lidstvo od počátku světa kráčí a sotva as při skončení lidského života k cíli dojde "aspoň né k té nejvyšší metě," neboť by se stal člověk bohem sám, a tu by nejasné a lidu zastírané božství vzalo za své.

Věc naší sokolskou nesmí však si osvojovati pouze tak zvané svěřené kruhy, jako by měly jen ony patent na odkazy našich zakladatelů.

Zde se odvolávám na slova Lva Tolstojeho, jenž pravil, že co lid nepochopí, nikdo nepochopí, a co lid nevykoná, nikdo nevykoná a tak i naše sokolská myšénka musí vniknout a býti pochopena ve všech vrstvách lidových, zdali má vykonati své poslání.

Míti toto na zřeteli jest povinností všech těch, jenž sokolsky smýšlí a cítí.

Často jsem slyšel výrok člověka, který prý od dětství v sokolu byl, že s člověkem, který o sokolu nic neví, nebude ani mluvíti.

Jak mylný a zpozdilý to výrok, právě ti, kteří myslí, že hluboko do studnice práce sokolské nahlédli a z čistého pramenu vědomosti pili, měli by tím více ku zřídлу tomuto nevědomé vésti a tak poslání pro sokolskou věc konati.

Ne jenom ten kdo sám ví, ale ten kdo vědění s jiným sdílí, jest na pravém místě.

Však již se rozednívá, slunce zlaté svobody počíná svými paprsky zahřívati duši člověka, by se hlásil ku právu, jež přírodou bylo mu dáno a shodil se sebe pouta, jež mu člověk nelida (?) na šíji vložil.

Uvolnění ruského člověka v době přítomné jest znamením volnějšího života a v dnešní pohnuté době Rusie ukázala, že nebyla tak otrockou, jak se do světa hlásalo a že duševně byla na vysokém stupni před kulturní Germánií, která se vším křikem o vzdělanosti a pokroku nedovedla ze sebe shoditi železný krunýř, jež ji před celým světem staví do pravého světla.

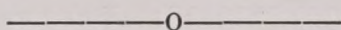
Těš se český sokole, neboť i zde máš podíl na práci a tvoje časté zalétnutí mezi bratry slovanské a jiné přátelské národy, nebylo na darmo, ale přineslo dobré ovoce. Přejde doba, že český sivý sokol volně se vznese nad zeměmi slávskými a bude hlásati volnost všemu lidu dobré vůle.

Přejde jednou čas, že holubičí česká a slovanská povaha bude vítězi nad neurvalostí a drzostí povahy germánské a že svět si bude bráti příklad ze slovanské duše.

Ano, ano, seménko zaseté učitelem národů Slovanem Komenským počíná klíčiti a máme silnou víru, že bohatou žeň lidstvo sklízeti bude z této setby a že výchova těla a ducha sbratří národy a osvobodí člověka z otroctví, do něhož jej pověra vložila a nadělala z lidu tělesné a duševní pány a žebráky.

Až tento rozdíl bude mezi lidem odstraněn, pak i naše sokolská myšlénka dosáhla mety nejvyšší, k čemu já volám

To naše sokolské **Na Zdar!**

Vzpomínky starého Sokola.

Tedy již půl století tomu, co byl Sokol new-yorský založen. Jak ten čas čas letí! Když jsem přijel do New Yorku v polovici června roku 1870, viděl jsem ty new-yorské Sokoly poprvé v celé parádě kráčet po ulicích na pic-nic. Bývaly ty pikniky v malém parku na Třetí avenue, tam, kde stojí vozy a lokomotivy zvýšené dráhy. Byla tehdy hrstka Čechů v New Yorku, park, kde se ten výlet pořádal, byl poloprázdný, ač zaujímal jen asi čtverec stavební. Téměř všichni Češi se na výletu podíleli a ještě také nějací Poláci, neb tehdy šli s námi jaksi bratrsky. Česká setnina miliční, tuším, náležela s polskou k jednomu pluku a tu obyčejně šli polští miličáci s našimi a naši zase s polskými. K nim tedy se připojili Sokolové a to tvořilo takřka celý průvod.

Měl jsem tehdy u Sokola spolužáka Vosáhlo, který byl v Americe asi o rok dříve než já. Ten mne navštěvoval a vybízel ku přistoupení k Sokolu, ale já přistoupil k Hlaholu jen proto, že to byl zpěvácký, dramatický a v nemoci podporující spolek. K Hubáčkovi jsem však chodil skoro na každou zábavu a hlavně na divadla. Maličká to byla síň, ta Hubáčkova, ale jarý život tu býval. Nejen že se tam pěstoval tělocvik, ale i nedělní škola česká tam byla. Kdo ji vydržoval, nevím, ale vyučoval tam Karel Urban, kdežto Sokoly cvičil Vinický. Byl tam mimo Sokola též v nemoci podporující spolek mužský a jiný podobný ženský a národně vzdělavací, Slovanská Lípa.

K Sokolu jsem tehdy v New Yorku nepřistoupil, ale když jsem pak v roce 1875 přišel do Detroit, pomohl jsem tam založit Sokola, který dosud trvá. A cvičitelem Sokola detroitského byl Franta Liška, odchovanec Sokola new-yorského. Tu jsem seznal teprve, jak dobré cvičitele Sokol new-yorský má, neboť jejich odchovanec cvičil systematicky tak dokonale, jak jsem později ani u těch nejlepších cvičitelů z vlasti povolanych neviděl. Započal s výkony těmi nejjednoduššími a postupoval pozvolna stále k těžším. Jak jsem později vídával v jiných Jednotách, ponechávala se každému cvičenci volnost, takže měl každý svého koníčka. Jeden si oblíbil hrazdu, jiný bradla, opět jiný kruhy a tu ještě věnoval každý veškerou píli jistému výkonu. Tak se stávalo, že jsme si vychovávali v tělocvičnách akrobaty, ale žádné Sokoly.

V Detroit tedy na práci tělocvičné br. Lišky jsem seznal, že musel mít Sokol new-yorský dobré cvičitele. Jenže br. Liška neznal názvosloví a neznal je tehdy snad v celé české Americe nikdo. Každý to jmenoval jak mu napadlo: po anglicky nebo po německu, jen ne po česku.

Na sklonku roku 1877, před samými vánocemi, jsem se vrátil do New Yorku s Dělnic. Listy, které se sem z Clevelandu přestěhovaly. Tu jsem tedy vstoupil do Sokola, který byl stále ještě v té síni, bývalé Hubáčkově, z níž se ale brzy na to stala Národní Budova. Byl jsem v družstvu s Aug. Tesařem, nyní již po léta v St. Louis se zdržujícím. Rušno bylo ve cvičárně, neboť se cvičovalo ve čtyřech družstvech, takže jsme se v té malé síni ledva mohli hnouti. Lojza Wokál byl náčelníkem a vždy cvičení zahajoval pochody a pořadovými cviky, načež se teprve utvořila družstva a nastoupilo se ku cvičení na náčiní. Tu se netrpělo libovolné cvičení, každý musel prodělati všechny cviky. Kdo nechtěl cvičiti pořadová, pochodová a prostná, nebyl připuštěn ani na náčiní. Pak bylo jednou v měsíci, obyčejně v neděli dopoledne, cvičení všech členů bez výminky v pochodech a obratech pochodových. Kdo se nedostavil, byl pokutován, tuším asi 25 centy. Cvičení ta však byla odbývána v nějaké velké dvoraně a v létě v některém parku.

Pravidelné cvičení trvalo vždy od 8 do 10 hodin večer, načež ještě ti, kteří měli nějaké své zvláštní koníčky, se na nich proháněli. Jeden se hmoždil na hrazdě, druhý na bradlech, třetí na kruzích atd., snaže se docílití nějaký ten "kumšt", jaký ti druzí nedovedou. Přinášeli sem obyčejně něco, co viděli v cirkusu nebo při nějakém atletickém představení. Jeden ten náš Sokol se docela také cvičil v kroužení a vyhazování soudku nohama, leže na znak.

Při takové příležitosti jeden ze Sokolů přinesl sem výkon krkolomný, jež viděl kdesi v cirku. Při předkmihu na kruzích ve visu učinil přemet a roznoživ, pustil kruhy, aby učinil seskok. Čtyři Sokolové drželi dole napnutou síť, aby do ní zachytili toho, jenž by výkon onen s nezdarem provedl. Nebyl jsem tam již a nevím, kolika se ten výkon zdařil, ale to povzbudilo také Brodila k tomu, že to zkusil, ač si nikdy před tím v podobných krkolomných kouscích neliboval. Ti, kteří drželi napnutou síť, nebyli dosti opatrní, Brodil při přemetu nějak brzy se

pustil, nebo se mu kruhy vysmekly, a on na místě nohama, dopadl hlavou na podlahu a zlomil si vaz.

Nevím již ani jeho první jméno, neb tehdy již byli, tuším, tři bratří Brodilové u Sokola. Tento byl mírný a přičinlivý hoch, takže byl všemi členy milován. Zármutek nás zachvátil všecky a cvičení sokolské tím velice utrpělo újmou. Stala se také náprava, že se pak ty krkolomné výkony nedovolovaly a potom musel při tom býti vždycky některý cvičitel jako záchrana. Což ale platno, ubohého Brodila to již nevzkřísilo.

Sokol new-yorský se nejvíce sesílil v době pozdější, v letech 1886-8, když mu jako na vzdor založen byl Sokol Dělnický, ale přece nejúčinnějším byl v prvních letech osmdesátých. Nebylo nás ani 200, ale panovalo mezi námi pravé bratrství. Cvičení byla povinná, pro každého bez výminky, aspoň v první roce přístupu a pak pochodová cvičení musel každý navštěvovati jednou měsíčně. Právě proto, že jsme se všichni dobře znali, ve cvičeních jsme se stýkali, panoval mezi námi život opravdu bratrský.

Jos. Buñata.

Vzpomínky na doby minulé.

Ant. Mysliveček.

Tak jako snad každý starší Sokol, který se do toho Sokolství tak, jak se říká, vžil, vzpomínám na staré, zašlé časy, na chvíle to, které ožívují nejmilejší a nejveselejší období sokolského života.

Ruch, vládnoucí v newyorské Sokolovně před 23 roky, když jsme se tísnil v malé a nízké, pronajmuté místnosti na Avenue A, mezi 71. a 72. ulicí, zanechává v každém, kdo jej prodělal, velmi příjemné upomínky, které však rychle zaniknou při vzpomínce, proč nemůže tak býti dnes, když přece podmínky jsou daleko lepší, místnost prostorná a vzdušná, veškerým nářadím opatřená, žel až příliš velká pro počet Sokolů cvičících. V dobách minulých jsme chodili s jiným nadšením do cvičení, a ještě s větším nadšením jsme nastupovali k prostným, neb to se vždy dělo za zpěvu některé veselé sokolské písně a nebylo nikdy těch, kteří by se byli cvičením prostným vyhýbali.

Tehdy uměl zazpívat každý cvičenec kteroukoliv píseň, bez ohledů na to, zdali byl z Čech přijatý, anebo zde rozený. Dnes by je mohl na prstech jedné ruky spočítat, ale nestačily by někdy prsty obou rukou pro ty, kteří se prostným vyhýbají. Po ukončení pravidelné hodiny cvičební, bývalo 20 minut volné cvičení a cvičitelský sbor míval cvičení mimořádné, což se někdy protáhlo i o celou hodinu. Dnes, jak udeří 9:30, jako když do vrabců strelí. V neděli ráno bývalo cvičení pro cvičitelský sbor anebo pro závodní družstva; náčelník ovšem nikdy nescházel a méně pokročilí cvičenci přišli, aby se něčemu novému přiučili a zase bylo rušno.

Dnes jest náčelník velmi vzácným hostem v nedělním cvičení,

za to ale "basket ball" lítá po místnosti od osmi ráno až do 12. v poledne. To jest snad naše jediná naděje v št'astnou budoucnost.

Zpěv oživoval naši hodinu tělocvičnou, se zpěvem se nastupovalo a se zpěvem se ukončilo. Myslím, že by stálo za to, abychom to zase zkusili.

V zábavách našich sokolských, kde kdysi se ozýval zpěv ze všech stran, není dnes slyšet sokolské písně, jen s výjimkou že se občas ozve pěvecký odbor. Česká píseň vzbudila český národ k novému životu, tatáž píseň oživovala nadšení pro práci národní a proto se přidržme české písně, písně sokolské, aby v nás vzbudila více nadšení k práci sokolské. Zdravými chceme býti, všichni, i synové a dcery některých "veličin" sokolských, kteří však z příčin neznámých o tělocvičnu naši ani nezavadějí, a my přece hlásáme, že uznáváme tělocvik jako prostředek k udržení zdraví velice prospěšný.

Naše odbočka v Astorii . .

Píše Václav Křížek I.

Astoria byla kdysi malou rybářskou osadou, založena byvši Holanďany v dobách předrevolučních na severovýchodním pobřeží Long Islandu. Nyní tvoří část L. I. City a s touto a jinými osadami okres, čili Borough Queens, od utvoření Velkého New Yorku, v roce 1897.

Češi v New Yorku usedlí počali se sem brzy stěhovati, neb to bylo pouze přes vodu a tedy blízko a vzdor tomu žili již na venkově. Vábily je sem mnohé výhody s venkovským životem spojené, hlavně pěkné pobřeží, hojnost ryb, raků a jiných mořských požívatin, které tu již schází, byvše vypuzeny a otráveny továrnami.

Za zmínku stojí historická pobřežní silnice, lemující Hell Gate, neboli Pekelnou Bránu a long-islandský průliv, spojujíc vesnice a městečka pobřežní. A Hell Gate jest místo plné poesie, jak staré báje holandské vypráví o sirenách, čekajících na plavce, jež do nebezpečných virů lákaly, což ovšem pochází od toho, že je tu následkem ukrytých skalisek voda krajně nebezpečná. Zde také potopena anglická loď, vezoucí zlato na zdolání americké revoluce.

Z Astorie možno přehlédnouti velkou část New Yorku, ostrovy Wards a Randells, velikou část okresu Bronx, na západní části Manhattanu hrdě se rozkládající universitu Columbiu, Janskou katedrálu, ano i částečně palisády na Hudsonu. Mimo toho máme tu krásné vyhlídky přes průliv na ostrovy North a South Brothers, jakož i na okres Westchester a část státu Connecticut. Do Flushingu a College Pointu rovněž není daleko a i zde jsou usazeni krajané.

Kolem roku 1886 byla krajina mezi malými osadami, tvořícími okres Queens, ještě půdou farmerskou a místy zarostlá lesem, jež byla později rozměřena na stavební pozemky, jichž tu mnoho zakoupili naši krajané a postavili si domovy. Spolkový ruch tu neměl mnoho dobré

půdy, jelikož našinci pracovali skoro vesměs v New Yorku a tamtéž ku spolkům patřili.

Jak ale ani jinak býti nemohlo, beze spolků by se našinci neobešli a tak asi roku 1895 založen politický klub Washington, z něhož se později vyvinul Český Dobročinný Spolek, jenž vedle politiky staral se nejdříve o českou školu. Byli tu členové jednoty new-yorské, kteří byli činnými v tomto spolku, hlavně veterán Emil Kopejzna, jenž se přičinil o zavedení tělocviku do školy, stav se takto prvním cvičitelem v Astorii a zakladatelem naší odbočky.

Začátky byly dost obtížné, neb nebylo ničeho ku cvičení potřebného a toto se obmezovalo hlavně na prostná a hry. První pár kuželů a pár činek byly vypůjčeny a stojany pro skok zrobil jistý člen klubu. Aby se odpomohlo nedostatku, vybíráno od žáků 10 centů měsíčně a za ty pořizováno pomalu potřebné nářadí.

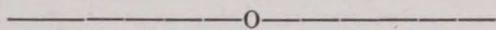
Sokol Kopejzna pracoval asi rok, neb když se stal městským hasičem, nebylo mu více možno místo ono zastávat a na jeho místo co cvičitele nastoupil Sokol Ondřej Hroch, jenž se stejnou láskou věnoval se šlechtnému úkolu k úplné spokojenosti všech.

Brzy na to založen v Astorii Děd. Amer. Sokol a počal též s cvičením, následkem čehož návštěva našeho cvičení ochabla, až docela přestala. Mezitím však osada vzrůstala a našich Sokolů tu stále přibývalo, jenže jsme nebyli nijak dorozuměni, abychom byli nějakou činností zahájili, vzdor tomu, že mnozí z nás byli činnými v New Yorku v různých odborech. Na podnět župního výboru v roku 1908 sešli jsme se v místnosti V. Potůčka a rozhovořili se o založení Jednoty v Astorii. Přítomni byli: Ant. Mysliveček, Hugo Sekira, Stan. Sýkora, Anton Hess, Frant. Kabel, Jos. Laně, Ant. Samek, Václav Křížek, František Beneš, A. Hošek. Předsedal Alois Wokál.

Jednáno o založení jednoty a podán v tom smyslu návrh, já však jsem podal protinávrh na založení odbočky, jenž také přijat z následujících důvodů: Jelikož přítomní Sokolové jsou všichni členy Jednoty new-yorské, bylo by založení nové jednoty tříštěním sil a jest lépe požádat Jednotu, by zde založenou odbočku podporovala zařízením cvičírny, placením nájmu a cvičitelů. Hlavním důvodem bylo též, že každý se raději přidá k stávající velké Jednotě, než k nové a malé. Jednotou bylo nám vyhověno a tak začala činnost ihned a v krátkosti měli jsme dvě družstva členů, dvě družstva dorostu a 30 žáků obého pohlaví. Též dvě družstva Sokolek a dívčího dorostu. Stan. Sýkora cvičil Sokolky, čekatelky a žáčky, Jos. Laně dorost a Václav Křížek žáky. Hospodářským správcem byl Ant. Bouda, později Ant. Samek a pak Ant. Kopejzna. Když se Sýkora odstěhoval do New Yorku a Laně rovněž nemohl úřad zastávat, zůstalo cvičení na starost V. Křížkovi a Frant. Kabelovi.

Když br. Anton Jahoda dosloužil co náčelník v New Yorku, přišel mezi nás, čímž jsme získali jednu z nejlepších sil naší Jednoty a tím také vzpružena činnost a odbočka zásluhou bratra Jahody stojí na nejlepším stupni, jakého možno očekávat.

Ku konci musím se zmínit též o Sokolech, kteří ne sice v tělocviku, ale na poli vzdělávacím podali nám vždy ochotně pomocné ruky. Jsou to bratři Frank Hodík, Josef Kraupner a Karel E. Hrbek, jimž platíž náš dík.

Z mých pamětí co cvičitele Tělocvičné školy v Astoria.

Píše Ondřej Hroch.

Byl jsem požádán napsati jakousi stat' z mé činnosti u Těl. Školy v Astoria, Long Island, již jsem převzal, jsa žádán co cvičitel. Není toho mnoho, ale budu hledět vše vyličít, veškeré nesnáze, jež jsem musel prodělati, jak nejlépe budu schopen.

Bylo to roku 1895, když jsem se přesídlil do Astoria. Stávalo tam asi 70 rodin Čechů, kteří se zajímali o veřejný život. Byl tam utvořen Český Politický Klub, který vedle politiky obral si za účel zřídit Českou Svobodomyšlnou Školu pro vzdělání dítek v naší mateřské řeči. Po utvoření této školy pomýšleno zřídit též Těl. Školu, což se též stalo skutkem. Však po nějaké době br. E. Kopejzna, který byl tehdy cvičitelem těch dítek, se cvičení vzdal. Hledal se cvičitel jiný. Byl jsem žádán a přijmul jsem s radostí místo ono. Bylo to někdy v červenci r. 1896. Však když jsem vstoupil do cvičírny prohlédnout si náčiní, ustrnul jsem, shledav několik kůželi, břemen (činek) a víc nic. Chudičké věru dědictví! Ted' jsem uvažoval: Jsem povolán co cvičitel tělocviku a náradí žádné. — Postál jsem zamyšlen, okázal to ct. občanům, krčili rameny, že peněz nemají, by mohli něco zakoupit. Co tak hovoříme, přijde p. Václav Pšenský, pozoruje mně zamyšleného, ptá se, co je. Sdělil jsem mu své stesky. On se sám zamyslel, ale po chvíli otáže se, co bych nejnuteněji potřeboval, co by bylo nejlacinější. Chytil jsem se toho jako tonoucí stébka. "Kozu a žebřík zatím." Neřekl mnoho, jen se otázal, jak to asi má být, když jsem mu to vysvětlil, šel do lesa (tehdy tam byly ještě lesy), porazil strom, otesal, vysoustruhoval a za týden mě přinesl kozu a za další týden žebřík. Nyní bylo trochu zpomoženo. Hochů jsem měl 16 a děvčat 12. Začal jsem cvičit. Ze začátku jsem s nimi prodělával jen prostná, pořadová, tu a tam s kůžely, neb břemeny, nemaje jiného náčiní. Skoky jsme nemohli cvičit, nemajíce slamník a na zahradě to pro jakési překážky nemohlo být. Slamník jsem pak brzo po té obdržel. Potom, když jsem měl kozu a žebřík, rozvrhl jsem to dle pořádku, při čemž mně vypomáhal můj mladší bratr Václav, jehož jsem poučoval ve cvičení, jelikož jsem byl jist, že mě dítky budou přibývat, že bych to sám nezastal, jelikož později jsem to dotáhl až na číslici 58 žáků a žákyň. Též jsem s nimi byl na výletu bratrů Dutchkillských, kde též cvičili. Mezi tímto časem, co jsem se uvázal ve cvičení, založil se dámský spolek Vlastenky, i žádaly mě, jestli bych mohl při jejich výletu s mými ma-

lymi Sokolíky něco nacvičit. Zbýval mně asi měsíc času do onoho výletu. Odřeknout nebylo možno, jelikož na onom vystoupení závisela celá naše existence. S chutí jsem se do toho pustil, nacvičil jsem s nimi rej, a z toho při pochodu rozstup zevnitř, do stoje na prostocvik, aby vše působilo ladně pro oko pozorovatele. Prostná pohyby z paží skrčených, postoje úpolnické. Kdyby to byly jenom pohyby paží, bylo by to ušlo, ale pohyby paží a nohou současně, to si hoši nemohli nikterak zvyknout. Ale po neúnavné mojí pili, při čemž jsem jim hrál na housle, překonal jsem ty obtíže. S děvčaty zase různé hry zpěvné i cvičební. Konečně přišel onen výlet. Vše pohlíželo na moji maličkost jako na soudný den. Okolo 3. hodiny vyšel jsem s mými Sokolíky, měli cvičební kroj dle vzoru žáků Těl. Jed. Sokol v New Yorku (jelikož jsem to tak chtěl, aby to měli). Cestou mě to přicházelo, jako když jdeme na popravu; měl jsem vše dobře nacvičeno, ale přece jsem choval jakési obavy, jestli mně to hoši v některém oddílu nespletou, jelikož bylo to moje a mých Sokolíků vůbec první vystoupení před veřejností. Účastenství obecenstva bylo ohromné. Při reji a prostných hrála hudba, vše zdařilo se nad očekávání. Veřejné jsem odbyl. Nastala práce zase v tělocvičně pravidelně, ovšem náradí, které jsem měl, mně nevystačovalo. Nebyl jsem spokojen, stále jsem přemýšlel, jak bych se mohl náradí domoci. Peníze jsme stále ještě neměli a na dluh nikdo nic podobného nedá. Tu jsem si vzpomněl na tyče. Sdělil jsem to žákům, kteří sháněli hole od košťat. Koupili barvu, obarvili, ohladili jsme je a cvičilo se zase s chutí. Sotva jsem měl tyče, přišli zase ct. obč. od Politického Klubu, že budou mít také zábavu, jestli bych mohl předvést též něco. Přislíbil jsem s radostí. Byla opětně krátká doba, jelikož jsem chtěl ukázat zase něco jiného, tu mně byly tyče dobré. Nacvičil jsem rej znázorňující Sokolský emblem, a cvičení s tyčemi odbylo se k úplné spokojenosti. Bylo to druhé veřejné vystoupení, zdařilé, a pak následovně jsem byl často žádán s mými Sokolíky nějaké cvičení předvést. Vzdor tomu, že mě káňata poslouchala jako vojáci, nebyl jsem spokojen, náradí, které mě ještě chybělo, mě hryzlo. Tu mně napadla spásonosná myšlenka, což abych požádal ct. Těl. Jed. Sokol v New Yorku, jsa členem (nyní již více jak 30 roků), jestli by mě nemohli vypomoci nějakým starým náradím, a skutečně obdržel jsem koně, který asi prodělal žížkovo tažení, jelikož měl jednu nohu kratší, ale nám byl jako zlato a též hrazdu. Jásot káňat byl veliký při spatření toho náradí, jehož jsem potřeboval, jelikož žáků mě přibývalo, měl jsem již 40, a stále mě při každém cvičení několik přibylo. Nyní jsem měl přece něco, ale chtěl jsem mít cvičírnu se vším náradím; scházely mně kruhy, bradla, slamník pod hrazdu. Žádal jsem ct. občany o povolení peněz na kruhy, s těžkostí jsme sehnali několik dolarů, načež jsem dal dělat kruhy a co mě zbylo, koupil jsem kůžele a činky (dřevěné). Již jsem měl cvičírnu dosti zařízenou, ale bradla mě scházela. Jak se k nim domoci. Tu přišli bratři Sokolové z Dutchkills, jestli bychom chtěli, že bychom si mohli vypomáhat, když by se ony dvě Těl. školy jejich a naše spojily; to jsem již

působil několik měsíců jako cvičitel dětí v Astoria, sloučení nastalo jakési, ale následkem jakýchsi nedorozumění nemělo dlouhého trvání. Já těšil jsem se, že z toho sloučení vyplynou pro mně aspoň bradla, ale pohořel jsem. Bylo mě nutno čekat, jestli snad náhodou nějakou se k nim domohu a skutečně náhoda přišla, jak se na jiném místě zmíním. Však byla to radost, cvičit téměř 60 dětí a 12 cvičenců (Sokolů), 70 dohromady, takže jsem neměl mimo soboty, kterýž den měla Škola Svobodomyslná, jeden den v týdnu prázdný. Co jsem se obíral s cvičením celé té mé Sokolské rodiny, z kterých těch cvičenců jsem chtěl utvořit později Jednotu Sokol, jelikož hned to pro jakési překážky nemohlo býti, jež se mě v cestu stavěly, přišli jsme na nápad založit divadelní odbor, hráti divadla, že přece něco vytěžíme. Ta radost, že obdržím bradla a slamník pod hrazdu! Rokováno o tom. Každý byl ochoten, vůle bylo dost, ale nebylo s to hráti divadlo, ale na čem jeviště stojí, peníze, které jsme stále ještě neměli, a bez jeviště jsme hráti nemohli. A druhá věc, byli jsme samí nováčci, věděli jsme o divadle tolik jako o španělské vesnici. Však jsme přišli na geniální nápad: Což abychom si postavili jeviště papírové? Za několik centů to spravíme. Sloupky na kulisy se obč. Votava, který byl naším režisérem, uvolil zhotovit z ochoty. My se složili na papír, rozstříhali, lepili a jeviště bylo hotovo. Mezitím jsme odbývali zkoušky, avšak byla s tím potíž. Ten nebyl pro tu úlohu, druhý pro jinou, až konečně náš režisér se rozlobil, rozdal úlohy znova a basta. Přišel též ke mě, dá mě úlohu, vezmu ji do ruky, hledím, kroutím hlavou: **hlavní role**. Vracím mu ji zpět. Odbyl mně, že pro tu úlohu jiného nemá, a když jsi dovedl povznést Tělocvičnou školu, dovedeš toto také. Mé námítky, že jsem divadla nikdy nehrál, nepomohly. Kus byl dosti pracný a mě svěřena úloha komika, která měla obecenstvo udržet v růžové náladě. Nebylo pomoci, jestli jsem chtěl bradla, musel jsem kousnout do onoho kyselého jablka.

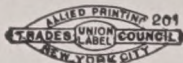
Přišel onen soudný den. Návštěva byla veliká, jelikož to bylo první představení divadelní. Na mě pohlíženo zase, jak asi Mošnu představím, jelikož na mě vše záleželo, vydaří-li se onen kus neb ne. Sehráli jsme jej bravurně. Úspěch z tohoto představení nebyl ze stránky finanční veliký, jelikož bylo jen 15 ctů. vstupné, ale morální. Pak jsme hráli častěji. Tu a tam peněz přibývalo. Obdržel jsem bradla a žíněnku, a potom jsme si zařídili kapelu, jíž jsem byl kapelmajstrem. Snášeli jsme se svorně vespolek. Má činnost jako cvičitele Tělocvičné školy dětí v Astoria trvala téměř 3 roky a byl bych stále byl podržel ono místo, kdybych byl nespáchal chytrý kousek. Oženil jsem se totiž a přesídlil do New Yorku, čehož dnes lituji, neboť mně nebylo možno do Astoria docházet cvičit z té příčiny, že mně nastávaly jiné starosti. Byl jsem pak několikráte žádán, jestli by mně bylo jenom trochu možno tam ono místo opětně přijmout, ale odřekl jsem z příčiny, že mně mé zdraví nedovolovalo, abych mohl téměř každý večer tam docházeti. Doufám, že jsem dostal svým povinností co cvičitel a Sokol plnou měrou. Ještě dnes chovají mně v paměti. Myslím, že jsem toho napsal již dost, ale ku konci chci vzdáti díky ct. obč. astorským,

kteří mě věnovali důvěru, kteří se též starali a přispěli jakýmkoliv způsobem o zvelební obou škol, jak Svobodomyslné, tak Tělocvičné. Avšak zvláštní dík necht' přijme ode mně p. Václav Pšenský, který mně byl ve zřizování nářadí nápomocen, ač nebyl člen Sokola, ale v mysli a srdci pravým Sokolem.

Na zdar! —

Ondřej Hroch!

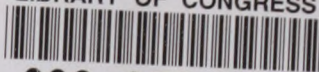

LIBRARY OF CONGRESS

0 029 059 148 A